

แนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกสต์เฮ้าส์ที่
เหมาะสมสำหรับนักท่องเที่ยวสูงอายุชาวไทยในตัวเมืองน่าน

GUESTHOUSE FACILITY DESIGNED RECOMMENDATIONS
FOR ELDERLY THAI TOURISTS IN NAN CITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ.2561

KMITL-2018-AR-M-003-001

แนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกสต์เฮ้าส์ที่
เหมาะสมสำหรับนักท่องเที่ยวสูงอายุชาวไทยในตัวเมืองน่าน

GUESTHOUSE FACILITY DESIGNED RECOMMENDATIONS
FOR ELDERLY THAI TOURISTS IN NAN CITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ.2561

KMITL-2018-AR-M-003-001

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

GUESTHOUSE FACILITY DESIGNED RECOMMENDATIONS
FOR ELDERLY THAI TOURISTS IN NAN CITY

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF ARCHITECTURE PROGRAM IN INTERIOR ARCHITECTURE
FACULTY OF ARCHITECTURE
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LARDKRABANG
2018

KMITL-2018-AR-M-003-001

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2018

FACULTY OF ARCHITECTURE

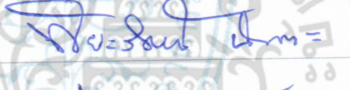
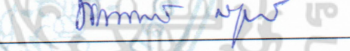
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์   แนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกสต์เฮ้าส์ที่เหมาะสมสำหรับ
นักท่องเที่ยวสูงอายุชาวไทยในตัวเมืองน่าน
GUESTHOUSE FACILITY DESIGNED RECOMMENDATIONS FOR ELDERLY THAI
TOURISTS IN NAN CITY

นักศึกษา   นางสาวนันทน์ภัส ธีรไชยพัฒน์
รหัสประจำตัว   58602037
ปริญญา   สถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา   สถาปัตยกรรมภายใน
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์   ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เบญจมาศ กุฎอินทร์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม   -

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	ลายมือชื่อ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เบญจมาศ กุฎอินทร์	
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยะรัตน์ นันทะ	
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรพรรณ สมบูรณ์	

วัน / เดือน / ปี ที่สอบ 21 ธันวาคม 2560
สถานที่สอบ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์รับรองแล้ว

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อันธิกา สวัสดิ์ศรี)

คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

วันที่ 26 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2561

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์	แนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกสต์เฮ้าส์ที่เหมาะสมสำหรับนักท่องเที่ยวสูงอายุชาวไทยในตัวเมืองน่าน
นักศึกษา	นางสาวนันท์นภัส ธีรไชยพัฒน์
รหัสประจำตัว	58602037
ปริญญา	สถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	สถาปัตยกรรมภายใน
พ.ศ.	2561
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ผศ.ดร.เบญจมาศ ภูมิอินทร์

บทคัดย่อ

ประเทศไทยกำลังจะก้าวเข้าสู่ “สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์” ในปี 2564 โดยคนกลุ่มเบบี้บูมเมอร์ที่มีอายุ 57-74 ปี ซึ่งมีลักษณะเป็นคนที่มีความรู้ มีเงินเก็บและมีเวลา จึงทำให้สามารถเดินทางท่องเที่ยวได้มากขึ้น ซึ่งการท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับคนกลุ่มนี้คือ การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ได้เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา ซึ่งตัวเมืองน่านมีสถานที่ท่องเที่ยวที่สามารถรองรับกิจกรรมดังกล่าวได้ ส่งผลให้บ้านหลายหลังในเมืองน่านมีการปรับปรุงเป็นเกสต์เฮ้าส์ เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวสูงอายุที่นิยมเข้ามาท่องเที่ยวมากขึ้น โดยการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสำรวจปัญหาและความคิดเห็นของผู้ประกอบการ นักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี้บูมเมอร์ และผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์ อำเภอเมือง จังหวัดน่าน และ2) เพื่อเสนอแนะแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์ที่สื่อถึงบรรยากาศจังหวัดน่าน เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี้บูมเมอร์ต่อไป

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เน้นวิธีการสำรวจเกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษา 4 แห่ง สัมภาษณ์ผู้ประกอบการ 4 คน สัมภาษณ์นักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี้บูมเมอร์ที่เข้าพักเกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษา 15 คน และผู้เชี่ยวชาญ 5 คน เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสำรวจ แบบสัมภาษณ์ เอกสารและสื่ออิเล็กทรอนิกส์ประกอบการสัมภาษณ์ที่แสดงทัศนียภาพสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์ ข้อมูลจากการสำรวจและสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทั้ง 4 กลุ่มถูกนำมาวิเคราะห์ด้วยวิธีวิเคราะห์เนื้อหา และวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบ

จากการสำรวจพบว่า เกสต์เฮ้าส์ทั้ง 4 แห่งไม่มีการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ แต่ผู้ประกอบการมีความตระหนักถึงจำนวนนักท่องเที่ยวสูงอายุที่เข้ามาท่องเที่ยว และเข้าพักเกสต์เฮ้าส์ในเมืองน่านที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้ผู้ประกอบการ 3 ใน 4 คน ปรับปรุงพื้นที่ชั้น 1 เป็นห้องพักเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวสูงอายุ จากการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบความคิดเห็นกลุ่มผู้ให้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต่อๆอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลทั้ง 3 กลุ่มพบว่า สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮาส์ที่สื่อถึงบรรยากาศเมืองน่าน ที่สามารถนำไปพิจารณาประกอบการออกแบบมีดังนี้ 1) ที่จอดรถสำหรับผู้สูงอายุควรมีอย่างน้อย 1 คัน ใกล้กับทางเข้าอาคาร มีไฟส่องสว่าง และเลือกใช้สีที่เข้ากับเมืองเก่า 2) ทางลาดมีความต่อเนื่องกับพื้นอาคารทั้งระดับความสูงและวัสดุ โดยเลือกใช้วัสดุที่หาได้ง่ายในท้องถิ่น 3) บ้ายสัญลักษณ์เลือกใช้สีที่เข้ากับเมืองเก่า โดยสีพื้นหลังและสีของอักษรตัดกันมองเห็นได้ชัดเจน มีภาพสัญลักษณ์ ตัวอักษรภาษาไทย และมีภาษาอังกฤษประกอบ 4) จุดให้บริการข้อมูลสามารถเข้าถึงได้สะดวก มีเคาน์เตอร์ติดต่อและที่นั่งสำหรับรถวีลแชร์ มีของตกแต่งหรือรูปวาดแบบล้านนา 5) ห้องน้ำสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮาส์ควรมีอย่างน้อย 1 ห้อง อยู่ในตำแหน่งที่เข้าถึงได้สะดวก ปูด้วยกระเบื้องที่มีพื้นผิวลื่น และดูแลรักษา แยกพื้นที่แห้งและเปียกออกจากกัน และมีการเจาะช่องแสงลักษณะงานไม้แบบน่าน 6) ทางเข้าอาคารมีพื้นผิวเรียบเสมอกัน ไม่มีสิ่งกีดขวางขวาง มีหลังคาคลุมกันแดดและฝน เลือกใช้สีที่กลมกลืนกับเมืองเก่า 7) ประตูทางเข้า-ออกอาคารมีความกว้างไม่น้อยกว่า 90 ซม. เปิดออกมาไม่กีดขวางทางสัญจรมองเห็นได้ชัดเจนว่าเป็นทางเข้า-ออก โดยเลือกใช้สีที่เข้ากับเมืองเก่า 8) ทางเชื่อมระหว่างอาคารระเบียงมีความกว้างไม่น้อยกว่า 1.50 ม. พื้นเป็นวัสดุไม่ลื่น หากเป็นพื้นต่างระดับควรติดตั้งราวจับหรือทำทางลาด พร้อมติดตั้งไฟส่องสว่าง หรือติดแถบสะท้อนแสง 9) บันไดมีความกว้างอย่างน้อย 1.50 ม. ลูกตั้งสูงไม่เกิน 15 ซม. ลูกนอนกว้าง 25-28 ซม. มีราวจับ 2 ฝั่ง ติดตั้งไฟส่องสว่าง และใช้บันไดไม้เพื่อให้เข้ากับบรรยากาศเมืองน่าน 10) ห้องพักสำหรับผู้สูงอายุควรมีอย่างน้อย 1 ห้อง โดยอยู่ที่ชั้น 1 มีเฟอร์นิเจอร์ภายในที่รองรับรถวีลแชร์ 11) ห้องน้ำภายในห้องพักสำหรับผู้สูงอายุติดตั้งประตูกว้างอย่างน้อย 0.90 ม. มีที่นั่งอาบน้ำ ติดตั้งโถสุขภัณฑ์แบบมีพนักพิงหลัง พร้อมติดตั้งราวจับ 12) พื้นที่พักผ่อนส่วนกลางใช้เฟอร์นิเจอร์น้ำหนักเบาแต่มั่นคงแข็งแรง มีที่ท่าแขนสามารถยันตัวได้ และสามารถรองรับรถวีลแชร์ได้ และ 13) พื้นที่เตรียมและรับประทานอาหารควรเป็นพื้นที่กึ่งเปิดโล่ง มีทางสัญจรให้รถวีลแชร์ มีการจัดลำดับเคาน์เตอร์ตามการใช้งาน

คำสำคัญ : เกสต์เฮาส์, นักท่องเที่ยวสูงอายุ, สิ่งอำนวยความสะดวก

Thesis	Guesthouse Facility Designed Recommendations for Elderly Thai Tourists in Nan City
Student	Miss. Nunnapat Teerachaiyapat
Student ID	58602037
Degree	Master of Architecture
Program	Interior Architecture
Year	2018
Thesis Advisor	Assistant Professor Benjamas Kutintara, Ph.D.

ABSTRACT

Thailand becomes the Aged Society in 2564BE. Peoples are between 57-74 years who are knowledgeable, have saving deposit and have time that can be able to travel. Proper traveling for senior tourists is cultural tourism which has numerous religious, arts and cultures places. Nan becomes a perfect destination for senior tourists. As results, many households in the urban areas have turned their houses into the guesthouses in order to support increasing of senior tourists. This research aimed to 1) explore problems and examine opinions of entrepreneurs, senior tourists and specialists in terms of design of age friendly design features for elders in the guesthouses located in Nan City and 2) suggest recommendations for designing age friendly design features in the guesthouses for the senior tourists in terms of components that reflect atmosphere of Nan.

This research was qualitative research. Data collection was conducted by examining age friendly design features for the senior tourists in four guesthouses. Four entrepreneurs, fifteen senior tourists and five specialists were interviewed. An observation form, interview forms, and perspectives from documents and electronic media were used as research instruments for data collecting. Data were analyzed by using content analysis and comparative analysis.

According to the exploration of the guesthouses, there was no facility design for elderly tourists in the four guesthouses. The entrepreneurs were aware of the increasing number of senior tourists who visited and stayed in guesthouses in Nan City.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Three out of four entrepreneurs altered the first floor of their guesthouses to the rooms that can assist senior tourists. According to the comparative analysis of 4 groups of informants, it suggested recommendations for designing age friendly design features in the guesthouses that reflect atmosphere of Nan for the senior tourists as the following. 1) Parking for senior tourist should have at least one well-lit car park nearby an entrance with suitable colors for a conservation area. 2) A ramp should be continuously level with ground floor and using materials that are easy to find locally. 3) Signage should have suitable colors for a conservation area, contrasting texts and background colors and clearly visible. Signs should have symbols, Thai and English characters. 4) There should have easily wheelchair accessible. Information counter with decorations and paints in Lanna style. 5) There should be at least one easily accessible toilet for senior tourists. Clay tiles should be rough and cleanness. Wet and dry sections should be separated. There should have aperture areas in Nan style. 6) An entrance and exit should be smooth and levelling, without obstacles. There should have roof covered over an entrance and exit area with suitable colors for a conservation area. 7) Entrance and exit door width is not less 90 centimeters, not barricade, clearly visible with suitable colors for conservation area. 8) Corridor width should be at least 1.50 meters. with non-slippery floor materials. If the floors were step, there should be setting handrails or a ramp and increased more light or stick reflective strips on steps. 9) Staircases width should not be at least 1.50 meters with non-slippery materials on each step, with two handrails on both sides, and each stair riser should not be higher than 15 centimeters. Stair thread width should be between 25-28 centimeters and increased more light 10) There should be at least one room on the first floor along with age friendly design furniture for senior tourists 11) Bathroom door width is at least 90 centimeters. There should have a bath seat, a flash toilet with handrails. 12) Common rooms furniture should have light weight but still strengthen. There should have armrest and can support wheelchair users. 13) A pantry and a dining area should be semi open space. There should have paths for wheelchair users. A pantry should be rearranged by proceed.

Keyword : Guesthouse, Senior tourists, Facilities

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผศ.ดร.เบญจมาศ ภูมิอินทร์ ที่ให้ความอนุเคราะห์รับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือและให้คำปรึกษามาโดยตลอดรวมถึงคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ทุกท่าน

ขอขอบพระคุณคณาจารย์สาขาสถาปัตยกรรมภายในทุกท่าน ที่ทุ่มเทถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์อันเป็นประโยชน์ให้แก่ข้าพเจ้า

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ ที่ให้ความร่วมมือในการให้สัมภาษณ์ และให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ในการวิจัย

ขอขอบพระคุณผู้ประกอบการเกสต์เฮาส์กรณีศึกษาทั้ง 4 แห่ง กลุ่มนักท่องเที่ยวสูงอายุ ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูล ให้ความร่วมมือในการให้สัมภาษณ์ และให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ในการวิจัย

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ภาควิชาสถาปัตยกรรมภายใน เจ้าหน้าที่บัณฑิตวิทยาลัยทุกท่านที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูลและข่าวสารเป็นอย่างดียิ่งตลอดมา

ขอขอบคุณเพื่อนร่วมรุ่นสำหรับกำลังใจในการทำงาน และความช่วยเหลือในทุกๆ ด้านตลอดการศึกษา

สำหรับคุณประโยชน์และคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้บิดามารดา ผู้เป็นที่รักและเคารพยิ่ง ตลอดจนครอบครัวบาอาจารย์ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ข้าพเจ้ามาตลอดจนถึงทุกวันนี้

นันทน์ภัส ธีรไชยพัฒน์

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	V
สารบัญ.....	VI
สารบัญตาราง.....	XI
สารบัญรูป.....	XIII
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 ทฤษฎีและกรอบแนวคิดในการวิจัย.....	2
1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	3
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
1.6 ขั้นตอนของการศึกษา.....	4
1.7 ข้อยกเว้นการวิจัย.....	7
1.8 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
2.1 พฤติกรรมของผู้สูงอายุกลุ่มเบบี๋บูมเมอร์.....	9
2.2 การท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุ.....	10
2.3 การออกแบบที่พักอาศัยที่เหมาะสมและปลอดภัยสำหรับผู้สูงอายุ.....	14
2.4 กฎหมาย และนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบสำหรับผู้สูงอายุ.....	17
2.4.1 สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุที่ศึกษา.....	18
2.5 องค์ประกอบที่สื่อถึงบรรยากาศความเป็นจังหวัดน่าน.....	28
2.6 การเลือกเครื่องมือวิจัย กลุ่มผู้ให้ข้อมูล และการตรวจสอบข้อมูล.....	31
2.6.1 การเลือกเครื่องมือวิจัย.....	31
2.6.2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล.....	35
2.6.3 การตรวจสอบข้อมูล.....	37
2.7 สรุป.....	37
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	38

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และตัด VI ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.1 วิธีการวิจัย.....	38
3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	38
3.2.1 ศึกษาข้อมูลเกณฑ์เข้าสักรณศึกษาทั้ง 4 แห่งจากเว็บไซต์.....	40
3.2.2 สํารวจสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ และองค์ประกอบที่สื่อถึง บรรยากาศจังหวัดน่าน.....	41
3.2.3 สัมภาษณ์ผู้ประกอบการเกณฑ์เข้าสักรณเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับเกณฑ์เข้าสักรณ เหมาะสมกับนักท่องเที่ยวสูงอายุ.....	41
3.2.4 สัมภาษณ์นักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี้บูมเมอร์เรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับ เกณฑ์เข้าสักรณที่เหมาะสมกับนักท่องเที่ยวสูงอายุ.....	42
3.2.5 สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก ภายในเกณฑ์เข้าสักรณและแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับ ผู้สูงอายุภายในเกณฑ์เข้าสักรณ.....	42
3.2.6 สัมภาษณ์ผู้ประกอบการเกณฑ์เข้าสักรณเรื่องแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวก ความสะดวกภายในเกณฑ์เข้าสักรณที่สื่อถึงบรรยากาศจังหวัดน่าน.....	43
3.2.7 สัมภาษณ์นักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี้บูมเมอร์เรื่องแนวทางการออกแบบ สิ่งอำนวยความสะดวกที่สื่อถึงบรรยากาศความเป็นจังหวัดน่าน.....	43
3.3 ประชากร กรณศึกษา และกลุ่มผู้ให้ข้อมูล.....	44
3.3.1 กรณศึกษาเกณฑ์เข้าสักรณที่ตั้งอยู่ในย่านท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ภายในอำเภอ เมืองจังหวัดน่าน.....	44
3.3.2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล.....	45
3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	46
3.4.1 แบบสำรวจสิ่งอำนวยความสะดวกภายในของเกณฑ์เข้าสักรณศึกษา.....	46
3.4.2 แบบสัมภาษณ์ผู้ประกอบการเกณฑ์เข้าสักรณเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับเกณฑ์ เข้าสักรณที่เหมาะสมกับนักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี้บูมเมอร์.....	47
3.4.3 เอกสารประกอบการสัมภาษณ์องค์ประกอบที่สื่อถึงบรรยากาศจังหวัดน่าน สำหรับผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี้บูมเมอร์.....	48
3.4.4 แบบสัมภาษณ์กลุ่มนักท่องเที่ยวสูงอายุที่เข้าพักเกณฑ์เข้าสักรณศึกษา เรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับเกณฑ์เข้าสักรณที่เหมาะสม.....	51

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และตั้ง VI

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.4.5 แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกและแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์.....	52
3.4.6 สื่อดิจิทัลทรอนิกส์ประกอบการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ.....	53
3.4.7 แบบสัมภาษณ์ผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี้บูมเมอร์เรื่องแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุที่สื่อถึงบรรยากาศจังหวัดน่าน.....	53
3.4.8 สื่อดิจิทัลทรอนิกส์ประกอบการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี้บูมเมอร์.....	54
3.5 ประเด็นที่ทำการศึกษาและวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	60
4.1 ข้อมูลเกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษา.....	60
4.1.1 บ้านๆ น่านๆ ห้องสมุด แอนด์ เกสต์โฮม.....	62
4.1.2 เขื่อนน่านนิทรรศการเกสต์เฮ้าส์.....	62
4.1.3 เขื่อนช้างเผือกเกสต์เฮ้าส์.....	63
4.1.4 เขื่อนม่วงใจเกสต์เฮ้าส์.....	64
4.2 ข้อมูลทั่วไปกลุ่มผู้ให้ข้อมูล.....	65
4.2.1 ผู้ประกอบการเกสต์เฮ้าส์.....	65
4.2.2 นักท่องเที่ยวสูงอายุ.....	65
4.2.3 ผู้เชี่ยวชาญ.....	68
4.3 สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์ที่มีอยู่เดิม.....	69
4.3.1 ข้อมูลการสำรวจสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ.....	69
4.3.2 ข้อมูลความคิดเห็นกลุ่มผู้ให้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์.....	74
4.4 การปรับตัวของผู้ประกอบการเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวสูงอายุ.....	78
4.4.1 จำนวนนักท่องเที่ยวสูงอายุที่พักภายในเกสต์เฮ้าส์ และที่ต้องใช้อุปกรณ์ช่วยเหลือ.....	78

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

4.4.2 ความต้องการของกลุ่มนักท่องเที่ยวสูงอายุในประเด็นการออกแบบภายใน เกสต์เฮ้าส์.....	78
4.4.3 ความตระหนักถึงการออกแบบเพื่อรองรับกลุ่มนักท่องเที่ยวสูงอายุ.....	78
4.4.4 การเตรียมตัวเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวสูงอายุ.....	79
4.5 ข้อมูลความคิดเห็นเรื่องเกสต์เฮ้าส์ที่เหมาะสมสำหรับนักท่องเที่ยวสูงอายุ.....	79
4.5.1 ความต้องการพื้นที่ภายในเกสต์เฮ้าส์ที่แตกต่างกับวัยอื่น.....	79
4.5.2 พื้นที่ที่ควรมีเพิ่มเติมเพื่อรองรับการใช้งานของนักท่องเที่ยวสูงอายุ.....	80
4.5.3 ลักษณะทางกายภาพของเกสต์เฮ้าส์ที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุ.....	81
4.5.4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่น่าสนใจ และจุดเด่นของเกสต์เฮ้าส์.....	82
4.5.5 ปัญหา และสิ่งที่ควรปรับปรุงที่พบในการออกแบบเกสต์เฮ้าส์.....	83
4.5.6 การทำความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุกับ ผู้ประกอบการ.....	85
4.5.7 สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุที่ควรติดตั้งเป็นอันดับแรก.....	85
4.6 ความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบเกสต์เฮ้าส์ที่สื่อถึงบรรยากาศจังหวัดน่าน.....	86
4.7 ผลพิจารณาทัศนียภาพสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ.....	90
4.7.1 แนวทางการแก้ไขสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ.....	91
4.8 เสนอแนะแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์ เฮ้าส์ที่สื่อถึงบรรยากาศจังหวัดน่าน.....	106
4.8.1 ที่จอดรถ.....	106
4.8.2 ทางลาด.....	106
4.8.3 ป้ายสัญลักษณ์.....	107
4.8.4 จุดให้บริการข้อมูล.....	108
4.8.5 ห้องน้ำสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์.....	108
4.8.6 ทางเข้าอาคาร.....	109
4.8.7 ประตูทางเข้า-ออกเกสต์เฮ้าส์.....	110
4.8.8 ทางเชื่อมระหว่างอาคาร-ระเบียง.....	110
4.8.9 บันได.....	111
4.8.10 ห้องพักรงสำหรับผู้สูงอายุ.....	111

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4.8.11 ห้องน้ำภายในห้องพักสำหรับผู้สูงอายุ.....	112
4.8.12 พื้นที่พักผ่อนส่วนกลาง.....	113
4.8.13 พื้นที่เตรียมและรับประทานอาหาร.....	114
บทที่ 5 ผลการวิจัย.....	115
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	115
5.1.1 สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮาส์กรณีศึกษา.....	116
5.1.2 ความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮาส์ของ กลุ่มผู้ให้ข้อมูล.....	118
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	123
5.3 ข้อเสนอแนะในการวิจัย.....	125
5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้.....	125
5.3.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป.....	125
บรรณานุกรม.....	127
ภาคผนวก.....	132
ภาคผนวก ก แบบสำรวจสภาพปัตยกรรมภายในของเกสต์เฮาส์กรณีศึกษา.....	133
ภาคผนวก ข แบบสัมภาษณ์ผู้ประกอบการเกสต์เฮาส์กรณีศึกษา.....	162
ภาคผนวก ค เอกสารประกอบการสัมภาษณ์องค์ประกอบที่สื่อถึงบรรยากาศจังหวัดน่าน แก่ผู้ประกอบการ และนักท่องเที่ยวสูงอายุ.....	166
ภาคผนวก ง แบบสัมภาษณ์กลุ่มนักท่องเที่ยวสูงอายุที่เข้าพักเกสต์เฮาส์กรณีศึกษา.....	175
ภาคผนวก จ แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับ ผู้สูงอายุ.....	179
ภาคผนวก ฉ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ประกอบการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ.....	191
ภาคผนวก ช แบบสัมภาษณ์ผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี๋บูมเมอร์...209	
ภาคผนวก ซ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ประกอบการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการเกสต์เฮาส์และ นักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี๋บูมเมอร์.....	216
ภาคผนวก ฌ ผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่.....	227
ประวัติผู้เขียน.....	240

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต่อX้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1 ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย.....	5
2.1 เปรียบเทียบกรอบแนวคิดในการวิจัย.....	16
2.2 สิ่งอำนวยความสะดวกที่ผู้วิจัยนำมาศึกษา.....	18
2.3 การเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลและเครื่องมือวิจัยจากการทบทวนวรรณกรรม.....	33
2.4 การเลือกวิธีวิจัย กลุ่มผู้ให้ข้อมูล และแนวทางการศึกษาสิ่งอำนวยความสะดวก.....	36
3.1 ขั้นตอนการรวบรวมข้อมูล.....	38
3.2 ตัวเลือกองค์ประกอบที่สื่อถึงบรรยากาศจังหวัดน่าน.....	49
3.3 ประเด็นที่ทำการศึกษา และวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
4.1 รายละเอียดที่פקเก็ตเฮาส์ที่เป็นไปตามเกณฑ์ของ Slow Accommodation.....	60
4.2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการเกสต์เฮาส์กรณีศึกษา.....	65
4.3 ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวสูงอายุช่วงที่ 1.....	66
4.4 ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวสูงอายุช่วงที่ 2.....	67
4.5 ข้อมูลทั่วไปของผู้เชี่ยวชาญ.....	68
4.6 ข้อมูลจากการสำรวจสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮาส์.....	69
4.7 ความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ.....	74
4.8 ความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการพื้นที่ภายในเกสต์เฮาส์ที่แตกต่างกับวัยอื่น.....	79
4.9 ความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับพื้นที่ที่ควรมีเพิ่มเติมเพื่อรองรับการใช้งานของนักท่องเที่ยวสูงอายุ.....	80
4.10 ความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางกายภาพของเกสต์เฮาส์ที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุ.....	81
4.11 ปัญหาและสิ่งที่ควรปรับปรุงที่พบในการออกแบบภายในเกสต์เฮาส์.....	83
4.12 ความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุที่ควรติดตั้งเป็นอันดับแรก.....	86
4.13 ความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบเกสต์เฮาส์ที่สื่อถึงบรรยากาศจังหวัดน่าน.....	86

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.14	ความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับความเหมาะสมของสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์ที่สื่อถึงบรรยากาศจังหวัดน่าน.....90
4.15	ความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลการแก้ไขที่จอดรถสำหรับผู้สูงอายุ.....91
4.16	ความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลการแก้ไขทางลาด.....92
4.17	ความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลการแก้ไขป้ายสัญลักษณ์.....93
4.18	ความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลการแก้ไขการให้บริการข้อมูล.....95
4.19	ความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลการแก้ไขห้องน้ำสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุ.....96
4.20	ความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลการแก้ไขทางเข้าสู่อาคาร.....97
4.21	ความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลการแก้ไขประตูทางเข้า-ออกเกสต์เฮ้าส์.....98
4.22	ความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลการแก้ไขทางเชื่อมระหว่างอาคาร-ระเบียง.....99
4.23	ความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลการแก้ไขบันได.....100
4.24	ความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลการแก้ไขห้องพักสำหรับผู้สูงอายุ.....102
4.25	ความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลการแก้ไขห้องน้ำในห้องพักสำหรับผู้สูงอายุ.....103
4.26	ความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลการแก้ไขพื้นที่พักผ่อนส่วนกลาง.....104
4.27	ความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลการแก้ไขพื้นที่เตรียมและรับประทานอาหาร.....105
5.1	สรุปผลการวิจัยตามกรอบแนวคิดการวิจัย.....120

สารบัญรูป

รูปที่	หน้า
2.1 จำนวนประชากรรวมเปรียบเทียบกับปีพ.ศ.....	9
2.2 ที่จอดรถสำหรับสำหรับผู้ทุพพลภาพและผู้สูงอายุที่ศูนย์บริการการท่องเที่ยว.....	12
2.3 ทางลาดสำหรับรถวีลแชร์ที่ศูนย์บริการการท่องเที่ยว.....	12
2.4 ทางลาดบริเวณบาทวิถีสำหรับวีลแชร์บริเวณหน้าวัดภูมินทร์.....	13
2.5 ห้องน้ำสาธารณะที่รองรับกลุ่มผู้สูงอายุที่หอศิลป์มุนาน.....	13
2.6 การออกแบบที่จอดรถสำหรับผู้สูงอายุ.....	19
2.7 การออกแบบทางลาด.....	20
2.8 การออกแบบและการติดตั้งป้ายสัญลักษณ์.....	21
2.9 สีที่มีความเหมาะสมจะนำมาใช้ในย่านชุมชนเก่า.....	21
2.10 การออกแบบเคาน์เตอร์ส่วนบริการข้อมูลข่าวสาร.....	22
2.11 การออกแบบห้องน้ำสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุ.....	23
2.12 การออกแบบทางเข้าสู่อาคาร.....	23
2.13 การออกแบบประตูทางเข้า-ออก.....	24
2.14 การออกแบบทางเชื่อมระหว่างอาคาร-ระเบียง.....	24
2.15 การออกแบบบันได.....	25
2.16 การออกแบบห้องพักสำหรับผู้สูงอายุ.....	26
2.17 ห้องน้ำภายในห้องพักสำหรับผู้สูงอายุ.....	26
2.18 การออกแบบพื้นที่พักผ่อนส่วนกลาง.....	27
2.19 การออกแบบพื้นที่เตรียมและรับประทานอาหาร.....	27
2.20 แสดงสถาปัตยกรรมวัดภูมินทร์ และงานแกะสลักไม้ภายในวัดภูมินทร์.....	29
2.21 แสดงภาพจิตรกรรมภายในวัดภูมินทร์.....	29
2.22 แสดงลักษณะเรือนไทลื้อ.....	30
2.23 แสดงลักษณะผ้าทอลายน้ำไหลของชาวไทลื้อ.....	30
3.1 ภาพสำรวจสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ.....	41
3.2 แสดงเกสต์เฮาส์กรณีศึกษาที่ตั้งอยู่ใน อำเภอเมือง จังหวัดน่าน.....	45
4.1 ทศนียภาพภายนอกบ้านๆ น่านๆ ห้องสมุด แอนด์ เกสต์โฮม.....	62
4.2 ทศนียภาพภายนอกเรือน่านนันทราเกสต์เฮาส์.....	63
4.3 ทศนียภาพภายนอกเรือนข้างเือกเกสต์เฮาส์.....	64

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และตั้ง XIII อ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูป (ต่อ)

รูปที่	หน้า
4.4 ทักษะสภาพภายนอกเรือนม่วนใจเกสท์เฮ้าส์.....	64
4.5 ลักษณะบ้านไม้ที่แสดงถึงความเป็นเอกลักษณ์ท้องถิ่น.....	82
4.6 พื้นที่ส่วนกลางสำหรับให้นั่งพักผ่อน.....	82
4.7 การจัดพื้นที่ภายในห้องนอน ห้องรับแขก และห้องพระ.....	82
4.8 บันไดภายในเกสท์เฮ้าส์ที่ควรปรับปรุง.....	84
4.9 พื้นต่างระดับของห้องพัก และบริเวณพื้นที่ส่วนกลางของเกสท์เฮ้าส์ที่ควรปรับปรุง.....	84
4.10 พื้นที่จอดรถของเกสท์เฮ้าส์ที่ควรปรับปรุง.....	85
4.11 ทักษะสภาพจำลองพื้นที่จอดรถของเกสท์เฮ้าส์.....	91
4.12 ทักษะสภาพจำลองทางลาดของเกสท์เฮ้าส์.....	92
4.13 ทักษะสภาพจำลองป้ายสัญลักษณ์ของเกสท์เฮ้าส์.....	93
4.14 ผังพื้นที่จุดให้บริการข้อมูลของเกสท์เฮ้าส์.....	94
4.15 รูปด้านจุดให้บริการข้อมูลของเกสท์เฮ้าส์และรูปตัดเคาน์เตอร์.....	94
4.16 ทักษะสภาพจำลองจุดให้บริการข้อมูลของเกสท์เฮ้าส์.....	94
4.17 ผังพื้นที่และรูปด้านห้องน้ำสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุของเกสท์เฮ้าส์.....	95
4.18 ทักษะสภาพจำลองห้องน้ำสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุของเกสท์เฮ้าส์.....	96
4.19 ทักษะสภาพจำลองทางเข้าสู่อาคารของเกสท์เฮ้าส์.....	97
4.20 ทักษะสภาพจำลองประตูทางเข้า-ออกของเกสท์เฮ้าส์.....	98
4.21 ทักษะสภาพจำลองทางเชื่อมระหว่างอาคาร-ระเบียงของเกสท์เฮ้าส์.....	99
4.22 ทักษะสภาพจำลองบันไดของเกสท์เฮ้าส์.....	100
4.23 ผังพื้นที่ห้องพักและห้องน้ำในห้องพักสำหรับผู้สูงอายุของเกสท์เฮ้าส์.....	101
4.24 รูปด้านห้องพักสำหรับผู้สูงอายุของเกสท์เฮ้าส์.....	101
4.25 ทักษะสภาพจำลองห้องพักสำหรับผู้สูงอายุของเกสท์เฮ้าส์.....	101
4.26 ทักษะสภาพจำลองห้องน้ำภายในห้องพักสำหรับผู้สูงอายุ.....	102
4.27 ผังพื้นที่และรูปด้านของพื้นที่พักผ่อนส่วนกลางของเกสท์เฮ้าส์.....	103
4.28 ทักษะสภาพจำลองพื้นที่พักผ่อนส่วนกลางของเกสท์เฮ้าส์.....	104
4.29 ผังพื้นที่และรูปด้านของพื้นที่เตรียมและรับประทานอาหารของเกสท์เฮ้าส์.....	105

สารบัญรูป (ต่อ)

รูปที่	หน้า
4.30 ทิศนียภาพจำลองพื้นที่เตรียมและรับประทานอาหารของเกสต์เฮ้าส์.....	105
4.31 แนวทางการออกแบบที่จอดรถสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์.....	106
4.32 แนวทางการออกแบบทางลาดภายในเกสต์เฮ้าส์.....	107
4.33 แนวทางการออกแบบป้ายสัญลักษณ์ภายในเกสต์เฮ้าส์.....	107
4.34 แนวทางการออกแบบจุดให้บริการข้อมูลภายในเกสต์เฮ้าส์.....	108
4.35 แนวทางการออกแบบห้องน้ำสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์.....	109
4.36 แนวทางการออกแบบทางเข้าสู่อาคารภายในเกสต์เฮ้าส์.....	109
4.37 แนวทางการออกแบบประตูทางเข้า-ออกเกสต์เฮ้าส์.....	110
4.38 แนวทางการออกแบบทางเชื่อมระหว่างอาคาร-ระเบียงภายในเกสต์เฮ้าส์.....	111
4.39 แนวทางการออกแบบบันไดภายในเกสต์เฮ้าส์.....	111
4.40 แนวทางการออกแบบห้องพักสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์.....	112
4.41 แนวทางการออกแบบห้องน้ำในห้องพักสำหรับคนสูงอายุ ภายในเกสต์เฮ้าส์.....	113
4.42 แนวทางการออกแบบพื้นที่พักผ่อนส่วนกลางภายในเกสต์เฮ้าส์.....	114
4.43 แนวทางการออกแบบพื้นที่เตรียมและรับประทานอาหารภายในเกสต์เฮ้าส์.....	114
5.1 พื้นที่ทางเชื่อมระหว่างอาคาร-ระเบียงภายในเกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษา.....	116
5.2 จุดให้บริการข้อมูลภายในเกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษา.....	117
5.3 ห้องน้ำสาธารณะภายในเกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษา.....	117
5.4 บันไดภายในเกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษา.....	118

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยกำลังจะก้าวเข้าสู่ “สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์” เมื่อประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไปมีมากถึงร้อยละ 20 ในปี 2564 (มูลนิธิวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุไทย, 2557) และกลุ่มคนที่ทำให้ประเทศไทยเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุคือ คนกลุ่มเบบี้บูมเมอร์ (เกิดระหว่างปี พ.ศ.2486 -2503) ซึ่งในปัจจุบันมีอายุ 57-74 ปี เป็นกลุ่มที่มีอัตราการเกิดอยู่ในช่วงเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว (สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล, 2559) จึงถูกเรียกว่า กลุ่มเบบี้บูมเมอร์ โดยเป็นกลุ่มที่มีศักยภาพในการใช้จ่าย คือ เป็นผู้มีเงินสดเก็บในมือและพร้อมจะใช้จ่าย (พรนิภา หาญมะโน, 2558) มีความรู้มากขึ้น ใช้อินเทอร์เน็ตเป็น ดูแลตัวเองได้ จึงทำให้มีความสามารถเดินทางท่องเที่ยวได้มากขึ้น อันจะส่งผลให้ตลาดนักท่องเที่ยวสูงอายุมีขนาดใหญ่ขึ้นประกอบกับนโยบายและยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวไทยปี 2558-2560 ที่สอดคล้องกับงานวิจัยครั้งนี้ คือ ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวมี 3 กลยุทธ์ดังนี้ 1) กลยุทธ์การพัฒนาเชิงพื้นที่ที่มี น่าน เป็นพื้นที่เมืองต้องห้ามพลาด ซึ่งเป็นมาตรการในการส่งเสริมเมืองรองที่มีศักยภาพในการรองรับนักท่องเที่ยว 2) กลยุทธ์การพัฒนารายสาขา การท่องเที่ยวในกลุ่มผู้สูงอายุ ที่จะต้องพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน และเสริมศักยภาพสถานประกอบการเพื่อเพิ่มการพำนักระยะยาวของนักท่องเที่ยวสูงอายุ และ 3) กลยุทธ์พัฒนาการสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว โดยการคำนึงถึงอารยสถาปัตยกรรม สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยว คนพิการและผู้สูงอายุ (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2558)

จากงานวิจัยที่ผ่านมาพบว่า ผู้สูงอายุกลุ่มนี้ต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ศึกษาประเพณีท้องถิ่น เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา ทั้งยังพบว่า เมืองน่านมีแหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรมและศาสนาที่มีศักยภาพสูง กล่าวคือ มีการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน เช่น การมีทางลาดบริเวณบาทวิถี และสถานที่ท่องเที่ยว มีห้องน้ำสาธารณะที่รองรับกลุ่มผู้สูงอายุ เป็นต้น (สุรีย์ บุญญานุกพงศ์ และ กรวรรณ สังขกร, 2555) เมืองน่านจึงมีสถานที่ท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับนักท่องเที่ยวสูงอายุ นอกจากนี้ผู้วิจัยพบว่ยังไม่มีการศึกษาเรื่องที่พักที่รองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มผู้สูงอายุในตัวเมืองน่าน ซึ่งเป็นวัยที่มีการเสื่อมสภาพของร่างกาย เคลื่อนไหวได้ช้าลง เหนื่อยง่าย การฟังและการมองเห็นเริ่มมีปัญหา (สุรีย์ บุญญานุกพงศ์ และ กรวรรณ สังขกร, 2555) ซึ่งส่งผลกับการออกแบบที่พัก ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงปัญหาและอุปสรรคในการใช้บริการสถานที่พักของกลุ่ม

นักท่องเที่ยวสูงอายุที่ควรมีการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมกับการใช้งาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์เพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้วิจัยจึงได้เลือกพื้นที่เมืองน่านในการลงพื้นที่ทำวิจัย โดยได้มีการนำแนวคิดในงานวิจัยของ ชลดรงค์ ทองสง (2558) เพื่อนำมาเป็นเกณฑ์ในการเลือกประเภทที่พัก และที่พักที่ลงพื้นที่ศึกษา มี 2 ประเด็นดังนี้ 1) ประเด็น Slow Stay คือ ผู้ที่เข้าพักได้ใช้เวลาในการทำกิจกรรม ซึ่งมีกิจกรรมแตกต่างกันไป เช่น ซึมซับบรรยากาศทางธรรมชาติ, ซึมซับวัฒนธรรมท้องถิ่น วิถีชีวิต และความเป็นอยู่ของชาวบ้าน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นที่พักแบบ Home stay, Farm stay, Guesthouse หรือ Lodge และ 2) ประเด็น Slow Accommodation คือ เป็นที่พักที่มีความสงบ สะอาด ปลอดภัย อยู่ห่างจากแหล่งที่มีมลภาวะเป็นพิษ ขนาดเล็ก เรียบง่าย มีสภาพแวดล้อมกลมกลืนท่ามกลางธรรมชาติหรือท้องถิ่นไม่ก่อให้เกิดความแตกต่างและความขัดแย้งทั้งในด้านทัศนียภาพ สังคมและวัฒนธรรมในพื้นที่ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมทั้งด้านการก่อสร้าง, การให้บริการ, การประหยัดพลังงาน และการควบคุมมลพิษ มีการจ้างงานและจัดซื้อวัตถุดิบที่มาจากท้องถิ่น ซึ่งที่พักในตัวเมืองน่านที่ตรงกับแนวคิดดังกล่าว คือ ที่พักประเภทเกสต์เฮาส์ที่มีการดัดแปลงมาจากบ้านเดิมของคนในชุมชนปรับมาเป็นที่พักเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว

ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงความจำเป็นของสิ่งอำนวยความสะดวกที่ควรจัดทำหรือติดตั้งภายในเกสต์เฮาส์ตัวเมืองน่านเพื่อรองรับการใช้งานของผู้สูงอายุที่เข้าพัก โดยสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชราหมายความว่า ส่วนของอาคารที่สร้างขึ้นและอุปกรณ์อันเป็นส่วนประกอบของอาคารที่ติดตั้งอยู่ภายในและภายนอกอาคาร หรือดัดแปลงให้เป็นส่วนหนึ่งของอาคารหรือสถานที่เพื่ออำนวยความสะดวกในการใช้อาคารสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา เช่น บ้ายแสดงสิ่งอำนวยความสะดวก ทางลาดและลิฟต์ บันได ที่จอดรถ ทางเข้าอาคาร ทางเดินระหว่างอาคาร และทางเชื่อมระหว่างอาคาร ประตู ห้องลิ้ม และพื้นผิวต่างสัมผัส เป็นต้น (กระทรวงมหาดไทย คณะกรรมการควบคุมอาคาร, 2548)

1.2 ทฤษฎีและกรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกสต์เฮาส์ที่เหมาะสมสำหรับนักท่องเที่ยวสูงอายุชาวไทยในตัวเมืองน่านนำแนวคิดการออกแบบสภาพแวดล้อมและที่พักอาศัยของไตรรัตน์ จารุทัศน์ (2553) มาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยมีประเด็นดังนี้

1) ความปลอดภัยทางกายภาพ ทางด้านร่างกายและสุขภาพอนามัย ผู้วิจัยศึกษาการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮาส์ โดยนำมาจากกฎกระทรวงกำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคารสำหรับผู้พิการ หรือทุพพลภาพและคนชรา พ.ศ.2548 (กระทรวงมหาดไทย คณะกรรมการควบคุมอาคาร, 2548) และแนวคิดการออกแบบ

สภาพแวดล้อมและที่พักอาศัยของผู้สูงอายุ (ไตรรัตน์ จารุทัศน์, 2553) โดยสิ่งอำนวยความสะดวกเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับผู้สูงอายุที่ศึกษามี 13 ประเภท ดังนี้ (1) ที่จอดรถ (2) ทางลาด (3) บ้ายสัญลักษณ์ (4) จุดให้บริการข้อมูล (5) ห้องน้ำสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์ (6) ทางเข้าสู่อาคาร (7) ประตูทางเข้า-ออกเกสต์เฮ้าส์ (8) ทางเชื่อมระหว่างอาคาร-ระเบียง (9) บันได (10) ห้องพักสำหรับผู้สูงอายุ (11) ห้องน้ำในห้องพักสำหรับผู้สูงอายุ (12) พื้นที่พักผ่อนส่วนกลาง และ(13) พื้นที่เตรียมและรับประทานอาหาร

2) การสามารถเข้าถึงได้ง่าย การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเกสต์เฮ้าส์เมืองน่านที่ปรับปรุงจากบ้านเดิมที่เป็นลักษณะบ้านไทยมีพื้นที่ต่างระดับหลายจุด และกลุ่มที่ศึกษาคือ กลุ่มผู้สูงอายุซึ่งเป็นกลุ่มที่เริ่มมีการเสื่อมสภาพของร่างกาย ปัจจัยเรื่องความสามารถในการเข้าถึงได้ง่ายจึงเป็นสิ่งที่ควรคำนึงถึง

3) การสามารถสร้างแรงกระตุ้น ผู้วิจัยศึกษาเรื่องการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกสต์เฮ้าส์ที่ตั้งอยู่ที่เมืองน่าน จึงได้นำเอาองค์ประกอบที่สื่อถึงจังหวัดน่านมาศึกษาซึ่งมีรายละเอียดในเรื่ององค์ประกอบที่เป็นสัญลักษณ์จังหวัดน่าน การเลือกใช้โทนสีของเกสต์เฮ้าส์ โทนสีของแสง รูปแบบการจัดสวน และองค์ประกอบตกแต่งในสวน เป็นต้น อันจะทำให้เกสต์เฮ้าส์มีความน่าสนใจ รู้สึกถึงความมีเอกลักษณ์ และเสน่ห์ของเมืองน่าน

4) การดูแลรักษาง่าย ผู้วิจัยศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลในเรื่องความต้องการจัดทำ หรือติดตั้งสิ่งอำนวยความสะดวกประเภทแรกหากมีงบประมาณจำกัด ซึ่งการดูแลรักษาง่ายเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญต่อความคิดเห็นของกลุ่มผู้ประกอบการเกสต์เฮ้าส์

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.3.1 เพื่อสำรวจปัญหาและความคิดเห็นของผู้ประกอบการ นักท่องเที่ยวสูงอายุก่อแบบบูมเมอร์ และผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์ อำเภอเมือง จังหวัดน่าน

1.3.2 เพื่อเสนอแนะแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์ที่สื่อถึงบรรยากาศจังหวัดน่าน เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวสูงอายุก่อแบบบูมเมอร์

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาเกสต์เฮ้าส์ที่เหมาะสมสำหรับนักท่องเที่ยวสูงอายุชาวไทยในตัวเมืองน่านมีขอบเขตการวิจัย 4 ข้อ ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4.1 พื้นที่ในการศึกษาวิจัย คือ เกสต์เฮ้าส์ที่ตั้งอยู่ย่านท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ในอำเภอเมือง จังหวัดน่าน

1.4.2 สำนวนคำสั่งอำนวยความสะดวกภายในเกสต์เฮ้าส์ที่ตั้งอยู่ในย่านท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม อ.เมือง จังหวัดน่าน ที่ตรงตามเกณฑ์ Slow Accommodation เท่านั้น

1.4.3 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ 1) เกสต์เฮ้าส์ที่ตั้งในย่านท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม อำเภอเมือง จังหวัดน่าน และตรงตามเกณฑ์ Slow Accommodation เท่านั้น 2) ผู้ประกอบการเกสต์เฮ้าส์ ในย่านท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม อำเภอเมือง จังหวัดน่าน ที่ตรงตามเกณฑ์ Slow Accommodation เท่านั้น 3) นักท่องเที่ยวสูงอายุกุ่มเบบี้บูมเมอร์ (ช่วงอายุ 57-74 ปี) ชาวไทยที่เข้าพักเกสต์เฮ้าส์ในย่านท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม อำเภอเมือง จังหวัดน่าน ที่ตรงตามเกณฑ์ Slow Accommodation เท่านั้น และ 4) ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ

1.4.4 ขอบเขตของการเสนอแนะแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกสต์เฮ้าส์ โดยมุ่งเน้นที่สถาปัตยกรรมภายในเป็นหลัก

1.5 ประโยชน์ที่ได้รับ

1.5.1 ทราบปัญหาและความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์ อำเภอเมือง จังหวัดน่านของผู้ประกอบการ นักท่องเที่ยวสูงอายุกุ่มเบบี้บูมเมอร์ และผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งผู้ประกอบการเกสต์เฮ้าส์ และนักออกแบบอาจพิจารณานำมาเป็นข้อมูลในการจัดทำสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกสต์เฮ้าส์เพื่อรองรับกลุ่มผู้สูงอายุกุ่มเบบี้บูมเมอร์

1.5.2 ทราบแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์ที่สื่อถึงบรรยากาศจังหวัดน่าน ซึ่งนักออกแบบสามารถพิจารณานำไปใช้ในการออกแบบเกสต์เฮ้าส์ที่ตั้งอยู่ใน อำเภอเมือง จังหวัดน่าน เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวสูงอายุกุ่มเบบี้บูมเมอร์

1.6 ขั้นตอนของการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้มีขั้นตอนการดำเนินงาน 12 ขั้นตอนดังนี้ (ตารางที่ 1.1)

1.6.1 เตรียมเค้าโครงวิทยานิพนธ์เบื้องต้น

1.6.2 ทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.6.3 ออกแบบและพัฒนาเครื่องมือวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6.4 ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นของเกสต์เฮ้าส์ที่ตั้งอยู่ในย่านท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม อำเภอเมือง จังหวัดน่าน จากแผ่นพับและ จากเว็บไซต์

1.6.5 ลงพื้นที่สำรวจสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์ที่ตั้งอยู่ในย่านท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม อำเภอเมือง จังหวัดน่าน ในเกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษา 4 แห่ง

1.6.6 ลงพื้นที่สัมภาษณ์ผู้ประกอบการเกสต์เฮ้าส์ที่ตั้งอยู่ในย่านท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม อำเภอเมือง จังหวัดน่าน และนักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี๋บูมเมอร์ชาวไทย ในเกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษา 4 แห่ง

1.6.7 นำเสนอบทความที่เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยในงานประชุมวิชาการ

1.6.8 นำเสนอโครงร่างงานวิจัย

1.6.9 วิเคราะห์ผลการวิจัยและนำผลมาใช้ในการออกแบบขั้นตอนของการปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์ที่ตั้งอยู่ในย่านท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม อำเภอเมือง จังหวัดน่าน เพื่อเสนอแนะเป็นต้นแบบ และจัดทำเป็นทัศนียภาพ

1.6.10 นำต้นแบบการออกแบบขั้นตอนของการปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์ให้นักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี๋บูมเมอร์, ผู้ประกอบการ และผู้เชี่ยวชาญประเมิน

1.6.11 เสนอแนะแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์ที่ตั้งอยู่ในย่านท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม อำเภอเมือง จังหวัดน่าน ให้เหมาะสมกับความต้องการของนักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี๋บูมเมอร์ ผู้ประกอบการ และผู้เชี่ยวชาญ

1.6.12 นำเสนอผลการวิจัย แสดงในตารางที่ 1.1

ตารางที่ 1.1 ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

ปี	พ.ศ. 2560															
	พ.ศ. 2559		พ.	ธ.	ม.	ก.	มี.	เม.	พ.	มิ.	ก.	ส.	ก.	ต.	พ.	ธ.
กิจกรรม	พ.	ธ.	ม.	ก.	มี.	เม.	พ.	มิ.	ก.	ส.	ก.	ต.	พ.	ธ.		
1. เตรียมเค้าโครงวิทยานิพนธ์เบื้องต้น	↔															
2. ทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	←															
3. ออกแบบและพัฒนาคำอธิบายวิจัย		↔								↔						

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 1.1 (ต่อ)

ปี	พ.ศ. 2559		พ.ศ.2560													
	เดือน	พ. ย	ธ. ค	ม. ค	ก. พ	มี. ค	เม. ย	พ. ค	มิ. ย	ก. ค	ส. ค	ก. ย	ต. ค	พ. ย	ธ. ค	
กิจกรรม																
4. ศึกษาข้อมูลเกสต์เฮ้าส์เบื้องต้น		↔														
5. ลงพื้นที่สำรวจเกสต์เฮ้าส์			↔													
6. ลงพื้นที่สัมภาษณ์ผู้ประกอบการ และนักท่องเที่ยว			↔											↔		
7. นำเสนอบทความในงานประชุมวิชาการ						↔										
8. นำเสนอโครงงานวิจัย									↔							
9. วิเคราะห์ผลการวิจัยและนำผลมาใช้ในการออกแบบขั้นตอนของการปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกสต์เฮ้าส์												↔				
10. นำผลการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุให้นักท่องเที่ยว, ผู้ประกอบการ และผู้เชี่ยวชาญประเมิน													↔			
11. เสนอแนะแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์														↔		
12. นำเสนองานวิจัย																↔

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.7 ข้อจำกัดการวิจัย

1.7.1 การวิจัยนี้ดำเนินงานภายใต้เวลาที่จำกัด จึงไม่ได้ดำเนินการศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับลักษณะสถาปัตยกรรมและเครื่องเรือนที่เป็นรูปแบบของเมืองน่าน

1.7.2 การวิจัยนี้ดำเนินงานภายใต้เวลา และงบประมาณวิจัยที่จำกัดทำให้การลงพื้นที่ได้กลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่เป็นนักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี๋บูมเมอร์ที่มีช่วงอายุ 57-74 ปี มีอายุที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด กล่าวคือกลุ่มผู้ให้ข้อมูลมีอายุระหว่าง 52-58 ปีเท่านั้น

1.8 นิยามศัพท์เฉพาะ

การศึกษาเกสต์เฮาส์สำหรับนักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี๋บูมเมอร์ชาวไทยในตัวเมืองน่าน มีคำศัพท์ที่สำคัญเพื่อให้เข้าใจตรงกัน 6 ข้อ ดังนี้

1.8.1 เกสต์เฮาส์ หมายถึง เกสต์เฮาส์ที่ตั้งอยู่ใน อ.เมือง จังหวัดน่านในปี 2556 มีทั้งหมด 19 แห่ง (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กรมการท่องเที่ยว, 2559) ที่ตรงตามเกณฑ์ Slow Accommodation

1.8.2 เกณฑ์ Slow Accommodation คือเกณฑ์ที่ผู้วิจัยนำมาใช้คัดเลือกเกสต์เฮาส์ในตัวเมืองน่านที่นำมาศึกษามีรายละเอียดดังนี้ 1) เป็นสถานที่พักมีความสงบ สะอาด ปลอดภัยอยู่ห่างจากแหล่งที่มลภาวะเป็นพิษ 2) ที่พักขนาดเล็กเรียบง่ายมีสภาพแวดล้อมกลมกลืนท่ามกลางธรรมชาติหรือท้องถิ่น ไม่ตัดแปลงสภาพดั้งเดิมของพื้นที่มากจนเกินไปไม่ก่อให้เกิดความแตกต่างและความขัดแย้งทั้งในด้านทัศนียภาพ และสังคมวัฒนธรรมในพื้นที่ 3) ที่พักเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมทั้งด้านการก่อสร้าง การให้บริการ การประหยัดพลังงาน การควบคุมมลพิษ และ 4) การจ้างงานและการจัดซื้อวัตถุดิบเพื่อให้บริการในที่พักมาจากท้องถิ่น (ชลตรงค์ ทองสง, 2558)

1.8.3 นักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี๋บูมเมอร์ หมายถึง ประชากรชาวไทยที่เกิดในระหว่างปี พ.ศ. 2486 -2503 (สถาบันวิจัยประชากรและสังคมมหาวิทยาลัยมหิดล, 2559) ที่มีอายุระหว่าง 57-74 ปี ที่เข้าพักเกสต์เฮาส์ที่ตรงตามเกณฑ์ Slow Accommodation อำเภอเมือง จังหวัดน่าน

1.8.4 ผู้ประกอบการเกสต์เฮาส์ หมายถึง ผู้ดำเนินธุรกิจเกสต์เฮาส์ที่ประกอบการในพื้นที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม อำเภอเมือง จังหวัดน่าน ซึ่งเป็นผู้ประกอบการของเกสต์เฮาส์ที่ตรงตามเกณฑ์ Slow Accommodation

1.8.5 ผู้เชี่ยวชาญ หมายถึง ผู้ที่เป็นนักออกแบบที่มีความรู้ความสามารถในการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ ซึ่งสามารถเข้าใจถึงพฤติกรรมและการใช้งานของผู้สูงอายุ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.8.6 สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ หมายถึง อุปกรณ์อันเป็นส่วนประกอบของอาคารที่ติดหรือตั้งอยู่ภายในและภายนอกอาคารหรือดัดแปลงให้เป็นส่วนหนึ่งของอาคารหรือสถานที่เพื่ออำนวยความสะดวกในการใช้อาคารสำหรับผู้สูงอายุมีทั้งหมด 13 ประเภท ประกอบด้วย ที่จอดรถ ทางลาด บ้ายสัญลักษณ์ จุดให้บริการข้อมูล ห้องน้ำสำหรับผู้สูงอายุ ภายในเกสต์เฮ้าส์ (สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี, 2555) ทางเข้าสู่อาคาร ประตูทางเข้า-ออก เกสต์เฮ้าส์ ทางเชื่อมระหว่างอาคาร-ระเบียง บันได ห้องพักสำหรับผู้สูงอายุ ห้องน้ำในห้องพักสำหรับผู้สูงอายุ พื้นที่พักผ่อนส่วนกลาง และพื้นที่เตรียมและรับประทานอาหาร (ไตรรัตน์ จารุทัศน์ , 2553)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเชิงคุณภาพ เรื่อง “แนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกสต์เฮาส์ที่เหมาะสมสำหรับนักท่องเที่ยวสูงอายุชาวไทยในตัวเมืองน่าน” ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ฎหมาย เอกสารต่างๆ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย โดยเรียงตามกรอบแนวคิดในการวิจัยคือ ความปลอดภัยทางกายภาพ ความสามารถเข้าถึงได้ง่าย ความสามารถสร้างแรงกระตุ้น และการดูแลรักษาได้ง่าย มีหัวข้อดังนี้ 1) พฤติกรรมของผู้สูงอายุ กลุ่มเบบี้บูมเมอร์ 2) การท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุ 3) การออกแบบที่พักอาศัยที่เหมาะสม และปลอดภัยสำหรับผู้สูงอายุ 4) ฎหมาย และนโยบายที่เกี่ยวกับการออกแบบสำหรับผู้สูงอายุ 5) องค์ประกอบที่สื่อถึงบรรยากาศจังหวัดน่าน 6) การเลือกวิธีวิจัย เครื่องมือวิจัย กลุ่มผู้ให้ข้อมูล และการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า 7) สรุป

2.1 พฤติกรรมของผู้สูงอายุกลุ่มเบบี้บูมเมอร์

งานวิจัยครั้งนี้สนใจศึกษากลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่เป็นนักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี้บูมเมอร์ซึ่งเป็นกลุ่มคนที่เกิดในช่วงปี พ.ศ.2486 -2503 เป็นช่วงที่อัตราการเกิดในประเทศไทย เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว (โครงการสุขภาพคนไทย, 2559) จากรูปที่ 2.1 แสดงให้เห็นจำนวนประชากร ในปี พ.ศ. 2453 จากจำนวน 8 ล้านคน เพิ่มมาเป็น 26 ล้านคน ในปี พ.ศ. 2503 (ปราโมทย์ ประสาทกุล และปัทมา ว่าพัฒนางศ์, 2548) จึงทำให้กลุ่มคนที่เกิดใน ตั้งแต่ปีพ.ศ.2486 -2503 ถูกเรียกว่า กลุ่มเบบี้บูมเมอร์ และในปัจจุบันมีอายุระหว่าง 57-74 ปี ซึ่งคนกลุ่มนี้กำลังก้าวเข้าสู่วัยผู้สูงอายุ

รูปที่ 2.1 จำนวนประชากรรวมเปรียบเทียบกับปีพ.ศ. (กระทรวงสาธารณสุข กรมอนามัย สำนักงานอนามัยการเจริญพันธุ์. (2560). ระบบฐานข้อมูลอนามัยการเจริญพันธุ์ประเทศไทย.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สืบค้นจากเว็บไซต์หน่วยงาน http://rhdata.anamai.moph.go.th/index.php/population/info_population)

จากข้อมูลของโครงการสุขภาพคนไทย (2559) กล่าวถึงพฤติกรรมของประชากรกลุ่มเบบี้บูมเมอร์ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยครั้งนี้ คือ การใช้ชีวิตเรียบง่าย กล่าวคือ ประชากรกลุ่มเบบี้บูมเมอร์ชอบใช้ชีวิตที่ไม่ซับซ้อน กิจกรรมไม่ยุ่งยาก เพื่อลดเวลาและขั้นตอนต่างๆ ซึ่งจากพฤติกรรมของผู้สูงอายุกลุ่มเบบี้บูมเมอร์มีความเหมาะสมกับการท่องเที่ยวที่ไม่เร่งรีบ ได้ใช้เวลาอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวที่ยาวนานขึ้น เพราะต่างเบือนหน้ายสังคมเมืองที่วุ่นวาย จึงอยากที่จะเดินทางท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนร่างกายและจิตใจ (ชลดรงค์ ทองสง, 2558) และเมื่อคนกลุ่มนี้ถึงวัยเกษียณมักจะนำรายได้ที่เก็บได้ในช่วงการทำงานมาใช้จ่ายโดยเฉพาะอย่างยิ่ง เรื่องการท่องเที่ยว (พงศ์เสวก อเนกจำนงค์พร, 2558)

การวิจัยครั้งนี้ศึกษากลุ่มผู้ให้ข้อมูล คือ กลุ่มนักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี้บูมเมอร์ เพื่อนำมาเสนอแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกสต์เฮาส์ที่เหมาะสมสำหรับนักท่องเที่ยวสูงอายุชาวไทยในต่างเมืองนาน การทบทวนวรรณกรรมเพื่อให้เข้าใจถึงแนวคิดพฤติกรรม และการท่องเที่ยวที่เหมาะสมเพื่อนำมาใช้ศึกษาและออกแบบข้อคำถามในแบบสัมภาษณ์เรื่องความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮาส์ซึ่งเป็นสิ่งที่ควรคำนึงถึงเป็นพื้นฐานในการออกแบบ

2.2 การท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุ

จากสถานการณ์ของประเทศไทยที่กำลังก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ สัดส่วนผู้สูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งส่งผลกระทบต่อทางบวกโดยตรงต่อการจัดการธุรกิจการท่องเที่ยวสำหรับกลุ่มผู้สูงอายุ (สมยศ วัฒนากมลชัย และ เยาวลักษณ์ ยิ้มอ่อน, 2553) และจากพฤติกรรมของผู้สูงอายุกลุ่มเบบี้บูมเมอร์ที่ให้ความสนใจกับการท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนร่างกายและจิตใจ (ชลดรงค์ ทองสง, 2558) รวมถึงเป็นกลุ่มที่มีศักยภาพในการใช้จ่าย คือ ผู้ที่มีเงินสด มีเงินเก็บในมือและพร้อมจะใช้จ่าย (พรนิภา หาญมะโน, 2558) จากงานวิจัยของ ชลดรงค์ ทองสง (2558) ศึกษาแนวคิดการท่องเที่ยวแบบไม่เร่งรีบ (Slow Tourism) กล่าวว่ากิจกรรมการท่องเที่ยวแบบไม่เร่งรีบ ที่เน้นกิจกรรมการพักผ่อนคลายเหมาะสำหรับนักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี้บูมเมอร์ ซึ่งมีทั้งหมด 10 แนวคิด คือ 1) Slow Activity คือ การประกอบกิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่งยาวนานขึ้น เน้นการพักผ่อนหย่อนใจท่ามกลางธรรมชาติหรือวัฒนธรรม 2)

Slow Logistic คือ การเดินทางที่ไม่เร่งรีบจนเกินไป มีความปลอดภัยและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการเดินทาง 3) Slow Food คือ การปรุงอาหารที่ประณีต ใช้วัตถุดิบที่สด สะอาดและปลอดภัย
 4) Slow Stay คือ การพักค้างแรมในแหล่งท่องเที่ยวที่ยาวนานขึ้นและมีการประกอบกิจกรรมการ
 ท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับท้องถิ่น 5) Slow Place/City คือ สถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นชุมชนหรือเมือง
 ขนาดเล็กที่มีความสงบและปราศจากมลพิษ 6) Slow Money คือ ใช้จ่ายที่สมควรจ่ายไม่เอา
 เปรียบซึ่งกันและกันของผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยว 7) Slow Development คือ การพัฒนา
 ขนาดเล็กเพื่อการรองรับการท่องเที่ยว 8) Slow Accommodation คือ สถานที่พักแรมที่มีความ
 สงบ สะอาด ปลอดภัยและมีการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมที่ดี 9) Slow Life คือ การท่องเที่ยว
 ท่ามกลางความสงบในธรรมชาติและวิถีชีวิตความเป็นชนบท 10) Slow Energy คือ การประกอบ
 กิจกรรมการท่องเที่ยวที่ประหยัดพลังงาน

จากการทบทวนแนวคิดการท่องเที่ยวแบบไม่เร่งรีบที่เหมาะสมกับนักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบ
 บีบูมเมอร์ที่มีทั้งหมด 10 แนวคิด (ชลตรงค์ ทองสง, 2558) แนวคิดที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการกำหนด
 ขอบเขตพื้นที่ที่ทำการศึกษาระเบียงของที่พัก และสถานที่กรณีศึกษา มีดังนี้ 1) แนวคิด Slow
 Place/City คือ สถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นชุมชนหรือเมืองขนาดเล็กที่มีความสงบและปราศจากมลพิษ
 จากงานวิจัยของเจนจิรา บรรจงนิก (2555) พบว่าปัจจัยที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาท่องเที่ยว
 จังหวัดน่าน ในระดับมาก คือ ความเงียบและสงบของเมืองน่าน ผู้วิจัยจึงเลือก อำเภอเมือง จังหวัด
 น่าน เป็นพื้นที่ที่ทำการศึกษา 2) แนวคิด Slow Stay คือ เน้นที่การพักผ่อนในแหล่งท่องเที่ยว
 ท่ามกลางธรรมชาติหรือแหล่งชุมชนท้องถิ่นที่สามารถที่จะสัมผัสบรรยากาศและประกอบกิจกรรม
 ร่วมไปกับท้องถิ่นได้รูปแบบของการพักแรมก็จะมีหลากหลาย เช่น การพักแรมแบบ Home
 stay/ Farm stay/ Guesthouse หรือ Lodge เป็นต้น ซึ่งในตัวเมืองน่านเป็นที่พักประเภทเกสต์
 เฮ้าส์ 3) แนวคิด Slow Accommodation คือ สถานที่พักแรมที่มีความสงบ สะอาด ปลอดภัยและมี
 การจัดการด้านสิ่งแวดล้อมที่ดี โดยผู้วิจัยได้นำมาเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกเกสต์เฮ้าส์ ภายใน
 อำเภอเมือง จังหวัดน่านที่นำมาศึกษา ดังนี้ (1) เป็นสถานที่พักมีความสงบ สะอาด ปลอดภัยอยู่
 ห่างจากแหล่งที่มลภาวะเป็นพิษ (2) ที่พักขนาดเล็กเรียบง่ายมีสภาพแวดล้อมกลมกลืนท่ามกลาง
 ธรรมชาติหรือท้องถิ่น ไม่ตัดแปลงสภาพดั้งเดิมของพื้นที่มากจนเกินไปไม่ก่อให้เกิดความแตกต่าง
 และความขัดแย้งทั้งในด้านทัศนียภาพ และสังคมวัฒนธรรมในพื้นที่ (3) ที่พักเป็นมิตรต่อ
 สิ่งแวดล้อมทั้งด้านการก่อสร้าง การให้บริการ การประหยัดพลังงาน การควบคุมมลพิษ (4) การ
 จ้างงานและการจัดซื้อวัตถุดิบเพื่อให้บริการในที่พักมาจากท้องถิ่น

งานวิจัยเรื่อง การจัดการแหล่งท่องเที่ยวแบบ Slow Tourism สำหรับนักท่องเที่ยวสูงอายุใน
 ภาคเหนือตอนบน ของสุรีย์ บุญญาอนุพงศ์ และ กวรรรณ สังขกร (2555) พบว่าการท่องเที่ยวแบบ
 ไม่เร่งรีบ เหมาะสมกับนักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มนี้ โดยแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยว
 สูงอายุกลุ่มนี้ได้ต้องมีศักยภาพและความพร้อมคือ 1) ด้านการสิ่งบริการอำนวยความสะดวก 2)
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านการจัดบริการ 3) ด้านการจัดกิจกรรม 4) การเดินทางเข้าถึงสะดวก ซึ่งพบว่า ในอำเภอเมือง จังหวัดน่าน มีแหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรมและศาสนาที่มีเหมาะสมกับผู้สูงอายุ กล่าวคือ มีการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานแก่ผู้สูงอายุตามสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้แก่ มีที่จอดรถสำหรับผู้ทุพพลภาพและผู้สูงอายุ (รูปที่ 2.2) ทางลาดสำหรับรถวีลแชร์ (รูปที่ 2.3) ทางลาดบริเวณบาทวิถี (รูปที่ 2.4) และมีห้องน้ำสาธารณะที่รองรับกลุ่มผู้สูงอายุ (รูปที่ 2.5)

รูปที่ 2.2 ที่จอดรถสำหรับผู้ทุพพลภาพและผู้สูงอายุที่ศูนย์บริการการท่องเที่ยวเทศบาลเมืองน่าน

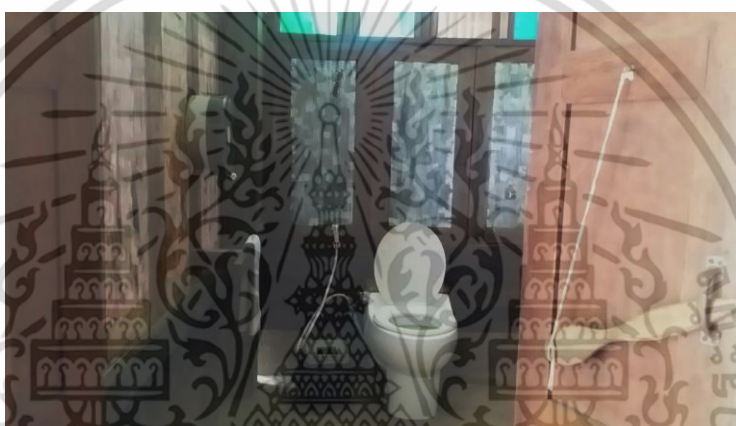

รูปที่ 2.3 ทางลาดสำหรับรถวีลแชร์ที่ศูนย์บริการการท่องเที่ยวเทศบาลเมืองน่าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.4 ทางลาดบริเวณบาทวิถีสำหรับวีลแชร์บริเวณหน้าวัดภูมินทร์

รูปที่ 2.5 ห้องน้ำสาธารณะที่รองรับกลุ่มผู้สูงอายุที่หอศิลป์ริมแม่น้ำ

งานวิจัยของสถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (2555) ได้ทำวิจัยเรื่องการจัดการแหล่งท่องเที่ยวแบบ Slow Tourism สำหรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุในภาคเหนือตอนบน ได้ให้แนวทางการพัฒนาของผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับที่พักแรมให้สามารถรองรับนักท่องเที่ยวสูงอายุในด้านกายภาพได้อย่างเหมาะสม คือ การสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ เช่น รววจับตามทางเดิน รววจับพยุงตัวในห้องน้ำ ทางลาดสำหรับรถเข็น และที่จอดรถสำหรับผู้สูงอายุ เป็นต้น

งานวิจัยครั้งนี้สนใจศึกษาที่พักประเภทเกสต์เฮาส์ที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวสูงอายุได้ ดังนั้นการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุจึงเป็นสิ่งที่ควรคำนึงถึง โดยมีรายละเอียดเรื่องการออกแบบที่พักอาศัยที่เหมาะสมและปลอดภัยกับผู้สูงอายุในหัวข้อต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 การออกแบบที่พักอาศัยที่เหมาะสมและปลอดภัยสำหรับผู้สูงอายุ

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยต้องการศึกษาที่พักประเภทเกสต์เฮาส์ที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบีบูมเมอร์ได้ ซึ่งเกสต์เฮาส์เป็นการจัดสรรพื้นที่หรือ ออกแบบต่อเติมที่พักอาศัยให้เป็นห้องพักและจัดสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานไว้บริการ (ธนภุต สังข์เฉย และ พรหมมาตราชินดาโชติ, 2555) จากแนวคิดการออกแบบสภาพแวดล้อมและที่พักอาศัยของผู้สูงอายุ ของไตรรัตน์ จารุทัศน์ (2553) ได้อธิบายว่าสภาพแวดล้อมทางกายภาพ เป็นส่วนสำคัญในการใช้ชีวิตของผู้สูงอายุ เพราะอุบัติเหตุของผู้สูงอายุมักเกิดจากสภาพสิ่งแวดล้อมทางกายภาพที่ผู้สูงอายุนั้นอาศัยอยู่ เช่น การหกล้มเพราะเฟอร์นิเจอร์ในบ้านกีดขวางทางเดิน เฟอร์นิเจอร์ที่ไม่มั่นคงเวลาจับเพื่อพุงตัวอาจทำให้หกล้มได้ สายไฟ ธรณีประตู ที่วางบนพื้นอาจทำให้สะดุดหกล้ม แสงไฟ โดยเฉพาะตรงทางเดินและบันไดที่ไม่เพียงพอ พื้นห้องนอน ห้องรับแขก และห้องครัว ใช้วัสดุที่ลื่น เสื่อหรือพรมเช็ดเท้าที่ลื่น การทำขอบพื้นที่สูงเกินไปอาจทำให้สะดุดล้ม รวบบันไดมีเพียงข้างเดียว และติดตั้งไม่มั่นคง ชั้นวางของที่สูงอยู่ในระยะที่เอื้อมไม่ถึง เป็นต้น จึงได้มีหลักการในการออกแบบสำหรับผู้สูงอายุ 4 ข้อ ดังนี้ 1) มีความปลอดภัยทางกายภาพ ทางด้านร่างกายและสุขภาพอนามัย เช่น มีที่พักเพียงพอแยกเป็นสัดส่วน มีระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่ดี มีระบบการปกป้องจากภายนอก เช่น จัดให้มีแสงสว่างเพียงพอบริเวณบันไดและทางเข้า มีราวจับในห้องน้ำ พื้นกระเบื้องไม่ลื่น มีสัญญาณฉุกเฉินหัวเตียง หรือห้องน้ำสำหรับขอความช่วยเหลือ เป็นต้น 2) ความสามารถเข้าถึงได้ง่าย เช่น การทำทางลาดสำหรับรถวีลแชร์ ความสูงของตู้ที่ผู้สูงอายุสามารถหยิบของได้สะดวก 3) ความสามารถสร้างแรงกระตุ้น การตกแต่งสภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยที่มีความน่าสนใจ การเลือกใช้สีที่เหมาะสม มีความสว่างและชัดเจนจะทำให้การใช้ชีวิตดูกระชุ่มกระชวยไม่ซึมเศร้า และการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ กระตุ้นให้เกิดการนำความสามารถต่าง ๆ ของผู้สูงอายุมาใช้อย่างเต็มที่ 4) การออกแบบให้ดูแลรักษาง่าย เพื่อความสะดวกสบายในการดูแล

โดยมีงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุที่คำนึงถึงความปลอดภัย การเข้าถึงได้ง่าย ความสามารถในการสร้างแรงกระตุ้น และการดูแลรักษาง่ายมี 4 งานวิจัยดังนี้

1) การศึกษาความต้องการรูปแบบที่พักอาศัยและสิ่งแวดล้อมทางกายภาพรอบที่พักอาศัยสำหรับกลุ่มผู้สูงอายุ โดย สกัลย์ สุมนานุสรณ์ (2557) พบว่าความต้องการรูปแบบที่พักอาศัยของกลุ่มผู้สูงอายุ มีรายละเอียดดังนี้ ประตูและหน้าต่างเป็นบานเลื่อน มือจับประตู-หน้าต่างเป็นก้านจับ มีทางลาด พื้นภายในบ้านปูด้วยกระเบื้องแบบไม่ลื่น ไม่มีธรณีประตู บันไดมีความชันไม่มาก

และมีหน้าต่าง ภายในห้องน้ำติดตั้งโถส้วมชนิดนั่งราบแบบมีพนักพิงหลัง มีสัญญาณขอความช่วยเหลือเป็นเอกสารที่สแกนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ช่วยเหลือในห้องน้ำ มีระบบทำน้ำอุ่นที่ปลอดภัย ก็ยกน้ำเป็นแบบก้านโยก และห้องพักอาศัยของผู้สูงอายุควรมีมาตรฐานดังนี้ ระดับพื้นทางเข้าห้องพักอาศัยมีระดับเสมอกับพื้นภายในที่พัก ไม่มีธรณีประตู ประตูเข้าห้องพักเป็นแบบเปิดออกภายนอกหรือแบบบานเลื่อน ระดับพื้นภายในห้องพักเสมอกันทุกส่วน วัสดุปูพื้นที่ไม่ลื่น

2) การวิจัยเรื่องพื้นที่ใช้สอยและสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นต่อรีสอร์ทสำหรับผู้สูงอายุ โดย วานิสสา ตโนภาส และกนกคุณท์ โตชัยวัฒน์ (2554) ศึกษาระดับความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกภายในรีสอร์ท มีรายละเอียดดังนี้ ปุ่มเรียกผู้ช่วยฉุกเฉินตามจุดต่างๆภายในรีสอร์ท และห้องพัก พื้นผิวสัมผัสที่ช่วยลดการเกิดอุบัติเหตุ มีราวจับในห้องน้ำ ที่นอนสำหรับผู้ดูแล ราวจับบริเวณทางเดิน รถวีลแชร์ และไม้เท้า (ที่สามารถให้ยืมได้ในระหว่างเข้าพัก) ทางลาดรถวีลแชร์ บานประตูที่เปิด-ปิดเองได้ ป้ายสัญลักษณ์บอกทาง ที่จอดรถสำหรับผู้สูงอายุ รีโมทคอนโทรลที่ใช้เปิด-ปิดอุปกรณ์ไฟฟ้าภายในห้อง ความกว้างพิเศษของทางเดิน บันไดที่มีความสูงน้อยกว่าปกติ อ่างล้างมือที่มีความสูงน้อยกว่าปกติ ทางเท้าเลื่อน ที่นั่งสำหรับอาบน้ำ อุปกรณ์ออกกำลังกาย และเบาะรองโกส้วม จากการศึกษาดังกล่าวพบว่าสิ่งอำนวยความสะดวกภายในรีสอร์ทสำหรับผู้สูงอายุที่ต้องการมากที่สุด คือ (1) ปุ่มเรียกผู้ช่วยฉุกเฉินตามจุดต่างๆ ภายในรีสอร์ท (2) พื้นผิวสัมผัสที่ช่วยลดการเกิดอุบัติเหตุ (3) ราวจับในห้องน้ำ (4) ที่นอนสำหรับผู้ดูแลผู้สูงอายุ และ (5) ราวจับบริเวณทางเดิน

3) งานวิจัยของ กุสุมา ธรรมธำรง (2545) ที่ศึกษาเรื่องการออกแบบอาคารสถานที่เพื่อคนทุกคน ได้อธิบายเรื่องการออกแบบการเข้าใช้อาคารทางกายภาพ แบ่งรายละเอียดได้ดังนี้ (1) Accessibility คือ ออกแบบอาคารสถานที่ เพื่อทุกคนรวมทั้งคนพิการและผู้สูงอายุสามารถเข้าไปได้ใช้ได้สะดวกโดยมีผู้ช่วยเหลือ เช่น ช่วยเข็น เก้าอี้ล้อเลื่อนไปตามทางลาดที่สะดวกเหมาะสม (2) Access or Accessible คือ คนทุกคนรวมทั้งคนพิการ และผู้สูงอายุ สามารถเข้าไปติดต่อใช้อาคารสถานที่นั้น ๆ ได้เท่าที่จำเป็น เช่น เฉพาะชั้นล่างด้วยตัวเองอย่างสะดวกสบาย ไม่ต้องอาศัยผู้อื่นช่วยจูงหรือประคองไป (3) Reachability คือ คนทุกคนเข้าไปได้ใช้อาคารสถานที่ ได้ทั่วถึงทั้งอาคารหรือมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ (4) Usability คือ ออกแบบอาคารสถานที่ให้ทุกคนได้เข้าไปได้ใช้อย่างสะดวกสบาย มีบรรยากาศดี ทุกคนสดชื่นเบิกบานอยากเข้ามาใช้อาคารสถานที่นั้นบ่อย ๆ (5) Safety คือ ทุกคนสามารถเข้าไปได้ใช้อาคารสถานที่นั้นๆ ได้สะดวก และมีความปลอดภัยสูง ไม่มีการเสี่ยงอันตรายต่อชีวิตและสุขภาพ (6) Workability คือ อาคารสถานที่นั้นๆ ถูกออกแบบให้ทุกคนรวมทั้งคนพิการและผู้สูงอายุเข้ามาใช้ เข้ามาทำงาน ได้อย่างมั่นใจ ปราศจากอุปสรรคและผู้ช่วยดูแล และ (7) Barrier free or Non handicapping คือ การออกแบบที่ปราศจากสิ่งกีดขวางใดๆ ทุกคนใช้อาคารสถานที่ได้สะดวก ปลอดภัย มีอุปกรณ์เสริมต่าง ๆ อำนวยความสะดวก เช่น ปุ่มกดปรับระดับแสงสว่าง เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4) การศึกษาของวรวรรณ นิตบงกช (2541) กล่าวถึงลักษณะทางกายภาพในการออกแบบบ้านพักของผู้สูงอายุให้มีความปลอดภัย มีรายละเอียดดังนี้ (1) บ้านควรเป็นชั้นเดียว ไม่ควรมีพื้นที่ต่างระดับ บันได และธรณีประตู ซึ่งมีแนวโน้มที่จะทำให้ผู้สูงวัยลื่น สะดุดหกล้ม (2) ประตูมีขนาดกว้างเป็นพิเศษ เพื่อให้ล้อรถเข็นผ่านได้โดยปราศจากสิ่งกีดขวาง และไม่เกิดการเสียดสีระหว่างมือกับประตูเวลาเข็น (3) ออกแบบให้ดูแลรักษาง่ายเท่าที่จะเป็นไปได้ ซึ่งควรเป็นบ้านที่มีพื้นที่ขนาดเล็ก (4) พื้นทำความสะอาดง่าย และไม่ลื่น ไม่ควรมีพรมผืนเล็กๆ หรือพื้นที่ลื่น ซึ่งจำกัดการเคลื่อนไหวทั้งของคนและรถเข็น ทั้งยังทำให้สะดุดหกล้ม (5) ประตูควรมีสลักกลอนประตู และควรจะสามารถผลักเปิดได้ง่าย (6) ห้องนอนอยู่ใกล้กับห้องน้ำ และกว้างขวางพอวางเตียงคู่ (7) ห้องน้ำ ที่พื้นไม่ลื่น มีราวจับติดที่ผนังบริเวณที่อาบน้ำ ประตูเป็นชนิดให้คนภายนอกเปิดเข้าไปช่วยเหลือได้ และมีสวิตช์ไฟที่หน้าประตูทางเข้า เป็นต้น

ผู้วิจัยนำ 4 งานวิจัยนี้มาสรุปเป็นตารางเปรียบเทียบกับองค์ประกอบในกรอบแนวคิดการวิจัย มีรายละเอียดแสดงในตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 เปรียบเทียบองค์ประกอบในกรอบแนวคิดการวิจัย

แนวคิด บทความ/งานศึกษา	ความปลอดภัย ทางกายภาพ	การเข้าถึงได้ง่าย	การสร้างแรง กระตุ้น	การดูแลรักษา ง่าย
1. สกัลย์ สุมนานุสรณ์	✓	✓		
2. วานิสสา ตโนภาส และ กมลกฤษณ์ ไชยวัฒน์	✓	✓		
3. กุสุมา ธรรมธำรง	✓	✓	✓	
4. วรวรรณ นิตบงกช	✓	✓		✓

หมายเหตุ : ✓ คือ มีแนวคิดดังกล่าว

จากการทบทวนงานวิจัยกับองค์ประกอบในกรอบแนวคิดการวิจัยครั้งนี้พบว่าความปลอดภัยทางกายภาพและการเข้าถึงได้ง่ายเป็นสิ่งที่ควรคำนึงถึงในการออกแบบสำหรับผู้สูงอายุตามมาด้วยการสร้างแรงกระตุ้น และการดูแลรักษาง่าย โดยในแต่ละงานวิจัยจะมีรายละเอียดของสิ่งอำนวยความสะดวกที่ควรจัดทำ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้นำมาใช้เป็นกรอบแนวคิดในการลงพื้นที่ศึกษาสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกสต์เฮาส์ที่เหมาะสมกับนักท่องเที่ยวสูงอายุซึ่งจะมีรายละเอียดในหัวข้อต่อไป

2.4 กฎหมายและนโยบายที่เกี่ยวกับการออกแบบสำหรับผู้สูงอายุ

จากการทบทวนวรรณกรรมกฎหมายและนโยบายที่เกี่ยวกับการออกแบบสำหรับผู้สูงอายุ ที่เกี่ยวข้องกับกรวิจัยครั้งนี้ซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องความปลอดภัยทางกายภาพ ทางด้านร่างกายและสุขภาพอนามัย และการสามารถเข้าถึงได้ง่าย จึงได้นำเอากฎกระทรวงกำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคารสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา พ.ศ. 2548 (กระทรวงมหาดไทย, คณะกรรมการควบคุมอาคาร, 2548) ซึ่งมีสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานสำหรับผู้สูงอายุซึ่งมติคณะรัฐมนตรีส่งเสริมให้จัดทำมี 5 ประเภท ได้แก่ ที่จอดรถ ทางลาด บ้ายสัญลักษณ์ จุดให้บริการข้อมูล และห้องน้ำสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุ (สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี, 2555) และสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกสต์เฮาส์ที่ผู้วิจัยต้องการศึกษาอีก 8 ประเภท ซึ่งนำมาจากแนวคิดการออกแบบสภาพแวดล้อมและที่พักอาศัยของผู้สูงอายุ (ไตรรัตน์ จารุทัศน์, 2553) ซึ่งสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุส่งเสริมให้จัดทำ ได้แก่ ทางเข้าอาคาร ประตูทางเข้า-ออกเกสต์เฮาส์ ทางเชื่อมระหว่างอาคาร-ระเบียง บันได ห้องพักสำหรับผู้สูงอายุ ห้องน้ำภายในห้องพัก พื้นที่พักผ่อนส่วนกลาง และพื้นที่เตรียมและรับประทานอาหาร

การวิจัยครั้งนี้ได้นำเอารายละเอียดของกฎกระทรวงกำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคารสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา พ.ศ. 2548 มาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยวที่สามารถรองรับ ผู้สูงอายุ กลุ่มครอบครัว และกลุ่มผู้ด้อยโอกาส (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, สำนักพัฒนาบริการท่องเที่ยว สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว, 2550) และคู่มือการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและปลอดภัยสำหรับผู้สูงอายุ (ไตรรัตน์ จารุทัศน์, 2553) มาใช้ในการออกแบบ แบบสำรวจ และแบบสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกสต์เฮาส์เพื่อให้ครอบคลุมเนื้อหาและรายละเอียดของสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุกลุ่มเมเปี่ยมเมอร์ ซึ่งมีรายละเอียด 13 ประเภทตามตารางที่ 2.2 ดังนี้

ตารางที่ 2.2 สิ่งอำนวยความสะดวกที่ผู้วิจัยนำมาศึกษา

สิ่งอำนวยความสะดวก	รายละเอียดของสิ่งอำนวยความสะดวกที่นำมาใช้ในการศึกษา		
	กฎกระทรวง กำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคารสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา พ.ศ. 2548	มาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยวที่สามารถรองรับ ผู้สูงอายุ กลุ่มครอบครัว และกลุ่มผู้ด้อยโอกาส	คู่มือการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและปลอดภัยสำหรับผู้สูงอายุ
สิ่งอำนวยความสะดวกที่มติดิคนะรัฐมนตรีส่งเสริมให้จัดทำ			
1. ที่จอดรถ	✓	✓	✓
2. ทางลาด	✓	✓	✓
3. บ้ายสัญลักษณ์	✓		✓
4. จุดให้บริการข้อมูล	✓		
5. ห้องน้ำสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุ	✓	✓	
สิ่งอำนวยความสะดวกที่สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุส่งเสริมให้จัดทำ			
6. ทางเข้าอาคาร	✓	✓	✓
7. ประตูทางเข้า-ออกเกสต์เฮ้าส์		✓	✓
8. ทางเชื่อมระหว่างอาคาร-ระเบียง	✓	✓	✓
9. บันได	✓	✓	✓
10. ห้องพักสำหรับผู้สูงอายุ		✓	✓
11. ห้องน้ำภายในห้องพักผู้สูงอายุ	✓	✓	✓
12. พื้นที่พักผ่อนส่วนกลาง			✓
13. พื้นที่เตรียมและรับประทานอาหาร			✓

หมายเหตุ : ✓ คือ นำรายละเอียดของเกณฑ์ดังกล่าวมาใช้

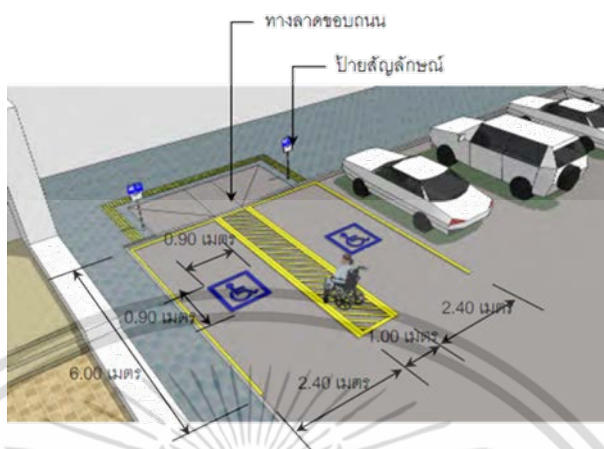
จากตารางที่ 2.2 มีรายละเอียดของสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุทั้ง 13 ประเภทที่ผู้วิจัยต้องการศึกษามีดังนี้

2.4.1 สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุที่ศึกษา

2.4.1.1 ที่จอดรถสำหรับผู้สูงอายุควรมีอย่างน้อย 1 คัน ขนาดกว้างและยาวไม่น้อยกว่า 2.40×6.00 เมตร มีพื้นที่ว่างระหว่างที่จอดรถอย่างน้อย 1.00 เมตร ยาวตลอดความยาวของที่จอดรถ พื้นผิวเรียบและมีระดับเสมอกับที่จอดรถ มีสัญลักษณ์ที่พื้นของช่องจอดรถขนาด 0.90×0.90 เมตร โดยมีทางลาดกว้างไม่น้อยกว่า 0.90 เมตร อยู่ในตำแหน่งที่ใกล้กับทางเข้าอาคารมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่สุด และเส้นทางจากช่องจอดรถถึงตัวอาคารควรมีหลังคาคลุม (สุรชาติ สินวรรณ และณัฐบดี วิริยาวัฒน์, 2558) (รูปที่ 2.6)

รูปที่ 2.6 การออกแบบที่จอดรถสำหรับผู้สูงอายุ (ไตรรัตน์ จารุทัศน์. (2553). คู่มือการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและปลอดภัยสำหรับผู้สูงอายุ. กรุงเทพมหานคร: สำนักส่งเสริมและพิทักษ์ผู้สูงอายุ สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการและผู้สูงอายุ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.)

2.4.1.2 ทางลาดจะต้องมีพื้นผิวต่างสัมผัสตั้งก่อนการเปลี่ยนระดับมีความยาวไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร ความยาวต่อเนื่องได้ไม่เกิน 6.00 เมตร หากยาวเกิน 6.00 เมตร ต้องมีชานพักยาวไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร ความกว้างทางลาดไม่น้อยกว่า 0.90 เมตร และหากทางลาดมีความยาวรวมกันมากกว่า 6.00 เมตร จะต้องกว้างไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร โดยมีราวจับทั้งสองฝั่ง เรียบ แข็งแรง ไม่เป็นอันตรายในการจับและพื้นไม่ลื่น ทางลาดมีความชันไม่เกิน 1:12 (ไม่เกิน 4.67 องศา) หากเป็นพื้นต่างระดับกันไม่เกิน 2 ซม. ต้องปาดมุมพื้นส่วนที่ต่างระดับกันไม่เกิน 45 องศา (รูปที่ 2.7)

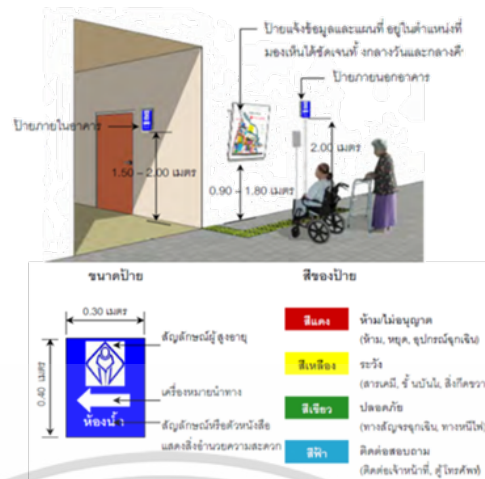
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.7 การออกแบบทางลาดต่างระดับเกิน 2 ซม. (ซ้าย) (ไตรรัตน์ จารุทัศน์. (2553). คู่มือการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและปลอดภัยสำหรับผู้สูงอายุ. กรุงเทพมหานคร: สำนักส่งเสริมและพิทักษ์ผู้สูงอายุ สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการและผู้สูงอายุ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.) และการออกแบบทางลาดต่างระดับไม่เกิน 2 ซม. (ไตรรัตน์ จารุทัศน์. (2548). ตัวอย่างที่ดีในการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการและคนทุพวิัย ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.)

2.4.1.3 ป้ายสัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายแสดงทางไปสู่สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุมีพื้นสีขาวโดยพื้นป้ายเป็นสีน้ำเงิน หรือเป็นสีน้ำเงินโดยพื้นป้ายเป็นสีขาว ติดตั้งสูง 1.50-2.00 เมตร และป้ายบอกข้อมูลหรือแผนที่ติดตั้งสูง 0.90-1.80 เมตร มีเครื่องหมายสัญลักษณ์ควบคู่กับข้อความ มีความชัดเจนมองเห็นได้ง่าย ติดตั้งอยู่ในตำแหน่งที่ไม่ทำให้สับสน มีแสงส่องสว่างที่มองเห็นได้ชัดเจนทั้งเวลากลางวันและกลางคืน (สุรชาติ สินวรรณ และณัฐปติ วิริยาวัฒน์, 2558) (รูปที่ 2.8) และในการศึกษาครั้งนี้เมื่อน่านอยู่ในย่านชุมชนเก่า ดังนั้นการเลือกใช้สีป้ายสัญลักษณ์ จะเลือกใช้สีของอาคาร ผนัง และองค์ประกอบประตู หน้าต่างที่มีความเหมาะสมกับท้องถิ่น (กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, 2559) (รูปที่ 2.9)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.8 การออกแบบและการติดตั้งป้ายสัญลักษณ์ (ไตรรัตน์ จารุทัศน์. (2553). คู่มือการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและปลอดภัยสำหรับผู้สูงอายุ. กรุงเทพมหานคร: สำนักส่งเสริมและพิทักษ์ผู้สูงอายุ สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการและผู้สูงอายุ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.)

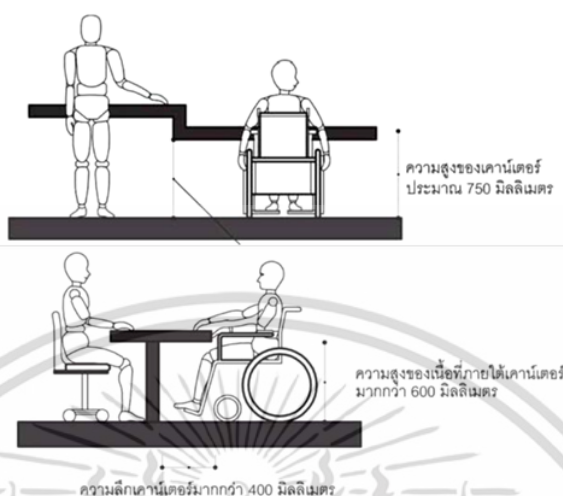

รูปที่ 2.9 สีที่มีความเหมาะสมจะนำมาใช้ในย่านชุมชนเก่า (กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. (2559). คู่มือการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมประเภทย่านชุมชนเก่า. กรุงเทพฯ: กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม.)

2.4.1.4 จุดให้บริการข้อมูลอยู่ในตำแหน่งที่ผู้สูงอายุสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวกและสังเกตได้ง่าย ควรมีความสูงของโต๊ะหรือเคาน์เตอร์สุทธิไม่เกิน 80 ซม. มีพื้นที่ว่างใต้โต๊ะหรือเคาน์เตอร์เพียงพอสำหรับรถวีลแชร์มีความสูงจากพื้น 70-75 ซม. ความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 40 ซม. มีแผนผังการใช้บริการอาคารหรือสถานที่ เอกสารหรือข้อมูลข่าวสาร สำหรับเผยแพร่ใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

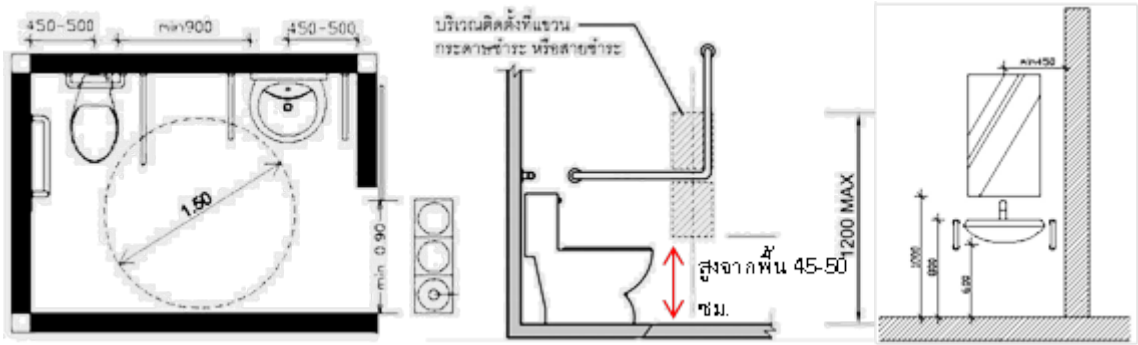
รูปแบบของสื่อเสียงหรือตัวอักษรสำหรับคนพิการทางการเห็น มีคู่มือแปลภาษาหรือป้ายสัญลักษณ์ภาษาสำหรับเจ้าหน้าที่เพื่อใช้สื่อสารกับคนพิการ (รูปที่ 2.10)

รูปที่ 2.10 การออกแบบเคาน์เตอร์ส่วนบริการข้อมูลข่าวสาร (ไทรวิรัตน์ จารุทัศน์. (2548). ตัวอย่างที่ดีในการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการและคนทุพพลภาพ ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.)

2.4.1.5 ห้องน้ำสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุควรมีอย่างน้อย 1 ห้อง และควรเป็นแบบเดียวกันกับห้องน้ำสำหรับผู้พิการ มีการรักษาความสะอาดที่ดี (ศาสตร์ สุขประเสริฐ, 2558) อยู่ในตำแหน่งที่เข้าถึงได้สะดวก มีประตูโถงทางเข้าออก มีพื้นที่ว่างภายในเส้นผ่านศูนย์กลางไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร มีความลาดเอียงเพียงพอไปยังช่องระบายน้ำทิ้ง มีระดับเสมอพื้นภายนอกถ้าเป็นพื้นต่างระดับต้องเป็นทางลาด ใช้ประตูบานเลื่อน หรือบานเปิดออกสู่ภายนอกมีความกว้างอย่างน้อย 0.90 เมตร คุปกรณเปิดปิดประตูเป็นชนิดก้านบิดหรือแกนผลัด อยู่สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 1.00 เมตร ไม่เกิน 1.20 เมตร อ่างล้างมือมีความสูงจากพื้นถึงขอบบนของอ่าง ไม่น้อยกว่า 0.75 เมตร แต่ไม่เกิน 0.80 เมตร ใต้อ่างเป็นที่ว่างสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 0.60 เมตร มีกระจกบริเวณอ่างล้างมือ โดยขอบล่างของกระจกสูงไม่เกิน 1.00 เมตร โถส้วมชนิดนั่งราบสูงจากพื้น 0.45-0.50 เมตร มีพนักพิงที่มั่นคง และมีราวจับ ที่ปล่อยน้ำโถส้วมเป็นแบบชนิดคันโยก หรือชนิดอื่นที่ผู้สูงอายุใช้งานสะดวก ห้องน้ำสำหรับผู้สูงอายุ (รูปที่ 2.11)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.11 การออกแบบห้องน้ำสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุ (ไตรรัตน์ จารุทัศน์. (2548). ตัวอย่างที่ดีในการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการและคนทุพพลภาพ ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.)

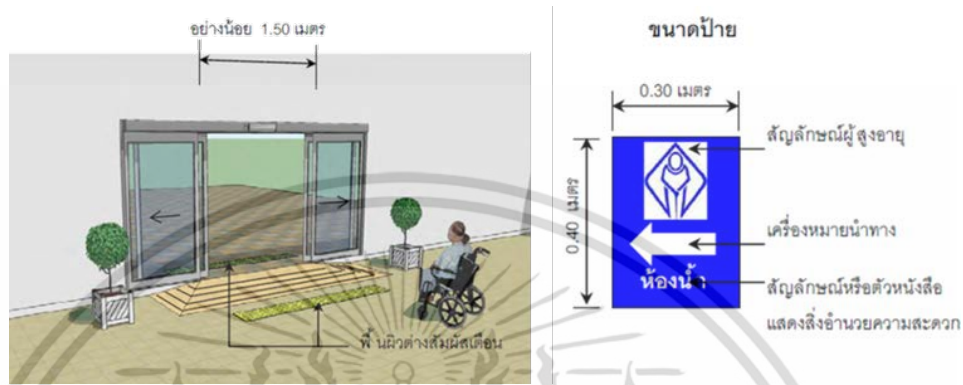
2.4.1.6 ทางเข้าสู่อาคารมีพื้นผิวเรียบเสมอกัน ไม่ขรุขระ ไม่มีสิ่งกีดขวาง อยู่ในระดับเดียวกับพื้นลานจอดรถ หากอยู่ต่างระดับให้มีทางลาดขึ้น-ลง และให้ใช้สีทาหรือติดเครื่องหมายให้ชัดเจน (รูปที่ 2.12)

รูปที่ 2.12 การออกแบบทางเข้าสู่อาคาร (ไตรรัตน์ จารุทัศน์. (2548). ตัวอย่างที่ดีในการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการและคนทุพพลภาพ ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.)

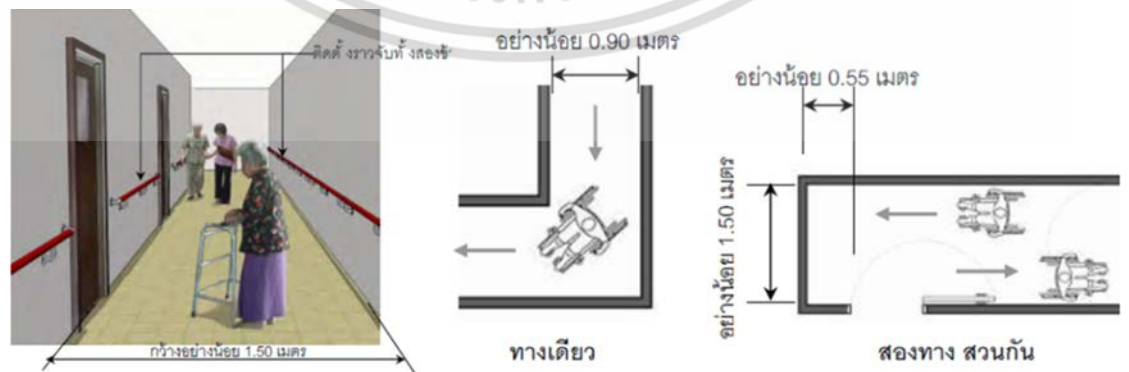
2.4.1.7 ประตูทางเข้า-ออกหากมีธรณีประตู ความสูงต้องไม่เกินกว่า 2 ซม. และขอบทั้งสองด้านมีความลาดเอียงไม่เกิน 45 องศา ความกว้างไม่น้อยกว่า 90 ซม. หากเป็นบานเลื่อนต้องเปิด-ปิดง่าย และหากเป็นบานชนิดผลักเข้า-ออกให้เปิดได้กว้าง และไม่กีดขวางทางสัญจร เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุปกรณ์เปิด-ปิดประตูเป็นชนิดก้านบิดหรือแกนผลักร (ทรงพล บุนนวรรณา, 2555) กรณีลูกพับเป็นกระจกสีให้ติดเครื่องแถบสีหรือสิ่งกีดขวางได้ชัด มีป้ายต้องมีพื้นป้ายเป็นสีน้ำเงิน หรือ เป็นสีน้ำเงิน โดยพื้นป้ายเป็นสีขาว ป้ายมีความชัดเจน มองเห็นได้ง่าย มีไฟส่องสว่างทั้งกลางวัน-กลางคืน (รูปที่ 2.13)

รูปที่ 2.13 การออกแบบประตูทางเข้า-ออก (ไตรรัตน์ จารุทัศน์. (2553). คู่มือการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและปลอดภัยสำหรับผู้สูงอายุ. กรุงเทพมหานคร: สำนักส่งเสริมและพิทักษ์ผู้สูงอายุ สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการและผู้สูงอายุ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.)

2.4.1.8 ทางเชื่อมระหว่างอาคาร-ระเบียงมีพื้นผิวทำจากวัสดุไม่ลื่น อยู่ระดับเดียวกับพื้นที่ภายนอก กว้างไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร ไม่มีสิ่งกีดขวาง หากมีต้องวางเป็นแนวที่ไม่กีดขวางทางสัญจร ป้ายหรือสิ่งกีดขวางที่อยู่เหนือทางเดินต้องสูงกว่าพื้นอย่างน้อย 2.00 เมตร ถ้าเป็นทางลาด มีความชันไม่เกิน 1:12 (4.67 องศา) บริเวณทางแยกต้องมีพื้นผิวต่างสัมผัส (รูปที่ 2.14)

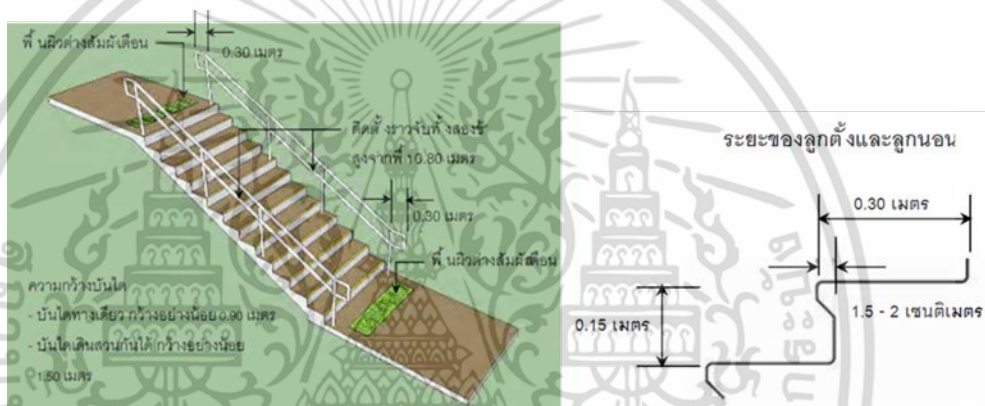

รูปที่ 2.14 การออกแบบทางเชื่อมระหว่างอาคาร-ระเบียง (ไตรรัตน์ จารุทัศน์. (2553). คู่มือการจัดเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและปลอดภัยสำหรับผู้สูงอายุ. กรุงเทพมหานคร:

สำนักส่งเสริมและพิทักษ์ผู้สูงอายุ สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการและผู้สูงอายุ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.)

2.4.1.9 บันไดมีความกว้างอย่างน้อย 1.50 เมตร ลูกตั้งความสูงไม่เกิน 15 ซม. ไม่เปิดเป็นช่องโหว่ ลูกนอนความกว้างไม่น้อยกว่า 30 ซม. ระหว่างบันไดและชานพักควรมีไม่เกิน 8 ซม. (ศาสตร์ สุขประเสริฐ, 2558) ใช้วัสดุที่ไม่ลื่น จมูกบันได ขอบที่ไม่แหลมคม ระยะเหลื่อมกันได้ไม่เกิน 2 ซม. ทำพื้นผิวต่างสัมผัสก่อนทางขึ้น ชานพัก และขั้นสุดท้าย มีราวจับ 2 ระดับ (รูปที่ 2.15)

รูปที่ 2.15 การออกแบบบันได (ไตรรัตน์ จารุทัศน์. (2553). คู่มือการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและปลอดภัยสำหรับผู้สูงอายุ. กรุงเทพมหานคร: สำนักส่งเสริมและพิทักษ์ผู้สูงอายุ สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการและผู้สูงอายุ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.)

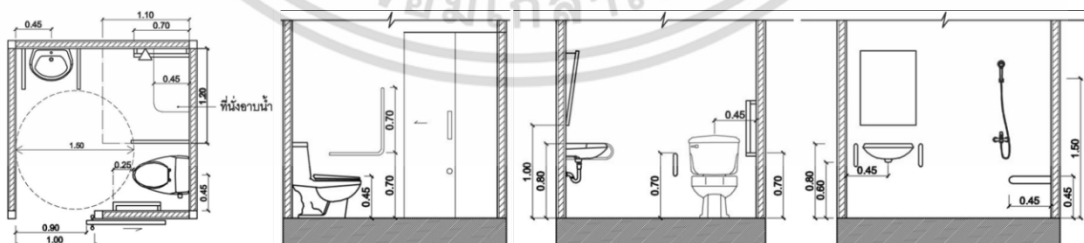
2.4.1.10 ห้องพักสำหรับผู้สูงอายุควรมีอย่างน้อย 1 ห้อง ภายในห้องพักมีสัญญาณบอกเหตุหรือเตือนภัยทั้งสัญญาณที่เป็นเสียง แสงและระบบสั่งสะท้อนติดตั้งบริเวณที่นอนในกรณีเกิดอัคคีภัยหรือเหตุอันตรายอื่น ประตูของห้องพักแบบบานเปิดออกสู่ภายนอกเปิดค้างได้ไม่น้อยกว่า 90 องศา หรือเป็นแบบบานเลื่อน ความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 90 ซม. หากมีธรณีประตูต้องสูงไม่เกินกว่า 2 ซม. ขอบทั้งสองด้านมีความลาดเอียงไม่เกิน 45 องศา อุปกรณ์ประตูต้องเป็นชนิดก้านปิดหรือแกนผลัก หมายเลขห้องพักติดสูงจากพื้น 1.20 – 1.50 เมตร ราวแขวนผ้าในตู้เสื้อผ้าไม่สูงเกิน 1.20 ม. โต๊ะเครื่องแป้งและโต๊ะเขียนหนังสือสูงไม่เกิน 80 ซม. พื้นี่กว้างได้โต๊ะสูงจากพื้น 70-75 ซม. ติดตั้งปลั๊กและสวิตช์ไฟฟ้าระดับสูงจากพื้น 45-90 ซม. (รูปที่ 2.16)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.16 การออกแบบห้องพักสำหรับผู้สูงอายุ (ไตรรัตน์ จารุทัศน์. (2548). ตัวอย่างที่ดีในการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการและคนทุพพลภาพ ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.)

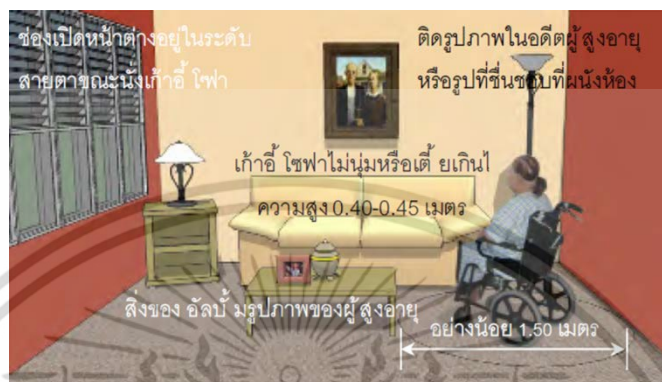
2.4.1.11 ห้องน้ำภายในห้องพักสำหรับผู้สูงอายุควรมีประตูกว้างสุทธิอย่างน้อย 0.90 เมตร พร้อมมือจับแบบก้านโยกที่ใช้งานสะดวก มีราวจับทำด้วยวัสดุเรียบ มั่นคง ไม่ลื่นทั้ง 2 ข้าง พื้นที่ว่างภายในห้องน้ำมีเส้นผ่านศูนย์กลางไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร มีที่นั่งอาบน้ำ สิ่งของ เครื่องใช้ หรืออุปกรณ์ภายในที่อาบน้ำอยู่สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 30-120 เซนติเมตร มีพื้นที่ว่างขนาดความกว้างไม่น้อยกว่า 1.10 x 1.20 เมตร บริเวณที่ล้างตัวไม่ควรมีขอบทางสัญจร เพราะจะเป็นเครื่องกีดขวางผู้ใช้รถวีลแชร์ หากมีควรสูงไม่เกิน 1 เซนติเมตร ฝักบัวเป็นแบบปรับระดับ และถอดได้ ติดตั้งไว้ที่ความสูงจากพื้นไม่เกิน 120 เซนติเมตร ช่องระบายน้ำที่พื้นอยู่ตรงมุมห้องอาบน้ำ เพื่อที่จะปูแผ่นยางกันลื่นบนพื้นห้องได้ ที่นั่งสำหรับอาบน้ำควรเป็นแบบดึงลงหรือแบบโยกย้ายได้ มั่นคงแข็งแรงและความสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 45-50 เซนติเมตร ติดตั้งราวจับไว้กับกำแพง ด้านหลัง และด้านข้างของที่นั่งมีความสูงไม่น้อยกว่า 65 เซนติเมตร แต่ไม่เกิน 70 เซนติเมตร (รูปที่ 2.17)

รูปที่ 2.17 การออกแบบห้องน้ำภายในห้องพักสำหรับผู้สูงอายุ (ไตรรัตน์ จารุทัศน์. (2548). ตัวอย่างที่ดีในการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการและคนทุพพลภาพ ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.1.12 พื้นที่พักผ่อนส่วนกลางมีที่ว่างให้รถวีลแชร์กลับตัวได้มีเส้นผ่านศูนย์กลาง 1.50 ม. เก้าอี้หรือโซฟาไม่สูงหรือเตี้ยจนเกินไป ที่นั่งสูง 0.40-0.45 ม. ติดรูปภาพที่ผนังห้องหรือวางสิ่งของที่ผู้สูงอายุชื่นชอบ ช่องเปิดหน้าต่างอยู่ในระดับสายตาของผู้ใช้วีลแชร์หรือที่นั่งโซฟา (รูปที่ 2.18)

รูปที่ 2.18 การออกแบบพื้นที่พักผ่อนส่วนกลาง (ไตรรัตน์ จารุทัศน์. (2553). คู่มือการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและปลอดภัยสำหรับผู้สูงอายุ. กรุงเทพมหานคร: สำนักส่งเสริมและพิทักษ์ผู้สูงอายุ สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการและผู้สูงอายุ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.)

2.4.1.13 พื้นที่เตรียมและรับประทานอาหารมีที่ว่างให้รถวีลแชร์กลับตัวได้เส้นผ่านศูนย์กลาง 1.50 ม. ชุดทานข้าวนั่งได้ 2-6 คน ใช้เก้าอี้แบบมีพนักแขนและหลัง ที่นั่งสูง 0.40-0.45 ม. ติดรูปภาพที่ผนังห้องหรือวางสิ่งของที่ผู้สูงอายุชื่นชอบ ช่องเปิดหน้าต่างอยู่ในระดับสายตาของผู้ใช้วีลแชร์หรือที่นั่งโซฟา (รูปที่ 2.19)

รูปที่ 2.19 การออกแบบพื้นที่เตรียมและรับประทานอาหาร (ไตรรัตน์ จารุทัศน์. (2553). คู่มือการเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและปลอดภัยสำหรับผู้สูงอายุ. กรุงเทพมหานคร: สำนักส่งเสริมและพิทักษ์ผู้สูงอายุ สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการและผู้สูงอายุ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.)

ทั้งนี้สิ่งอำนวยความสะดวกที่ทำการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีการศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการ ซึ่งเป็นกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่จะต้องจัดทำและติดตั้งสิ่งอำนวยความสะดวก รวมถึงการดูแลรักษาหลังการจัดทำ หรือติดตั้ง ดังนั้นในการทำวิจัยครั้งนี้จึงครอบคลุมไปถึงกรอบแนวคิดในประเด็นการดูแลรักษาได้ง่ายอีกด้วย

2.5 องค์ประกอบที่สื่อถึงบรรยากาศจังหวัดน่าน

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเรื่ององค์ประกอบที่สื่อถึงความเป็นจังหวัดน่าน ซึ่งตรงกับกรอบแนวคิดในการวิจัยประเด็นความสามารถสร้างแรงกระตุ้น ที่กล่าวว่าการตกแต่งสภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยที่มีความน่าสนใจ การเลือกใช้สีที่เหมาะสม มีความสว่างและชัดเจน จะทำให้การใช้ชีวิตดูกระชุ่มกระชวย ไม่ซึมเศร้า และการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ กระตุ้นให้เกิดการนำความสามารถต่าง ๆ ของผู้สูงอายุมาใช้อย่างเต็มที่ (ไตรรัตน์ จารุทัศน์, 2553) ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาเกสท์เฮ้าส์ที่ตั้งอยู่ที่เมืองน่าน จึงได้นำเอาองค์ประกอบที่สื่อถึงจังหวัดน่านมาศึกษา อันจะทำให้เกสท์เฮ้าส์มีความน่าสนใจ รู้สึกถึงความเป็นเอกลักษณ์ เส้นห์ของเมืองน่าน และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุที่จัดทำขึ้นในเกสท์เฮ้าส์นั้นสามารถกลมกลืนกับบรรยากาศของเมืองน่าน

จากงานวิจัยของภาณุรังษี เตือนไธสง และวาณี อรรถนุสาธิต (2558) เรื่องนครน่านเมืองเก่าที่มีชีวิต : อัตลักษณ์ทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม จากการศึกษาพบว่าอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่สำคัญและสามารถนำมาเป็นองค์ประกอบที่สื่อถึงบรรยากาศจังหวัดน่านในงานวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1) ศิลปะและสถาปัตยกรรมพุทธศิลป์น่าน คือ สถาปัตยกรรมวัดภูมินทร์ซึ่งเป็นโบสถ์และวิหารอาคารหลังเดียว ประตูไม้แกะสลักลวดลายงดงามด้วยช่างฝีมือชาวล้านนา โดยมีภาพจิตรกรรมที่แสดงถึงวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของคนน่านในอดีต (ปริญญา ปานทอง และคณะ, 2549) ซึ่งทรงคุณค่าทางวัฒนธรรมการก่อสร้างที่ดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้มาเยี่ยมชม การวิจัยครั้งนี้จึงนำเอาลักษณะงานไม้แกะสลัก, โทนมสี และภาพจิตรกรรมมาประยุกต์เป็นหัวข้อในการศึกษาองค์ประกอบที่สื่อถึงบรรยากาศจังหวัดน่าน (รูปที่ 2.20)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.20 แสดงสถาปัตยกรรมวัดภูมินทร์ และงานแกะสลักไม้ภายในวัดภูมินทร์ (สำนักงานจังหวัดน่าน. Nan Guidebook. สืบค้นจาก http://www.nan.go.th/webjo/attachments/091_Nan107.pdf.)

2) จิตรกรรมและประติมากรรมเป็นความภาคภูมิใจของชาวน่านทุกคน โดยเฉพาะจิตรกรรมฝาผนังที่วัดภูมินทร์ สะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตคนน่านในอดีต ทั้งการแต่งกาย, วิถีชีวิต เช่น สตรีนั่งผ่าซิ่น การทอผ้า การติดต่อค้าขายกับต่างชาติ (ภาณุรังษี เดือนไธสง และวาณี อรรถจรุสาธิต, 2558) (รูปที่ 2.21) และเรือนไทลื้อที่เป็นเอกลักษณ์ของเมืองน่าน จะมีลักษณะบ้านใต้ถุนสูง หลังคาสูงมุงด้วยหญ้าคาหรือมุงด้วยแป้นเกล็ด ฝาบ้านทำด้วยไม้ขัดแตะ (มิ่งมกล หงษาวงศ์, 2557) ประตูและหน้าต่าง ใช้ไม้เป็นวัสดุตีกรอบเป็นลายลูกฟัก ประตูทางเข้าหน้าบ้านจะเป็นแบบเปิดสองบาน พื้นและฝาบ้าน ทำจากไม้จริงจำพวกไม้สัก มีแป้นน้ำย่อย ใช้ประดับตกแต่งชายหลังคาด้านข้างและด้านหน้าทีคลุมบันไดทางขึ้นหน้าบ้าน (สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2551) โดยการวิจัยครั้งนี้จึงนำเอาภาพจิตรกรรม วัสดุและลักษณะของประตู-หน้าต่าง ของเรือนไทลื้อมาประยุกต์เป็นหัวข้อในการศึกษาองค์ประกอบที่สื่อถึงบรรยากาศจังหวัดน่าน (รูปที่ 2.22)

รูปที่ 2.21 แสดงภาพจิตรกรรมภายในวัดภูมินทร์ (สำนักงานจังหวัดน่าน. Nan Guidebook. สืบค้นจาก http://www.nan.go.th/webjo/attachments/091_Nan107.pdf.)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.22 แสดงลักษณะเรือนไทลื้อ (สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (2551). ไทลื้อ :
อัตลักษณ์แห่งชาติพันธุ์ไท. เชียงใหม่: โครงการพิพิธภัณฑวัตถุวัฒนธรรมและชาติพันธุ์
ล้านนา สถาบันวิจัยสังคม)

3) งานทัศนศิลป์-วิจิตรศิลป์ เช่น ผ้าทอช่างสกุลน่านเป็นงานหัตถศิลป์ที่มีลวดลายเฉพาะถิ่น
ที่โดดเด่นและมีเค้าโครงลวดลายมาจากจิตรกรรมฝาผนังวัดภูมินทร์ ผ้าทอลวดลายที่โดดเด่น
ได้แก่ ลายน้ำไหลซึ่งบ่งบอกถึงนัยยะความผูกพันกับสายน้ำ (ภาณุรังษี เดือนไธสง และวาณี อรรจน์
สาธิต, 2558) (รูปที่ 2.23)

รูปที่ 2.23 แสดงลักษณะผ้าทอลายน้ำไหลของชาวไทลื้อ (กรมการพัฒนาชุมชน. (2549). ผ้าทอ
ลายน้ำไหล. ค้นเมื่อ 15 มิถุนายน 2560, จาก:[http://www.otop5star.com/pop_up01-
th.php?id=507](http://www.otop5star.com/pop_up01-th.php?id=507))

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องพบว่าบรรยากาศ สิ่งแวดล้อมและความสวยงามของที่พักเป็นสิ่งที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาพักในที่พัก (สุรัชชัย จันทรจักร และคณะ, 2559) ซึ่งเป็นคำตอบแบบกว้าง และงานวิจัยดังกล่าวไม่ได้ศึกษาว่าองค์ประกอบใดบ้างเป็นสิ่งที่สื่อถึงบรรยากาศของจังหวัดน่านให้กับนักท่องเที่ยว ดังนั้นในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จึงสนใจศึกษาองค์ประกอบที่สื่อถึงบรรยากาศจังหวัดน่าน โดยนำเอาอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมมาประยุกต์เป็นหัวข้อที่ใช้ในการศึกษา ซึ่งมีดังนี้ (1) องค์ประกอบที่เป็นสัญลักษณ์ของจังหวัดน่าน มีภาพจิตรกรรม, งานไม้แกะสลัก, เรือนไทลื้อ, วัดภูมินทร์ และผ้าไหมลายน้ำไหล (2) สไตล์ของเกสต์เฮ้าส์ มีแนวพื้นถิ่น, เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวร่วมสมัย, แนวปฏิบัติ และแนวอนุรักษ์ธรรมชาติ (3) โทนสี (4) วัสดุพื้น ผืน ฝ้า (5) ประเภทดวง
โคม (6) โทนสีของแสง (7) ลักษณะประตู-หน้าต่าง (8) ลักษณะของบันได-ราวกันตก (9) ลักษณะ
เตียง (10) เคน์เตอร์ (11) ลักษณะป้ายสัญลักษณ์ (12) ชุดรับแขก (13) ชุดรับประทานอาหาร
(14) รูปแบบการจัดสวน และ(15) องค์ประกอบตกแต่งในสวน ซึ่งเป็นการเติมเต็มช่องว่างใน
งานวิจัยว่าองค์ประกอบแบบใดที่สื่อให้นักท่องเที่ยวรู้สึกได้ถึงบรรยากาศจังหวัดน่าน

2.6 การเลือกเครื่องมือวิจัย กลุ่มผู้ให้ข้อมูล และการตรวจสอบข้อมูล

การทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับงานวิจัยในครั้งนี้ เพื่อการ
เลือกเครื่องมือวิจัย กลุ่มผู้ให้ข้อมูล และการตรวจสอบข้อมูลได้อย่างเหมาะสมมีรายละเอียดซึ่ง
แบ่งเป็น 3 หัวข้อ ดังนี้

2.6.1 การเลือกเครื่องมือวิจัย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ได้มี 3 เรื่อง ได้แก่

1) การปรับการใช้สอยอาคารอนุรักษ์เพื่อใช้เป็นบูทีคโฮเทล : กรณีศึกษานักงานประจำ
แมนศิริ โดย นันทพร เกตุพงษ์สุดา (2552) มีเครื่องมือดังนี้ (1) แบบสังเกตโรงแรมมีรายละเอียด
คือ ข้อมูลทั่วไปของโรงแรม, การจัดพื้นที่ใช้สอย, การออกแบบภายในโรงแรม และการออกแบบบู
ทีคโฮเทลแนวอนุรักษ์ (2) แบบสอบถามลูกค้าคนไทยและชาวต่างชาติมีลักษณะคำถามปลายเปิด
และปลายปิด โดยแบบสอบถามชาวต่างชาติปรับเป็นภาษาอังกฤษมีโครงสร้างและเนื้อหา
เดียวกับแบบสอบถามคนไทยมีรายละเอียดคือ ความต้องการของลูกค้าด้านการจัดพื้นที่ใช้สอย
ภายในบูทีคโฮเทล, ความต้องการของลูกค้าด้านการออกแบบสถาปัตยกรรม และสถาปัตยกรรม
ภายใน และข้อมูลทั่วไปของลูกค้า และ(3) แบบสัมภาษณ์ผู้ประกอบการบูทีคโฮเทล และ
ผู้จัดการบูทีคโฮเทลมีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด คำถามมีรายละเอียดดังนี้ ลักษณะของกลุ่ม
ลูกค้า, ลักษณะของบูทีคโฮเทล, พื้นที่ใช้สอยภายในโรงแรม และการออกแบบสถาปัตยกรรม

2) แนวทางปรับปรุงสถาปัตยกรรมภายในห้องสมุดคนตาบอดและผู้พิการทางสื่อสิ่งพิมพ์
แห่งชาติ โดย ขวัญฤทัย อยู่ทองอ่อน (2557) มีเครื่องมือดังนี้ (1) แบบสำรวจและสังเกตห้องสมุดมี
ข้อมูลด้านสถานที่, บริบทของสถานที่, ลักษณะพื้นที่แต่ละส่วนภายในห้องสมุด และผังพื้นที่ (2)
แบบสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่บรรณารักษ์และเจ้าหน้าที่มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด มีรายละเอียด
ดังนี้ ข้อมูลทั่วไป, กิจกรรมการใช้งานภายในห้องสมุด ประกอบด้วย ลักษณะงาน พฤติกรรมการใช้
ห้องสมุดของคนพิการทางการมองเห็น, ลักษณะห้องสมุดคนพิการทางการมองเห็น ประกอบด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อดีและปัญหาที่พบ รวมถึงตัวอย่างที่ดี, สิ่งที่ควรคำนึงถึงสำหรับคนพิการทางการมองเห็น, ความคิดเห็นในการพัฒนาห้องสมุด และข้อเสนอแนะอื่นๆ (3) แบบสัมภาษณ์กลุ่มผู้ใช้ห้องสมุดที่เป็นคนพิการทางการมองเห็นมีข้อมูลทั่วไป, การเข้าถึง, การทำกิจกรรมภายในห้องสมุด และความต้องการอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกภายในห้องสมุด (4) เอกสารประกอบการสัมภาษณ์แสดงทัศนียภาพการออกแบบขั้นต้นสถาปัตยกรรมภายในห้องสมุดคนตาบอดและผู้พิการทางสื่อสิ่งพิมพ์แห่งชาติ (5) แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับทัศนียภาพ และหุ่นจำลองมีรายละเอียดดังนี้ ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์, ความคิดเห็นต่อรูปแบบทัศนียภาพและหุ่นจำลองของพื้นที่ใช้สอยแต่ละส่วนภายในห้องสมุด, รายละเอียดประกอบการสัมภาษณ์ คือ สภาพปัจจุบันของห้องสมุด และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม และ(6) แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นเจ้าหน้าที่บรรณารักษ์อาสาสมัครเขียนชื่อหนังสือเสียง และคนพิการทางการมองเห็นเกี่ยวกับทัศนียภาพและหุ่นจำลองมีข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์, ความคิดเห็นต่อการแบ่งพื้นที่ตามกิจกรรมการใช้งานของห้องสมุด, ความคิดเห็นต่อรูปแบบทัศนียภาพและหุ่นจำลองของพื้นที่ใช้สอยแต่ละส่วนภายในห้องสมุด และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

และ3) มาตรฐานขั้นต่ำสำหรับที่พักอาศัยและสภาพแวดล้อมของผู้สูงอายุ โดย ไตรรัตน์ จารุทัศน์ และคณะ (2552) มีเครื่องมือดังนี้ (1) แบบสัมภาษณ์สถานสงเคราะห์ ชุมชนผู้สูงอายุ และชุมชน โดยใช้ตัวเลือกในการตอบข้อคำถามมีรายละเอียดคือ ข้อมูลเกี่ยวกับผู้สูงอายุมีสถานภาพ เศรษฐกิจ สังคม สุขภาพ และความเป็นอยู่, ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมและความคิดเห็นที่อยู่อาศัย ระบบสาธารณูปโภคและสิ่งแวดล้อมสำหรับผู้สูงอายุ

การทบทวนวรรณกรรมครั้งนี้เพื่อเลือกเครื่องมือวิจัยที่เหมาะสมมาใช้ในการวิจัยแสดงในตาราง 2.3

ตารางที่ 2.3 การเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลและเครื่องมือวิจัยจากการทบทวนวรรณกรรม

งานวิจัยของ	เครื่องมือวิจัย	แบบสำรวจ กรณีศึกษา	แบบสัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูล กลุ่มเป้าหมาย ในงานวิจัย	แบบสัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูล ที่เกี่ยวข้อง ในงานวิจัย	แบบประเมิน การยอมรับ	แบบสัมภาษณ์ ผู้เชี่ยวชาญ	ภาพ จำลอง ทัศนียภาพ	หุ่น จำลอง
1. นันทพร เกตุพงษ์สุดา	✓	✓	✓	✓			✓	
2. ขวัญฤทัย อยู่ทองอ่อน	✓	✓	✓		✓		✓	✓
3. ไตรรัตน์ จารุทัศน์ และคณะ			✓					
แนวทางการออกแบบสิ่ง อำนวยความสะดวก ภายในเกสต์เฮาส์ที่ เหมาะสมสำหรับ นักท่องเที่ยวสูงอายุชาว ไทยในตัวเมืองน่าน	✓	✓	✓			✓	✓	

หมายเหตุ : ✓ คือ มีกลุ่มผู้ให้ข้อมูลและเครื่องมือวิจัยนี้

จากการทบทวนวรรณกรรมทำให้ได้เครื่องมือวิจัยและประเด็นของเรื่องที่ศึกษาโดยปรับให้เหมาะสมกับการวิจัยเรื่อง แนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกสต์เฮาส์ที่เหมาะสมสำหรับนักท่องเที่ยวสูงอายุชาวไทยในตัวเมืองน่าน ดังนี้

2.6.1.1 แบบสำรวจกรณีศึกษา

ปรับเนื้อหาจากของนันทพร เกตุพงษ์สุดา(2552) และของขวัญฤทัย อยู่ทองอ่อน (2557) โดยมีรายละเอียดคือ ข้อมูลทั่วไปของโรงแรม ที่ตั้ง จำนวนและราคาห้องพัก การออกแบบภายในโรงแรม การวิจัยครั้งนี้เพิ่มแบบสำรวจ ตรวจสอบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุซึ่งมี 13 ประเภท โดยนำมาจากสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานสำหรับผู้สูงอายุซึ่งมติคณะรัฐมนตรีส่งเสริมให้จัดทำมี 5 ประเภท (สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี, 2555) และสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกสต์เฮาส์ที่ผู้วิจัยต้องการศึกษาอีก 8 ประเภท นำมาจากแนวคิดการออกแบบสภาพแวดล้อมและที่พักอาศัยของผู้สูงอายุ (ไตรรัตน์ จารุทัศน์, 2553) ซึ่งสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุส่งเสริมให้จัดทำ มีรายละเอียดจากกฎกระทรวงกำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคารสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา พ.ศ. 2548 มาตราฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยวที่สามารถรองรับ ผู้สูงอายุ กลุ่มครอบครัว และกลุ่มผู้ด้อยโอกาส (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, สำนักพัฒนาบริการท่องเที่ยว สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว, 2550) และคู่มือการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและปลอดภัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับผู้สูงอายุ (ไตรรัตน์ จารุทัศน์, 2553) มาปรับใช้เพื่อให้ครอบคลุมเนื้อหาและง่ายต่อการเก็บข้อมูล

2.6.1.2 แบบสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลกลุ่มเป้าหมายงานวิจัย

งานวิจัยของนันทพร เกตุพงษ์สุดา (2552) มีกลุ่มเป้าหมายคือ ลูกค้าชาวไทยและชาวต่างชาติของบูทีคโฮเทล ขวัญฤทัย อยู่ทองอ่อน (2557) มีกลุ่มเป้าหมายคือ คนพิการทางกรมองเห็น และผู้พิการทางสื่อสิ่งพิมพ์แห่งชาติ และของไตรรัตน์ จารุทัศน์ และคณะ (2552) มีกลุ่มเป้าหมายคือ กลุ่มผู้สูงอายุ งานวิจัยครั้งนี้มีกลุ่มเป้าหมายคือ นักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี๋มูมเมอร์ โดยรายละเอียดในแบบสัมภาษณ์มีการประยุกต์เนื้อหาจากของนันทพร เกตุพงษ์สุดา (2552) และขวัญฤทัย อยู่ทองอ่อน (2557) มาปรับใช้เพื่อให้คำถามชัดเจน เข้าใจง่าย และครอบคลุมประเด็นที่ต้องการศึกษา ใช้ลักษณะคำถามปลายเปิด เพื่อศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นและความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ ข้อดีและปัญหาที่พบเกี่ยวกับการใช้งานพื้นที่ รวมถึงปัญหาสุขภาพที่ส่งผลกับการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ จากงานวิจัยของไตรรัตน์ จารุทัศน์ และคณะ (2552)

2.6.1.3 แบบสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องในงานวิจัย

งานวิจัยของนันทพร เกตุพงษ์สุดา (2552) มีผู้ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง คือ ผู้ประกอบการบูทีคโฮเทล ผู้จัดการบูทีคโฮเทล และงานวิจัยขวัญฤทัย อยู่ทองอ่อน (2557) มีผู้ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องคือ เจ้าหน้าที่บรรณารักษ์และเจ้าหน้าที่ งานวิจัยครั้งนี้มีผู้ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง คือ ผู้ประกอบการเกสต์เฮ้าส์ และผู้เชี่ยวชาญ

แบบสัมภาษณ์ผู้ประกอบการเกสต์เฮ้าส์ปรับจากแบบสัมภาษณ์ของนันทพร เกตุพงษ์สุดาและขวัญฤทัย อยู่ทองอ่อน คือ มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด ศึกษาข้อดีและปัญหาที่พบภายในเกสต์เฮ้าส์ รวมถึงตัวอย่างที่ดี สิ่งที่ควรคำนึงถึงสำหรับผู้สูงอายุ และถามเพิ่มเติมเกี่ยวกับความคิดเห็นเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์

แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญใช้โครงสร้างแบบสัมภาษณ์เหมือนขวัญฤทัย อยู่ทองอ่อน (2557) แต่มีการปรับเนื้อหาให้เข้ากับงานวิจัย มีรายละเอียดดังนี้ ข้อมูลทั่วไปของผู้เชี่ยวชาญ, ความคิดเห็นต่อรูปแบบทัศนียภาพสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์ โดยมีรายละเอียดประกอบการสัมภาษณ์ คือ สิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษาที่มีอยู่เดิม

2.6.1.4 ภาพจำลองทัศนียภาพ

ภาพจำลองทัศนียภาพของนันทพร เกตุพงษ์สุดา (2552) แสดงภาพก่อนและหลังการปรับปรุงภูมิทัศน์โดยรอบ รวมถึงรูปด้านเปลือกอาคาร และภาพจำลองทัศนียภาพของชวัญฤทัย อยู่ทองอ่อน (2557) แสดงภาพพื้นที่ใช้สอยแต่ละส่วนภายในห้องสมุด ซึ่งผู้วิจัยนำมาปรับใช้โดยจัดทำเป็นทัศนียภาพสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮาส์เพื่อประกอบแบบสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูล เพื่อให้กลุ่มผู้ให้ข้อมูลได้เห็นภาพการเสนอแนวทางการออกแบบได้เสมือนจริงมากที่สุด

2.6.2 วิธีวิจัย กลุ่มผู้ให้ข้อมูลและประเด็นที่ศึกษา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ได้มี 3 เรื่อง ได้แก่

1) มาตรฐานขั้นต่ำสำหรับที่พักอาศัยและสภาพแวดล้อมของผู้สูงอายุ โดย ไตรรัตน์ จารุทัศน์ และคณะ (2552) เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ สุ่มเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่มีอายุตั้งแต่ 60-75 ปีขึ้นไป กลุ่มตัวอย่างจำนวน 322 ตัวอย่าง ศึกษาสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ ราวจับ, สวิทช์ และปลั๊ก, การเลือกใช้สีพื้นของตัวหนังสือและป้าย, สุขภัณฑ์ และก๊อกน้ำ, บันได, ทางลาด, และวัสดุภายนอกบ้าน

2) พื้นที่ใช้สอยและสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นต่อรีสอร์ทสำหรับผู้สูงอายุ โดย วานิสสา ตโนภาส และ กงกฤษ ไตชัยวัฒน์ (2554) เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยเก็บข้อมูลจากผู้สูงอายุที่อยู่ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุตั้งแต่ 60-80 ปีขึ้นไป กลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน ศึกษาระดับความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกภายในรีสอร์ท ซึ่งมีหัวข้อดังนี้ ปุ่มเรียกผู้ช่วยฉุกเฉินตามจุดต่างๆภายในรีสอร์ทและห้องพัก, พื้นผิวสัมผัสที่ช่วยลดการเกิดอุบัติเหตุ ไม่ลื่น ราวจับในห้องน้ำ ที่นอนสำหรับผู้ดูแลผู้สูงวัย ราวจับบริเวณทางเดิน รถเข็น และไม้เท้า (ที่สามารถให้ยืมได้ในระหว่างเข้าพัก) ทางลาดสำหรับรถเข็น บานประตู ที่สามารถเปิด-ปิดเองได้ ป้ายสัญลักษณ์บอกทาง ที่จอดรถสำหรับผู้สูงวัย รีโมทคอนโทรลที่ใช้เปิด-ปิดอุปกรณ์ไฟฟ้าภายในห้อง ความกว้างพิเศษของทางเดิน บันไดที่มีความสูงน้อยกว่าปกติ อ่างล้างมือที่มีความสูงน้อยกว่าปกติ ทางเท้าเลื่อน ที่นั่งสำหรับอาบน้ำ อุปกรณ์ออกกำลังกาย และเบาะรองโถส้วม

3) การศึกษาความต้องการรูปแบบที่พักอาศัยและสิ่งแวดล้อมทางกายภาพบริเวณรอบที่พักอาศัยสำหรับกลุ่มผู้สูงอายุ โดย สกัลย์ สมานานุสรณ์ (2557) เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลแบบเฉพาะเจาะจง อายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 15 คน ศึกษาความต้องการรูปแบบที่พักอาศัยสำหรับกลุ่มผู้สูงอายุ มีรายละเอียดดังนี้ ประตูในรูปแบบบานเลื่อน หน้าต่างในรูปแบบบานเลื่อน ทางลาด มือจับประตู-หน้าต่างในแบบก้านจับ พื้นภายในบ้านปูด้วยกระเบื้องแบบไม่ลื่น ไม่ต้องการมีธรณีประตู บันไดที่มีความชันไม่มากและมีหน้ากว้าง ภายในห้องน้ำ มีโถส้วมชนิดนั่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์เพื่อการเรียนการสอนเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ราบแบบมีผนังหลัง มีสัญญาณขอความช่วยเหลือในห้องน้ำ มีระบบทำน้ำอุ่นที่ปลอดภัย และ
ก๊อกน้ำในรูปแบบก้านโยก และห้องพักอาศัยของผู้สูงอายุ

ตาราง 2.4 แสดงการทบทวนวรรณกรรมเพื่อเลือกวิธีวิจัย กลุ่มผู้ให้ข้อมูล และแนวทางการศึกษาสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ

ตารางที่ 2.4 การทบทวนวรรณกรรมเพื่อเลือกวิธีวิจัย กลุ่มผู้ให้ข้อมูล และแนวทางการศึกษาสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ

เรื่องที่ศึกษา งานวิจัยของ	วิธีวิจัย		กลุ่มตัวอย่าง / กลุ่มผู้ให้ข้อมูล		การศึกษาสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ	
	เชิงปริมาณ	เชิงคุณภาพ	คัดเลือกโดยการสุ่ม	คัดเลือกอย่างเจาะจง	เสนอแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ	ศึกษาความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ
1. ไตรรัตน์ จารุทัศน์		✓	✓		✓	
2. วานิสสา ตโนภาส และกนกคุณท์ โตชัยวัฒน์	✓		✓		✓	✓
3. สกัลย์ สุมนานุสรณ์		✓		✓	✓	✓
งานวิจัยแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกสต์เฮ้าส์ที่เหมาะสมสำหรับนักท่องเที่ยวสูงอายุชาวไทยในตัวเมืองน่าน		✓		✓	✓	✓

หมายเหตุ : ✓ คือ มีในงานวิจัย

ดังนั้นในงานวิจัยเรื่อง แนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกสต์เฮ้าส์ที่เหมาะสมสำหรับนักท่องเที่ยวสูงอายุชาวไทยในตัวเมืองน่าน ใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ คัดเลือกผู้ให้ข้อมูลแบบเฉพาะเจาะจง เพื่อศึกษาความต้องการและเสนอแนะแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์ในตัวเมืองน่าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6.3 การตรวจสอบข้อมูล

การศึกษาเรื่อง แนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกสต์เฮ้าส์ที่เหมาะสมสำหรับนักท่องเที่ยวสูงอายุชาวไทยในตัวเมืองน่าน เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ดังนั้นจึงต้องมีการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า คือ การไม่ปักใจเชื่อว่าแหล่งข้อมูลใด แหล่งข้อมูลหนึ่งที่ได้มาตั้งแต่แรกเป็นแหล่งที่น่าเชื่อถือได้แล้ว (สุภางค์ จันทวานิช, 2559)

การตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้าที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยครั้งนี้ มีรายละเอียดดังนี้ 1) การตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล คือ การพิสูจน์ว่าข้อมูลที่ผู้วิจัยได้มานั้นถูกต้องหรือไม่ วิธีตรวจสอบคือการตรวจสอบแหล่งของข้อมูล (สุภางค์ จันทวานิช, 2555) แหล่งที่มาที่จะพิจารณา ในการตรวจสอบ ได้แก่ แหล่งบุคคล คือ หากเปลี่ยนผู้ให้ข้อมูล ข้อมูลจะเหมือนเดิมหรือแตกต่างกัน โดยในการลงพื้นที่วิจัยครั้งนี้ใช้การตรวจสอบจากแหล่งบุคคล คือ นักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี๋บูมเมอร์ ผู้ประกอบการ และผู้เชี่ยวชาญ และ 2) ด้านวิธีรวบรวมข้อมูล คือการใช้วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลต่างกัน เพื่อรวบรวมข้อมูลเรื่องเดียวกัน คือ การใช้วิธีสังเกตร่วมกับการซักถาม พร้อมกับศึกษาข้อมูลจากแหล่งเอกสารประกอบด้วย (สุภางค์ จันทวานิช, 2555) โดยในการลงพื้นที่วิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีศึกษาแหล่งข้อมูลจากเว็บไซต์ ลงพื้นที่สำรวจ ร่วมกับสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

2.7 สรุป

จากการทบทวนวรรณกรรมผู้วิจัยได้รวบรวมประเด็นที่เกี่ยวกับการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์ ซึ่งเรียงตามกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้คือ ความปลอดภัยทางกายภาพ ทางด้านร่างกายและสุขภาพอนามัย ความสามารถเข้าถึงได้ง่าย การสามารถสร้างแรงกระตุ้น และการดูแลรักษาได้ง่าย เพื่อนำไปเก็บข้อมูลจากกรณีศึกษา คือ เกสต์เฮ้าส์ภายใน อำเภอเมือง จังหวัดน่าน และกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วยผู้ประกอบการเกสต์เฮ้าส์, นักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี๋บูมเมอร์ และผู้เชี่ยวชาญโดยมีประเด็น ดังนี้ 1) ความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์ของผู้ประกอบ นักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี๋บูมเมอร์ และผู้เชี่ยวชาญ 2) ความคิดเห็นในการปรับตัวของผู้ประกอบการเพื่อรองรับนักเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี๋บูมเมอร์ และ 3) แนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์ที่สื่อถึงบรรยากาศจังหวัดน่าน ซึ่งประเด็นดังกล่าวผู้วิจัยได้มีการทบทวนเอกสารงาน กฎหมาย แนวคิดและทฤษฎี รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปออกแบบเครื่องมือการวิจัย และเพื่อการตรวจสอบข้อมูลจากการลงพื้นที่เก็บข้อมูลจากกรณีศึกษา และผู้ให้ข้อมูล ได้อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ และในบทต่อไปเป็นการกล่าวถึงวิธีการดำเนินการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในบทนี้จะกล่าวถึง วิธีการวิจัย การเก็บข้อมูลประชากรกรณีศึกษา กลุ่มผู้ให้ข้อมูล เครื่องมือวิจัย ประเด็นที่ทำการศึกษาและการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.1 วิธีการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกสต์เฮ้าส์สำหรับนักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี๋บูมเมอร์ชาวไทย ในตัวเมืองน่านเท่านั้น เพื่อเสนอแนะแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์ที่เหมาะสมกับการใช้งานของนักท่องเที่ยวสูงอายุ แก่ผู้ประกอบการ และนักออกแบบ การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีการสำรวจ และสัมภาษณ์ เพื่อเก็บข้อมูลนำมาประมวลผล วิเคราะห์ข้อมูล และเสนอแนะแนวทางการออกแบบ

3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย 7 ขั้นตอน แสดงในตาราง 3.1 ดังนี้

ตารางที่ 3.1 ขั้นตอนการเก็บข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล	เกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษา และผู้ให้ข้อมูล	เครื่องมือ และอุปกรณ์
1. ศึกษาข้อมูลเกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษาทั้ง 4 แห่งจากเว็บไซต์	เกสต์เฮ้าส์ที่ตรงตามเกณฑ์ Slow Accommodation ทั้ง 4 แห่ง	สมุดบันทึก
2. สำรวจสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ และองค์ประกอบที่สื่อถึงบรรยากาศจังหวัดน่านภายในเกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษาทั้ง 4 แห่ง	เกสต์เฮ้าส์ที่ตรงตามเกณฑ์ Slow Accommodation ทั้ง 4 แห่ง	แบบสำรวจ (ภาคผนวก ก) กล้องถ่ายภาพ ตลับเมตร และสมุดบันทึก
3. สัมภาษณ์ผู้ประกอบการเกสต์เฮ้าส์ กรณีศึกษาทั้ง 4 แห่ง	ผู้ประกอบการเกสต์เฮ้าส์ที่ตรงตามเกณฑ์ Slow Accommodation จำนวน 4 คน	แบบสัมภาษณ์ผู้ประกอบการเกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษาเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับเกสต์เฮ้าส์ที่เหมาะสมกับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ในเชิงการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

การเก็บรวบรวมข้อมูล	เกสท์เข้าสู่กรณีสึกษา และผู้ให้ข้อมูล	เครื่องมือ และอุปกรณ์
		นักท่องเที่ยวยุวกกลุ่มเบบี๋บูมเมอร์ (ภาคผนวก ข) และเอกสารประกอบการสัมภาษณ์เรื่ององค์ประกอบที่สื่อถึงบรรยากาศจังหวัดน่าน (ภาคผนวก ค)
4. สัมภาษณ์นักท่องเที่ยวสูงอายุกกลุ่มเบบี๋บูมเมอร์ที่เข้าพักเกสท์เข้าสู่กรณีสึกษาทั้ง 4 แห่ง	นักท่องเที่ยวยุวกกลุ่มเบบี๋บูมเมอร์ที่เข้าพักเกสท์เข้าสู่กรณีสึกษาจำนวน 10 คน	แบบสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวสูงอายุกกลุ่มเบบี๋บูมเมอร์เรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับเกสท์เข้าสู่ที่เหมาะสมกับนักท่องเที่ยวยุวกกลุ่มเบบี๋บูมเมอร์ (ภาคผนวก ง) และเอกสารประกอบการสัมภาษณ์ เรื่ององค์ประกอบที่สื่อถึงบรรยากาศจังหวัดน่าน (ภาคผนวก ค)
5. สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ	ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุจำนวน 5 คน	แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกสท์เข้าสู่ที่มีอยู่เดิมและแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสท์เข้าสู่ (ภาคผนวก จ) และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ประกอบการสัมภาษณ์เรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกสท์เข้าสู่และแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสท์เข้าสู่ (ภาคผนวก ฉ)
6. สัมภาษณ์ผู้ประกอบการเกสท์เข้าสู่ กรณีสึกษาทั้ง 4 แห่ง	ผู้ประกอบการเกสท์เข้าสู่ที่ตรงตามเกณฑ์ Slow Accommodation จำนวน 4 คน	แบบสัมภาษณ์เรื่องแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกและแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกสท์เข้าสู่ที่สื่อถึงบรรยากาศจังหวัดน่าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

การเก็บรวบรวมข้อมูล	เกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษา และผู้ให้ข้อมูล	เครื่องมือ และอุปกรณ์
		ภายในเกสต์เฮ้าส์ (ภาคผนวก ข) และเอกสารประกอบการสัมภาษณ์ เรื่องแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกสต์เฮ้าส์ (ภาคผนวก ข)
7. สัมภาษณ์นักท่องเที่ยวสูงอายุ กลุ่มเบบี้บูมเมอร์ที่เข้าพักเกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษาทั้ง 4 แห่ง	นักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี้บูมเมอร์ที่เข้าพักเกสต์เฮ้าส์ จำนวน 5 คน	แบบสัมภาษณ์เรื่องแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกและแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกสต์เฮ้าส์ที่สื่อถึงบรรยากาศจังหวัดน่าน ภายในเกสต์เฮ้าส์ (ภาคผนวก ข) และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ประกอบการสัมภาษณ์ เรื่องแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกสต์เฮ้าส์ (ภาคผนวก ข)

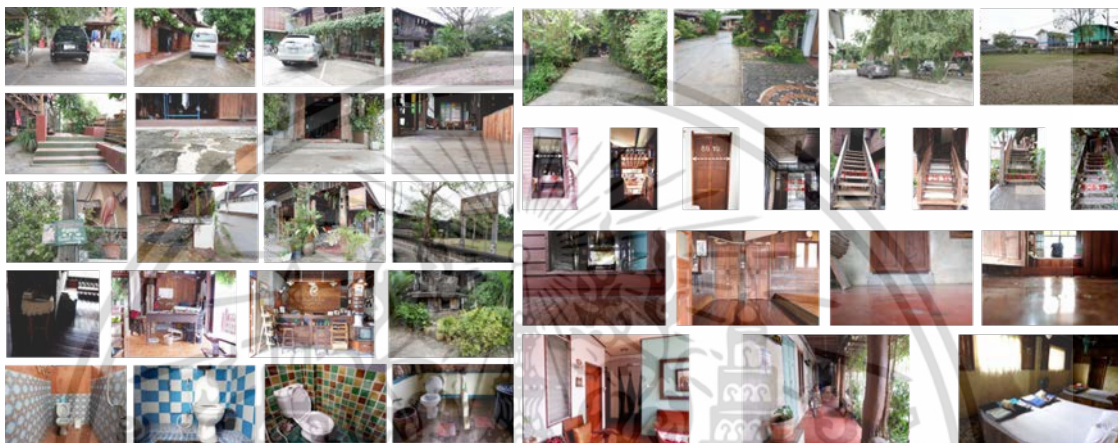
3.2.1 ศึกษาข้อมูลเกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษาทั้ง 4 แห่งจากเว็บไซต์

ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลเกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษาทั้ง 4 แห่ง ดังนี้ 1) บ้านฯน่านฯ ห้างสมุด แอนด์ เกสต์โฮม 2) เฮือนน่านนิทราเกสต์เฮ้าส์ 3) เฮือนข้างเผือกเกสต์เฮ้าส์ 4) เฮือนม่วนใจเกสต์เฮ้าส์ ข้อมูลเบื้องต้นประกอบด้วย ชื่อสถานที่ ที่ตั้ง จำนวนห้องพัก ประเภทของห้องพัก ราคาที่พักต่อคืน ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลจากเว็บไซต์ [https://www.facebook.com/บ้านฯน่านฯห้างสมุด แอนด์เกสต์โฮม](https://www.facebook.com/บ้านฯน่านฯห้างสมุดแอนด์เกสต์โฮม) , <http://www.nannitraguesthouse.com>, <http://www.edtguide.com/hotel/เฮือนข้างเผือก>, <http://www.tee-pak.com/เฮือนม่วนใจ> ผู้วิจัยใช้เวลาในการศึกษาข้อมูลผ่านเว็บไซต์ภายในเดือนธันวาคม 2559 ใช้เวลา 1 เดือน

3.2.2 สํารวจสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ และองค์ประกอบที่สื่อถึงบรรยากาศจังหวัดน่าน ภายในเกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษาทั้ง 4 แห่ง

ผู้วิจัยสำรวจสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์อย่างละเอียด รวมทั้งองค์ประกอบที่สื่อถึงบรรยากาศจังหวัดน่านภายในเกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษาทั้ง 4 แห่ง รวมถึงถ่ายภาพลักษณะทางกายภาพทั้งภายนอกและภายในจากแบบสำรวจ (ภาคผนวก ก) ผู้วิจัยเข้าเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พักเกสต์เฮ้าส์และขออนุญาตสำรวจจากผู้ประกอบการเกสต์เฮ้าส์ก่อน โดยลงพื้นที่แต่ละแห่งตามวันและเวลาดังนี้ 1) บ้านๆ น่านๆ ห้องสมุด แอนด์ เกสต์โฮม วันพุธที่ 4 มกราคม พ.ศ. 2560 เวลา 13.25-16.20 น. 2) เฮือนน่านนิทรา วันพฤหัสบดีที่ 5 มกราคม พ.ศ. 2560 เวลา 13.30-16.00 น. 3) เฮือนช้างเผือกเกสต์เฮ้าส์ วันศุกร์ที่ 6 มกราคม พ.ศ. 2560 เวลา 13.10-15.00 น. และ 4) เฮือนม่วนใจ๋บูติกเกสต์เฮ้าส์ วันจันทร์ที่ 9 มกราคม พ.ศ. 2560 เวลา 10.50-13.00 น. โดยสิ่งอำนวยความสะดวกของเกสต์เฮ้าส์ทั้ง 4 แห่ง แสดงในรูปที่ 3.1

รูปที่ 3.1 ภาพจากการสำรวจสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษาที่ตั้งอยู่ใน อำเภอเมือง จังหวัดน่าน

3.2.3 สัมภาษณ์ผู้ประกอบการเกสต์เฮ้าส์ กรณีศึกษาทั้ง 4 แห่ง เรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับเกสต์เฮ้าส์ที่เหมาะสมกับนักท่องเที่ยวสูงอายุ

ผู้วิจัยสัมภาษณ์ผู้ประกอบการเกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษาทั้ง 4 แห่ง เกี่ยวกับการปรับตัวของผู้ประกอบการเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี้บูมเมอร์ ความคิดเห็นเกี่ยวกับเกสต์เฮ้าส์ที่เหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุกลุ่มเบบี้บูมเมอร์ การออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกสต์เฮ้าส์ที่เหมาะสมกับนักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี้บูมเมอร์ และการออกแบบเกสต์เฮ้าส์ที่สื่อถึงบรรยากาศจังหวัดน่าน โดยใช้เอกสารประกอบการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยสัมภาษณ์ผู้ประกอบการเกสต์เฮ้าส์ทั้ง 4 แห่ง จำนวน 4 คน ในวันและเวลา ดังนี้ 1) บ้านๆ น่านๆ ห้องสมุด แอนด์ เกสต์โฮม วันพุธที่ 4 มกราคม พ.ศ. 2560 เวลา 10.30-11.30 น. 2) เฮือนน่านนิทรา วันพฤหัสบดีที่ 5 มกราคม พ.ศ. 2560 เวลา 11.00-11.45 น. 3) เฮือนช้างเผือกเกสต์เฮ้าส์ วันศุกร์ที่ 6 มกราคม พ.ศ. 2560 เวลา 17.00-17.35 น. และ 4) เฮือนม่วนใจ๋บูติกเกสต์เฮ้าส์ วันจันทร์ที่ 9 มกราคม พ.ศ. 2560 เวลา 16.45-17.30 น.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.4 สัมภาษณ์นักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี๋มเมอร์ที่เข้าพักเกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษา ทั้ง 4 แห่ง เรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับเกสต์เฮ้าส์ที่เหมาะสมกับนักท่องเที่ยว สูงอายุ

ผู้วิจัยสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี๋มเมอร์ที่เข้าพักเกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษาทั้ง 4 แห่ง เกี่ยวกับเกสต์เฮ้าส์ที่เข้าพักครั้งล่าสุด ลักษณะทางกายภาพของเกสต์เฮ้าส์ที่เหมาะสมกับการใช้งาน การออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกสต์เฮ้าส์ที่เหมาะสม และการออกแบบเกสต์เฮ้าส์ที่สื่อถึงบรรยากาศจังหวัดน่าน โดยใช้เอกสารประกอบการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี๋มเมอร์ในวันและเวลา ดังนี้ 1) บ้านๆ น่านๆ ห้องสมุด แอนด์ เกสต์โฮม จำนวน 2 คน วันพุธที่ 4 มกราคม พ.ศ. 2560 เวลา 14.30-15.00 น. และวันพฤหัสบดีที่ 5 มกราคม พ.ศ. 2560 เวลา 10.00-10.30 น. 2) เฮือนน่านนิทรา จำนวน 2 คน วันพฤหัสบดีที่ 5 มกราคม พ.ศ. 2560 เวลา 13.00-14.00 น. 3) เฮือนช้างเผือกเกสต์เฮ้าส์ จำนวน 4 คน วันศุกร์ที่ 6 มกราคม พ.ศ. 2560 เวลา 14.00-15.20 น. และวันเสาร์ที่ 7 มกราคม พ.ศ. 2560 เวลา 10.00-10.20 น. และ 4) เฮือนม่วนใจ๋บูติกเกสต์เฮ้าส์ จำนวน 2 คน วันอังคารที่ 10 มกราคม พ.ศ. 2560 เวลา 15.00-15.50 น.

3.2.5 สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกภายใน เกสต์เฮ้าส์และแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ ภายในเกสต์เฮ้าส์

ผู้วิจัยสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ (ภาคผนวก จ) 5 คน เกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษาทั้ง 4 แห่งที่มีอยู่เดิม ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์และแนวทางการแก้ไขปรับปรุง รวมถึงการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุที่สื่อถึงบรรยากาศจังหวัดน่าน โดยใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ประกอบการสัมภาษณ์ (ภาคผนวก ฉ) ผู้วิจัยสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุช่วงวันพุธที่ 25 ตุลาคม 2560 ถึงวันพฤหัสบดีที่ 2 พฤศจิกายน 2560

3.2.6 สัมภาษณ์ผู้ประกอบการเกษตรที่เข้าสู่กรณีศึกษาทั้ง 4 แห่ง เรื่องแนวทางการ ออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกษตรที่เข้าสู่ที่สื่อถึงบรรยากาศจังหวัด น่าน

ผู้วิจัยสัมภาษณ์ผู้ประกอบการเกษตรที่เข้าสู่กรณีศึกษาทั้ง 4 แห่ง จำนวน 4 คน เกี่ยวกับความคิดเห็นเรื่องแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกษตรที่เข้าสู่ที่สื่อถึงบรรยากาศจังหวัดน่านและแนวทางการแก้ไขปรับปรุง รวมถึงการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ (ภาคผนวก ข) โดยใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ประกอบการสัมภาษณ์ (ภาคผนวก ข) ผู้วิจัยสัมภาษณ์ผู้ประกอบการเกษตรที่เข้าสู่ กรณีศึกษาทั้ง 4 แห่ง ดังนี้ 1) บ้านฯ น่านฯ ห้องสมุด แอนด์ เกสท์โฮมในวันอาทิตย์ที่ 5 พฤศจิกายน 2560 เวลา 15.15-15.50 น. 2) เฮือนน่านนิทราในวันจันทร์ที่ 6 พฤศจิกายน 2560 เวลา 09.00-09.40 น. 3) เฮือนข้างฝือกเกษตรที่เข้าสู่ในวันจันทร์ที่ 6 พฤศจิกายน 2560 เวลา 10.30-11.00 น. และ 4) เฮือนม่วนใจูตึกเกษตรที่เข้าสู่ในวันจันทร์ที่ 6 พฤศจิกายน 2560 เวลา 22.00-22.30 น.

3.2.7 สัมภาษณ์นักท่องเที่ยวสูงอายุกุ่มเบบี้บูมเมอร์ที่เข้าพักเกษตรที่เข้าสู่กรณีศึกษา ทั้ง 4 แห่ง เรื่องแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ ภายในเกษตรที่เข้าสู่ที่สื่อถึงบรรยากาศจังหวัดน่าน

ผู้วิจัยสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวสูงอายุกุ่มเบบี้บูมเมอร์ที่เข้าพักเกษตรที่เข้าสู่กรณีศึกษาทั้ง 4 แห่ง จำนวน 5 คน เกี่ยวกับความคิดเห็นเรื่องแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกษตรที่เข้าสู่ที่สื่อถึงบรรยากาศจังหวัดน่านและแนวทางการแก้ไขปรับปรุง (ภาคผนวก ข) โดยใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ประกอบการสัมภาษณ์ (ภาคผนวก ข) ผู้วิจัยสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวสูงอายุกุ่มเบบี้บูมเมอร์ที่เข้าพักเกษตรที่เข้าสู่กรณีศึกษาทั้ง 4 แห่ง ในวันและเวลา ดังนี้ 1) บ้านฯ น่านฯ ห้องสมุด แอนด์ เกสท์โฮมในวันอาทิตย์ที่ 5 พฤศจิกายน 2560 จำนวน 2 คน เวลา 11.30-12.10 น. 2) เฮือนน่านนิทราในวันจันทร์ที่ 6 พฤศจิกายน 2560 จำนวน 1 คน เวลา 09.45-10.10 น. 3) เฮือนข้างฝือกเกษตรที่เข้าสู่ในวันจันทร์ที่ 6 พฤศจิกายน 2560 จำนวน 1 คน เวลา 14.25-14.50 น. และ 4) เฮือนม่วนใจูตึกเกษตรที่เข้าสู่ในวันอังคารที่ 7 พฤศจิกายน 2560 จำนวน 1 คน เวลา 10.30-10.45 น.

3.3 ประชากร ทัศนศึกษา และกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

การวิจัยนี้ได้กำหนดประชากร ทัศนศึกษา และกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ 1) เกสต์เฮาส์ที่ตั้งอยู่ในย่านท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม อำเภอเภอเมือง จังหวัดน่าน 2) ผู้ประกอบการ เกสต์เฮาส์ที่ตั้งอยู่ในย่านท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม อำเภอเมือง จังหวัดน่าน 3) นักท่องเที่ยวสูงอายุชาวไทยที่เข้าพักเกสต์เฮาส์ที่ตั้งอยู่ในย่านท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม อำเภอเมือง จังหวัดน่าน 4) ผู้เชี่ยวชาญ โดยมีรายละเอียดของแต่ละกลุ่มดังต่อไปนี้

3.3.1 ทัศนศึกษาเกสต์เฮาส์ที่ตั้งอยู่ในย่านท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ภายในอำเภอเมือง จังหวัดน่าน

ข้อมูลจากสถิติ ปี 2556 ระบุว่าจำนวนที่พักที่ตั้งอยู่ในอำเภอเมือง จังหวัดน่าน มีทั้งหมด 19 แห่ง (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กรมการท่องเที่ยว, 2559) โดยมีจำนวนเพิ่มและลดลงบ้างเล็กน้อย เนื่องจากบางแห่งปิดกิจการโดยไม่แจ้งให้ทราบ หรือ เกสต์เฮาส์เปิดกิจการใหม่โดยไม่ได้จดทะเบียนและขอใบอนุญาตประกอบการดังกล่าว ประชากรเกสต์เฮาส์ คือ เกสต์เฮาส์ที่ตั้งอยู่ในอำเภอเมือง จังหวัดน่าน ที่ตรงตามเกณฑ์ Slow Accommodation ผู้วิจัยเลือกกรณศึกษาที่ตั้งอยู่ในอำเภอเมือง จังหวัดน่าน ทั้งหมด 4 แห่งจากความเหมาะสมภายใต้แนวคิด Slow Tourism (ชลดรงค์ ทองสง, 2558) โดยมีเงื่อนไขในการเลือกที่พักอาศัยดังนี้ 1) Slow Stay เพื่อใช้ในการกำหนดประเภทของที่พัก มีรายละเอียดในการเลือกที่พักที่นำมาเป็นกรณีศึกษา ดังนี้ (1) เป็นที่พักที่ตั้งอยู่ในชุมชนท้องถิ่น หรือแหล่งท่องเที่ยวด้านวัฒนธรรม (2) เป็นที่พักประเภทเกสต์เฮาส์ 2) Slow Accommodation เพื่อใช้ในการกำหนดรายละเอียดของกิจกรรม พื้นที่ใช้สอย ขนาดของพื้นที่ใช้สอยส่วนต่างๆ รวมไปถึง รูปลักษณะของอาคาร และวัสดุที่ใช้ในการก่อสร้างและตกแต่งเกสต์เฮาส์กรณีศึกษา มีรายละเอียดดังนี้ (1) เป็นที่พักที่ดัดแปลงมาจากบ้านพักอาศัย (2) เป็นที่พักขนาดใหญ่มาก มีห้องพักประมาณ 3-10 ห้อง (3) วัสดุที่ใช้ในการก่อสร้างเป็นวัสดุที่หาได้ง่ายในท้องถิ่น และไม่เป็นมลพิษทำลายสภาพแวดล้อม (4) ลักษณะสถาปัตยกรรมที่มีความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมโดยรอบ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากกรณีศึกษาที่อยู่ภายใต้เงื่อนไขที่กล่าวมาข้างต้น และได้รับความร่วมมือจากผู้ประกอบการเกสต์เฮาส์ 4 แห่ง ดังนี้ (1) บ้านขุนห้องสมุด แอนด์ เกสต์โฮม อ.เมือง จังหวัดน่าน (2) เฮือนน่านนิทราเกสต์เฮาส์ อ.เมือง จังหวัดน่าน (3) เฮือนช้างเผือกเกสต์เฮาส์ อ.เมือง จังหวัดน่าน และ (4) เฮือนม่วนใจ๋บูติกเกสต์เฮาส์ อ.เมือง จังหวัดน่าน โดยเกสต์เฮาส์กรณีศึกษาทั้ง 4 แห่ง ตั้งอยู่ภายในย่านท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ภายในตัวเมืองน่าน แสดงในรูปที่ 3.2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.2 เกสท์เฮาส์กรณีศึกษาที่ตั้งอยู่ใน อำเภอเมือง จังหวัดน่าน

(สำนักงานจังหวัดน่าน. *Nan Guidebook*. สืบค้นจาก

http://www.nan.go.th/webjo/attachments/091_Nan107.pdf.)

3.3.2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

3.3.2.1 ผู้ประกอบการเกสท์เฮาส์ในย่านท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม อำเภอเมือง จังหวัดน่าน

จากข้อมูลจากสถิติ ปี 2556 จำนวนเกสท์เฮาส์ที่ตั้งอยู่ในอำเภอเมือง จังหวัดน่าน มีทั้งหมด 19 แห่ง (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กรมการท่องเที่ยว. 2559) ดังนั้นจึงมีประชากรผู้ประกอบการเกสท์เฮาส์มีทั้งหมด 19 คน ผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลอย่างเจาะจงจากผู้ประกอบการเกสท์เฮาส์ที่ตรงตามเกณฑ์ Slow Accommodation และสามารถให้ข้อมูลได้ 4 คน คือ 1) ผู้ประกอบการบ้านๆ น่านๆ โฮมสเตย์ แอนด์ เกสท์โฮม 2) ผู้ประกอบการเอือนน่านนิทร่า 3) ผู้ประกอบการเอือนช่างเมืองเกสท์เฮาส์ และ 4) ผู้ประกอบการเอือนม่วนใจ๋เกสท์เฮาส์

3.3.2.2 นักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี๋บูมเมอร์ชาวไทยที่เข้าพักเกสท์เฮาส์ในย่านท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม อำเภอเมือง จังหวัดน่าน

ประชากรที่เป็นนักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี๋บูมเมอร์ชาวไทยเกิดระหว่างปี พศ.2486-2503 (สถาบันวิจัยประชากร และสังคมมหาวิทยาลัยมหิดล, 2559) ปัจจุบันมีอายุ 57-74 ปี ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีศักยภาพในการใช้จ่าย (พรนิภา หาญมะโน. 2558) ต้องการเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ศึกษาประเพณีท้องถิ่น เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาที่เข้าพักเกสท์เฮาส์ในย่านท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม อำเภอเมือง จังหวัดน่านที่ตรงตามเกณฑ์ Slow Accommodation ผู้วิจัยเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลอย่างเจาะจงจากนักท่องเที่ยวสูงอายุชาวไทยที่มีอายุตั้งแต่ 57-74 ปี ที่เข้าพักเกสท์เฮาส์ ตั้งอยู่ในย่าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม อำเภอเมือง จังหวัดน่าน ที่ตรงตามเกณฑ์ Slow Accommodation 4 แห่ง และสามารถให้ข้อมูลได้ ผู้วิจัยแบ่งการสัมภาษณ์ออกเป็น 2 ช่วง มีรายละเอียดดังนี้

ช่วงที่ 1 สัมภาษณ์นักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี๋บูมเมอร์ 10 คน ช่วงวันที่ 4-11 มกราคม 2560 เกี่ยวกับความคิดเห็นเรื่องลักษณะทางกายภาพและสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ ขั้นพื้นฐานและเพิ่มเติมของเกสต์เฮาส์ที่เหมาะสมกับการใช้งานพื้นที่ภายใน และการออกแบบ เกสต์เฮาส์ที่สื่อถึง บรรยากาศความเป็นจังหวัดน่าน

ช่วงที่ 2 สัมภาษณ์นักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี๋บูมเมอร์ที่เข้าพักกรณีศึกษา 5 คน ช่วง วันที่ 5-7 พฤศจิกายน 2560 เกี่ยวกับแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกสต์เฮาส์ รวมถึงการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกที่สื่อถึงบรรยากาศความเป็นจังหวัดน่าน

3.3.2.3 ผู้เชี่ยวชาญ

ประชากร คือ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ ผู้วิจัยคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลอย่างเจาะจงจากผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ 5 คน แบ่งได้ดังนี้ 1) อาจารย์ที่ยังไม่เกษียณอายุ 3 คน จากคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง 2 คน และจากคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 1 คน 2) อาจารย์ที่เกษียณอายุ 2 คน จากคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และจากคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยเครื่องมือ 8 ชนิด มีรายละเอียดดังนี้

3.4.1 แบบสำรวจสิ่งอำนวยความสะดวกภายในของเกสต์เฮาส์กรณีศึกษา

ผู้วิจัยปรับแบบสำรวจจากข้อคำถามข้อมูลทั่วไป และการจัดพื้นที่ใช้สอยจากของนนทพร เกตุพงษ์สุดา (2552) และลักษณะของการจัดพื้นที่ใช้สอยของขวัญฤทัย อยู่ทองอ่อน (2557) โดยผู้วิจัยเพิ่มส่วนสำรวจ ตรวจสอบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุซึ่งมี 13 ประเภท มีรายละเอียดจากกฎกระทรวงกำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคารสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา พ.ศ. 2548 (กระทรวงมหาดไทย, คณะกรรมการควบคุมอาคาร, 2548) มาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยวที่สามารถรองรับ ผู้สูงอายุ กลุ่มครอบครัว และกลุ่มผู้ด้อยโอกาส (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, สำนักพัฒนาบริการท่องเที่ยว สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว, เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2550) และคู่มือการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและปลอดภัยสำหรับผู้สูงอายุ (ไตรรัตน์ จารุทัศน์, 2553) ลักษณะสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์ และองค์ประกอบที่สื่อถึงบรรยากาศจังหวัดน่านมีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิดและปิด มีความยาว 30 หน้า ผู้วิจัยใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลจากการสำรวจเกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษาแบ่งออกเป็น 4 ส่วนดังนี้ (ภาคผนวก ก)

ส่วนที่ 1 ผู้วิจัยตั้งคำถามลักษณะปลายเปิดเกี่ยวกับข้อมูลด้านสถานที่ของกรณีศึกษา ประกอบด้วย ชื่อสถานที่ สถานที่ตั้ง จำนวนห้องพัก ประเภทห้องพัก และลักษณะการตกแต่งสถาปัตยกรรมภายในเกสต์เฮ้าส์โดยรวม

ส่วนที่ 2 ผู้วิจัยทำเป็นตารางตรวจสอบที่พักเพื่อการท่องเที่ยวที่สามารถรองรับ ผู้สูงอายุ กลุ่มครอบครัว และกลุ่มผู้ด้อยโอกาส เป็นคำถามปลายเปิดว่ามีหรือไม่มี โดยมีรายละเอียดที่เป็นตัวชี้วัดมาตรฐานขั้นต่ำ เพื่อตรวจสอบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุซึ่งมี 13 ประเภทดังนี้ ที่จอดรถ ทางลาด บ้ายสัญลักษณ์ จุดให้บริการข้อมูล ห้องน้ำสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุ ทางเข้าอาคาร ประตูเข้า-ออกเกสต์เฮ้าส์ ทางเชื่อมระหว่างอาคาร-ระเบียง บันได ห้องพักผู้สูงอายุ ห้องน้ำภายในห้องพักผู้สูงอายุ พื้นที่พักผ่อนส่วนกลาง และพื้นที่เตรียมและรับประทานอาหาร

ส่วนที่ 3 ผู้วิจัยตั้งคำถามลักษณะปลายเปิดเกี่ยวกับการใช้งานและความคิดเห็นเกี่ยวกับเกสต์เฮ้าส์ ประกอบด้วย ปัญหา-ข้อจำกัด และแนวทางการปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์

ส่วนที่ 4 ผู้วิจัยตั้งคำถามลักษณะปลายเปิดเกี่ยวกับการออกแบบพื้นที่ภายในเกสต์เฮ้าส์ที่สื่อถึงบรรยากาศจังหวัดน่านจากการสำรวจ ได้แก่ องค์ประกอบที่เป็นสัญลักษณ์ของจังหวัดน่าน สไตลของเกสต์เฮ้าส์ โทนสี วัสดุพื้น วัสดุผนัง วัสดุผ้า ประเภทดวงโคม โทนสีของแสง ลักษณะประตู ลักษณะหน้าต่าง ลักษณะของบันได ลักษณะราวกันตก ลักษณะเตียง ลักษณะเคาน์เตอร์ ลักษณะป้ายสัญลักษณ์ ชุดรับแขก ชุดรับประทานอาหาร รูปแบบการจัดสวน และองค์ประกอบตกแต่งในสวน

3.4.2 แบบสัมภาษณ์ผู้ประกอบการเกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษาเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับเกสต์เฮ้าส์ที่เหมาะสมกับนักท่องเที่ยวสูงอายุกุ่มเบบีบูมเมอร์

แบบสัมภาษณ์ผู้ประกอบการเกสต์เฮ้าส์ ผู้วิจัยนำคำถามเกี่ยวกับการจัดพื้นที่ใช้สอยภายในลักษณะการออกแบบ และความต้องการรายละเอียดทางสถาปัตยกรรมจากของนนทพร เกตุพงษ์สุดา (2552) คำถามเกี่ยวกับสิ่งที่ควรคำนึงถึงสำหรับคนพิการทางการมองเห็นในพื้นที่ใช้สอยแต่ละส่วนจากของ ขวัญฤทัย อยู่ทองอ่อน (2557) นำมาปรับและพัฒนาให้สอดคล้องกับงานวิจัยครั้งนี้ แบบสัมภาษณ์มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิดและปิด มีความยาวจำนวน 4 หน้า ผู้วิจัยใช้เป็นเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่ขึ้นด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เครื่องมือการเก็บข้อมูลสัมภาษณ์ผู้ประกอบการเกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษาแบ่งออกเป็น 4 ส่วนดังนี้ (ภาคผนวก ข)

ส่วนที่ 1 ผู้วิจัยตั้งคำถามลักษณะปลายเปิดเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ได้แก่ ชื่อ ตำแหน่ง และระยะเวลาในการทำงาน

ส่วนที่ 2 ผู้วิจัยตั้งคำถามลักษณะปลายเปิดเกี่ยวกับการปรับตัวของผู้ประกอบการเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวสูงอายุกุ่มเบบี้บูมเมอร์ ได้แก่ จำนวนนักท่องเที่ยวสูงอายุที่เข้ามาพักภายในเกสต์เฮ้าส์ รวมถึงที่ต้องใช้อุปกรณ์ช่วยเหลือ ความต้องการของกลุ่มนักท่องเที่ยวสูงอายุในประเด็นของการออกแบบ ความตระหนักถึงนโยบาย และการเตรียมตัวเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวสูงอายุที่เข้าพัก

ส่วนที่ 3 ผู้วิจัยตั้งคำถามลักษณะปลายเปิดเกี่ยวกับเกสต์เฮ้าส์ที่เหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุกุ่มเบบี้บูมเมอร์ ได้แก่ ความต้องการพื้นที่ภายในเกสต์เฮ้าส์ที่แตกต่างกับวัยอื่น พื้นที่ที่ควรมีเพิ่มเติม หรือลักษณะเกสต์เฮ้าส์ที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุ และแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์

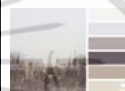

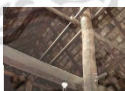

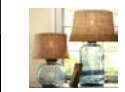
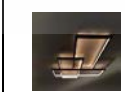
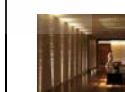
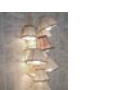
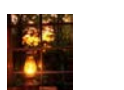
ส่วนที่ 4 ผู้วิจัยตั้งคำถามปลายปิดเกี่ยวกับการออกแบบพื้นที่ภายในเกสต์เฮ้าส์ที่สื่อถึงบรรยากาศจังหวัดน่าน ได้แก่ องค์ประกอบที่เป็นสัญลักษณ์ของจังหวัดน่านสไตล์ของเกสต์เฮ้าส์ โทเนสี วัสดุพื้น วัสดุผนัง วัสดุผ้า ประเภทดวงโคม โทเนสีของแสง ลักษณะประตู ลักษณะหน้าต่าง ลักษณะของบันได ลักษณะราวกันตก ลักษณะเตียง ลักษณะเคาน์เตอร์ ลักษณะป้ายสัญลักษณ์ ชุดรับแขก ชุดรับประทานอาหาร รูปแบบการจัดสวน และองค์ประกอบตกแต่งในสวน โดยใช้ภาคผนวก ค ประกอบการสัมภาษณ์มีรายละเอียดแสดงในตารางที่ 3.2

3.4.3 เอกสารประกอบการสัมภาษณ์องค์ประกอบที่สื่อถึงบรรยากาศจังหวัดน่านสำหรับผู้ประกอบการเกสต์เฮ้าส์และนักท่องเที่ยวสูงอายุกุ่มเบบี้บูมเมอร์

เอกสารประกอบการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการเกสต์เฮ้าส์ และนักท่องเที่ยวสูงอายุกุ่มเบบี้บูมเมอร์ชาวไทย ถูกออกแบบและพัฒนาโดยผู้วิจัย และให้อาจารย์ด้านสถาปัตยกรรมภายในเป็นผู้ตรวจสอบมีลักษณะเป็นภาพประกอบแบบสัมภาษณ์ซึ่งทำเป็นตัวเลือกความยาว 9 หน้า ผู้วิจัยใช้เป็นเครื่องมือประกอบการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการเกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษา และนักท่องเที่ยวสูงอายุกุ่มเบบี้บูมเมอร์ชาวไทยมีรายละเอียดดังนี้ (ภาคผนวก ค) องค์ประกอบที่เป็นสัญลักษณ์ของจังหวัดน่านสไตล์ของเกสต์เฮ้าส์ โทเนสี วัสดุพื้น วัสดุผนัง วัสดุผ้า ประเภทดวงโคม โทเนสีของแสง ลักษณะประตู ลักษณะหน้าต่าง ลักษณะของบันได ลักษณะราวกันตก ลักษณะเตียง ลักษณะเคาน์เตอร์ ลักษณะป้ายสัญลักษณ์ ชุดรับแขก ชุดรับประทานอาหาร รูปแบบการจัดสวน และองค์ประกอบตกแต่งในสวน โดยองค์ประกอบและตัวเลือกแสดงในตารางที่ 3.2 ดังนี้

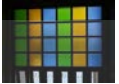
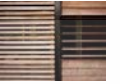

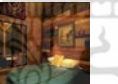
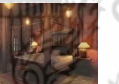

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.2 องค์ประกอบและตัวเลือกการออกแบบพื้นที่ภายในเกสต์เฮ้าส์ที่สื่อถึงบรรยากาศ
จังหวัดน่าน

องค์ประกอบ \ ตัวเลือก	ตัวเลือกที่ 1	ตัวเลือกที่ 2	ตัวเลือกที่ 3	ตัวเลือกที่ 4	ตัวเลือกที่ 5	ตัวเลือกที่ 6
1. องค์ประกอบที่เป็นสัญลักษณ์ของจังหวัดน่าน	 งานจิตรกรรม	 ผ้าไหมลายน้ำ	 เรือนท้อ	 งานไม้แกะสลัก	 วัด	
2. สไตล์ของเกสต์เฮ้าส์	 แนวพื้นถิ่น	 แนวร่วมสมัย	 แนวบูติก	 แนวอนุรักษ์ธรรมชาติ		
3. โทนสี	 โทนธรรมชาติ	 โทนไทยสีสดใส	 โทนน้ำตาล	 โทนเทา		
4. วัสดุพื้น	 พื้นไม้	 พื้นกระเบื้องดินเผาไทย	 พื้นกระเบื้องลายโบราณ	 พื้นปูนซีเมนต์ขัดมัน		
5. วัสดุผนัง	 ผนังไม้แบบไทย	 ผนังไม้ไผ่สาน	 ผนังปูนขัดมัน	 ผนังฉาบเรียบทาสี		
6. วัสดุฝ้า	 ฝ้าไม้ตกแต่ง	 ฝ้าไม้ไผ่ตกแต่ง	 ฝ้าโครงสร้างไม้	 ฝ้ายิปซัมทาสี		
7. ประเภทดวงโคม	 โคมไฟตั้งพื้น	 โคมไฟระย้า	 โคมไฟติดผนัง	 โคมไฟตั้งโต๊ะ	 ไฟ LED	 โคมไฟติดตั้งที่พื้น
8. โทนสีของแสง	 โทนเย็น	 โทนอบอุ่น				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

ตัวเลือก องค์ประกอบ	ตัวเลือกที่ 1	ตัวเลือกที่ 2	ตัวเลือกที่ 3	ตัวเลือกที่ 4	ตัวเลือกที่ 5	ตัวเลือกที่ 6
9. ลักษณะประตู	 ประตูไม้ แกะสลัก	 ประตูไม้ ระแนง	 ประตูไม้ เพ้นท์สี	 ประตูไม้ บานเฟี้ยม		
10. ลักษณะหน้าต่าง	 หน้าต่างไม้	 หน้าต่างไม้ ลูกฟัก กระจกใส	 หน้าต่าง กระจกสี โบราณ	 หน้าต่าง ระแนงไม้		
11. ลักษณะของบันได	 บันไดไม้ โปร่ง	 บันไดไม้ปิด ลูกตั้ง	 บันไดไม้ ผสมปูน	 บันไดปูนปู กระเบื้อง		
12. ลักษณะราวกันตก	 ราวกันตก ระแนงไม้	 ราวกันตก ไม้เรียบผสม เหล็กตัด	 ราวกันตก ไม้ฉลุลาย	 ราวกันตก ไม้ลูกทรง		
13. ลักษณะเตียง	 เตียงแบบมี หัวเตียง	 เตียงตกแต่ง ผนัง	 เตียงสี่เสา	 ที่นอนฟูก วางบนพื้น		
14. ลักษณะเคาน์เตอร์	 เคาน์เตอร์ ไม้	 เคาน์เตอร์ กรูกระเบื้อง	 เคาน์เตอร์ ก่ออิฐ	 เคาน์เตอร์ ปูนเปลือย		
15. ลักษณะป้ายสัญลักษณ์	 แบบ มาตรฐาน	 แบบไทย				
16. ชุดรับแขก	 ชุดรับแขก ไม้แกะสลัก	 ชุดรับแขก ทำจาก หวาย	 เบาะนั่งวาง บนพื้น	 ชุดรับแขกบุ ผ้า		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

ตัวเลือก องค์ประกอบ	ตัวเลือกที่ 1	ตัวเลือกที่ 2	ตัวเลือกที่ 3	ตัวเลือกที่ 4	ตัวเลือกที่ 5	ตัวเลือกที่ 6
17. ชุดรับประทานอาหาร	 ชุดทานข้าว ไม้	 ชุดทานข้าว หวาย	 ชุดทานข้าว โต๊ะนั่งบุ นวม	 พูกนั่งวาง บนพื้น		
18. รูปแบบการจัด สวน	 สวนพรรณ ไม้ไทย	 สวนไม้ตัด	 สวนป่า	 สวนแบบ เรียบโล่ง		
19. องค์ประกอบ ตกแต่งในสวน	 ตุ๊กตาไม้ แกะสลัก	 ตุ๊กตาหิน	 ร่มไม้ใน สวน	 ศาลาไม้ทรง ไทย		

3.4.4 แบบสัมภาษณ์กลุ่มนักท่องเที่ยวสูงอายุที่เข้าพักเกสต์เฮาส์กรณีศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับเกสต์เฮาส์ที่เหมาะสม

ผู้วิจัยปรับให้มีลักษณะคำถามผสมระหว่างปลายเปิดและปิดมีคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป การจัดพื้นที่ใช้สอยภายใน ลักษณะการออกแบบ และความต้องการต่อรายละเอียดทางสถาปัตยกรรมจากของนันทพร เกตุพงษ์สุดา (2552) คำถามเกี่ยวกับสิ่งที่ควรคำนึงถึงสำหรับคนพิการทางการมองเห็นในพื้นที่ใช้สอยแต่ละส่วนจากของขวัญฤทัย อยู่ทองอ่อน (2557) และคำถามเกี่ยวกับสุขภาพของไตรรัตน์ จารุทัศน์ และคณะ (2552) นำแบบสัมภาษณ์ทั้ง 3 งานวิจัยมาปรับและพัฒนา แบบสัมภาษณ์มีความยาว 4 หน้า ผู้วิจัยใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี๋บูมเมอร์ชาวไทยที่เข้าพักเกสต์เฮาส์กรณีศึกษาแบ่งออกเป็น 4 ส่วนดังนี้ (ภาคผนวก ง)

ส่วนที่ 1 ผู้วิจัยตั้งคำถามเป็นลักษณะปลายเปิดเกี่ยวกับเกสต์เฮาส์ที่เข้าพักครั้งล่าสุด จุดมุ่งหมายการเดินทาง พักร่วมกับใคร จำนวนคืน จำนวนผู้ร่วมเดินทาง ราคา และประเภทห้องพัก

ส่วนที่ 2 ผู้วิจัยตั้งคำถามเป็นลักษณะปลายเปิดเกี่ยวกับลักษณะทางกายภาพของเกสต์เฮาส์ที่เหมาะสมกับการใช้งาน ได้แก่ ความต้องการพื้นที่ภายในเกสต์เฮาส์ของนักท่องเที่ยวสูงอายุที่แตกต่างกับวัยอื่น พื้นที่ที่ควรมีเพิ่มเติม หรือลักษณะทางกายภาพของเกสต์เฮาส์ที่และเหมาะสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์ ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ชื่นชอบ จุดเด่น สิ่งที่ควรปรับปรุง และปัญหาที่พบในเกสต์เฮ้าส์

ส่วนที่ 3 ผู้วิจัยตั้งคำถามปลายปิดเกี่ยวกับการออกแบบพื้นที่ภายในเกสต์เฮ้าส์ที่สื่อถึงบรรยากาศจังหวัดน่าน ได้แก่ องค์ประกอบที่เป็นสัญลักษณ์ของจังหวัดน่านสไตล์ของเกสต์เฮ้าส์ โทนสี วัสดุพื้น วัสดุผนัง วัสดุผ้า ประเภทดวงโคม โทนสีของแสง ลักษณะประตู ลักษณะหน้าต่าง ลักษณะของบันได ลักษณะราวกันตก ลักษณะเตียง ลักษณะเคาน์เตอร์ ลักษณะป้ายสัญลักษณ์ ชุดรับแขก ชุดรับประทานอาหาร รูปแบบการจัดสวน และองค์ประกอบตกแต่งในสวน โดยตัวเลือกแสดงในตารางที่ 3.2

ส่วนที่ 4 ผู้วิจัยตั้งคำถามเป็นลักษณะปลายเปิดและปิดเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ได้แก่ อายุ จำนวนปีที่การเกษียณ อาชีพ รายได้ อุปกรณช่วยเหลือ ปัญหาสุขภาพที่มีผลกับการออกแบบภายใน และเพศ

3.4.5 แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกและแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์

ผู้วิจัยนำคำถามเกี่ยวกับพื้นที่ใช้สอยภายในและการออกแบบของนันทพร เกตุพงษ์สุดา (2552) มาปรับและพัฒนาเป็นแบบสัมภาษณ์มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิดความยาวจำนวน 5 หน้า แบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้ (ภาคผนวก จ)

ส่วนที่ 1 ผู้วิจัยตั้งคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ได้แก่ ชื่อ-นามสกุล ตำแหน่ง สถานที่ทำงาน ระยะเวลาทำงานด้านการออกแบบด้านการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ และเพศ

ส่วนที่ 2 ผู้วิจัยตั้งคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกสต์เฮ้าส์ที่มีอยู่เดิมและแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์ที่สื่อถึงบรรยากาศจังหวัดน่านมี 13 ประเภทดังนี้ ที่จอดรถ ทางลาด ป้ายสัญลักษณ์ จุดให้บริการข้อมูล ห้องน้ำสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุ ทางเข้าอาคาร ประตูเข้า-ออกเกสต์เฮ้าส์ ทางเชื่อมระหว่างอาคาร-ระเบียง บันได ห้องพักผู้สูงอายุ ห้องน้ำภายในห้องพักผู้สูงอายุ พื้นที่พักผ่อนส่วนกลาง และพื้นที่เตรียมและรับประทานอาหารโดยใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ประกอบการสัมภาษณ์

ส่วนที่ 3 ผู้วิจัยตั้งคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นเรื่องลักษณะทางกายภาพของเกสต์เฮ้าส์ที่เหมาะสมกับการใช้งานของนักท่องเที่ยวสูงอายุกุ่มเบบี๋บูมเมอร์ชาวไทย ได้แก่ ความต้องการพื้นที่ภายในเกสต์เฮ้าส์ของนักท่องเที่ยวสูงอายุกุ่มเบบี๋บูมเมอร์ชาวไทย พื้นที่ที่ควรมีเพิ่มเติม ลักษณะ

ทางกายภาพของเกสต์เฮ้าส์ที่เหมาะสมกับการใช้งานของผู้สูงอายุ ความจำเป็นที่ต้องคำนึงถึงการเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์ ปัญหาที่พบและที่ควรปรับปรุงภายในเกสต์เฮ้าส์ วิธีการทำความเข้าใจกับผู้ประกอบการถึงเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ควรจัดทำเป็นอย่างแรกหากมีงบประมาณจำกัด รวมถึงข้อคิดเห็นเพิ่มเติมอื่นๆ

3.4.6 สื่ออิเล็กทรอนิกส์ประกอบการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ

ผู้วิจัยนำมาจากเครื่องมือภาพจำลองทัศนียภาพของนันทพร เกตุพงษ์สุดา (2552) และนำมาปรับปรุงพัฒนาโดยผู้วิจัย จัดทำเป็นไฟล์ Acrobat จำนวน 51 สไลด์ (ภาคผนวก ฉ)

ส่วนที่ 1 แสดงภาพสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษาที่มีอยู่เดิมสลับกับทัศนียภาพแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุที่ได้รับการปรับปรุงแล้วมี 13 ประเภทดังนี้ ที่จอดรถ ทางลาด บ้ายสัญลักษณ์ จุดให้บริการข้อมูล ห้องน้ำสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุ ทางเข้าอาคาร ประตูเข้า-ออกเกสต์เฮ้าส์ ทางเชื่อมระหว่างอาคาร-ระเบียง บันได ห้องพักผู้สูงอายุ ห้องน้ำภายในห้องพักผู้สูงอายุ พื้นที่พักผ่อนส่วนกลาง และพื้นที่เตรียมและรับประทานอาหาร

3.4.7 แบบสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ และนักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบีบูมเมอร์เรื่องแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุที่สื่อถึงบรรยากาศจังหวัดน่าน

ผู้วิจัยนำคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป พื้นที่ใช้สอยภายในและการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในของนันทพร เกตุพงษ์สุดา (2552) มาปรับและพัฒนาให้สอดคล้องกับงานวิจัยครั้งนี้ แบบสัมภาษณ์มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิดและปิด ความยาว 8 หน้า ผู้วิจัยแบ่งแบบสัมภาษณ์ออกเป็น 3 ส่วนดังนี้ (ภาคผนวก ช)

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ ผู้ให้ข้อมูล อายุ จำนวนปีที่เกษียณอายุ อาชีพ รายได้/เดือน (บาท) อุปกรณ์ช่วยเหลือของท่าน ปัญหาสุขภาพ(ที่มีผลกับการออกแบบภายใน) และเพศ

ส่วนที่ 2 ผู้วิจัยตั้งคำถามปลายเปิดเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุที่สื่อถึงบรรยากาศจังหวัดน่านภายในเกสต์เฮ้าส์ซึ่งมี 13 ประเภทดังนี้ ที่จอดรถ ทางลาด บ้ายสัญลักษณ์ จุดให้บริการข้อมูล ห้องน้ำสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุ ทางเข้าอาคาร ประตูเข้า-ออกเกสต์เฮ้าส์ ทางเชื่อมระหว่างอาคาร-ระเบียง บันได ห้องพักผู้สูงอายุ ห้องน้ำภายในห้องพักผู้สูงอายุ พื้นที่พักผ่อนส่วนกลาง และพื้นที่เตรียมและรับประทานอาหาร โดยใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ประกอบการสัมภาษณ์

ส่วนที่ 3 ผู้วิจัยตั้งคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับความคิดเห็นเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวกที่ควรจัดทำเป็นอย่างแรกหากมีงบประมาณจำกัด รวมถึงข้อคิดเห็นเพิ่มเติมอื่นๆ

3.4.8 สื่ออิเล็กทรอนิกส์ประกอบการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ และนักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี๋บูมเมอร์

ผู้วิจัยนำมาจากเครื่องมือภาพจำลองทัศนียภาพของนันทพร เกตุพงษ์สุดา (2552) มาปรับพัฒนาโดยผู้วิจัย จัดทำเป็นไฟล์ Acrobat จำนวน 28 สไลด์ (ภาคผนวก ข) มีแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกสต์เฮาส์ที่ได้รับการปรับปรุงแล้วซึ่งมี 13 ประเภทดังนี้ ที่จอดรถ ทางลาด บ้ายสัญลักษณ์ จุดให้บริการข้อมูล ห้องน้ำสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุ ทางเข้าอาคาร ประตูเข้า-ออกเกสต์เฮาส์ ทางเชื่อมระหว่างอาคาร-ระเบียง บันได ห้องพักผู้สูงอายุ ห้องน้ำภายใน ห้องพักผู้สูงอายุ พื้นที่พักผ่อนส่วนกลาง และพื้นที่เตรียมและรับประทานอาหาร

3.5 ประเด็นที่ทำการศึกษาและวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ประเด็นที่ทำการศึกษาเรื่อง แนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮาส์ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากการสำรวจ และสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูล 3 กลุ่ม ได้แก่ ผู้ประกอบการเกสต์เฮาส์กรณีศึกษา นักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี๋บูมเมอร์ และผู้เชี่ยวชาญ นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาตรวจสอบข้อมูลด้วยวิธีตรวจสอบแบบสามเส้า โดยตรวจสอบจากแหล่งบุคคล คือ สัมภาษณ์นักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี๋บูมเมอร์ ผู้ประกอบการ และผู้เชี่ยวชาญ และด้านวิธีรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยใช้การศึกษาแหล่งข้อมูลจากเว็บไซต์ พร้อมลงพื้นที่สำรวจและถ่ายภาพ พร้อมทั้งสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลข้างต้นร่วมกัน

ประเด็นที่ได้จากการศึกษาข้อมูลจากเว็บไซต์ การสำรวจและถ่ายภาพ รวมถึงการสัมภาษณ์ นำมาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหาและวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบ ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้แบ่งช่วงเวลาการเก็บข้อมูลออกเป็น 2 ช่วงคือ 1) ข้อมูลช่วงที่ 1 เก็บข้อมูลวันที่ 4-11 มกราคม 2560 2) ข้อมูลช่วงที่ 2 เก็บข้อมูลวันที่ 5-7 พฤศจิกายน 2560

มีกรอบแนวคิดในการวิจัย 4 ประเด็น คือ 1) ความปลอดภัยทางกายภาพ ทางด้านร่างกาย และสุขภาพอนามัย 2) การสามารถเข้าถึงได้ง่าย 3) ความสามารถสร้างแรงกระตุ้น และ 4) การดูแลรักษาได้ง่าย ซึ่งมาจากแนวคิดการออกแบบสภาพแวดล้อมและที่พักอาศัยของผู้สูงอายุ ของ ไตรรัตน์ จารุทัศน์ (2553) ประเด็นที่ศึกษา กลุ่มผู้ให้ข้อมูล วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล และกรอบแนวคิดในการวิจัยแสดงรายละเอียดไว้ในตารางที่ 3.3 ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.3 ประเด็นที่ทำการศึกษา กลุ่มผู้ให้ข้อมูล วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล และกรอบแนวคิดในการวิจัย ข้อมูลที่ทำการเก็บรวบรวมช่วงที่ 1 และช่วงที่ 2

ประเด็นที่ศึกษา	ผู้ให้ข้อมูล	แบบสำรวจ	ผู้ประกอบการ	นักท่องเที่ยวสูงอายุ	ผู้เชี่ยวชาญการออกแบบ	วิธีวิเคราะห์		ใช้การอธิบาย	กรอบแนวคิดในการวิจัย
						วิเคราะห์เนื้อหา	วิเคราะห์เปรียบเทียบ		
1. ประเด็นด้านสถานที่กรณีศึกษา									
ชื่อสถานที่	✓							✓	
สถานที่ตั้ง	✓							✓	
จำนวนห้องพัก	✓							✓	
ประเภทห้องพัก	✓							✓	
ลักษณะการตกแต่ง	✓							✓	
2. ประเด็นด้านข้อมูลทั่วไป									
ชื่อ-นามสกุล		✓	✓	✓				✓	
ตำแหน่ง				✓				✓	
สถานที่ทำงาน				✓				✓	
ระยะเวลาในการทำงาน		✓		✓				✓	
ชื่อเกสต์เฮาส์		✓	✓					✓	
จุดมุ่งหมายการเดินทาง			✓					✓	
จำนวนคืนที่เข้าพัก			✓					✓	
จำนวนของผู้ที่เดินทาง			✓					✓	
ราคาที่พักเกสต์เฮาส์			✓					✓	
ประเภทห้องพัก			✓					✓	
อายุ			✓	✓				✓	
จำนวนปีที่เกษียณ			✓	✓				✓	
อาชีพ			✓					✓	
รายได้			✓					✓	
อุปกรณ์ช่วยเหลือ			✓					✓	
ปัญหาสุขภาพที่ส่งผลกับการออกแบบ			✓			✓			
เพศ		✓	✓	✓				✓	
3. ประเด็นการสำรวจที่พักเพื่อการท่องเที่ยวที่สามารถรองรับ ผู้สูงอายุ กลุ่มครอบครัว และกลุ่มผู้ด้อยโอกาสเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮาส์ที่มีอยู่เดิม									1, 2
ที่จอดรถ ทางลาด บันย									
สัญลักษณ์ จุดให้บริการ	✓	✓	✓	✓			✓		
ข้อมูล ห้องน้ำสาธารณะ									

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.3 (ต่อ)

ผู้ให้ข้อมูล ประเด็นที่ศึกษา	แบบ สังเกต	ผู้ประ กอบ การ	นัก ท่อง เที่ยว สูงอายุ	ผู้เชี่ยวชาญด้าน การออกแบบ	วิธีวิเคราะห์		ใช้การ อธิบาย	กรอบ แนวคิด ในการ วิจัย
					วิเคราะห์ เนื้อหา	วิเคราะห์ เปรียบเทียบ		
สำหรับผู้สูงอายุ ทางเข้า สู่อาคาร ประตูทางเข้า- ออกเกสต์เฮ้าส์ ทางเชื่อม ระหว่างอาคาร-ระเบียง บันได ห้องพักสำหรับผู้ สูงอายุ ห้องน้ำใน ห้องพักสำหรับผู้สูงอายุ พื้นที่พักผ่อนส่วนกลาง และพื้นที่เตรียมและ รับประทานอาหาร								
4. ประเด็นการปรับตัวของผู้ประกอบการเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี้บูมเมอร์								1, 2, 4
จำนวนนักท่องเที่ยว สูงอายุที่พักภายในเกสต์ เฮ้าส์ และที่ต้องใช้ อุปกรณ์ช่วยเหลือ		✓				✓		
ความต้องการของกลุ่ม นักท่องเที่ยวสูงอายุใน ประเด็นการออกแบบ ภายในเกสต์เฮ้าส์		✓				✓		
ความตระหนักถึง นโยบายการออกแบบ เพื่อรองรับกลุ่ม นักท่องเที่ยวสูงอายุ		✓				✓		
การเตรียมตัวเพื่อรองรับ นักท่องเที่ยวสูงอายุ		✓				✓		
5. ประเด็นเกสต์เฮ้าส์ที่เหมาะสมสำหรับนักท่องเที่ยวสูงอายุ								1, 2
ความต้องการพื้นที่ ภายในเกสต์เฮ้าส์ที่ แตกต่างกับวัยอื่น		✓	✓	✓		✓		
พื้นที่ที่ควรมีเพิ่มเติมเพื่อ รองรับการใช้งานของ นักท่องเที่ยวสูงอายุ		✓	✓	✓		✓		
ลักษณะทางกายภาพ ของเกสต์เฮ้าส์ที่ เหมาะสมกับผู้สูงอายุ		✓	✓	✓		✓		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.3 (ต่อ)

ผู้ให้ข้อมูล ประเด็นที่ศึกษา	แบบ สังเกต	ผู้ประ กอบ การ	นัก ท่อง เที่ยว สูง อายุ	ผู้เชี่ยวชาญ ด้าน การ ออกแบบ	วิธีวิเคราะห์		ใช้การ อธิบาย	กรอบ แนวคิด ในการ วิจัย
					วิเคราะห์ เนื้อหา	วิเคราะห์ เปรียบเทียบ		
ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ ชื่นชอบ และจุดเด่นของ เกสต์เฮ้าส์			✓	✓		✓		
ปัญหา และสิ่งที่ควร ปรับปรุงที่พบในการ ออกแบบเกสต์เฮ้าส์			✓	✓		✓		
การทำความเข้าใจ เกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับผู้สูงอายุ กับผู้ประกอบการ				✓	✓			
สิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับผู้สูงอายุที่ควร ติดตั้งเป็นอันดับแรก		✓	✓	✓		✓		
6. ประเด็นความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบเกสต์เฮ้าส์ที่สื่อถึงบรรยากาศจังหวัดน่าน								3
องค์ประกอบที่เป็น สัญลักษณ์ของจังหวัด น่าน สไตล์ของเกสต์เฮ้าส์ โทนสี วัสดุพื้น ผ้าม่าน ผ้า ประเภทดวงโคม โทนสี ของแสง ลักษณะประตู่- หน้าต่าง ลักษณะของ บันได-ราวกันตก ลักษณะ เตียง เคาน์เตอร์ ลักษณะ ป้ายสัญลักษณ์ ชุด รับแขก ชุดรับประทาน อาหาร รูปแบบการจัด สวน และองค์ประกอบ ตกแต่งในสวน	✓	✓	✓			✓		
7. ความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเรื่องแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ								1, 2
ที่จอดรถ ทางลาด ป้าย สัญลักษณ์ จุดให้บริการ ข้อมูล หิ้งน้ำสาธารณะ สำหรับผู้สูงอายุ ทางเข้าสู่ อาคาร ประตูทางเข้า-ออก เกสต์เฮ้าส์		✓	✓	✓		✓		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สวชนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.3 (ต่อ)

ผู้ให้ข้อมูล ประเด็นที่ศึกษา	แบบ สังเกต	ผู้ประ กอบ การ	นัก ท่อง เที่ยว สูง อายุ	ผู้เชี่ยวชาญด้าน การ ออกแบบ	วิธีวิเคราะห์		ใช้การ อธิบาย	กรอบ แนวคิด ในการ วิจัย
					วิเคราะห์ เนื้อหา	วิเคราะห์ เปรียบเทียบ		
ทางเชื่อมระหว่างอาคาร- ระเบียง บันได ห้องพัก สำหรับผู้สูงอายุ ห้องน้ำ ในห้องพักสำหรับผู้สูงอายุ พื้นที่พักผ่อนส่วนกลาง และพื้นที่เตรียมและ รับประทานอาหาร								

หมายเหตุ : ✓ คือ ข้อมูลช่วงที่ 1 ✓ คือ ข้อมูลช่วงที่ 2 ✓ คือ ใช้วิธีดังกล่าว 1, 2, 3, 4 คือ ประเด็นที่มีกรอบแนวคิดในงานวิจัย 1) ความปลอดภัยทางกายภาพ 2) ความสามารถเข้าถึงได้ง่าย 3) ความสามารถสร้างแรงกระตุ้น และ 4) การดูแลรักษาได้ง่าย

จากตารางที่ 3.3 ผู้วิจัยได้แยกประเด็นที่ศึกษาออกมาเป็น 7 ประเด็นดังนี้

- 1) ประเด็นด้านสถานที่กรณีศึกษา
- 2) ประเด็นด้านข้อมูลทั่วไป และรายละเอียดเรื่องปัญหาสุขภาพที่ส่งผลกับการออกแบบ ใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหาจากแบบสัมภาษณ์กลุ่มนักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี๋มเมอร์
- 3) ประเด็นการสำรวจที่พักเพื่อการท่องเที่ยวที่สามารถรองรับ ผู้สูงอายุ กลุ่มครอบครัว และกลุ่มผู้ด้อยโอกาสเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์ที่มีอยู่เดิม ใช้วิธีวิเคราะห์เปรียบเทียบจากการสำรวจ และจากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลคือ กลุ่มผู้ประกอบการเกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษา กลุ่มนักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี๋มเมอร์ และกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเพื่อเสนอแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์
- 4) ประเด็นความคิดเห็นและการปรับตัวของผู้ประกอบการเกสต์เฮ้าส์เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวสูงอายุใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหาโดยใช้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการเกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษาทั้ง 4 แห่ง
- 5) ประเด็นเกสต์เฮ้าส์ที่เหมาะสมสำหรับนักท่องเที่ยวสูงอายุใช้วิธีวิเคราะห์เปรียบเทียบโดยใช้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการเกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษา และกลุ่มนักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี๋มเมอร์ที่เก็บมาในช่วงแรก รวมถึงกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่เก็บข้อมูลมาในช่วงที่สอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6) ประเด็นความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบเกสท์เฮ้าส์ที่สื่อถึงบรรยากาศจังหวัดน่าใช้วิธีวิเคราะห์เปรียบเทียบโดยใช้ข้อมูลจากการสำรวจ และจากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการเกสท์เฮ้าส์ วิทยาลัยการศึกษานอกเมือง และกลุ่มนักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี๋บูมเมอร์

7) ประเด็นความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเรื่องแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสท์เฮ้าส์ใช้วิธีวิเคราะห์เปรียบเทียบโดยผู้วิจัยใช้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการเกสท์เฮ้าส์วิทยาลัยการศึกษานอกเมือง นักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี๋บูมเมอร์ และผู้เชี่ยวชาญนำมาเป็นข้อมูลในการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสท์เฮ้าส์ที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี๋บูมเมอร์

การวิเคราะห์หลังจากการเก็บข้อมูลช่วงที่สอง นำประเด็นความคิดเห็นเรื่องเกสท์เฮ้าส์ที่เหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุ, ประเด็นด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสท์เฮ้าส์ รวมถึงประเด็นความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบเกสท์เฮ้าส์ที่สื่อถึงบรรยากาศจังหวัดน่าใช้ ซึ่งเกี่ยวข้องกับกรอบแนวคิดในงานวิจัยทั้ง 4 ประเด็น คือ 1) ประเด็นความปลอดภัยทางกายภาพทางด้านร่างกายและสุขภาพอนามัย 2) ประเด็นความสามารถเข้าถึงได้ง่าย 3) ประเด็นการสร้างแรงกระตุ้น และ 4) การดูแลรักษาได้ง่าย มาวิเคราะห์เนื้อหาเปรียบเทียบ เพื่อนำมาเป็นข้อเสนอแนะแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสท์เฮ้าส์ที่สื่อถึงบรรยากาศจังหวัดน่าใช้

บทที่ 4 ผลการวิจัย

ในบทนี้เป็นกรนำเสนอเกี่ยวกับ 1) ข้อมูลเกสท์เฮ้าส์กรณีศึกษา 2) ข้อมูลทั่วไปกลุ่มผู้ให้ข้อมูลมี (1) ผู้ประกอบการเกสท์เฮ้าส์ (2) นักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี้บูมเมอร์ และ(3) ผู้เชี่ยวชาญ 3) ข้อมูลจากการสำรวจที่พักเพื่อการท่องเที่ยวที่สามารถรองรับ ผู้สูงอายุ กลุ่มครอบครัว และกลุ่มผู้ด้อยโอกาสเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสท์เฮ้าส์ที่มีอยู่เดิม 4) ข้อมูลความคิดเห็นเรื่องการปรับตัวของผู้ประกอบการเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี้บูมเมอร์ 5) ข้อมูลความคิดเห็นเรื่องเกสท์เฮ้าส์ที่เหมาะสมสำหรับนักท่องเที่ยวสูงอายุ 6) ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบเกสท์เฮ้าส์ที่สื่อถึงบรรยากาศจังหวัดน่าน 7) ข้อมูลผลการพิจารณาทัศนียภาพจากการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสท์เฮ้าส์ที่สื่อถึงบรรยากาศจังหวัดน่าน และ 8) เสนอแนะแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสท์เฮ้าส์ที่สื่อถึงบรรยากาศจังหวัดน่าน

4.1 ข้อมูลเกสท์เฮ้าส์กรณีศึกษา

หัวข้อนี้ประกอบไปด้วยข้อมูลเกสท์เฮ้าส์กรณีศึกษาที่ตรงตามแนวคิด Slow Accommodation ที่ผู้วิจัยได้คัดเลือกและเกสท์เฮ้าส์ที่สามารถให้ความร่วมมือในการทำวิจัยทั้งหมด 4 แห่ง คือ 1) บ้านฯ น่านฯ ห้องสมุด แอนด์ เกสท์โฮม 2) เฮือนน่านนิทราเกสท์เฮ้าส์ 3) เฮือนช่างเผือกเกสท์เฮ้าส์ 4) เฮือนม่วนใจเกสท์เฮ้าส์ ซึ่งมีรายละเอียดที่พักประเภทเกสท์เฮ้าส์ที่เป็นไปตามเกณฑ์ของ Slow Accommodation ตามตารางที่ 4.1 ดังนี้

ตารางที่ 4.1 รายละเอียดที่พักเกสท์เฮ้าส์ที่เป็นไปตามเกณฑ์ของ Slow Accommodation

เกสท์เฮ้าส์	บ้านฯ น่านฯ ห้องสมุด แอนด์ เกสท์โฮม	เฮือนน่านนิทรา เกสท์เฮ้าส์	เฮือนช่างเผือก เกสท์เฮ้าส์	เฮือนม่วนใจ เกสท์เฮ้าส์
เกณฑ์ Slow Accommodation				
1. สถานที่พักมีความสงบ สะอาด ปลอดภัยอยู่ห่างจากแหล่งที่มีมลภาวะเป็นพิษ	 ตั้งอยู่ในซอยเล็ก ๆ ในชุมชนวัดมณฑียร	 ตั้งอยู่ในซอยเล็ก ๆ ในชุมชนย่านการการค้า	 ตั้งอยู่บนถนนที่จ ะ ไป อ . บั ว แวดล้อมไปด้วย	 ตั้งอยู่ในซอยเล็ก ๆ ในชุมชนวัดมณฑียร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

เกสต์เฮ้าส์	บ้าน ๆ นาน ๆ ห้องสมุด แอนด์ เกสต์โฮม	เฮือนน่านนิทรา เกสต์เฮ้าส์	เฮือนช้างเผือก เกสต์เฮ้าส์	เฮือนม่วนใจ เกสต์เฮ้าส์
เกณฑ์ Slow Accommodation		เมื่อน่าน	วัดและบ้านคน	
2. ที่พักขนาดเล็กเรียบง่ายมีสภาพแวดล้อมกลมกลืนท่ามกลางธรรมชาติหรือท้องถิ่นไม่ตัดแปลงสภาพดั้งเดิมของพื้นที่มากนักจนเกินไปไม่ก่อให้เกิดความแตกต่างและความขัดแย้งทั้งในด้านทัศนียภาพ และสังคมวัฒนธรรมในพื้นที่	 ที่พัก 4 ห้อง ตัดแปลงมาจาก บ้านเดิมเจ้าของ โดยที่เจ้าของ อาศัยอยู่ร่วมกับ นักท่องเที่ยว	 ที่พัก 10 ห้อง ดัด แปลงมาจากบ้าน ไม้ เดิม ของ เจ้าของ โดยใช้ งานไม้สล่าชาว เหนือ	 ที่พัก 12 ห้อง ดัดแปลงมาจาก บ้านไม้เดิมและ ตกแต่งด้วยของ สะสมของเจ้าของ	 ที่พัก 8 ห้อง ดัดแปลงมาจาก บ้านไม้เก่าของ นายอำเภอเมือง น่าน ตกแต่งด้วย งานฝีมือของน่าน
3. ที่พักเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมทั้งด้านการก่อสร้าง การให้บริการ การประหยัดพลังงาน การควบคุมมลพิษ	 เน้นเจาะช่องเปิด ให้แสงและลม ผ่านเข้ามา ภายในตัวบ้าน	 ที่พัก อยู่ ใน โครงการไม่เอา ถ่าน เน้นให้ผู้เช่า พักเดินทางโดย เท้า และจักรยาน	 บูรณะจากบ้าน พักของเจ้าของ โดยเน้นใช้วัสดุ และช่างฝีมือที่หา ได้ในท้องถิ่น	 เน้นเจาะช่องเปิด ให้แสงและลม ผ่านเข้ามา ภายในตัวบ้าน
4. การจ้างงานและการจัดซื้อวัตถุดิบเพื่อให้บริการในที่พักมาจากท้องถิ่น	เจ้าของ เกสต์ เฮ้าส์ดูแลแขก ด้วยตนเอง, จ้าง คนในชุมชนมา ทำความสะอาด และ ใช้ ผลิต ภัณฑ์ที่ทำโดยคน ท้องถิ่น	ครอบครัวเจ้าของ เกสต์เฮ้าส์ดูแล แขกด้วยตนเอง และจ้างคนใน ชุมชนมา ทำ ความสะอาด และบริการซัก-รีด ผ้า	จ้างคนในชุมชน มา ทำ ความ สะอาด และ บริการซัก-รีดผ้า รวมทั้งใช้ และ จำหน่าย ผลิตภัณฑ์ที่ทำ โดยคนท้องถิ่น	เจ้าของ เกสต์ เฮ้าส์ดูแลแขก และ ทำ ความ สะอาดเอง

ข้อมูลชื่อสถานที่, สถานที่ตั้ง, จำนวนห้องพัก, ประเภทห้องพัก และลักษณะการตกแต่งโดยรวมได้มาจากการสืบค้นข้อมูลผ่านทางเว็บไซต์ในช่วงเดือนธันวาคม 2559 ร่วมกับการลงพื้นที่สัมภาษณ์ ในช่วงวันที่ 4-11 มกราคม 2560 มีรายละเอียดในการสัมภาษณ์ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.1 บ้านๆ น่านๆ ห้องสมุด แอนด์ เกสต์โฮม

บ้านๆ น่านๆ ห้องสมุด แอนด์ เกสต์โฮมตั้งอยู่ที่ 14/1 ถนนมณเฑียร ต.ในเวียง อ.เมือง จ.น่าน 55000 มีห้องพักจำนวน 4 ห้อง แบ่งออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้ (1) ห้องพัก ก. สำหรับ 3 คน เป็น 1 เตียงเดี่ยว และ 1 เตียงใหญ่ (2) ห้องพัก ข. สำหรับ 1 คน เป็น 1 เตียงเดี่ยว (3) ห้องพัก ค. สำหรับ 2 คน เป็น 2 เตียงเดี่ยว (4) ห้องพัก ง. สำหรับ 2 คน เป็น 1 เตียงใหญ่ สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ 9 คน มีลักษณะเป็นบ้านไม้สองชั้น เริ่มจากที่แต่เดิมครูด้อมเจ้าของเกสต์เฮ้าส์แห่งนี้พักอาศัยอยู่กับคุณแม่ บ้านเดิมมีลักษณะยกพื้นสูงต้องเดินขึ้น-ลงบันได ต่อมาคุณแม่ของครูด้อมมีอายุมากขึ้น และเริ่มมีปัญหาหัวเข่า ครูด้อมจึงปรับปรุงบ้านชั้น 1 เป็นบ้านพักและย้ายลงมาอยู่ที่ชั้น 1 โดยชั้น 2 ปล่อยให้คนเช่าแบบอยู่ประจำจนเมื่อเกิดเหตุการณ์น้ำท่วมเมืองน่านปี 2554 คนเช่าประจำย้ายออก ครูด้อมจึงปรับปรุงบ้านใหม่โดยยกพื้นชั้น 1 ขึ้นและทำเป็นที่พักอาศัยและติดบ้านไม้ชั้น 2 ปรับปรุงเป็นเกสต์เฮ้าส์นำของตกแต่งที่คัดมาจากของที่เก่าเก็บ และของสะสมที่นำมาเก็บรวบรวมไว้ในช่วงที่เกิดน้ำท่วมทำให้เกสต์เฮ้าส์หลังนี้แทบไม่ได้ซื้อของตกแต่งใหม่เลยซึ่งการตกแต่งโดยรวมเป็นสไตล์ BOUTIQUE ตามความชอบและของที่มีอยู่เดิม และใช้โทนสีน้ำตาลเป็นหลัก มีส่วนห้องสมุดและร้านกาแฟซึ่งสร้างขึ้นมาพร้อมกับเกสต์เฮ้าส์เปิดเป็นพื้นที่สาธารณะให้คนในชุมชนและนักท่องเที่ยวเข้ามาใช้บริการ (แสดงในรูปที่ 4.1)

รูปที่ 4.1 ทศนียภาพภายนอกบ้านๆ น่านๆ ห้องสมุด แอนด์ เกสต์โฮม

4.1.2 เฮือนน่านนิทราเกสต์เฮ้าส์

เฮือนน่านนิทราเกสต์เฮ้าส์ตั้งอยู่ที่ 250/2 ซ.ข้างบั้งน้ำมัน ปตท.วัดสวนตาล ถ.มหาวิทยาลัย อ.เมือง จ.น่าน มีห้องพักจำนวน 10 ห้อง แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้ (1) ห้องพักสำหรับ 2 คน เป็น 1 เตียงใหญ่ (2) ห้องพักสำหรับ 2 คน เป็น 2 เตียงเดี่ยว สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ 22

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้เผยแพร่ไปยังกระดานการถาม-ตอบ ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คน ลักษณะเป็นบ้านไม้สองชั้นซึ่งเป็นสถาปัตยกรรมดั้งเดิมของน่านอายุเกือบร้อยปีเป็นบ้านพักอาศัยเก๋านำมาปรับปรุงต่อเติมใหม่ โดยที่บ้านนิทราเจ้าของเกสต์เฮ้าส์พักอยู่ที่ชั้น 1 และชั้น 2 ของบ้านเป็นห้องพักและพื้นที่พักผ่อนส่วนกลางสำหรับนักท่องเที่ยวโดยเฉพาะ บานหน้าต่าง ประตู บันไดเป็นงานไม้สล่าชาวเหนือ การตกแต่งโดยรวมเป็นสไตล์ร่วมสมัย และใช้โทนสีน้ำตาลเป็นหลัก (แสดงในรูปที่ 4.2)

รูปที่ 4.2 ทศนียภาพภายนอกเอื้องน่านนิทราเกสต์เฮ้าส์

4.1.3 เอื้องช้างเผือกเกสต์เฮ้าส์

เอื้องช้างเผือกเกสต์เฮ้าส์ตั้งอยู่ที่ 212 / 26 ถ.มหายศ ต.ในเวียง อ.เมือง จ. น่าน รหัสไปรษณีย์ 55000 มีห้องพักรวม 12 ห้อง แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้ (1) ห้องพักสำหรับ 2 คน เป็น 1 เตียงใหญ่ (2) ห้องพักสำหรับ 2 คน เป็น 2 เตียงเดี่ยว (3) ห้องพักสำหรับ 3 คน เป็น 1 เตียงเดี่ยว และ 1 เตียงใหญ่ สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ 24 คน คุณต้นเจ้าของเกสต์เฮ้าส์เล่าว่าได้ต่อเติมและปรับปรุงจากตึกแถวไม้เก่าที่มีอยู่เดิมเพื่อเป็นการลดต้นทุนในการก่อสร้าง อีกทั้งเมืองน่านยังโปรโมทเรื่องวัฒนธรรมความเป็นเมืองเก่าจึงมีแนวคิดที่ควรต่อยอดจากสิ่งที่มีอยู่เดิม เอื้องช้างเผือกเกสต์เฮ้าส์จึงมีลักษณะเป็นเรือนปูนครึ่งไม้มีการตกแต่งเป็นสไตล์ร่วมสมัยด้วยของสะสมของเจ้าของ ใช้โทนสีน้ำตาลจากไม้ สีเทาจากปูนซีเมนต์ และสีขาวจากอิฐก่อทาสี (แสดงในรูปที่ 4.3)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.3 ทศนียภาพภายนอกเฮือนข้างเผือกเกสท์เฮ้าส์

4.1.4 เฮือนม่วนใจเกสท์เฮ้าส์

เฮือนม่วนใจเกสท์เฮ้าส์ตั้งอยู่ 5/1 บ้านมณเฑียร ตำบลในเวียง อำเภอเมือง จังหวัดน่าน, 55000 มีห้องพักจำนวน 8 ห้อง แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้ (1) ห้องพักรักษาสำหรับ 6-8 คน จำนวน 1 ห้อง (2) ห้องพักรักษาสำหรับ 3 คน จำนวน 1 ห้อง (3) ห้องพักรักษาสำหรับ 2 คน จำนวน 6 ห้อง สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ 21 คน คุณตึกเจ้าของเกสท์เฮ้าส์เล่าให้ฟังว่าได้ซื้อบ้านไม้หลังนี้มาเพื่อทำเป็นที่พักรักษานักท่องเที่ยวที่เข้ามาพักในเมืองน่าน ปรับปรุงโดยการกั้นห้องเพิ่มเพื่อทำเป็นห้องพักรักษา สร้างห้องน้ำชั้น 2 และตกแต่งที่พักใหม่เป็นสไตล์ร่วมสมัยเน้นตกแต่งด้วยของสะสมที่มีอยู่เดิมและภาพวาดสไตล์ล้านนา ใช้ไม้และเลือกใช้โทนสีน้ำตาลเป็นหลัก (แสดงในรูปที่ 4.4)

รูปที่ 4.4 ทศนียภาพภายนอกเฮือนม่วนใจเกสท์เฮ้าส์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในงานวิจัยมี 3 กลุ่มดังนี้ 1) ผู้ประกอบการเกษตรที่เข้าสู่กรณีศึกษาทั้ง 4 แห่ง 2) นักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี๋บูมเมอร์ที่เข้าพักเกษตรที่เข้าสู่กรณีศึกษา 3) ผู้เชี่ยวชาญ โดยมีรายละเอียดของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลดังนี้

4.2.1 ผู้ประกอบการเกษตรที่เข้าสู่กรณีศึกษาทั้ง 4 แห่ง

ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการมีรายละเอียดคือ ชื่อ และระยะเวลาในการทำงาน ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์ (ภาคผนวก ข) ในการเก็บข้อมูลซึ่งแบ่งตามกรณีศึกษาแสดงในตาราง 4.2 ดังนี้

ตารางที่ 4.2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการเกษตรที่เข้าสู่กรณีศึกษา (n = 4)

เกษตรที่เข้าสู่กรณีศึกษา	บ้าน ๆ นาน ๆ ห้องสมุด แอนด์ เกสต์โฮม	เฮือน น่าน นิทรา	เฮือน ช้างเผือก	เฮือน ม่วนใจ๋
ข้อมูลทั่วไป ของผู้ประกอบการ เกษตรที่เข้าสู่กรณีศึกษา				
1. ชื่อ-นามสกุล	ชโลมใจ ชยพันธ์นาการ	นิทรา เทพสุคนธ์	คุณต้น	ธวัฒน์ธัญ บุตธรา
2. ระยะเวลาในการทำเกษตรที่เข้าสู่	5 ปี	5 ปี	5 ปี	9 ปี
3. เพศ	หญิง	หญิง	ชาย	หญิง

4.2.2 นักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี๋บูมเมอร์ที่เข้าพักเกษตรที่เข้าสู่กรณีศึกษา

ผู้วิจัยสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี๋บูมเมอร์แบ่งออกเป็น 2 ช่วง ดังนี้

ช่วงที่ 1) สัมภาษณ์นักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี๋บูมเมอร์ที่เข้าพักเกษตรที่เข้าสู่กรณีศึกษาทั้ง 4 แห่ง ในช่วงวันที่ 4-11 มกราคม 2560 จำนวน 10 คน แบ่งเป็นชาย 4 คน หญิง 6 คน ทั้ง 10 คน เดินทางร่วมกับครอบครัว มีจุดมุ่งหมายเพื่อการท่องเที่ยว เข้าพักจำนวน 1-2 คืน มีผู้เดินทางร่วมกันจำนวน 2-10 คน เข้าพักเกษตรที่เข้าสู่ในราคา 350-1,190 บาท / คืน และทั้ง 10 คนเข้าประเภทห้องลักษณะเตียงเดี่ยว และมีรายละเอียดด้านข้อมูลทั่วไป ดังนี้ ผู้ให้ข้อมูลมีอายุระหว่าง 52-58 ปี 9 ใน 10 คน ยังไม่เกษียณอายุ โดย 7 ใน 9 คน ประกอบอาชีพข้าราชการ และ 2 ใน 9 คน ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน 6 ใน 9 มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 55,001 บาท ทั้งหมดไม่ต้องพึ่งอุปกรณ์ช่วยเหลือ เช่น ไม้เท้า วีลแชร์ แต่ทั้งหมด 10 คน มีปัญหาสุขภาพคือ ปัญหาข้อและกระดูก (หัวเข่า) และ 5 ใน 10 คน มีปัญหาสายตาโดยปัญหาที่พบในประเด็นการออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คือ การเดินขึ้น-ลงบันไดทำให้ปวดเมื่อยขา และเจ็บข้อหัวเข่า รวมทั้งสิ่งที่มีผลกับหลัง คือ เติง และที่นั่งพักผ่อนแสดงรายละเอียดตามตาราง 4.3

ช่วงที่ 2) สัมภาษณ์นักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี้บูมเมอร์ที่เข้าพักเกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษาทั้ง 4 แห่งในช่วงวันที่ 5-7 พฤศจิกายน 2560 จำนวน 5 คน แบ่งเป็นชาย 1 คน หญิง 4 คน มีรายละเอียดด้านข้อมูลทั่วไปดังนี้ มีอายุระหว่าง 55-58 ปี มี 1 คนที่เกษียณอายุแล้ว 2 ใน 4 คน ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนที่เหลือประกอบอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ และประกอบธุรกิจส่วนตัวอีกอย่างละ 1 คน โดย 2 ใน 4 คนมีรายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 45,001-55,000 บาท และทั้งหมดไม่ต้องพึ่งอุปกรณ์ช่วยเหลือ เช่น ไม้เท้า และวีลแชร์ 3 ใน 5 คนมีปัญหายาเสพติด และ 2 ใน 5 คนมีปัญหาหัวเข่า โดยอีก 1 คนมีปัญหาระบบหู คอ จมูก ซึ่งปัญหาสุขภาพที่มีผลกับการออกแบบ คือหัวเข่า ไม่สามารถเดินขึ้น-ลงบันไดและทางลาดได้อย่างสะดวกแสดงรายละเอียดตามตาราง 4.4 ได้ดังนี้

ตารางที่ 4.3 ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี้บูมเมอร์ที่เข้าพักเกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษา ช่วงที่ 1 (n=10)

ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวสูงอายุ กลุ่มเบบี้บูมเมอร์	จำนวนนักท่องเที่ยวสูงอายุ กลุ่มเบบี้บูมเมอร์
1. ชื่อเกสต์เฮ้าส์	4
เฮือนช้างเผือก	4
บ้านๆน่ามาห้องสมุด แอนด์ เกสต์โฮม	2
เฮือนน่านนิทรา	2
เฮือนม่วนใจ๋	2
2. จุดมุ่งหมายการเดินทาง	10
ท่องเที่ยว	10
ธุรกิจ/สัมมนา	0
3. จำนวนคืนที่เข้าพัก	10
ครอบครัว(ญาติพี่น้อง คู่สมรส ลูกหลาน)	10
คนเดียว	0
เพื่อน/เพื่อนร่วมงาน	0
อื่นๆ	-
4. จำนวนของผู้ที่เดินทาง	2-10 คน
5. ราคาที่เข้าพักเกสต์เฮ้าส์	350-1,190 บาท / คืน
6. ประเภทห้องพัก	ห้องเตียงเดี่ยว
7. อายุ (ปี)	52-58 ปี (ค่าเฉลี่ยอายุ 55 ปี)
8. จำนวนปีที่เกษียณ	จำนวน 1 คน เกษียณมาแล้ว 5 ปี
9. อาชีพ	7
ข้าราชการ	7
พนักงานบริษัทเอกชน	2
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	0
อื่นๆ	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวสูงอายุ กลุ่มเบบี้บูมเมอร์		จำนวนนักท่องเที่ยวสูงอายุ กลุ่มเบบี้บูมเมอร์ (n = 15)
10. รายได้	มากกว่า 55,001 บาท	6
	45,001-50,000 บาท	2
	35,001-45,000 บาท	1
	น้อยกว่า 15,000 บาท	0
	15,001-25,000 บาท	0
	25,001-35,000 บาท	0
11. อุปกรณ์ช่วยเหลือ	ไม่มี	10
	ไม้เท้า	0
	รถนั่งวีลแชร์	0
12. ปัญหาสุขภาพของท่าน	ปัญหาเกี่ยวกับข้อและกระดูก	10
	ปัญหาสายตา	5
	ปัญหาระบบหู คอ จมูก	0
13. ปัญหาสุขภาพของท่านที่ควร ระวังเป็นพิเศษ (ที่มีผลกับการ ออกแบบภายใน)	3 ใน 10 คนมีปัญหาข้อเท้าพลิก สะดุด และลื่นล้มบ่อย รวมถึงมีปัญหาหิวเข้า ปวดเมื่อย ตามข้อเวลาเดินขึ้น-ลงทางลาดชัน หรือบันได อาการปวดหลังหากนอนเตียง หรือที่นั่งที่ไม่ เหมาะกับสรีระ	
14. เพศ	หญิง	6
	ชาย	4

ตารางที่ 4.4 ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี้บูมเมอร์ที่เข้าพักเกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษา
ช่วงที่ 2 (n=5)

ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวสูงอายุ กลุ่มเบบี้บูมเมอร์		จำนวนนักท่องเที่ยวสูงอายุ กลุ่มเบบี้บูมเมอร์
1. ชื่อเกสต์เฮ้าส์	บ้านน่านห้องสมุด แอนด์ เกสต์โฮม	2
	เฮือนน่านนิทรา	1
	เฮือนช้างเผือก	1
	เฮือนม่วนใจ๋	1
2. อายุ (ปี)	55-58 ปี (ค่าเฉลี่ยอายุ 57 ปี)	
3. จำนวนปีที่เกษียณ	จำนวน 1 คน เกษียณมาแล้ว 16 ปี	
4. อาชีพ	พนักงานบริษัทเอกชน	3
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	1
	ธุรกิจส่วนตัว	1
	ข้าราชการ	0
5. รายได้	45,001-50,000 บาท	2
	มากกว่า 55,001 บาท	1
	25,001-35,000 บาท	1
	35,001-45,000 บาท	0
	15,001-25,000 บาท	0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวสูงอายุ กลุ่มเบบี้บูมเมอร์		จำนวนนักท่องเที่ยวสูงอายุ กลุ่มเบบี้บูมเมอร์ (n = 15)
	น้อยกว่า 15,000 บาท	0
6. อุปกรณช่วยเหลือ	ไม่มี	5
	ไม้เท้า	0
	รถนั่งวีลแชร์	0
7. ปัญหาสุขภาพของท่าน	ปัญหาสายตา	3
	ปัญหาเกี่ยวกับข้อและกระดูก	2
	ปัญหากระเพาะปัสสาวะ	1
8. ปัญหาสุขภาพของท่านที่ควร ระวังเป็นพิเศษ(ที่มีผลกับการ ออกแบบภายใน)	3 ใน 5 คนมีปัญหาข้อเท้าพลิก สะดุด และลื่นล้มบ่อย รวมถึงมีปัญหาหัวเข่า ปวดเมื่อย ตามข้อเวลาเดินขึ้น-ลงทางลาดชัน หรือบันได	
9. เพศ	หญิง	4
	ชาย	1

4.2.3 ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ

ผู้วิจัยสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ 1) ผู้เชี่ยวชาญที่เกษียณอายุแล้ว 2 คน และ 2) ผู้เชี่ยวชาญที่ยังไม่เกษียณอายุ 3 คน ในช่วงวันที่ 25 ตุลาคม 2560 - 7 พฤศจิกายน 2560 มีรายละเอียดข้อมูลทั่วไปตามตารางที่ 4.5 ดังนี้

ตารางที่ 4.5 แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ

ชื่อ-นามสกุล	ตำแหน่ง	สถานที่ทำงาน	ระยะเวลา ทำงาน (ปี)	อายุ (ปี)	เพศ
1. รศ.กฤษมา ธรรมธำรง	รองศาสตราจารย์	เกษียณแล้ว (สถาบันเทคโนโลยีเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง)	20	65	หญิง
2. ศ.กำธร กุลชล	ศาสตราจารย์	เกษียณแล้ว (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)	20	71	ชาย
3. อ. สิริลักษณ์ แสงสงวน	อาจารย์	สถาบันเทคโนโลยีเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง	8	42	หญิง
4. ผศ.ดร.วิรัชญา บัวศรี	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คอกเตอร์	สถาบันเทคโนโลยีเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง	30	56	หญิง
5. ผศ.กิตติกร ศิริสุข	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	13	45	หญิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 ข้อมูลจากการสำรวจที่พักเพื่อการท่องเที่ยวที่สามารถรองรับผู้สูงอายุ กลุ่มครอบครัว และกลุ่มผู้ด้อยโอกาสเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮาส์ที่มีอยู่เดิม

ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮาส์ที่มีอยู่เดิม ผู้วิจัยแบ่งข้อมูลออกเป็น 2 กลุ่ม คือ 1) ข้อมูลจากการสำรวจโดยมีแบบสำรวจเกสต์เฮาส์กรณีศึกษาทั้ง 4 แห่ง (ภาคผนวก ก) 2) ข้อมูลความคิดเห็นกลุ่มผู้ให้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ประกอบการเกสต์เฮาส์กรณีศึกษา (ภาคผนวก ข) กลุ่มนักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี๋บูมเมอร์ (ภาคผนวก ง) และกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (ภาคผนวก จ) มีรายละเอียดในการสำรวจ และสัมภาษณ์ดังนี้

4.3.1 ข้อมูลจากการสำรวจสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮาส์

ข้อมูลจากการสำรวจสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮาส์ของผู้วิจัยแสดงในตาราง 4.6 มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4.6 ข้อมูลจากการสำรวจสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮาส์

สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮาส์	เกสต์เฮาส์กรณีศึกษา			
	บ้าน ๆ นาน ๆ ห้องสมุด แอนด์ เกสต์เฮาส์	เสือน่านนันทรา	เสือน้างเผือก	เสือนม่วนใจ
1. ที่จอดรถ	 มีที่จอดรถภายในเกสต์เฮาส์เพียง 1 คัน ไม่มีหลังคา กันแดดและฝน หากผู้เข้าพักขับรถมาเองจะต้องนำไปจอดที่ลานวัดด้านหน้าเกสต์เฮาส์	 มีที่จอดรถที่ใกล้กับห้องพักจำนวน 1 คัน และลานจอดรถด้านข้างเกสต์เฮาส์ซึ่งเป็นพื้นที่สนามหญ้า ไม่มีการทำพื้นผิวที่จอดรถ และไม่มีหลังคา กันแดดและฝน	 มีที่จอดรถใกล้กับห้องพักจำนวน 3 คันซึ่งอยู่ในทิศที่พุ่งเข้าหาห้องพักโดยไม่มีตัวกัน ไม่มีหลังคา กันแดดและฝน	 ที่จอดรถด้านหน้าเกสต์เฮาส์ซึ่งเป็นพื้นที่สนามหญ้าโรยด้วยกรวด ไม่มีการทำพื้นผิวที่จอดรถ ไม่มีหลังคา กันแดดและฝน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์	เกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษา			
	บ้าน ๆ นาน ๆ ห้องสมุด แอนด์ เกสต์โฮม	เสือน่านนิทรา	เสือน้างเผือก	เสือนม่วนใจ
2. ทางลาด	 <p>ไม่มีการทำทางลาดขึ้นและลงโดยทางขึ้นหลักของเกสต์เฮ้าส์เป็นบันไดปูนที่มีลูกตั้งสูง 20 ซม.</p>	 <p>ไม่มีการทำทางลาดขึ้นและลงโดยทางเข้าหลักของเกสต์เฮ้าส์มีขั้นสูง 5 ซม. โดยไม่มีการทำปาดมุม</p>	 <p>ไม่มีการทำทางลาดขึ้นและลงโดยทางเข้าหลักของเกสต์เฮ้าส์มีขั้นบันไดสูง 20 ซม. และมีขอบธรณีประตูสูง 5 ซม.</p>	 <p>ไม่มีการทำทางลาดขึ้นและลงโดยทางเข้าหลักของเกสต์เฮ้าส์เป็นพื้นปูนลาดลงไปสู่พื้นที่รับรองผู้เข้าพัก โดยไม่มีการทำวัสดุพื้นผิวที่เหมาะสม</p>
3. ป้ายสัญลักษณ์	 <p>มีป้ายสัญลักษณ์ของเกสต์เฮ้าส์เพียงบางจุด คือ ป้ายชื่อเกสต์เฮ้าส์บริเวณหน้าที่พัก และ ป้ายห้องน้ำซึ่งป้ายเป็นไม้และใช้สีเขียวเขียนซึ่งเป็นสีที่กลมกลืนกับท้องถิ่น</p>	 <p>มีป้ายสัญลักษณ์ของเกสต์เฮ้าส์เพียงบางจุด คือ ป้ายชื่อเกสต์เฮ้าส์บริเวณหน้าที่พักซึ่งติดสูง 80 ซม. และมีต้นไม้บังทำให้มองไม่เห็นได้ไม่ชัดเจน</p>	 <p>มีป้ายสัญลักษณ์ของเกสต์เฮ้าส์เพียงบางจุด คือ ป้ายชื่อเกสต์เฮ้าส์บริเวณหน้าที่พักและป้ายบอกทางไปพื้นที่ให้บริการ ข้อมูลตั้งอยู่ที่พื้นและอักษรสีชัดซึ่งทำให้สังเกตเห็นได้ง่าย</p>	 <p>ป้ายสัญลักษณ์ของเกสต์เฮ้าส์เพียงบางจุด คือ ป้ายชื่อเกสต์เฮ้าส์บริเวณหน้าที่พักเท่านั้น</p>
4. จุดให้บริการข้อมูล	 <p>จุดให้บริการข้อมูลเป็นเพียงโต๊ะขนาดเล็กที่ให้เขียนประวัติผู้เข้าพักซึ่ง</p>	 <p>เคาน์เตอร์ลงทะเบียนเป็นโต๊ะที่ผู้ใช้วีลแชร์สามารถเข้าถึงได้</p>	 <p>เคาน์เตอร์ด้านหน้าสูงเกินกว่า 80 ซม. และวีลแชร์ไม่สามารถสอดขาได้</p>	 <p>จุดให้บริการข้อมูลอยู่บริเวณด้านหน้าของเกสต์เฮ้าส์ซึ่งปัจจุบันไม่ได้เปิด</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์	เกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษา			
	บ้าน ๗ นาน ๆ ห้องสมุด แอนด์ เกสต์โฮม	เฮือนน่านนิทรา	เฮือนข้างเผือก	เฮือนม่วนใจ
	อยู่บริเวณที่พักผ่อนส่วนกลาง	แต่ก็มีสิ่งของวางกีดขวาง		ให้บริการ
5. ห้องน้ำสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุ	 <p>ห้องน้ำไม่ได้เตรียมอุปกรณ์ไว้สำหรับนักท่องเที่ยวสูงอายุที่จะเข้ามาพัก และด้านหน้าห้องน้ำมีขอบปูน 5 ซม. เสี่ยงกับการสะดุด</p>	 <p>ห้องน้ำไม่ได้เตรียมอุปกรณ์ไว้สำหรับนักท่องเที่ยวสูงอายุที่จะเข้ามาพัก</p>	 <p>ห้องน้ำไม่ได้เตรียมอุปกรณ์ไว้สำหรับนักท่องเที่ยวสูงอายุที่จะเข้ามาพักและด้านหน้าห้องน้ำมีขอบปูน 5 ซม. เสี่ยงกับการสะดุด</p>	 <p>ห้องน้ำไม่ได้เตรียมอุปกรณ์ไว้สำหรับนักท่องเที่ยวสูงอายุที่จะเข้ามาพัก ด้านหน้าห้องน้ำมีขั้นบันไดสูง 20 ซม. และมีขอบปูนสูง 5 ซม.</p>
6. ทางเข้าสู่อาคาร	 <p>เป็นพื้นซีเมนต์ที่มีพื้นผิวขรุขระและเป็นทางลาด</p>	 <p>มีขั้นลาดสูง 5 ซม. และวัสดุพื้นผิวขรุขระ</p>	 <p>มีขั้นยกระดับสูง 20 ซม. โดยไม่มีทางลาดและวางสิ่งกีดขวางด้านหน้าทางเข้า</p>	 <p>ไม่ได้เตรียมพื้นทางเข้าเป็นพื้นหญ้าผสมกับกรวดหิน</p>
7. ประตูทางเข้า-ออกเกสต์เฮ้าส์	 <p>ประตูทางเข้ากว้าง 80 ซม. ทำให้ผู้ใช้รถวีลแชร์ไม่สามารถเข้าถึงได้</p>	 <p>ประตูทางเข้ากว้าง 85 ซม. ทำให้ผู้ใช้รถวีลแชร์ไม่สามารถเข้าถึงได้</p>	 <p>ประตูทางเข้ากว้าง 1.50 ม. พอให้ผู้ใช้รถวีลแชร์เข้าถึงได้ แต่มีธรณีประตูสูง 5 ซม.</p>	 <p>ประตูทางเข้ากว้าง 80 ซม. ทำให้ผู้ใช้รถวีลแชร์ไม่สามารถเข้าถึงได้</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์	เกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษา			
	บ้าน ๆ นาน ๆ ห้องสมุด แอนด์ เกสต์เฮ้าส์	เฮือน น่าน นิทรา	เฮือน ช้างเผือก	เฮือน ม่วนใจ
8. ทางเชื่อมระหว่างอาคาร-ระเบียง	 <p>พื้นที่ทางเชื่อมระหว่างห้องพักเป็นชั้นต่างระดับหลายจุดโดยมีความต่างระดับสูง 20 ซม.</p>	 <p>พื้นที่ทางเชื่อมระหว่างห้องพักเป็นชั้นต่างระดับหลายจุดโดยมีความต่างระดับสูง 30 ซม.</p>	 <p>พื้นที่ทางเชื่อมระหว่างห้องพักเป็นพื้นระดับเดียวกัน แต่เป็นส่วนที่ติดกับที่จอดรถซึ่งเป็นจุดเสี่ยงที่รถจะเข้ามาชน</p>	 <p>พื้นที่ทางเชื่อมระหว่างห้องพักเป็นชั้นต่างระดับหลายจุดโดยมีความต่างระดับสูง 20 ซม.</p>
9. บันได	 <p>บันไดมีลูกนอนกว้าง 25 ซม. และลูกตั้งสูง 20 ซม. รวมถึงไม่ปิดลูกตั้งและราวจับโยกไม่มั่นคง</p>	 <p>บันไดมีลูกนอนกว้าง 25 ซม. และลูกตั้งสูง 20 ซม.</p>	 <p>บันไดมีลูกนอนกว้าง 25 ซม. และลูกตั้งสูง 20 ซม. และไม่ปิดลูกตั้งติดสติ๊กเกอร์กันลื่นไว้ที่ลูกนอน</p>	 <p>บันไดมีลูกนอนกว้าง 25 ซม. และลูกตั้งสูง 20 ซม. และไม่ปิดลูกตั้งใช้งานราวจับไม่ได้เนื่องจากมีไม้เลื้อยพัน และโยกไม่มั่นคง</p>
10. ห้องพักสำหรับผู้สูงอายุ	<p>เกสต์เฮ้าส์ทั้ง 2 แห่ง ไม่มีห้องพักสำหรับผู้สูงอายุ</p>		 <p>เกสต์เฮ้าส์ทำห้องชั้น 1 ไว้สำหรับรองรับนักท่องเที่ยวสูงอายุแต่ภายในไม่ได้จัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุไว้</p>	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์	เกสต์เฮ้าส์กรณศึกษา			
	บ้านๆน่าอยู่ ห้องสมุด แอนด์ เกสต์โฮม	เฮือนน่านนิทรา	เฮือนข้างเผือก	เฮือนม่วนใจ
11. ห้องน้ำภายในห้องพักสำหรับผู้สูงอายุ	<p>เกสต์เฮ้าส์ 2 แห่ง ไม่มีห้องน้ำภายในห้องพักสำหรับผู้สูงอายุ</p>		 <p>อ่างล้างหน้าตั้งพื้นทำให้น้ำกระเด็น พื้นที่อาบน้ำแยกพื้นที่เปียก/แห้งไม่ดี</p>	ไม่มีห้องน้ำภายในห้องพักสำหรับผู้สูงอายุ
12. พื้นที่พักผ่อนส่วนกลาง	 <p>พื้นที่พักผ่อนส่วนกลางอยู่บริเวณชั้น 2 ทำให้ไม่สะดวกกับผู้ใช้วีลแชร์ และพื้นที่ภายในมีพื้นที่ต่างระดับอยู่ 20 ซม.</p>	 <p>พื้นที่นั่งพักผ่อนส่วนกลางอยู่เป็นจุดตามบริเวณที่ว่างหน้าห้องพัก และที่นั่งไม่สามารถรองรับผู้ใช้วีลแชร์</p>	 <p>พื้นที่นั่งพักผ่อนส่วนกลางอยู่บริเวณด้านหน้าทางเข้าเกสต์เฮ้าส์ร่วมกับร้านขายกาแฟทำให้ไม่สะดวกต่อผู้สูงอายุที่มีระดับสูง 5 ซม.</p>	 <p>พื้นที่นั่งพักผ่อนส่วนกลางมีชั้นต่างระดับสูง 20 ซม. ทำให้ผู้ใช้วีลแชร์ไม่สามารถเข้าถึงได้</p>
13. พื้นที่เตรียมและรับประทานอาหาร	 <p>อยู่บริเวณหน้าห้องน้ำ รวมถึงชั้นวางและโต๊ะเตรียมอาหารผู้ใช้วีลแชร์ไม่สามารถใช้งานได้</p>	 <p>เป็นพื้นที่อยู่ภายนอกอาคาร บางส่วนไม่มีหลังคากันแดดและฝนมีพื้นที่ต่างระดับสูง 20 ซม. ทุดโต๊ะสูง 60 ซม. เก้าอี้สูง 35 ซม. ผู้ใช้วีลแชร์ไม่สามารถใช้งานได้</p>	 <p>อยู่ที่ชั้น 2 ของเกสต์เฮ้าส์ซึ่งต้องใช้บันไดในการเดินขึ้น-ลงจึงไม่สะดวกกับผู้ใช้วีลแชร์หรือผู้สูงอายุที่มีปัญหาหัวเข่า</p>	ไม่มีพื้นที่เตรียมและรับประทานอาหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.2 ข้อมูลความคิดเห็นกลุ่มผู้ให้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

ความคิดเห็นจากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั้ง 3 กลุ่มเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกสต์เฮ้าส์ที่มีอยู่เดิมแสดงในตาราง 4.7 มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4.7 ความคิดเห็นกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์

สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์	กลุ่มผู้ให้ข้อมูล		
	กลุ่มผู้ประกอบการเกสต์เฮ้าส์	กลุ่มนักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบีบูมเมอร์	กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
<p>1. ที่จอดรถ</p> 	<p>1 ใน 4 กล่าวว่าไม่จำเป็นต้องมีที่จอดรถภายในเกสต์เฮ้าส์ และอีก 3 คนให้ความคิดเห็นว่าที่จอดรถกว้างขวาง ควรมีหลังคาคลุม ตีเส้นแบ่งช่องจอดและเห็นได้ชัดเจน</p>	<p>ทั้ง 10 คนให้ความเห็นว่าควรมีที่จอดรถเพียงพอกับผู้เข้าพัก ตีเส้นแบ่งที่จอดรถชัดเจน มีหลังคาคลุม กันแดดและฝน ตลอดจนถึงทางเข้าอาคาร</p>	<p>ทั้ง 5 คน กล่าวว่าควรทำกันชนบริเวณที่จอดรถ และที่จอดรถควรจัดในโซนที่ใกล้กับทางเข้าหลักอาคาร ที่ให้บริการข้อมูล และห้องพักตามลำดับ</p>
<p>2. ทางลาด</p> 	<p>ทั้ง 4 คน เห็นว่าไม่มีความจำเป็นต้องทำทางลาด เนื่องจากนักท่องเที่ยวที่ใช้รถวีลแชร์มีจำนวนน้อยและด้วยเนื้อที่ และโครงสร้างของบ้านเดิมเป็นไปได้ยากที่จะทำทางลาด</p>	<p>ทั้ง 10 คนให้ความเห็นว่าไม่จำเป็นต้องมีทางลาดสำหรับรถวีลแชร์แต่หากมีพื้นต่างระดับให้ทำทางลาดชั่วคราวเช่น ไม้พาดรวมถึงปาดมุมที่ขึ้นสะดวกและทำราวจับ</p>	<p>3 ใน 5 คน กล่าวว่าไม่จำเป็นต้องมีทางลาด เนื่องจากเปลื้องเนื้อที่และเกินความจำเป็น ซึ่งห้องพักผู้สูงอายุอยู่ชั้น 1 อยู่แล้วหากพื้นที่เดิมเป็นบันได ก็ควรเพิ่มราวจับให้เหนียวตัวมากกว่าทำทางลาด โดยมีไฟส่องสว่างที่พื้นบันได และทำลูกตั้งให้มีระดับขั้นที่เท่ากันและสูงไม่เกิน 15 ซม. มีลูกนอนที่กว้างสามารถยื่นได้เต็มเท้า</p>
<p>3. ป้ายสัญลักษณ์</p> 	<p>ทั้ง 4 คน ให้ความเห็นว่าควรเห็นได้ง่าย ชัดเจนทั้งเวลากลางวัน และเวลากลางคืน และควรมีไฟส่องสว่าง</p>	<p>9 ใน 10 คน ให้ความเห็นว่าควรมีป้ายสัญลักษณ์อยู่ในจุดที่เห็นได้ชัดเจน มีไฟส่องสว่าง ตัวอักษรขนาดใหญ่ โดยอีก 1 คน ให้ความคิดเห็นว่าถ้าหากมองเห็นแต่ละพื้นที่ภายในเกสต์เฮ้าส์ได้</p>	<p>ทั้ง 5 คน กล่าวว่าควรทำป้ายแขวนไว้เหนือศรีษะ โดย 4 ใน 5 คน กล่าวว่าควรปรับสี และเพิ่มขนาดอักษรให้ เห็น ได้ ชัด เจน และเหมาะสมกับระยะที่ต้องการสื่อสาร คือ ระยะการมองของรถ ระยะการมองของคนเดิน</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต หากมีการนำข้อมูลไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาต กรุณาแจ้งเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์	กลุ่มผู้ให้ข้อมูล		
	กลุ่มผู้ประกอบการเกสต์เฮ้าส์	กลุ่มนักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบีบูมเมอร์	กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
		อย่างชัดเจนก็ไม่มีจำเป็นต้องมีป้ายสัญลักษณ์	จากภายนอก และภายในโครงการ
<p>4. จุดให้บริการข้อมูล</p> 	ทั้ง 4 คนให้ความเห็นว่าควรมองเห็นได้ชัดเจนไม่ไกลจากทางเข้าอาคาร มีที่นั่งลงทะเบียน และที่นั่งพักคอย เป็นพื้นที่ที่ใช้แสงและลมธรรมชาติ	ทั้ง 10 คนให้ความเห็นว่าควรเป็นพื้นที่ที่มองเห็นได้ชัดเจน มีที่นั่งเพียงพอเพื่อรอห้องพัก และมีบรรยากาศที่ดี	ทั้ง 5 คนกล่าวว่าควรทำทางลาดไม้พาดชั่วคราวบริเวณพื้นที่ต่างระดับถึงธรณีประตู และปรับปรุงเคาน์เตอร์บางส่วนให้รถวีลแชร์เข้าถึงได้ เปลี่ยนเก้าอี้บริเวณเคาน์เตอร์ให้เตี้ยลง รวมถึงเก็บของไม่เป็นระเบียบ
<p>5. ห้องน้ำสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุในเกสต์เฮ้าส์</p> 	ทั้ง 4 คนให้ความเห็นว่าห้องน้ำควรสะอาด พื้นไม่ลื่น และไม่เป็นพื้นต่างระดับ มีแสงสว่างที่เหมาะสม ไม่อับชื้น มีโถปัสสาวะชาย และไม่ไกลจากจุดให้บริการข้อมูล	5 ใน 10 คนให้ความเห็นว่าควรใช้วัสดุปูพื้นที่ไม่ลื่น แยกชายและหญิง รวมถึงมีโถปัสสาวะชาย อีก 3 ใน 10 คนให้ความเห็นว่าควรมีราวจับบริเวณโถสุขภัณฑ์ มีแสงสว่างที่เหมาะสม และไม่อับชื้น	ทั้ง 5 คนกล่าวว่าควรมีราวจับภายในห้องน้ำ 3 ใน 4 คนต้องการให้ใช้โถสุขภัณฑ์ที่มีพนักพิงหลัง พื้นเปลี่ยนเป็นกระเบื้องชนิดลื่น ยกเว้นที่กำแพงที่กั้นระหว่างพื้นที่อาบน้ำและโถสุขภัณฑ์ ทำราวน้ำ และติดม่านกันน้ำ กระเด็น เพิ่มสัญญาณขอความช่วยเหลือแบบง่ายๆ เช่น กระดิ่ง
<p>6. ทางเข้าสู่อาคาร</p> 	ทั้ง 4 คนให้ความเห็นว่าควรเห็นได้ง่าย มีหลังคาคลุมกันแดดและฝน พื้นราบเรียบเสมอกัน และไม่มีขั้นสะดุด	ทั้ง 10 คนให้ความเห็นว่าควรมีหลังคาคลุมกันแดดและฝน มีป้ายสัญลักษณ์บอกทางไปพื้นที่ต่างๆ ภายในเกสต์เฮ้าส์ และ 4 ใน 10 คนให้ความคิดเห็นว่าควรเป็นพื้นเรียบ ไม่มีขั้นสะดุด เห็นได้ชัดเจน และมีทางเข้าที่กว้างขวาง	ทั้ง 5 คนกล่าวว่าควรทำทางลาดเป็นไม้พาดชั่วคราว เพิ่มราวจับบริเวณพื้นที่ต่างระดับ จัดระเบียบพื้นที่ทางเข้าให้เป็นระเบียบ และพื้นเป็นวัสดุที่ไม่ลื่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์	กลุ่มผู้ให้ข้อมูล		
	กลุ่มผู้ประกอบการเกสต์เฮ้าส์	กลุ่มนักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี้บูมเมอร์	กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
7. ประตูทางเข้า-ออกเกสต์เฮ้าส์ 	ทั้ง 4 คนให้ความเห็นว่าควรเห็นได้ง่าย และกว้างพอให้ลูกค้ายสามารถขนสัมภาระผ่านประตูทางเข้าได้	ทั้ง 10 คน ให้ความคิดเห็นว่าประตูควรมีลักษณะที่เปิดกว้าง ไม่มีขั้นสะดุดที่ธรณีประตู และมองเห็นได้ชัดเจน	ทั้ง 5 คนกล่าวว่าควรขยายบานประตูให้มีช่องกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 90 ซม. โดยเปิดออกมาไม่ขวางทางสัญจร หรือใช้เป็นประตูบานเลื่อน
8. ทางเชื่อมระหว่างอาคาร-ระเบียง 	3 ใน 4 คนให้ความเห็นว่าพื้น ควร อยู่ใน ระดับ เดียวกัน ไม่มีขั้นสะดุด รวมถึงเดินแล้วไม่มีเสียงดังรบกวนภายในห้องพัก โดย 2 ใน 4 คน ต้องการให้มีแสงสว่างที่เหมาะสม และมีที่นั่งรับลมธรรมชาติ	ทั้ง 10 คน ให้ความเห็นว่าไม่ควรมีพื้นต่างระดับ หรือหากมีพื้นต่างระดับ ต้องไม่สูงมากเกินไป และพื้นใช้วัสดุที่ไม่ลื่น	ทั้ง 5 คน กล่าวว่าควรติดตั้งราวจับ เพื่อให้ผู้สูงอายุสามารถโหนตัวขึ้นไป 2 ใน 5 คนกล่าวว่าให้จัดทำทางลาดชั่วคราวที่เป็นไม้พาดนำมาติดตั้งเมื่อจะใช้งานเท่านั้น รวมถึงเพิ่มแสงสว่างหรือติดแถบสะท้อนแสงบริเวณพื้นต่างระดับ
9. บันได 	ทั้ง 4 คน ให้ความเห็นว่าควรมีราวจับที่มั่นคงทั้งสองฝั่ง มีลูกนอนที่กว้างพอดีเท้า มีลูกตั้งไม่สูง รวมถึงมีหลังคาคลุมกันแดดและฝน	ทั้ง 10 คน ให้ความคิดเห็นว่าควรมีราวจับทั้งสองฝั่งที่มั่นคงแข็งแรง ชั้นบันไดสูงไม่เกิน 15 ซม. ลูกนอนกว้างสามารถยืนได้เต็มฝ่าเท้า รวมถึงติดวัสดุกันลื่นที่ลูกนอน	3 ใน 5 คน กล่าวว่าลูกตั้งไม่ควรสูงเกิน 15 ซม. และปิดลูกตั้ง รวมถึงมีระยะลูกตั้งที่เท่ากันทั้งบันได มีลูกนอนกว้าง 25-28 ซม. สามารถเหยียบได้เต็มฝ่าเท้า โดย 1 ใน 5 คน กล่าวว่า ไม่จำเป็นต้องลงทุนเปลี่ยนหรือปรับปรุงบันได หากทำห้องพักสำหรับผู้สูงอายุไว้ที่ชั้น 1 แล้ว
10. ห้องพักสำหรับผู้สูงอายุ 	ทั้ง 4 คน ให้ความเห็นว่าไม่จำเป็นต้องมีห้องพักสำหรับผู้สูงอายุแยกออกมา แต่ควรมีห้องพักอยู่ที่ชั้น 1 และมีห้องน้ำอยู่ภายในห้องพัก และจะต้องเข้า-ออกได้สะดวก รวมถึงมีความปลอดภัย	ทั้ง 10 คน ให้ความเห็นว่าไม่จำเป็นต้องทำห้องสำหรับผู้สูงอายุแยกออกมา แต่ถ้ามีควรอยู่ที่ชั้น 1 เพื่อจะได้ไม่ต้องเดินขึ้น-ลงบันได อีก 6 ใน 10 คน ให้ความเห็นว่าควรมีประตูกว้างพอให้ขน	ทั้ง 5 คน กล่าวว่าควรขยายประตูห้องพักให้เปิดโดยไม่กีดขวางทางสัญจร หรือเปลี่ยนเป็นประตูบานเลื่อนมีช่องกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 90 ซม. 3 ใน 5 คน กล่าวว่าควรมีไฟส่องสว่างที่เหมาะสม หน้าต่างเปิดรับแสงและลม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์	กลุ่มผู้ให้ข้อมูล		
	กลุ่มผู้ประกอบการเกสต์เฮ้าส์	กลุ่มนักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี้บูมเมอร์	กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
		สัมภาษณ์หน้าต่าง สามารถเปิดรับลมธรรมชาติได้ ใช้วัสดุปูพื้นที่ไม่ลื่น และไม่เย็นเท้า รวมถึงมีความปลอดภัย	ธรรมชาติได้ ได้เตียงโล่งรอด วิลแชร์เข้าถึงได้ ใช้วัสดุปูพื้นที่ไม่ทำให้เท้าเย็น เช่น พื้นไม้
11. ห้องน้ำภายในห้องพักสำหรับผู้สูงอายุ	ทั้ง 4 คนให้ความเห็นว่าห้องน้ำควรสะอาด อีก 3 ใน 4 คนให้ความเห็นว่าควรใช้วัสดุพื้นที่ไม่ลื่น แยกพื้นที่แห้งและเปียกออกจากกัน นอกจากนี้ควรเพิ่มราวจับบริเวณโถสุขภัณฑ์ ติดตั้งเครื่องทำน้ำอุ่น มีไฟส่องสว่างที่เหมาะสม และไม่อัปชั่น	ทั้ง 10 คนให้ความเห็นว่าควรมีห้องน้ำภายในห้องพักโดยติดตั้งราวจับบริเวณโถสุขภัณฑ์ ใช้วัสดุปูพื้นที่ไม่ลื่น และดูสะอาด มีแสงสว่างที่เหมาะสม 5 ใน 10 คนให้ความเห็นว่าควรแยกที่เปียกและแห้งออกจากกัน คือ การวางน้ำ หรือทำประตูกั้นบริเวณอาบน้ำ	ทั้ง 5 คน แนะนำให้มีห้องน้ำภายในห้องพักสำหรับผู้สูงอายุเนื่องจากพฤติกรรมของผู้สูงอายุที่เข้าห้องน้ำบ่อย โดยควรติดตั้งสิ่งอำนวยความสะดวกภายใน เช่น ราวจับ ที่นั่งอาบน้ำ เพื่อลดความเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุในห้องน้ำ
12. พื้นที่พักผ่อนส่วนกลาง 	ทั้ง 4 คนให้ความเห็นว่าควรมีพื้นที่กว้างขวาง โดย 3 ใน 4 คนให้ความเห็นว่าควรมีที่นั่งเพียงพอ เป็นที่รับลมและแสงธรรมชาติ ได้ จัดที่นั่งเป็นสัดส่วน นอกจากนี้ควรมีทีวี วิทยุ นิตยสาร และหนังสือบริการ	ทั้ง 10 คนให้ความเห็นว่าควรมีพื้นที่กว้างขวาง มีความเป็นส่วนตัว สามารถนั่งพักผ่อนกับครอบครัวที่เดินทางมาด้วยกันได้ มีที่นั่งหลายรูปแบบ เช่น นั่ง เอนนอน และที่นั่งรับลมธรรมชาติ 7 ใน 10 คนกล่าวว่าควรมีการระบายอากาศด้วยธรรมชาติ	4 ใน 5 คน กล่าวว่าควรทำทางลาดบริเวณที่เป็นพื้นต่างระดับหากมีพื้นที่มากพอ แต่ 1 ใน 5 คนกล่าวว่า พื้นต่างระดับที่มีในเกสต์เฮ้าส์ถือเป็นเอกลักษณ์ของเรือนท้องถิ่น ซึ่งแก้ไขโดยการติดตั้งราวจับบริเวณพื้นต่างระดับก็เพียงพอ
13. พื้นที่เตรียมและรับประทานอาหาร 	ทั้ง 4 คนให้ความเห็นว่าใช้งานร่วมกับพื้นที่พักผ่อนส่วนกลางได้ โดยพื้นที่เตรียมอาหารควรสะอาด จัดเป็นระเบียบตามลำดับการใช้งาน มีลมธรรมชาติ อากาศถ่ายเทสะดวก	ทั้ง 10 คนให้ความเห็นว่าควรสะอาด 8 ใน 10 คนต้องการให้จัดเคาน์เตอร์ตามลำดับการใช้งาน และอุปกรณ์ทำครัววางเป็นระเบียบ อีก 4 ใน 10 คน ต้องการให้มีที่นั่งทานอาหารร่วมกัน และพื้นที่อยู่ในระดับเดียวกัน	ทั้ง 5 คน กล่าวว่าควรปรับพื้นที่ให้อยู่ในระดับเดียวกัน ใช้วัสดุพื้นไม่ลื่น ใช้ชุดรับประทานอาหารที่สัดส่วนเหมาะสมกับการใช้งาน โดยโต๊ะสูง 75 ซม. และเก้าอี้สูง 45 ซม. ทำหลังคาคลุมแบบที่บดลัดกับโปร่ง โดยมีลมธรรมชาติพัดผ่าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4 ข้อมูลความคิดเห็นเรื่องการปรับตัวของผู้ประกอบการเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี้บูมเมอร์

ผู้วิจัยสัมภาษณ์ความคิดเห็นผู้ประกอบการเกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษาทั้ง 4 แห่งโดยใช้แบบสัมภาษณ์ (ภาคผนวก ข) ในประเด็นการปรับตัวเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี้บูมเมอร์ ซึ่งมีหัวข้อย่อยดังนี้

4.4.1 จำนวนนักท่องเที่ยวสูงอายุที่พักภายในเกสต์เฮ้าส์ และที่ต้องใช้อุปกรณ์ช่วยเหลือ

จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้ประกอบการพบว่า มีผู้สูงอายุเข้ามาพักเกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษาทั้ง 4 แห่ง โดยเข้าพักร่วมกับครอบครัวมีส่วนน้อยที่มากันเป็นกลุ่มเพื่อน และผู้สูงอายุที่เข้าพักส่วนใหญ่ไม่ต้องใช้อุปกรณ์ช่วยเหลือ เช่น ไม้เท้า หรือรถวีลแชร์ และผู้สูงอายุที่เข้าพักโดยมีอุปกรณ์ช่วยเหลือจะให้เข้าพักที่ชั้น 1

4.4.2 ความต้องการของกลุ่มนักท่องเที่ยวสูงอายุในประเด็นการออกแบบภายในเกสต์เฮ้าส์

จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้ประกอบการพบว่า ต้องการทำห้องพักเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวสูงอายุทั้งที่ใช้รถวีลแชร์ หรือผู้ที่ไม่ต้องการเดินขึ้น-ลงบันไดไว้ที่ชั้น 1 โดยมีห้องน้ำไว้ในห้องพัก รวมถึงติดตั้งสิ่งอำนวยความสะดวกไว้ภายในคือ ราวจับบริเวณโถสุขภัณฑ์ และเลือกใช้วัสดุปูพื้นที่มีพื้นผิวไม่ลื่น ติดเครื่องปรับอากาศ ทำบันไดมีราวจับที่มั่นคงแข็งแรงทั้งสองฝั่ง พื้นภายในเกสต์เฮ้าส์เป็นพื้นระดับเดียวกัน รวมถึงบริการพิเศษหากลูกค้ากลุ่มผู้สูงอายุต้องการ เช่น ต้องการนำร้อน หรือผู้ช่วยเหลือในการเข็นรถวีลแชร์ เป็นต้น

4.4.3 ความตระหนักถึงนโยบายการออกแบบเพื่อรองรับกลุ่มนักท่องเที่ยวสูงอายุ

ผู้ประกอบการเกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษาทั้ง 4 แห่งมีความตระหนักถึงนโยบายการออกแบบสำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวสูงอายุซึ่งหากทางจังหวัดต้องการความร่วมมือก็ยินดีที่จะทำตาม และมีความคิดที่จะปรับปรุงเกสต์เฮ้าส์คือ ทำห้องพักเพื่อรองรับผู้สูงอายุไว้ที่ชั้น 1 และทำห้องน้ำภายในห้องพัก ปรับปรุงพื้นต่างระดับโดยการทำทางลาด และปาดมุมบริเวณขั้นสะดวกเพื่อให้อุปกรณ์วีลแชร์สามารถเดินทางไปยังพื้นที่ต่างๆได้โดยสะดวกแต่เนื่องจากทางลาดสำหรับรถวีลแชร์เพื่อขึ้นที่พักชั้น 2 ผู้ประกอบการให้ข้อมูลว่า “อาจมีข้อจำกัดด้านโครงสร้าง และเนื้อที่ อีกทั้งลูกค้าที่เข้าพักเอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไม่ได้มีความต้องการ ซึ่งส่วนใหญ่สามารถดูแลตนเองได้ และส่วนน้อยที่นั่งรถวีลแชร์มา” จึงทำห้องพักไว้บริเวณชั้น 1 แทนการทำทางลาดรถวีลแชร์เพื่อขึ้นชั้น 2

4.4.4 การเตรียมตัวเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวสูงอายุ

จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการทั้ง 4 คนพบว่ามีการทำความเข้าใจเรื่องลักษณะของที่พัก โดยการส่งรูป หรือเว็บไซต์ให้ลูกค้าประกอบการตัดสินใจก่อนทำการจองห้องพักซึ่งหากมีลูกค้าที่เป็นผู้สูงอายุจะให้เข้าพักที่ชั้น 1 โดย 2 ใน 4 ของผู้ประกอบการเกสต์เฮาส์กล่าวว่าได้ออกแบบเกสต์เฮาส์มาเพื่อรองรับคนทุกกลุ่มอยู่แล้ว คือ 1) พื้นต่างระดับไม่เยอะ 2) มีห้องพักชั้นที่ 1 ที่สามารถเข็นรถวีลแชร์เข้ามาได้ อยู่ใกล้กับที่จอดรถ และไม่คิดจะทำห้องพักสำหรับผู้สูงอายุอย่างเต็มรูปแบบเนื่องจากเป็นที่พักขนาดเล็กและสัดส่วนผู้เข้าพักที่ต้องการห้องลักษณะนี้มีน้อยมาก แต่หากเป็นการปรับปรุงพื้นที่ภายในเกสต์เฮาส์ที่มีอยู่เดิมเพื่อรองรับการใช้งานที่เหมาะสมก็พร้อมจะปรับปรุง ซึ่ง 3 ใน 4 ของผู้ประกอบการเกสต์เฮาส์กล่าวว่าต้องการปรับปรุงพื้นที่ห้องน้ำ และติดตั้งราวจับที่โถสุขภัณฑ์ โดย 2 ใน 4 ของผู้ประกอบการเกสต์เฮาส์กล่าวว่าต้องการปรับปรุงพื้นที่ต่างระดับโดยทำเป็นทางลาด และปาดมุมบริเวณที่เป็นขั้นสะดุด และทำห้องน้ำภายในห้องพัก

4.5 ข้อมูลความคิดเห็นเรื่องเกสต์เฮาส์ที่เหมาะสมสำหรับนักท่องเที่ยวสูงอายุ

ผู้วิจัยสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้ประกอบการเกสต์เฮาส์กรณีศึกษาทั้ง 4 แห่ง (ภาคผนวก ข) นักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี้บูมเมอร์ (ภาคผนวก ง) และผู้เชี่ยวชาญ (ภาคผนวก จ) ซึ่งจะมีประเด็นหัวข้อย่อยดังนี้

4.5.1 ความต้องการพื้นที่ภายในเกสต์เฮาส์ที่แตกต่างกับวัยอื่น

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั้ง 3 กลุ่มเกี่ยวกับความต้องการพื้นที่ภายในเกสต์เฮาส์ที่แตกต่างกับวัยอื่น (ตาราง 4.8) มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4.8 ความคิดเห็นกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการพื้นที่ภายในเกสต์เฮาส์ที่แตกต่างกับวัยอื่น

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	รายละเอียด
1. กลุ่มผู้ประกอบการเกสต์เฮาส์	ทั้ง 4 คน กล่าวว่านักท่องเที่ยวสูงอายุที่เข้าพักไม่ได้มีความต้องการพื้นที่ภายในแตกต่างกับวัยอื่น เนื่องจากได้ส่งข้อมูลที่พังก่อนการตัดสินใจจองห้องพัก และไม่มีปัญหาการใช้งานพื้นที่ แต่จะมีปัญหาการใช้งานเทคโนโลยีภายในเกสต์เฮาส์ คือ ทีวี และอินเทอร์เน็ต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	รายละเอียด
2. กลุ่มนักท่องเที่ยวสูงอายุ กลุ่มเบบี้บูมเมอร์	7 ใน 10 คนกล่าวว่าไม่ได้มีความต้องการแตกต่างกับวัยอื่น แต่อีก 3 ใน 10 คนกล่าวว่ามีความต้องการแตกต่างกับวัยอื่น โดยต้องการให้มีห้องพักกว้างขึ้น มีโต๊ะรับแขกอยู่ภายในเพื่อวางของ บนเตียงติดตัวกันสั้น โดย 2 ใน 3 คนต้องการให้มีห้องน้ำภายในห้องพัก รวมถึงมีหน้าต่างที่สามารถรับแสงและลมธรรมชาติได้
3. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการ ออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวก	ทั้ง 5 คน กล่าวว่าแตกต่าง เนื่องจากพฤติกรรมการใช้เกสต์เฮ้าส์แตกต่างกับวัยหนุ่มสาวคือใช้เวลาพื้นที่ภายในเกสต์เฮ้าส์มากกว่า เน้นที่การพักผ่อนในพื้นที่ส่วนกลาง ห้องพัก พื้นที่สวนเพื่อชมธรรมชาติและผ่อนคลายในบรรยากาศเมืองนาน ดังนั้นภายในเกสต์เฮ้าส์ควรทำแต่ละพื้นที่ให้เข้าถึงได้อย่างสะดวกกับทั้งผู้ใช้รถวีลแชร์และผู้ที่มีสมรรถภาพทางร่างกาย รวมถึงมีบรรยากาศที่ดี

พบว่าผู้ประกอบการทั้ง 4 คนและนักท่องเที่ยวสูงอายุส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่ามีความต้องการพื้นที่ไม่ต่างกับวัยอื่นแต่มีปัญหาเรื่องการใช้เทคโนโลยี เช่น การเชื่อมต่อสัญญาณอินเทอร์เน็ต และการใช้โทรทัศน์ โดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 คน และนักท่องเที่ยวบางส่วนให้ความเห็นว่ามีความต้องการแตกต่างกับวัยอื่นเนื่องจากพฤติกรรมและสมรรถภาพทางร่างกายทำให้ใช้เวลาในเกสต์เฮ้าส์มากกว่าวัยหนุ่มสาวที่ออกไปท่องเที่ยวและกลับเข้ามาเพื่อค้างคืนเท่านั้น

4.5.2 พื้นที่ที่ควรมีเพิ่มเติมเพื่อรองรับการใช้งานของนักท่องเที่ยวสูงอายุ

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั้ง 3 กลุ่มเกี่ยวกับพื้นที่ที่ควรมีเพิ่มเติมเพื่อรองรับการใช้งานของนักท่องเที่ยวสูงอายุ (ตาราง 4.9) มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4.9 ความคิดเห็นกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับพื้นที่ที่ควรมีเพิ่มเติมเพื่อรองรับการใช้งานของนักท่องเที่ยวสูงอายุ

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	รายละเอียด
1. กลุ่มผู้ประกอบการเกสต์เฮ้าส์	2 ใน 4 คน กล่าวว่าควรมีห้องน้ำภายในห้องพักให้ผู้สูงอายุใช้งานได้อย่างเหมาะสม มีพื้นที่พักผ่อนส่วนกลางกว้างขวาง ติดตั้งทำราวจับบริเวณพื้นต่างระดับ หรือปาดมุมบริเวณชั้นสะดุด
2. กลุ่มนักท่องเที่ยวสูงอายุ กลุ่มเบบี้บูมเมอร์	7 ใน 10 คนกล่าวว่าควรทำห้องน้ำภายในห้องพักอย่างน้อย 1 ห้อง และอีก 4 ใน 10 คนต้องการพื้นที่พักผ่อนส่วนกลางที่เป็นส่วนตัวไว้ใช้งานกับครอบครัวหรือเพื่อนที่เดินทางมาด้วยกัน รวมถึงควรมีสวนภายนอกที่มีบรรยากาศดี
3. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการ ออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวก	4 ใน 5 คนกล่าวว่าพื้นที่เพิ่มเติมขึ้นอยู่กับผู้ประกอบการที่และงบประมาณที่มี โดย 2 ใน 5 คนกล่าวว่าควรมีพื้นที่ส่วนกลาง เช่น พื้นที่สวนสำหรับนั่งพักผ่อน เดินเล่น หรือชมวิว และทางเดินควรรถวีลแชร์เดินทางได้อย่างต่อเนื่องไม่มีจุดสะดุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้ประกอบการเกสต์เฮ้าส์ครั้งหนึ่ง และนักท่องเที่ยวสูงอายุส่วนใหญ่ต้องการให้มีห้องน้ำภายในห้องพักพร้อมติดตั้งราวจับบริเวณโถสุขภัณฑ์ โดยนักท่องเที่ยวและผู้เชี่ยวชาญบางส่วนต้องการให้มีพื้นที่ส่วนกลางคือ พื้นที่ส่วนภายในเกสต์เฮ้าส์สำหรับเดินเล่น หรือนั่งพักผ่อน และพื้นที่รับประทานอาหาร

4.5.3 ลักษณะทางกายภาพของเกสต์เฮ้าส์ที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุ

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั้ง 3 กลุ่มเกี่ยวกับลักษณะทางกายภาพของเกสต์เฮ้าส์ที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุ (ตาราง 4.10) มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4.10 ความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางกายภาพของเกสต์เฮ้าส์ที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุ

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	รายละเอียด
1. กลุ่มผู้ประกอบการเกสต์เฮ้าส์	ทั้ง 4 คน กล่าวว่าควรมีพื้นที่กว้างขวาง เปิดโล่ง มีแสงสว่างที่เหมาะสม และไม่ควรมีพื้นต่างระดับหรือขั้นสدةค มีห้องพักรับสำหรับผู้สูงอายุไว้ที่ชั้น 1 และมีห้องน้ำภายใน โดย 2 ใน 4 คน ควรมีให้ที่จอดรถอยู่ใกล้กับห้องพัก มีพื้นที่ส่วนกลางที่เป็นส่วนตัว นอกจากนี้ยังควรมีบริการที่ดีจากทางเกสต์เฮ้าส์
2. กลุ่มนักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี้บูมเมอร์	7 ใน 10 คน ต้องการห้องพักกว้างขวาง ภายในใช้เป็นที่เดียว มีห้องน้ำอยู่ภายในสะอาด มีพื้นที่พักผ่อนส่วนกลางกว้างขวาง 4 ใน 10 คน กล่าวว่าที่พักรับเกสต์เฮ้าส์ควรมีความเป็นเอกลักษณ์ท้องถิ่น มีวิวสวยงาม และมีพื้นที่สวน โดย 3 ใน 10 คน ต้องการให้พื้นที่ภายในอยู่ระดับเดียวกัน ตั้งอยู่ในพื้นที่เข้าถึงง่าย สะดวก และปลอดภัย
3. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวก	ทั้ง 5 คนกล่าวว่าควรเข้าถึงแต่ละพื้นที่ได้สะดวกทั้งผู้ที่เสื่อมสมรรถภาพทางร่างกายและผู้ใช้รถวีลแชร์โดยไม่ต้องมีผู้ช่วยเหลือ เฟอร์นิเจอร์ไม่เป็นมุมแหลม และพื้นที่ภายในอยู่ระดับเดียวกันไม่เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ มีแสงสว่างบริเวณบันได ทางลาด พื้นต่างระดับ มีวัสดุพื้นที่ไม่ลื่น รวมถึงมีบรรยากาศที่ผ่อนคลาย มีแสงและลมธรรมชาติ

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั้ง 3 กลุ่มต้องการให้พื้นที่ภายในเกสต์เฮ้าส์อยู่ระดับเดียวกันเดินทางติดต่อไปแต่ละพื้นที่ได้สะดวก โดยผู้ประกอบการทั้ง 4 คน ให้ความเห็นว่าควรมีห้องพักที่ชั้น 1 และนักท่องเที่ยวสูงอายุส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่าควรมีห้องพักที่กว้างขวาง มีห้องน้ำอยู่ภายในและใช้เพียงเดียว โดยนักท่องเที่ยวบางส่วนต้องการให้มีเอกลักษณ์ของเมืองน่า มีพื้นที่ส่วนกลางกว้างขวาง และมีสวนภายนอก นอกจากนี้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 คน ให้ความเห็นว่าเฟอร์นิเจอร์ภายในต้องมีน้ำหนักเบาแต่แข็งแรง และเกสต์เฮ้าส์มีบรรยากาศที่ผ่อนคลายกับธรรมชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.5.4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ชื่นชอบ และจุดเด่นของเกสต์เฮ้าส์

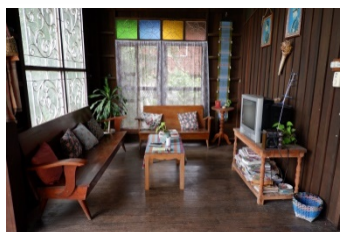
จากการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวสูงอายุกุ่มเบปี่บูมเมอร์ พบว่าสิ่งที่ชื่นชอบคือ การเป็นบ้านไม้ทรงไทยที่แสดงถึงความเป็นเอกลักษณ์ท้องถิ่น (แสดงในรูปที่ 4.5) มีพื้นที่ส่วนกลางพักผ่อนที่เป็นส่วนตัวสามารถใช้งานร่วมกับครอบครัวและกลุ่มเพื่อนที่มาท่องเที่ยวด้วยกัน มีช่องเปิดที่สามารถรับแสงและลมธรรมชาติ (แสดงในรูปที่ 4.6) การจัดพื้นที่ภายในเหมือนบ้านคือ มีห้องนอน ห้องรับแขก และห้องพระ รวมถึงมีความเรียบง่ายของที่พัก (แสดงในรูปที่ 4.7)

รูปที่ 4.5 ลักษณะบ้านไม้ที่แสดงถึงความเป็นเอกลักษณ์ท้องถิ่น

รูปที่ 4.6 พื้นที่ส่วนกลางสำหรับให้นั่งพักผ่อน

รูปที่ 4.7 การจัดพื้นที่ภายในห้องนอน ห้องรับแขก และห้องพระ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.5.5 ปัญหาและสิ่งที่ควรปรับปรุงที่พบในการออกแบบเกสท์เฮ้าส์

จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการเกสท์เฮ้าส์ทั้ง 4 แห่ง พบว่าจำนวนห้องน้ำไม่เพียงพอต่อการใช้งานโดยต้องการเพิ่มห้องน้ำภายในห้องพักอย่างน้อย 1 ห้อง ใส่ราวจับบริเวณโถสุขภัณฑ์ ปรับปรุงบันไดโดยติดวัสดุกันลื่นที่ลูกนอน และปิดช่องลูกตั้ง (แสดงในรูปที่ 4.8) ปรับปรุงพื้นต่างระดับโดยติดตั้งราวจับ หรือใส่แถบสีสะท้อนแสง ทำปาดมูมที่ขั้นสะดุด จากการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี้บูมเมอร์พบว่าสิ่งที่ควรปรับปรุง คือ การทำห้องน้ำภายในห้องพัก และห้องน้ำไม่แยกพื้นที่เปียกและแห้ง ติดตั้งสวิตช์ไฟหัวเตียงภายในห้องพักให้อยู่ใกล้กับหัวเตียง ขยายประตูของห้องพัก และห้องน้ำให้กว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 90 ซม. ติดตั้งโถปัสสาวะชายที่ห้องน้ำสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุในเกสท์เฮ้าส์ ปรับพื้นภายในเกสท์เฮ้าส์ให้อยู่ในระดับเดียวกันซึ่งภายในเกสท์เฮ้าส์มีปัญหาเรื่องพื้นต่างระดับคือ พื้นห้องพักเชื่อมต่อกับโถงทางเดิน และบริเวณพื้นที่พักผ่อนส่วนกลางเป็นพื้นต่างระดับมากกว่า 15 ซม. โดยพื้นเป็นวัสดุชนิดเดียวกันและไม่มีสัญลักษณ์บอกการเปลี่ยนระดับเสียงต่อการสะดุดหกล้ม (แสดงในรูปที่ 4.9) บันไดมีลูกตั้งสูงเกิน 15 ซม. ลูกนอนเป็นไม้ขัดมันและลื่น รวมถึงไม่มีหลังคาคลุม ที่จอดรถมีพื้นผิวที่ไม่เรียบ ไม่มีเส้นแบ่งพื้นที่จอดรถ รวมถึงหลังคาคลุม (แสดงในรูปที่ 4.10) จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ พบว่าปัญหาที่ควรปรับปรุงของเกสท์เฮ้าส์ คือ ปรับพื้นต่างระดับและขั้นสะดุดทำให้การสัญจรของผู้ใช้รถวีลแชร์ หรือผู้เสื่อมสมรรถภาพทางร่างกายอย่างผู้สูงอายุให้สามารถเข้าถึงแต่ละพื้นที่ได้สะดวกและรวดเร็ว ขยายประตูให้กว้างไม่น้อยกว่า 90 ซม. ปรับปรุงบันไดให้มีลูกตั้งที่ไม่ชัน ปรับปรุงห้องน้ำให้ไม่เหมาะกับการใช้งานของผู้สูงอายุ วัสดุพื้นไม้ลื่น บ้ายสัญลักษณ์ติดตั้งให้เหมาะสมทั้งระยะ สีพื้นหลังและอักษรที่ทำให้มองเห็นได้ชัดเจน มีรายละเอียดแสดงปัญหา และสิ่งที่ควรปรับปรุงที่พบในการออกแบบภายในเกสท์เฮ้าส์แบ่งตามกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ตามตารางที่ 4.11 ดังนี้

ตารางที่ 4.11 ปัญหาและสิ่งที่ควรปรับปรุงที่พบในการออกแบบภายในเกสท์เฮ้าส์

สิ่งที่ต้องการปรับปรุง	ผู้ให้ข้อมูล	ผู้ประกอบการเกสท์เฮ้าส์	นักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี้บูมเมอร์	ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวก
1. ปรับปรุงพื้นผิวที่จอดรถ ติดเส้นแบ่งที่จอด และทำหลังคาคลุม			✓	
2. ปรับปรุงพื้นต่างระดับโดยการทำปาดมูม หรือใส่สัญลักษณ์สีบริเวณที่เป็นพื้นต่างระดับ		✓		✓
3. ปรับปรุงป้ายสัญลักษณ์ให้พื้นหลังและตัวอักษรเป็นสีตัดกัน มองเห็นได้ชัดเจน รวมถึงมีสัญลักษณ์ภาพ ตัวอักษรภาษาไทยและอังกฤษอธิบาย			✓	✓

เอกสารนี้เป็นทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

สิ่งที่ต้องการปรับปรุง	ผู้ให้ข้อมูล	ผู้ประกอบการเกสต์เฮ้าส์	นักท่องเที่ยวสูงอายุ กลุ่มเบบี้บูมเมอร์	ผู้เชี่ยวชาญด้านการ ออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวก
4. เพิ่มโถ้วส้วมชายภายในห้องน้ำสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์			✓	
5. ติดตั้งราวจับที่โถ้วสุขภัณฑ์	✓		✓	✓
6. ปรับปรุงบันไดโดยติดวัสดุกันลื่นที่ลูกนอน และปิดช่องลูกตั้งและทำหลังคากันแดด กันฝน	✓		✓	
7. ปรับปรุงประตูห้องพัก และห้องน้ำแคบให้กว้างมากกว่า 90 ซม.			✓	✓
8. ปรับปรุงสวิตช์ไฟหิ้วเตี้ยภายในห้องพักให้อยู่ใกล้หัวเตียง			✓	
9. ทำห้องน้ำในห้องพักอย่างน้อย 1 ห้อง	✓		✓	✓
10. ห้องน้ำภายในห้องพักแยกพื้นที่ส่วนเปียกและแห้งออกจากกัน			✓	

หมายเหตุ : ✓ คือ มีความต้องการดังกล่าว

รูปที่ 4.8 บันไดภายในเกสต์เฮ้าส์ที่ควรปรับปรุง

รูปที่ 4.9 พื้นต่างบริเวณพื้นที่ทางเชื่อมระหว่างอาคาร-ระเบียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.10 พื้นที่จอดรถของเกสต์เฮ้าส์ที่ควรปรับปรุง

4.5.6 การทำความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุกับผู้ประกอบการ

ผู้เชี่ยวชาญ 3 ใน 4 คนกล่าวว่าต้องแสดงให้เห็นผลตอบแทนทางเศรษฐกิจที่จะได้รับหากมีการจัดทำหรือติดตั้งสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุรวมถึงให้มองว่าเป็นการลงทุนเพราะเมื่อสังคมไทยเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ถือว่าการเปิดตลาดใหม่ที่ควรลงทุนไม่ใช่เทรนด์ที่มาแล้วก็ไป ทำให้สามารถรองรับลูกค้ากลุ่มผู้สูงอายุที่ขยายตัวได้มากขึ้น รวมถึงจัดอบรมและมีพื้นที่ให้ผู้ประกอบการเกสต์เฮ้าส์แต่ละแห่งได้พบปะพูดคุยกัน เพื่อทำความเข้าใจถึงสิ่งอำนวยความสะดวกที่จะจัดทำขึ้นเพื่อทุกคนรวมถึงเจ้าของเกสต์เฮ้าส์มีความสะดวก ปลอดภัย และเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดอันตรายซึ่งเป็นการออกแบบให้สะดวกกับผู้ใช้งานทุกคนให้มากที่สุด เช่น แม่ที่มากับเด็ก ครอบครัวที่มีคนนั่งรถวีลแชร์ หรือแม้แต่ผู้ประกอบการที่มีอายุมากขึ้นก็จำเป็นต้องคำนึงถึงการออกแบบเพื่อการใช้งานที่เหมาะสม แนะนำให้ใช้วัสดุที่หาได้ง่ายในท้องถิ่น ทำได้ง่าย และราคาถูกเพื่อสร้างแรงจูงใจ และเพื่อความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมท้องถิ่น ซึ่ง 1 ใน 4 คน กล่าวว่าให้ใช้ตัวกฎหมายบังคับเนื่องจากคนยังไม่ค่อยเข้าใจถึงความจำเป็นและความสำคัญ UNIVERSAL DESIGN จึงต้องใช้การบังคับทางตรงในช่วงแรกให้ผู้ประกอบการค่อยๆ เห็นถึงความจำเป็นของสิ่งอำนวยความสะดวกเมื่อผู้เข้าพักใช้งานได้อย่างสะดวกและเหมาะสม

4.5.7 สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุที่ควรติดตั้งเป็นอันดับแรก

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั้ง 3 กลุ่มเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุที่ควรติดตั้งเป็นอันดับแรก (ตาราง 4.12) มีรายละเอียดดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.12 ความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุที่ควรติดตั้งเป็นอันดับแรก

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	รายละเอียด
1. กลุ่มผู้ประกอบการเกสต์เฮ้าส์	3 ใน 4 คน กล่าวว่าควรปรับปรุงห้องน้ำ และทำห้องน้ำภายในห้องพัก เนื่องจากเป็นที่ที่ ต้องใช้งานได้ด้วยตัวเอง นอกจากนี้ 1 ใน 4 คน กล่าวว่าควรทำทางลาดบริเวณพื้นที่ต่าง ะดับเพื่อรองรับผู้ใช้รถวีลแชร์ หรือผู้เสื่อมสมรรถภาพทางร่างกาย และปรับปรุงบันไดและ ราวจับให้จับได้ถนัดมือมากขึ้น
2. กลุ่มนักท่องเที่ยวสูงอายุ กลุ่มเบบี้บูมเมอร์	6 ใน 10 กล่าวว่าควรทำห้องน้ำภายในห้องพัก โดยติดตั้งสิ่งอำนวยความสะดวก คือ ติดตั้ง ราวจับบริเวณโถสุขภัณฑ์ และ 4 ใน 10 คนกล่าวว่าควรปรับปรุงบันไดให้ลูกตั้งไม่สูงเกิน 15 ซม. ลูกนอนกว้างพอให้เหยียบได้เต็มฝ่าเท้า รวมถึงติดตั้งราวจับที่มั่นคงแข็งแรง
3. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการ ออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวก	3 ใน 5 คน กล่าวว่าควรทำทางลาดเพื่อให้เข้าสู่ภายในอาคารได้สะดวก และ 2 ใน 5 คน กล่าวว่าควรปรับปรุงห้องน้ำเนื่องจากเป็นพื้นที่ที่เสี่ยงกับการเกิดอุบัติเหตุมากที่สุด

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั้ง 3 กลุ่มให้ความเห็นว่าควรปรับปรุงห้องน้ำเนื่องจากเป็นที่ที่เสี่ยงต่อการเกิด อุบัติเหตุ โดยกลุ่มผู้ประกอบการเกสต์เฮ้าส์และผู้เชี่ยวชาญบางส่วนให้ความเห็นว่าควรจัดทำทาง ลาดบริเวณพื้นที่ต่างระดับ และกลุ่มนักท่องเที่ยวสูงอายุบางส่วนให้ความเห็นว่าควรปรับปรุงบันได

4.6 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบเกสต์เฮ้าส์ที่สื่อถึงบรรยากาศ จังหวัดน่าน

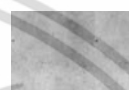

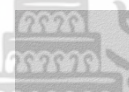

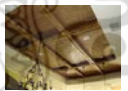

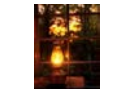
หัวข้อนี้ประกอบไปด้วยความคิดเห็นของผู้ประกอบการเกสต์เฮ้าส์และนักท่องเที่ยวสูงอายุ กลุ่มเบบี้บูมเมอร์จำนวน 14 คน เกี่ยวกับองค์ประกอบเกสต์เฮ้าส์ที่สื่อถึงบรรยากาศจังหวัดน่านซึ่ง ผู้วิจัยได้นำผลที่ได้ไปออกแบบทัศนียภาพสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์ ที่สื่อถึงบรรยากาศจังหวัดน่านมีรายละเอียดตามตารางที่ 4.14 ดังนี้

ตารางที่ 4.13 ความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบเกสต์เฮ้าส์ที่สื่อถึงบรรยากาศ จังหวัดน่าน (n=13)

ตัวเลือก	ตัวเลือกที่ 1	ตัวเลือกที่ 2	ตัวเลือกที่ 3	ตัวเลือกที่ 4	ตัวเลือกที่ 5	ตัวเลือกที่ 6
องค์ประกอบที่เป็นสัญลักษณ์ของ จังหวัดน่าน (เลือก ได้มากกว่า 1 ข้อ)	 งานจิตรกรรม (14 คน)	 งานไม้แกะสลัก (10 คน)	 เรือนไทยลื้อ (1 คน)	 วัด (3 คน)	 ผ้าไหมลายน้ำไหล (1 คน)	

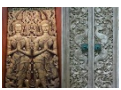

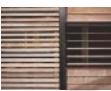

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ตัวเลือก องค์ประกอบ	ตัวเลือกที่ 1	ตัวเลือกที่ 2	ตัวเลือกที่ 3	ตัวเลือกที่ 4	ตัวเลือกที่ 5	ตัวเลือกที่ 6
2. สไตล์ของเกสต์ เฮ้าส์ (เลือกได้ มากกว่า 1 ข้อ)	 แนวร่วม สมัย (7 คน)	 แนวพื้นถิ่น (4 คน)	 แนวบูทิก (2 คน)	 แนวอนุรักษ์ ธรรมชาติ (2 คน)		
3. วัสดุพื้น (เลือกได้ มากกว่า 1 ข้อ)	 พื้นไม้ (12 คน)	 พื้น กระเบื้องดิน เผาไทย (1 คน)	 พื้น กระเบื้อง ลายโบราณ (1 คน)	 พื้นปูนซี เมนต์ขัดมัน (1 คน)		
4. วัสดุผนัง (เลือก ได้มากกว่า 1 ข้อ)	 ผนังไม้แบบ ไทย (12 คน)	 ผนังปูนขัด มัน (3 คน)	 ผนังไม้ไผ่ สาน (0 คน)	 ผนังฉาบ เรียบทาสี (0 คน)		
5. วัสดุฝ้า (เลือกได้ มากกว่า 1 ข้อ)	 ฝ้าไม้ ตกแต่ง (12 คน)	 ฝ้าไม้ไผ่ ตกแต่ง (2 คน)	 ฝ้ายิปซัม ทาสี (1 คน)	 ฝ้าโชว์ โครงสร้าง ไม้ (0 คน)		
6. ประเภทดวงโคม (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)	 โคมโพรเซย่า (11 คน)	 โคมไฟตั้ง พื้น (9 คน)	 โคมไฟติด ผนัง (9 คน)	 โคมไฟ ติดตั้งที่พื้น (3 คน)	 โคมไฟตั้ง โต๊ะ (1 คน)	 ไฟLED (0 คน)
7. โทนสีของแสง (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)	 โทนเย็น (9 คน)	 โทนอบอุ่น (5 คน)				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ตัวเลือก องค์ประกอบ	ตัวเลือกที่ 1	ตัวเลือกที่ 2	ตัวเลือกที่ 3	ตัวเลือกที่ 4	ตัวเลือกที่ 5	ตัวเลือกที่ 6
8. ลักษณะประตู (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)	 ประตูไม้ ระแนง (11 คน)	 ประตูไม้ บานเฟี้ยม (6 คน)	 ประตูไม้ แกะสลัก (2 คน)	 ประตูไม้ แฟนทาสี (0 คน)		
9. ลักษณะหน้าต่าง (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)	 หน้าต่าง ระแนงไม้ (8 คน)	 หน้าต่างไม้ (7 คน)	 หน้าต่าง กระจกสี โบราณ (6 คน)	 หน้าต่างไม้ ลูกทึบ กระจกใส (6 คน)		
10. ลักษณะของ บันได (เลือกได้ มากกว่า 1 ข้อ)	 บันไดไม้ โปร่ง (7 คน)	 บันไดไม้ปิด ลูกตั้ง (4 คน)	 บันไดไม้ ผสมปูน (3 คน)	 บันไดปูนปู กระเบื้อง (1 คน)		
11. ลักษณะราวกัน ตก (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)	 ราวกันตก ไม้ลูกทรง (8 คน)	 ราวกันตก ระแนงไม้ (6 คน)	 ราวกันตก ไม้จลุสาย (0 คน)	 ราวกันตก ไม้เรียบผสม เหล็กดัด (0 คน)		
12. ลักษณะเตียง (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)	 เตียงตกแต่ง ผนัง (8 คน)	 เตียงแบบมี หัวเตียง (5 คน)	 ที่นอนฟูก วางบนพื้น (1 คน)	 เตียงสี่เสา (0 คน)		
13. ลักษณะ เคาน์เตอร์ (เลือกได้ มากกว่า 1 ข้อ)	 เคาน์เตอร์ ไม้ (10 คน)	 เคาน์เตอร์ ก่ออิฐ (4 คน)	 เคาน์เตอร์ กรูกระเบื้อง (1 คน)	 เคาน์เตอร์ ปูนเปลือย (0 คน)		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ตัวเลือก องค์ประกอบ	ตัวเลือกที่ 1	ตัวเลือกที่ 2	ตัวเลือกที่ 3	ตัวเลือกที่ 4	ตัวเลือกที่ 5	ตัวเลือกที่ 6
14. ลักษณะป้าย สัญลักษณ์ (เลือกได้ มากกว่า 1 ข้อ)	 แบบไทย (14 คน)	 แบบ มาตรฐาน (0 คน)				
15. ชุดรับแขก (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)	 ชุดรับแขก ไม้แกะสลัก (11 คน)	 ทำจาก หวาย (1 คน)	 เบาะนั่งวาง บนพื้น (1 คน)	 ชุดรับแขกบุ ผ้า (1 คน)		
16. ชุดรับประทานอาหาร (เลือกได้ มากกว่า 1 ข้อ)	 ชุดทานข้าว ไม้ (8 คน)	 ชุดทานข้าว หวาย (4 คน)	 โต๊ะนั่งบุ นวม (1 คน)	 พูกนั่งวาง บนพื้น (1 คน)		
17. รูปแบบการจัด สวน (เลือกได้ มากกว่า 1 ข้อ)	 สวนพรรณ ไม้ไทย (5 คน)	 สวนป่า (5 คน)	 สวนไม้ตัด (2 คน)	 สวนแบบ เรียบโล่ง (2 คน)		
18. องค์ประกอบ ตกแต่งในสวน (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)	 ศาลาไม้ทรง ไทย (8 คน)	 ตุ๊กตาหิน (6 คน)	 ตุ๊กตาไม้ แกะสลัก (6 คน)	 ร่มไม้ใน สวน (4 คน)		

จากตาราง 4.13 องค์ประกอบที่สื่อถึงบรรยากาศความเป็นจังหวัดน่านที่ควรนำมาภายในเกสต์เฮ้าส์มีดังนี้ (1) องค์ประกอบที่เป็นสัญลักษณ์ของจังหวัดน่าน ควรมีภาพจิตรกรรมแบบน่าน และงานไม้แกะสลัก (2) สไตล์ของเกสต์เฮ้าส์ ควรเป็นแนวร่วมสมัย หรือแนวพื้นถิ่น (3) เลือกโทนสีน้ำตาล หรือโทนสีธรรมชาติ (4) วัสดุพื้น และผ้า ควรเลือกใช้ไม้ (5) เลือกใช้ดวงโคมประเภทโคมไฟระย้า, โคมไฟตั้งพื้น และโคมไฟติดผนัง (6) ใช้แสงโทนเย็น (7) ลักษณะประตู ควรใช้ประตูไม้ระแนง (8) ลักษณะหน้าต่างควรใช้หน้าต่างระแนงไม้ หรือหน้าต่างไม้ (9) ใช้ลักษณะบันไดไม้โปร่ง (10) ราวกันตกใช้แบบไม้ลูกกรง หรือแบบระแนงไม้ (11) เตียงเป็นแบบตกแต่งผนัง (12) เลือกใช้เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สวนเวสหรือการเขียนเพื่อการศึกษานาน นอนอยู่เห็นหน้าเขาเข้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เคาน์เตอร์ไม้ (13) ไม้ป้ายสัญลักษณ์แบบไทย (14) ชุดรับแขกแบบไม้แกะสลัก (15) ชุดรับประทานอาหารไม้ (16) รูปแบบการจัดสวนแบบไทย หรือแบบสวนป่า และ(17) องค์ประกอบตกแต่งในสวน ควรมีสาลาไม้ทรงไทย, ตุ๊กตาทิน และตุ๊กตาไม้แกะสลัก ระดับตกแต่ง

4.7 ข้อมูลผลการพิจารณาทัศนียภาพจากการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์ที่สื่อถึงบรรยากาศจังหวัดน่าน

หัวข้อนี้ประกอบด้วยความคิดเห็นของผู้ประกอบการเกสต์เฮ้าส์จำนวน 4 คน นักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี๋บูมเมอร์จำนวน 5 คน และผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน เกี่ยวกับการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์ที่สื่อถึงบรรยากาศจังหวัดน่านถึงความเหมาะสมและไม่เหมาะสม รวมถึงเสนอแนวทางการแก้ไขโดยใช้ภาพทัศนียภาพจำลองประกอบการสัมภาษณ์มีรายละเอียดตามตารางที่ 4.14 ดังนี้

ตารางที่ 4.14 ความคิดเห็นกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับความเหมาะสมของสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์ที่สื่อถึงบรรยากาศจังหวัดน่าน (n=14)

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	กลุ่มผู้ประกอบการ		กลุ่มนักท่องเที่ยวสูงอายุ		กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ	
	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม
1. แนวทางการออกแบบที่จอดรถ	4	0	5	0	4	1
2. แนวทางการออกแบบทางลาด	4	0	4	1	2	3
3. แนวทางการออกแบบป้ายสัญลักษณ์	3	1	4	1	2	3
4. แนวทางการออกแบบจุดให้บริการข้อมูล	3	1	4	1	4	1
5. แนวทางการออกแบบห้องน้ำสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์	4	0	4	1	4	1
6. แนวทางการออกแบบทางเข้าสู่อาคาร	4	0	4	1	0	5
7. แนวทางการออกแบบประตูทางเข้า-ออกเกสต์เฮ้าส์	4	0	5	0	3	2
8. แนวทางการออกแบบทางเชื่อมระหว่างอาคาร-ระเบียง	3	1	4	1	3	2
9. แนวทางการออกแบบบันได	3	1	5	0	5	0
10. แนวทางการออกแบบห้องพัก	3	1	4	1	3	2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	กลุ่มผู้ประกอบการ		กลุ่มนักท่องเที่ยวสูงอายุ		กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ	
	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม
สำหรับผู้สูงอายุ						
12. แนวทางการออกแบบพื้นที่พักผ่อนส่วนกลาง	4	0	5	0	5	0
13. แนวทางการออกแบบพื้นที่เตรียมและรับประทานอาหาร	4	0	5	0	3	2

4.7.1 แนวทางการแก้ไขสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ

4.7.1.1 ที่จอดรถ

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั้ง 3 กลุ่มเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขที่จอดรถจากทัศนียภาพจำลอง (แสดงในรูปที่ 4.11) และความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล (ตาราง 4.15) มีรายละเอียดดังนี้

รูปที่ 4.11 ทัศนียภาพจำลองพื้นที่จอดรถของเกสต์เฮ้าส์

ตารางที่ 4.15 ความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขที่จอดรถ

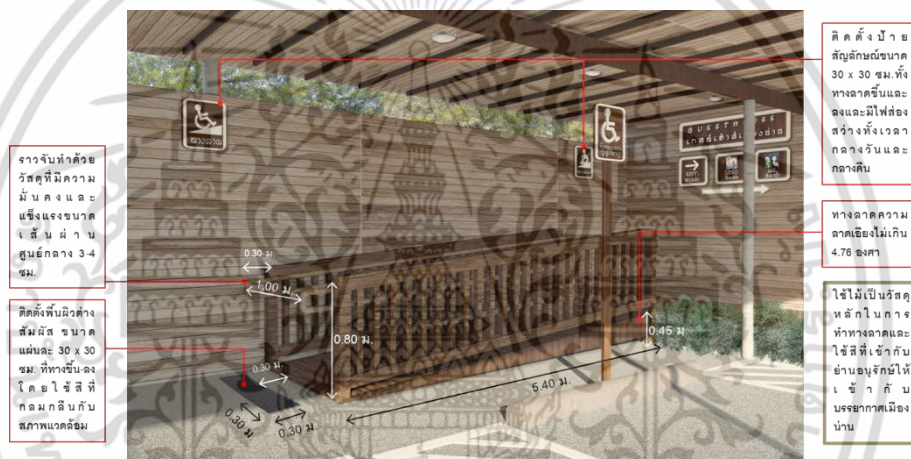
กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	แนวทางการแก้ไข
1. กลุ่มผู้ประกอบการเกสต์เฮ้าส์	ป้ายสัญลักษณ์ใช้วัสดุเป็นไม้ที่ทำได้ง่ายในท้องถิ่น
2. กลุ่มนักท่องเที่ยวสูงอายุ กลุ่มเบบี้บูมเมอร์	ที่จอดรถมีพื้นผิวเรียบ ไม่ลื่นแม้พื้นเปียก มีไฟส่องสว่างทั้งเวลากลางวันและกลางคืน หลังคาใช้แบบทึบสลับโปร่งแสงเพื่อรับแสงธรรมชาติ
3. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวก	ใช้ป้ายสัญลักษณ์แบบแว่นจากพาดาน หลังคามีสวนโปร่งสลับทึบเพื่อรับแสงธรรมชาติและเป็นการเพิ่มประสาทสัมผัสให้กับผู้ใช้งาน มีบังเกอร์กันรถพุนเขตกั้นคนเดินและเซตระยะทางเดินรถให้ห่างจากแนวทางเดินคน ปรับปรุงสีของป้ายสัญลักษณ์ให้ตัดกับพื้นหลัง ขยายทางสัญจรด้านหลังรถเป็น 1.50 ม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใช้ป้ายสัญลักษณ์แบบแฉวงลงมาจากเพดานใช้วัสดุเป็นไม้ และสีของป้ายสัญลักษณ์ให้ตัดกับพื้นหลังป้าย หลังคาใช้แบบทึบสลัปโป่งแสง ทำบังเกอร์กันรถพุ่งและเซตระยะรถให้ห่างจากแนวทางเดินและทางลาด ขยายทางสัญจรด้านหลังเป็น 1.50 ม. มีไฟส่องสว่างทั้งกลางวันและกลางคืน

4.7.1.2 ทางลาด

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั้ง 3 กลุ่มเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขทางลาด จากทัศนียภาพจำลอง (แสดงในรูปที่ 4.12) และความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล (ตาราง 4.16) มีรายละเอียดดังนี้

รูปที่ 4.12 ทัศนียภาพจำลองทางลาดของเกสต์เฮ้าส์

ตารางที่ 4.16 ความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขทางลาด

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	แนวทางการแก้ไข
1. กลุ่มผู้ประกอบการเกสต์เฮ้าส์	ใช้วัสดุเป็นไม้ที่หาได้ง่ายในท้องถิ่น
2. กลุ่มนักท่องเที่ยวสูงอายุ กลุ่มเบบี๋บูมเมอร์	ทำทางลาดให้ชันน้อยที่สุด มีพื้นผิวไม่ลื่นกับรถวีลแชร์ และคนที่เสื่อมสมรรถภาพทางร่างกาย วัสดุและระดับต่อเนื่องกับพื้นอาคารภายในและเป็นระดับเดียวกัน
3. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวก	ใช้ดวงโคมที่ให้แสงสบายตา เพิ่มการรับรู้ทางอื่นให้กับผู้ใช้งาน เช่น เพิ่มแสงธรรมชาติโดยการเจาะช่องไม้ให้มีแสงเข้า ติดตั้งราวจับให้แข็งแรง โดยเลือกใช้วัสดุที่หาได้ง่ายในท้องถิ่น เช่น ไม้ เป็นต้น มีพื้นผิวต่างสัมผัสทั้งทางขึ้นและลง

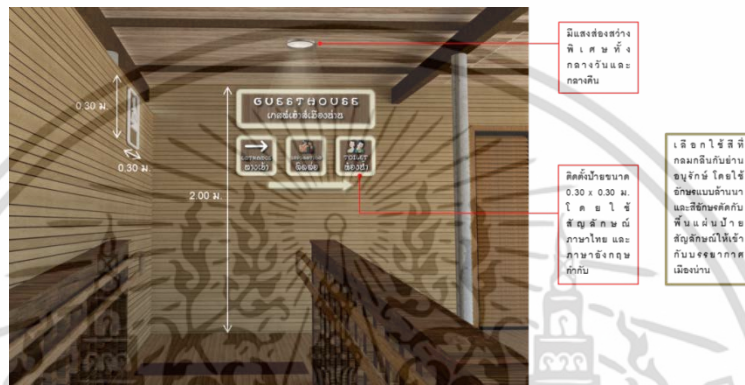
ทำทางลาดให้มีความชันน้อยที่สุด พื้นผิวไม่ลื่นสามารถรองรับคนใช้ที่เสื่อมสมรรถภาพทางร่างกายและรถเข็นวีลแชร์โดยไม่ต้องมีผู้ช่วยเหลือได้ ทางลาดต่อเนื่องกับพื้นอาคารทั้งระดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความสูงและวัสดุที่ใช้โดยใช้วัสดุที่สามารถหาได้ง่ายในท้องถิ่น ติดตั้งราวจับให้มั่นคงแข็งแรง ติดตั้งไฟส่องสว่างที่สบายตา

4.7.1.3 ป้ายสัญลักษณ์

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั้ง 3 กลุ่มเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขป้ายสัญลักษณ์จากทัศนียภาพจำลอง (แสดงในรูปที่ 4.13) และความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล (ตาราง 4.17) มีรายละเอียดดังนี้

รูปที่ 4.13 ทัศนียภาพจำลองป้ายสัญลักษณ์ของเกสต์เฮาส์

ตารางที่ 4.17 ความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขป้ายสัญลักษณ์

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	แนวทางการแก้ไข
1. กลุ่มผู้ประกอบการเกสต์เฮาส์	แก้ไขตัวอักษรให้อ่านง่าย ใช้ภาพสัญลักษณ์แบบน่านไม่จำเป็นต้องเป็นสากล
2. กลุ่มนักท่องเที่ยวสูงอายุ กลุ่มเบบีบูมเมอร์	ป้ายสัญลักษณ์ มีภาพสัญลักษณ์ ภาษาไทยและอังกฤษกำกับ ป้ายติดผนังสูงในระดับสายตา 1.50-1.60 ม. มองเห็นได้ชัดเจน ใช้วัสดุที่เป็นไม้หาได้ง่ายในท้องถิ่น
3. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวก	ติดตั้งราวจับ ปรับตัวอักษรให้เรียบง่าย มีความหนาและใหญ่ขึ้น ภาษาอังกฤษใช้เป็นตัวพิมพ์ พื้นหลังและตัวอักษรใช้สีที่ตัดกันให้มากขึ้น โดยป้ายสัญลักษณ์แบบติดผนังไม่ควรติดตั้งสูงเกิน 2.00 ม.

ป้ายสัญลักษณ์มีภาพสัญลักษณ์พร้อมตัวอักษรภาษาไทยและอังกฤษใช้ตัวอักษรเรียบง่าย มีความหนาและขนาดใหญ่ สีของพื้นหลังและตัวอักษรตัดกันอย่างชัดเจน ป้ายแบบติดผนัง ติดตั้งสูงในระดับสายตา 1.50-1.60 ม. โดยใช้วัสดุเป็นไม้ที่หาได้ง่ายในท้องถิ่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

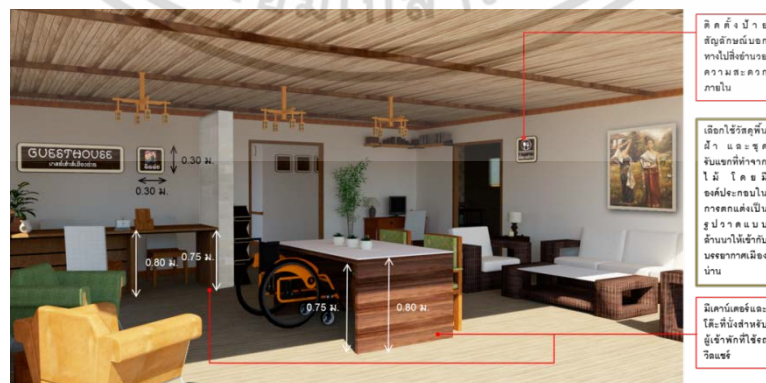
4.7.1.4 จุดให้บริการข้อมูล

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั้ง 3 กลุ่มเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขจุดให้บริการข้อมูลจากผังพื้น (แสดงในรูปที่ 4.14) รูปด้าน (แสดงในรูปที่ 4.15) และทัศนียภาพจำลอง (แสดงในรูปที่ 4.16) และความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล (ตาราง 4.18) มีรายละเอียดดังนี้

รูปที่ 4.14 ผังพื้นจุดให้บริการข้อมูลของเกสต์เฮ้าส์

รูปที่ 4.15 รูปด้านจุดให้บริการข้อมูลของเกสต์เฮ้าส์และรูปตัดเคาน์เตอร์

รูปที่ 4.16 ทัศนียภาพจำลองจุดให้บริการข้อมูลของเกสต์เฮ้าส์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

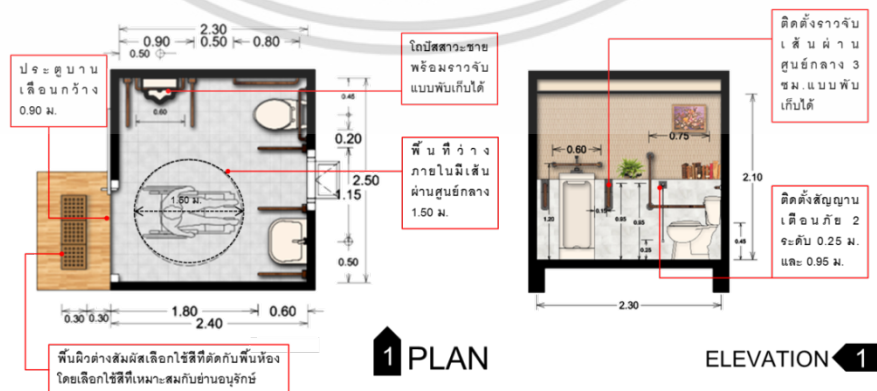
ตารางที่ 4.18 ความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขจุดให้บริการข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	แนวทางการแก้ไข
1. กลุ่มผู้ประกอบการเกสต์เฮ้าส์	เก้าอี้สูงระดับที่ผู้สูงอายุไม่ต้องย่อมาก สูงประมาณ 45-50 ซม.
2. กลุ่มนักท่องเที่ยวสูงอายุ กลุ่มเบบี๋มเมอร์	มีที่นั่งสำหรับผู้ใช้รถวีลแชร์เป็นส่วน โดยไม่กีดขวางทางสัญจร มีที่เคาะเรียกพนักงาน บริเวณเคาน์เตอร์
3. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวก	มีเคาน์เตอร์ที่รองรับรถวีลแชร์ 0.80 ม. มีโต๊ะสำหรับรถวีลแชร์กว้าง 30-50 ซม. เฟอร์นิเจอร์ภายในน้ำหนักเบาแต่มั่นคงแข็งแรง ไม่มีเหลี่ยมมุม หรือใส่วัสดุกันการกระแทก เพิ่มแสงสว่างภายในทั้งแสงประดิษฐ์และแสงธรรมชาติ พื้นและผนังใช้สีตัดกัน ฝ้าใช้เป็นสีสว่างให้ดูโล่งกว้าง เพิ่มของตกแต่งหรือรูปวาดแบบล้านนาที่มีสีสันสดใส เพื่อช่วยกระตุ้นการมองเห็นของผู้สูงอายุ

จัดทำเคาน์เตอร์ที่รถวีลแชร์เข้าถึงได้มีความสูงไม่เกิน 0.80 ม. มีพื้นที่ว่างใต้โต๊ะ 70-75 ซม. โต๊ะสำหรับวีลแชร์กว้าง 30-50 ซม. มีที่นั่งสำหรับรถวีลแชร์เป็นส่วนโดยไม่กีดขวางทางสัญจร ชุดเฟอร์นิเจอร์น้ำหนักเบาแต่มั่นคงแข็งแรงไม่มีเหลี่ยมมุม หรือใส่วัสดุกันการกระแทก เก้าอี้ความสูงประมาณ 45-50 ซม. มีที่ท้าวแขน เพิ่มแสงสว่างภายใน พื้นและผนังควรใช้สีตัดกัน และทำฝ้าให้มีสีสว่างเพื่อให้บ้านดูโล่งเพิ่มของตกแต่งหรือรูปวาดแบบล้านนาที่มีสีสันสดใสซึ่งช่วยกระตุ้นการมองเห็นของผู้สูงอายุ

4.7.1.5 ห้องน้ำสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์

ข้อมูลความคิดเห็นจากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการเกสต์เฮ้าส์, นักท่องเที่ยวสูงอายุ กลุ่มเบบี๋มเมอร์ และผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขห้องน้ำสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์จากผังพื้นและรูปด้าน (แสดงในรูปที่ 4.17) ทศนิยมภาพจำลอง (แสดงในรูปที่ 4.18) และความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล (ตาราง 4.19) มีรายละเอียดดังนี้

รูปที่ 4.17 ผังพื้นและรูปด้านห้องน้ำสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.18 ทศนิยมภาพจำลองห้องน้ำสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์

ตารางที่ 4.19 ความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขห้องน้ำสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	แนวทางการแก้ไข
1. กลุ่มผู้ประกอบการเกสต์เฮ้าส์	ใช้ราวจับสเตนเลสที่มีความแข็งแรง ขยายราวจับให้จับได้ถนัดมือมากขึ้น เพิ่มสัญญาณขอความช่วยเหลือแบบกระดิ่งที่หาได้ง่ายในห้องถึง
2. กลุ่มนักท่องเที่ยวสูงอายุ กลุ่มเบบีบูมเมอร์	ขยายช่องประตูให้กว้างไม่น้อยกว่า 1.00 ม. ใช้วัสดุพื้นที่ไม่ลื่น และสะอาด ติดตั้งราวจับโดยใช้วัสดุที่มั่นคงแข็งแรง
3. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านกรอกแบบสิ่งอำนวยความสะดวก	ห้องน้ำแบบuniversal ไม่จำเป็นต้องมีโถปัสสาวะชาย ซึ่งช่วยประหยัดพื้นที่และงบประมาณ เพิ่มเคาน์เตอร์ระหว่างอ่างล้างหน้าและโถสุขภัณฑ์ให้ผู้ใช้รถวีลแชร์วางของ ขยายหน้าต่างให้กว้างเพื่อให้แสงส่องเข้าได้มากขึ้น ที่ใส่กระดาษชำระปรับให้อยู่ในระแวกที่มือเอื้อมถึง เปลี่ยนหัวก๊อกที่อ่างล้างมือให้เป็นแบบก้านโยก เลือกใช้วัสดุราวจับเป็นไม้ วัสดุปูพื้นแบบไม่ลื่น โดยใช้สีพื้นและผนังตัดกัน

ติดตั้งเคาน์เตอร์ระหว่างอ่างล้างหน้าและโถสุขภัณฑ์ ขยายหน้าต่างเพื่อรับแสง เปลี่ยนหัวก๊อกน้ำอ่างล้างมือเป็นแบบก้านโยก วัสดุราวจับใช้เป็นไม้ และใช้พื้นผนังสีตัดกัน

4.7.1.6 ทางเข้าสู่อาคาร

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั้ง 3 กลุ่มเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขทางเข้าสู่อาคารจากทัศนียภาพจำลอง (แสดงในรูปที่ 4.19) และความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล (ตาราง 4.20) มีรายละเอียดดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.19 ทัศนียภาพจำลองทางเข้าสู่อาคารของเกสต์เฮ้าส์

ตารางที่ 4.20 ความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขทางเข้าสู่อาคาร

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	แนวทางการแก้ไข
1. กลุ่มผู้ประกอบการเกสต์เฮ้าส์	ลักษณะเหมือนสถานที่ราชการ ทำให้รู้สึกถึงความเป็นเมืองน่าอยู่มากขึ้น ลดจำนวนราวจับเหลือเพียง 1 คู่
2. กลุ่มนักท่องเที่ยวสูงอายุ กลุ่มเบบี้บูมเมอร์	ใช้วัสดุพื้นไม้สี เป็นกระเบื้องชนิดสาก มีคิ้วที่ขอบบันได ลดจำนวนราวจับ
3. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวก	ลดจำนวนราวจับเหลือเพียง 1 คู่ เพื่อเปิดมุมมองเข้าสู่ทางเข้าเกสต์เฮ้าส์ แบ่งทางขึ้นเพื่อทำทางลาดบางส่วน ใช้พื้นกระเบื้องดินเผาแบบสาก สีน้ำตาลหรือสีน้ำเงิน

ลดราวจับให้เหลือเพียง 1 คู่ แบ่งพื้นที่ทางขึ้นมาทำทางลาด วัสดุพื้นใช้กระเบื้องดินเผาแบบสากมีคิ้วที่ขอบบันได

4.7.1.7 ประตูทางเข้า-ออกเกสต์เฮ้าส์

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั้ง 3 กลุ่มเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขประตูทางเข้า-ออกเกสต์เฮ้าส์จากทัศนียภาพจำลอง (แสดงในรูปที่ 4.20) และความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล (ตาราง 4.21) มีรายละเอียดดังนี้

รูปที่ 4.20 ทักษะคุณภาพจำลองประตูทางเข้า-ออกของเกสท์เฮ้าส์

ตารางที่ 4.21 ความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขประตูทางเข้า-ออกเกสท์เฮ้าส์

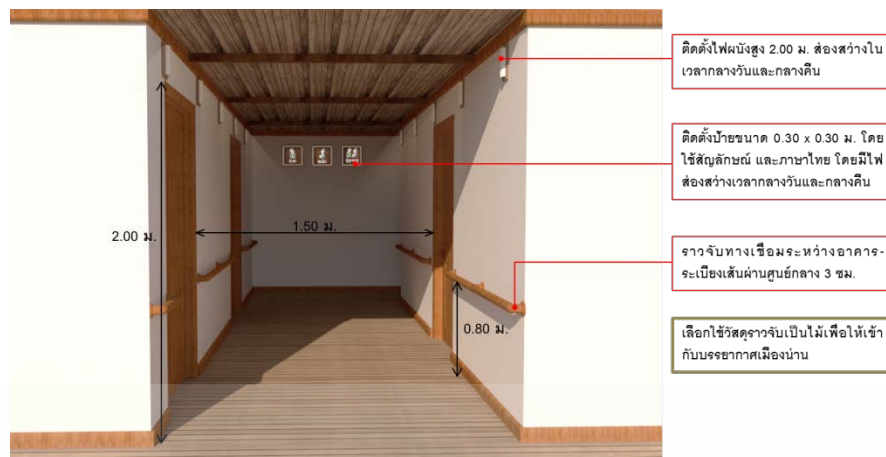
กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	แนวทางการแก้ไข
1. กลุ่มผู้ประกอบการเกสท์เฮ้าส์	มีความเหมาะสมแล้ว แต่ควรตรวจจับด้านหน้า
2. กลุ่มนักท่องเที่ยวสูงอายุ กลุ่มเบบีบูมเมอร์	ใช้ไม้เป็นวัสดุหลัก
3. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวก	เจาะช่องแสงหน้าต่างเพื่อเปิดให้แสงและลมธรรมชาติเข้ามาได้มากขึ้น

เจาะช่องแสงหน้าต่างเพื่อเปิดให้แสงและลมธรรมชาติเข้าโดยใช้ไม้เป็นวัสดุหลัก

4.7.1.8 ทางเชื่อมระหว่างอาคาร-ระเบียง

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั้ง 3 กลุ่มเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขทางเชื่อมระหว่างอาคาร-ระเบียงจากทักษะคุณภาพจำลอง (แสดงในรูปที่ 4.21) และความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล (ตาราง 4.22) มีรายละเอียดดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.21 ทศนิยมภาพจำลองทางเชื่อมระหว่างอาคาร-ระเบียงของเกสต์เฮ้าส์

ตารางที่ 4.22 ความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขทางเชื่อมระหว่างอาคาร-ระเบียง

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	แนวทางการแก้ไข
1. กลุ่มผู้ประกอบการเกสต์เฮ้าส์	เพิ่มไฟส่องสว่าง และใส่เอกลักษณ์ความเป็นเมืองน่าน
2. กลุ่มนักท่องเที่ยวสูงอายุ กลุ่มเบบี้บูมเมอร์	ใช้วัสดุราวจับเป็นไม้หรือสแตนเลสได้แต่ต้องความมั่นคงแข็งแรง และเพิ่มไฟส่องสว่างบริเวณทางเดิน
3. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวก	เป็นทางลาดดูไม่ฝ่อคนคลาย ลักษณะราวจับควรยื่นเพื่อให้จับได้ต่อเนื่องและไม่สะดุด เปลี่ยนวัสดุผิวเป็นสีสว่าง ขยายป้ายสัญลักษณ์ ตัวอักษรให้ใหญ่ขึ้น

แก้ไขลักษณะราวจับให้ยื่นจับได้ต่อเนื่อง ประตูห้องพักควรกว้าง 1.00 ม. ใส่ป้ายสัญลักษณ์หน้าห้องพัก ขยายป้ายสัญลักษณ์ ตัวอักษร และสัญลักษณ์ให้ใหญ่ขึ้น เพิ่มไฟส่องสว่าง เปลี่ยนวัสดุผิวให้เป็นสีสว่าง และควรใส่เอกลักษณ์ความเป็นเมืองน่าน

4.7.1.9 บันได

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั้ง 3 กลุ่มเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขบันไดจากทัศนียภาพจำลอง (แสดงในรูปที่ 4.22) และความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล (ตาราง 4.23) มีรายละเอียดดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.22 ทักษะสภาพจำลองบันไดของเกสต์เฮ้าส์

ตารางที่ 4.23 ความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขบันได

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	แนวทางการแก้ไข
1. กลุ่มผู้ประกอบการเกสต์เฮ้าส์	ใช้วัสดุไม้เป็นหลัก
2. กลุ่มนักท่องเที่ยวสูงอายุ กลุ่มเบบี้บูมเมอร์	-
3. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวก	บันได 1 ตอนควรมีจำนวน 7-8 ขั้น ขนาดราวจับควรมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 7-8 ซม. เพื่อให้จับได้เต็มมือ เพิ่มแสงสว่างที่ชั้นบันได ใช้วัสดุที่ไม่ลื่น ลูกตั้งให้อยู่ระหว่าง 15-18 ซม. ในระดับที่เท่ากันทั้งบันได และลูกนอนควรมีกว้าง 28 ซม.

บันไดใน 1 ตอนควรมีลูกนอน 7-8 ขั้น และมีชานพัก ขนาดราวจับมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 7-8 ซม. เพื่อให้จับได้เต็มมือ ใช้วัสดุลูกนอนที่ไม่ลื่น ลูกตั้งสูง 15 ซม. และอยู่ในระดับที่เท่ากันทั้งบันได ลูกนอนกว้าง 28 ซม. โดยมีไฟส่องสว่างที่ชั้นบันได

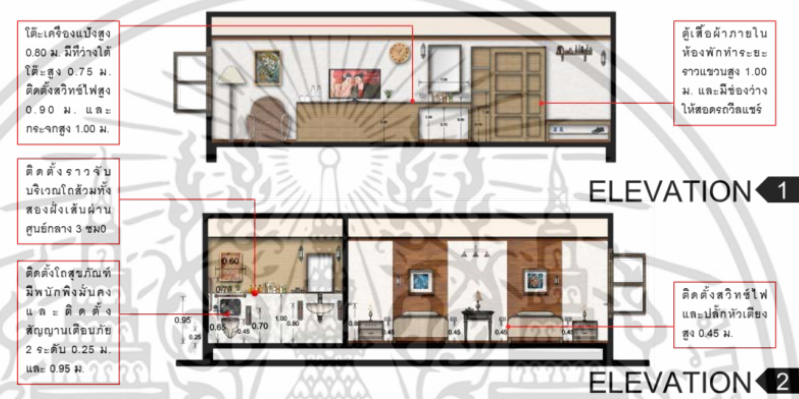
4.7.1.10 ห้องพักสำหรับผู้สูงอายุ

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั้ง 3 กลุ่มเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขห้องพักสำหรับผู้สูงอายุจากฝั่งพื้นที่ (แสดงในรูปที่ 4.23) รูปด้าน (แสดงในรูปที่ 4.24) และทัศนียภาพ (แสดงในรูปที่ 4.25) และความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล (ตาราง 4.24) มีรายละเอียดดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.23 ผังพื้นที่ห้องพักและห้องน้ำในห้องพักสำหรับผู้สูงอายุของเกสต์เฮ้าส์

รูปที่ 4.24 รูปด้านห้องพักสำหรับผู้สูงอายุของเกสต์เฮ้าส์

รูปที่ 4.25 ทัศนียภาพจำลองห้องพักสำหรับผู้สูงอายุของเกสต์เฮ้าส์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.24 ความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขห้องพักสำหรับผู้สูงอายุ

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	แนวทางการแก้ไข
1. กลุ่มผู้ประกอบการเกสต์เฮ้าส์	เตียงสูง 45-50 ซม. นิ่งแล้วเข้าต้องตั้งฉาก ที่นอนกว้างพอให้ผู้สูงอายุทำกายบริหารบนเตียงได้
2. กลุ่มนักท่องเที่ยวสูงอายุ กลุ่มเบบี๋บูมเมอร์	มีทางสัญจรตรงกลางระหว่างเตียงกว้าง 1.50 ม. ให้รถวีลแชร์ ติดตั้งหน้าต่างที่มีขนาดใหญ่ เพื่อระบายอากาศและรับลม แสงจากภายนอก
3. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวก	ควรอยู่ที่ชั้น 1 พื้นเตียงมีไฟส่องสว่างป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ ผู้สูงอายุควรใช้ราวแขนแบบโยกกลาง ติดตั้งราวจับที่หน้าบานประตูตู้เสื้อผ้า สวิตช์ไฟหัวเตียงเป็นแบบ 2 ทาง เลือกใช้แสงสว่างชนิดที่ไม่บาดตา เช่น ไฟหลืบที่ผ้า หรือไฟได้ผนัง ติดม่านสองชั้นแบบกรองทึบแสง

ห้องพักสำหรับผู้สูงอายุควรอยู่ที่ชั้น 1 มีทางสัญจรตรงกลางกว้าง 1.50 ม. สำหรับรถวีลแชร์ เตียงเดี่ยวสูง 45-50 ซม. และกว้างพอให้ผู้สูงอายุทำกายบริหารบนเตียงมีไฟส่องสว่างที่ขาเตียง สวิตช์ไฟหัวเตียงเป็นแบบ 2 ทาง เลือกใช้แสงสว่างชนิดที่ไม่บาดตา เช่น ไฟหลืบหรือไฟได้ผนัง ติดตั้งหน้าต่างขนาดใหญ่เพื่อรับลมและแสงธรรมชาติ ใ้ม่านสองชั้น แบบกรองแสง และทึบแสง และใส่ความเป็นเอกลักษณ์เมืองน่าน

4.7.1.11 ห้องน้ำภายในห้องพักสำหรับผู้สูงอายุ

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั้ง 3 กลุ่มเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขห้องน้ำภายในห้องพักสำหรับผู้สูงอายุจากทัศนียภาพ (แสดงในรูปที่ 4.26) และความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล (ตาราง 4.25) มีรายละเอียดดังนี้

รูปที่ 4.26 ทัศนียภาพจำลองห้องน้ำภายในห้องพักสำหรับผู้สูงอายุของเกสต์เฮ้าส์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.25 ความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขห้องน้ำในห้องพัก
สำหรับผู้สูงอายุ

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	แนวทางการแก้ไข
1. กลุ่มผู้ประกอบการเกสต์เฮ้าส์	เลือกใช้เก้าอี้แบบวางสำเร็จจะดูแลง่ายและสะดวกกว่าที่นั่งอาบนํ้าแบบก่อถาวร
2. กลุ่มนักท่องเที่ยวสูงอายุ กลุ่มเบบี้บูมเมอร์	ทำทางลาดไปสู่ที่ระบายน้ำให้เพียงพอไม่ทำให้เกิดน้ำขัง และเปียกไปยังส่วนอื่น
3. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวก	เพิ่มจำนวนช่องเปิดบานหน้าต่าง หรือใส่ช่องเปิดงานไม้สไตลีนานเพื่อนำแสงธรรมชาติและลมเพื่อเข้ามาระบายอากาศ พื้นห้องน้ำใช้วัสดุที่ไม่ลื่น ไม่มันก้นน้ำกระเด็น และทำรางน้ำกั้นระหว่างส่วนแห้งและเปียก ที่นั่งอาบนํ้าเป็นพื้นโล่งเพื่อป้องกันผู้สูงอายุเตะขอบและสะดวกในการเข้าถึงของรถวีลแชร์ เปลี่ยนหัวก๊อกน้ำที่อ่างล้างมือเป็นแบบก้านโยก ติดไฟหน้ากระจกทั้งสองฝั่ง โดยใช้แสงสีขาว ประตูป็นแบบเปิดออกสู่ภายนอกได้ 90 องศา

ติดตั้งบานหน้าต่าง หรือใส่ช่องแสงที่เป็นลักษณะงานไม้สไตลีนานเพื่อเปิดให้แสงและลมธรรมชาติเข้า พื้นห้องน้ำใช้วัสดุที่ไม่ลื่น เปลี่ยนหัวก๊อกน้ำเป็นแบบก้านโยก ติดไฟหน้ากระจกทั้งสองฝั่ง ที่นั่งอาบนํ้าใช้แบบเก้าอี้สำเร็จ ทำทางลาดไปสู่ที่ระบายน้ำให้เพียงพอ ไม่มันก้นน้ำกระเด็น และทำรางน้ำกั้นระหว่างพื้นที่แห้งและบริเวณที่อาบนํ้า

4.7.1.12 พื้นที่พักผ่อนส่วนกลาง

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั้ง 3 กลุ่มเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขพื้นที่พักผ่อนส่วนกลางจากผังพื้นและรูปด้าน (แสดงในรูปที่ 4.27) ทักษะคุณภาพ (แสดงในรูปที่ 4.28) และความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล (ตาราง 4.26) มีรายละเอียดดังนี้

รูปที่ 4.27 ผังพื้นและรูปด้านของพื้นที่พักผ่อนส่วนกลางของเกสต์เฮ้าส์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.28 ทศนิยมภาพจำลองพื้นที่พักผ่อนส่วนกลางของเกสต์เฮ้าส์

ตารางที่ 4.26 ความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขพื้นที่พักผ่อนส่วนกลาง

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	แนวทางการแก้ไข
1. กลุ่มผู้ประกอบการเกสต์เฮ้าส์	ใช้เก้าอี้สูง 45-50 ซม. โดยมีที่เท้าแขนเพื่อให้ยืนตัว
2. กลุ่มนักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี้บูมเมอร์	ผนังระหว่างพื้นที่พักผ่อนส่วนกลางและห้องพักรวมเป็นผนังชนิดกันเสียง และใช้วัสดุตกแต่งภายในเป็นไม้ที่แสดงเอกลักษณ์ของเมืองน่าน และสามารถใช้พื้นที่ร่วมกับพื้นที่เตรียมและรับประทานอาหารได้ นอกจากนี้ควรมีสัญญานอินเตอร์เน็ตไว้บริการ
3. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวก	คุณสมบัติที่ใช้เข้ากับความเป็นเมืองน่าน เฟอร์นิเจอร์ไม่เป็นมุมแหลม วัสดุพื้นที่ไม่ลื่น มีเคาน์เตอร์หรือโต๊ะคอมพิวเตอร์ ที่ต่ออินเตอร์เน็ตให้ใช้งาน ใช้ไฟติดผนังและไม่ควรวางของที่มีมุมห้อง เพิ่มขนาดทางสัญจรวีลแชร์ให้เข้าถึงส่วนที่นั่ง และเผื่อที่ว่างสำหรับวีลแชร์จอดนั่ง เลือกใช้เฟอร์นิเจอร์ที่ดูหนาและแข็งแรง เปลี่ยนวัสดุผ้าให้เป็นสีสว่าง

ใช้ผ้าให้เป็นสีสว่าง เฟอร์นิเจอร์น้ำหนักเบาแต่มั่นคงแข็งแรงมีที่เท้าแขนสามารถยันตัวได้ ไม่มีเหลี่ยมมุม หรือใส่วัสดุกันการกระแทก เก้าอี้สูง 45-50 ใช้วัสดุพื้นที่ไม่ลื่น มีเคาน์เตอร์หรือโต๊ะคอมพิวเตอร์ ติดตั้งไฟติดผนัง เพิ่มขนาดทางสัญจรวีลแชร์ให้กว้าง 1.00 ม. เลือกใช้วัสดุตกแต่งภายในเป็นไม้ที่แสดงเอกลักษณ์ของเมืองน่าน

4.7.1.13 พื้นที่เตรียมและรับประทานอาหาร

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั้ง 3 กลุ่มเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขพื้นที่เตรียมและรับประทานอาหารจากผังพื้นที่และรูปด้าน (แสดงในรูปที่ 4.29) ทศนิยมภาพ (แสดงในรูปที่ 4.30) และความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล (ตาราง 4.27) มีรายละเอียดดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.29 ผังพื้นและรูปด้านของพื้นที่เตรียมและรับประทานอาหารของเกสต์เฮ้าส์

รูปที่ 4.30 ทศนียภาพจำลองพื้นที่เตรียมและรับประทานอาหารของเกสต์เฮ้าส์

ตารางที่ 4.27 ความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขพื้นที่เตรียมและรับประทานอาหาร

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	แนวทางการแก้ไข
1. กลุ่มผู้ประกอบการเกสต์เฮ้าส์	-
2. กลุ่มนักท่องเที่ยวสูงอายุ กลุ่มเบบี้บูมเมอร์	สามารถใช้พื้นที่นั่งทานข้าวร่วมกับพื้นที่พักผ่อน มีความเป็นส่วนตัว พื้นที่ทางเดินกว้างพอสำหรับรถวีลแชร์ พื้น และเคาน์เตอร์ครัวใช้เป็นไม้ พร้อมตู้เย็น ไมโครเวฟและกาต้มน้ำไว้ให้บริการ
3. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวก	พื้นที่เตรียมและรับประทานอาหารควรเป็นพื้นที่กึ่งเปิดโล่ง มีหลังคาคลุมซึ่งช่วยในเรื่องการระบายอากาศ โดยพื้นควรอยู่ระดับเดียวกับภายใน ขยายทางสัญจรให้รถวีลแชร์กว้าง 1.00 ม. เตรียมพื้นที่นั่งสำหรับรถวีลแชร์ ไม่ขวางทางสัญจร เก้าอี้มีที่เท้าแขน หน้าต่างบานกระทุ้งติดตั้งสูง 2.00 ม. ขึ้นไป และเพิ่มแสงสว่างบริเวณเคาน์เตอร์

จัดทำพื้นที่เตรียมและรับประทานอาหารเป็นพื้นที่กึ่งเปิดโล่ง มีหลังคาคลุม ซึ่งช่วยในเรื่องระบายอากาศ มีพื้นอยู่ระดับเดียวกับพื้นภายในอาคาร ทางสัญจรกว้าง 1.00 ม.ให้รถวีลแชร์เข้าถึงได้ วัสดุพื้น ผนัง และเคาน์เตอร์ควรเป็นไม้ให้บรรยากาศเมืองน่าน เตรียมที่นั่งสำหรับรถวีลแชร์ เก้าอี้มีที่เท้าแขน เพิ่มแสงสว่างบริเวณที่ทำอาหาร รวมถึงมีอุปกรณ์เครื่องครัวบริการ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.8 เสนอแนะแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮาส์ที่สื่อถึงบรรยากาศจังหวัดน่าน

4.8.1 ที่จอดรถ

ที่จอดรถสำหรับผู้สูงอายุควรมีอย่างน้อย 1 คัน ใกล้กับทางเข้าอาคารมีขนาดความกว้างและยาวไม่น้อยกว่า 2.40×6.00 เมตร มีที่ว่างยาวตลอดที่จอดรถอย่างน้อย 1.00 เมตร ทางสัญจรสำหรับรถวีลแชร์ด้านหลังรถควรกว้าง 1.50 ม. พร้อมทำบังเกอร์กันรถและเซตระยะรถให้ห่างจากแนวทางเดินและทางลาด มีพื้นผิวเรียบ จำนวนที่จอดรถเพียงพอกับผู้เข้าพัก จัดทำสัญลักษณ์ที่พื้นช่องจอดรถขนาด 0.90×0.90 เมตร ป้ายสัญลักษณ์ใช้แบบแขวนจากเพดาน โดยสีของป้ายสัญลักษณ์ตัดกับตัวอักษร หลังคาเป็นแบบที่สลับโปร่งคลุมตลอดจากที่จอดรถจนถึงทางเข้าอาคาร มีไฟส่องสว่างเวลากลางวันและกลางคืน มีงานไม้แบบเมืองน่านและโดยใช้สีที่เข้ากับย่านเมืองเก่าเพื่อให้เข้ากับบรรยากาศเมืองน่าน (แสดงในรูปที่ 4.31)

รูปที่ 4.31 แนวทางการออกแบบที่จอดรถ

4.8.2 ทางลาด

ทางลาดความกว้างไม่น้อยกว่า 0.90 เมตร จัดทำให้มีความลาดชันน้อยที่สุดหรือไม่เกิน 1:12 (4.67 องศา) มีพื้นผิวต่างสัมผัสเตือนก่อนการเปลี่ยนระดับ มีราวจับทั้งสองฝั่งที่เรียบ และมั่นคง แข็งแรง ใช้วัสดุพื้นไม่ลื่นสามารถรองรับผู้ใช้ที่มีปัญหาในการเคลื่อนไหวและรถวีลแชร์โดยไม่ต้องมีผู้ช่วยเหลือ ระดับความสูงและวัสดุมีความต่อเนื่องกับพื้นอาคาร เลือกใช้วัสดุที่หาได้ง่ายในท้องถิ่น และหากมีชั้นสะดุดควรทำปาดมุม มีแสงส่องสว่างที่สบายตาทั้งกลางวันและกลางคืน มีเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งานไม้แบบเมืองน่านและใช้สีที่เข้ากับย่านเมืองเก่าเพื่อให้เข้ากับบรรยากาศเมืองน่าน (แสดงในรูปที่ 4.32)

รูปที่ 4.32 แนวทางการออกแบบทางลาด

4.8.3 บ้ายสัญลักษณ์

ป้ายสัญลักษณ์ใช้สีที่มีความเหมาะสมกับการใช้ในย่านเมืองเก่าโดยให้สีพื้นหลังและสีของอักษรตัดกันอย่างชัดเจนควรมีภาพสัญลักษณ์ ตัวอักษรภาษาไทยใช้อักษรแบบล้านนา และภาษาอังกฤษใช้ตัวพิมพ์เพื่อให้อ่านง่าย มองเห็นได้ชัดเจน ตัวอักษรหนาและขนาดใหญ่ บ้ายสัญลักษณ์ที่บอกทางไปสิ่งอำนวยความสะดวกติดตั้งสูง 1.50-2.00 เมตร และป้ายบอกข้อมูลหรือแผนที่ติดตั้งสูง 0.90-1.80 เมตร มีไฟส่องสว่างในเวลากลางคืน ใช้วัสดุไม้ที่หาได้ง่ายในท้องถิ่น เพื่อให้เข้ากับบรรยากาศเมืองน่าน (แสดงในรูปที่ 4.33)

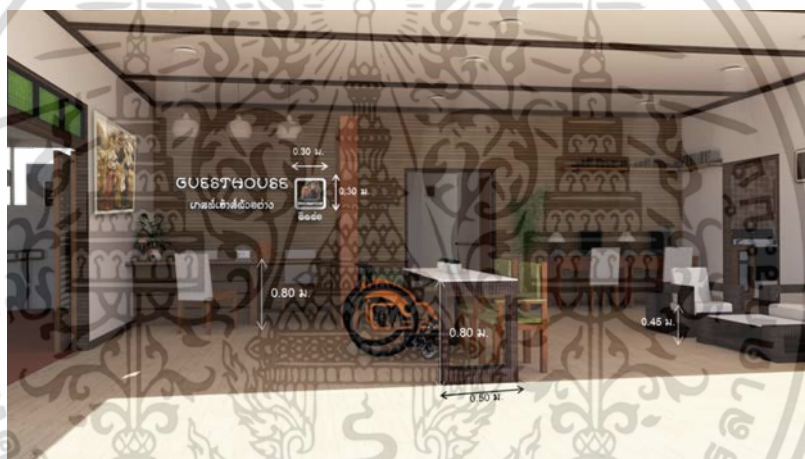

รูปที่ 4.33 แนวทางการออกแบบป้ายสัญลักษณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.8.4 จุดให้บริการข้อมูล

จุดให้บริการข้อมูลควรอยู่ในตำแหน่งที่ผู้สูงอายุสามารถเข้าถึงได้สะดวก มีเคาน์เตอร์ติดต่อที่รถวีลแชร์เข้าถึงได้ เคาน์เตอร์สูงไม่เกิน 0.80 ม. มีที่ว่างใต้โต๊ะสูงจากพื้น 70-75 ซม. เพื่อให้รถวีลแชร์สอดขา ความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 40 ซม. จัดทำที่นั่งสำหรับผู้ใช้วีลแชร์อย่างเป็นทางการเป็นสัดส่วน ชุดเฟอร์นิเจอร์มีน้ำหนักเบาแต่ต้องมั่นคงแข็งแรง ไม่มีเหลี่ยมมุม หรือใส่วัสดุกันการกระแทก เก้าอี้สูง 45-50 ซม. ไม่ควรมีธรณีประตู พื้นต่างระดับ หรือขั้นสะดุด ติดตั้งแสงส่องสว่างภายในทั้งแสงประดิษฐ์และธรรมชาติ พื้นและผนังใช้สีตัดกัน ฝ้าควรใช้สีสว่างเพื่อให้พื้นที่ดูโล่ง ใส งานไม้แกะสลัก หรือรูปวาดแบบล้านนาที่มีสีสันสดใสให้เข้ากับบรรยากาศเมืองน่าน ซึ่งช่วยกระตุ้นการมองเห็นของผู้สูงอายุ มีบรรยากาศดี นอกจากนี้ยังควรมีข้อมูลแผ่นพับสถานที่ท่องเที่ยว ที่กิน และแผนที่บริการ (แสดงในรูปที่ 4.34)

รูปที่ 4.34 แนวทางการออกแบบป้ายสัญลักษณ์

4.8.5 ห้องน้ำสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์

ห้องน้ำสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์ควรมีอย่างน้อย 1 ห้อง ตั้งอยู่ในตำแหน่งที่เข้าถึงได้สะดวกมีประตูใกล้กับทางเข้าออก มีพื้นที่ว่างภายในเส้นผ่านศูนย์กลางไม่น้อยกว่า 1.50 ม. ระดับพื้นภายในเสมอกับพื้นภายนอก ใช้ประตูบานเลื่อน หรือบานเปิดออกสู่ภายนอกมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 0.90 ม. ติดตั้งโถสุขภัณฑ์ชนิดนั่งราบแบบมีพนักพิงหลังสูงจากพื้น 0.45-0.50 ม. พร้อมติดตั้งราวจับและสัญญาณขอความช่วยเหลือแบบง่ายๆ เช่น กระดิ่ง ที่ปล่อยน้ำเป็นชนิดคันโยก ติดตั้งโถปัสสาวะชายพร้อมราวจับ วัสดุราวจับใช้เป็นไม้ ติดตั้งที่ใส่กระดาษชำระอยู่บริเวณเอื้อมถึงสะดวก ติดตั้งเคาน์เตอร์ระหว่างอ่างล้างมือและโถสุขภัณฑ์ ขอบบนของอ่างล้างมือสูงไม่น้อยกว่า 0.75 ม. แต่ไม่เกิน 0.80 ม. มีที่ว่างใต้อ่างสูงไม่น้อยกว่า 0.60 ม. กระจก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บริเวณอ่างล้างมือขอบล่างของกระจกสูงไม่เกิน 1.00 ม. พื้นปูด้วยกระเบื้องผิวสากและดูสะอาด แยกพื้นที่แห้งและเปียกออกจากกัน จัดทำช่องแสงที่เป็นงานไม้แบบน่านเพื่อให้เข้ากับบรรยากาศ เมืองน่าน (แสดงในรูปที่ 4.35)

รูปที่ 4.35 แนวทางการออกแบบห้องน้ำสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์

4.8.6 ทางเข้าอาคาร

พื้นที่ทางเข้าอาคารมีพื้นผิวเรียบเสมอกัน ไม่มีขั้นสะดุดและสิ่งกีดขวางเพื่อเปิดมุมมองเข้าสู่อาคาร รวมถึงควรอยู่ในระดับเดียวกับพื้นลานจอดรถ หากอยู่ต่างระดับให้ทำบันไดพร้อมทำค้ำที่ขอบบันไดและทำทางลาดขึ้น-ลง ติดตั้งราวจับ 2 ระดับ พื้นปูกระเบื้องดินเผาแบบสาก มีหลังคาคลุมกันแดด กันฝน เลือกใช้สีน้ำตาลหรือสีที่กลมกลืนกับย่านเมืองเก่าและใช้วัสดุไม่เป็นหลัก เพื่อให้เข้ากับบรรยากาศเมืองน่าน (แสดงในรูปที่ 4.36)

รูปที่ 4.36 แนวทางการออกแบบทางเข้าอาคาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.8.7 ประตูทางเข้า-ออกเกสต์เฮ้าส์

ประตูทางเข้า-ออกเกสต์เฮ้าส์กว้างไม่น้อยกว่า 90 ซม. เปิดออกมาไม่กีดขวางทางสัญจรหรือใช้เป็นประตูบานเลื่อนที่เปิด-ปิดง่าย มองเห็นได้อย่างชัดเจนว่าเป็นทางเข้า-ออกเกสต์เฮ้าส์ และหากมีธรณีประตูความสูงต้องไม่เกินกว่า 2 ซม. โดยขอบทั้งสองด้านมีความลาดเอียงไม่เกิน 45 องศา มีช่องหน้าต่างให้เปิดให้แสงและลมธรรมชาติเข้า วัสดุเป็นไม้และเลือกใช้โทนสีที่กลมกลืนกับเมืองเก่า (แสดงในรูปที่ 4.37)

รูปที่ 4.37 แสดงแนวทางการออกแบบประตูทางเข้า-ออกเกสต์เฮ้าส์

4.8.8 ทางเชื่อมระหว่างอาคาร-ระเบียง

ทางเชื่อมระหว่างอาคาร-ระเบียงกว้างไม่น้อยกว่า 1.50 ม. พื้นทำจากวัสดุที่ไม่ลื่นและอยู่ระดับเดียวกัน หรือหากเป็นพื้นต่างระดับควรติดตั้งราวจับโดยราวจับต้องยื่นให้สามารถจับได้ต่อเนื่องไม่สะดุด ติดตั้งแสงส่องสว่างหรือติดแถบสะท้อนแสงบริเวณพื้นต่างระดับ หากทำทางลาดจะต้องมีความลาดชันไม่เกิน 1:12 (4.67 องศา) และมีจุดให้นั่งพัก มีป้ายสัญลักษณ์หน้าห้องพักที่เห็นได้ชัดเจน (แสดงในรูปที่ 4.38)

รูปที่ 4.38 แสดงแนวทางการออกแบบทางเชื่อมระหว่างอาคาร-ระเบียง

4.8.9 บันได

บันไดกว้างอย่างน้อย 1.50 ม. ลูกตั้งไม่ควรสูงเกิน 15 ซม. มีระยะเท่ากันตลอดทั้งบันไดและปิดลูกตั้ง ลูกนอนกว้าง 25-28 ซม. และติดวัสดุกันลื่น มีระยะเหลื่อมกันไม่เกิน 2 ซม. โดยบันไดใน 1 ตอนควรมี 7-8 ขั้น และมีชานพัก ติดตั้งราวจับที่สามารถจับยึดได้ทั้ง 2 ฝั่ง ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 7-8 ซม. เพื่อให้จับได้มั่นคงแข็งแรง มีไฟส่องสว่างบริเวณขั้นบันได และใช้วัสดุเป็นไม้ เพื่อให้เข้ากับบรรยากาศเมืองน่าน (แสดงในรูปที่ 4.39)

รูปที่ 4.39 แสดงแนวทางการออกแบบบันได

4.8.10 ห้องพักสำหรับผู้สูงอายุ

ห้องพักสำหรับผู้สูงอายุควรมีอย่างน้อย 1 ห้องและมีห้องน้ำอยู่ภายใน รวมถึงอยู่ที่ชั้น 1 ของเกสต์เฮาส์ ประตูทางห้องพักเปิดค้างได้ไม่น้อยกว่า 90 องศาโดยไม่กีดขวางทางสัญจร หรือใช้ชนิดเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บานเลื่อนมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 90 ซม. ติดป้ายสัญลักษณ์หมายเลขห้องพักสูงจากพื้น 1.20-1.50 ม. เลื่อนใช้เตียงเดี่ยวความสูง 45-50 ซม. มีที่นอนกว้างพอให้ผู้สูงอายุทำกายบริหารบนเตียงได้ ได้เตียงเป็นที่โล่งรถวีลแชร์เข้าถึงได้มีทางสัญจรระหว่างเตียงกว้าง 1.50 ม. สำหรับรถวีลแชร์ ขาเตียงมีไฟส่องสว่างกันลื่นล้มหรือสะดุด ตู้เสื้อผ้าติดตั้งใช้ราวแขวนแบบโยกลงและสูงไม่เกิน 1.20 ม. สำหรับรถวีลแชร์ โต๊ะเครื่องแป้งและโต๊ะเขียนหนังสือสูงไม่เกิน 80 ซม. มีพื้นที่วางได้ โต๊ะสูงจากพื้น 70-75 ซม. ติดตั้งปลั๊กและสวิตช์ไฟสูงจากพื้น 45-90 ซม. สวิตช์ไฟหัวเตียงเป็นแบบสองทาง ติดตั้งแสงส่องสว่างชนิดที่ไม่บาดตาอาจเป็นไฟหลืบ หรือไฟไล้ผนัง หน้าต่างสามารถเปิดรับแสงและลมธรรมชาติได้ เลือกใช้ม่านสองชั้นแบบกรองและทึบแสง นอกจากนี้ยังควรดูแลเรื่องความปลอดภัยคือ มีปุ่มขอความช่วยเหลือภายในห้องพัก เลือกใช้วัสดุปูพื้น ฝักรวมถึงเฟอร์นิเจอร์ภายในโดยใช้ไม้เป็นหลัก และมีสภาพออกแบบล้าขนาดกแต่งให้บรรยากาศเมืองน่าน (แสดงในรูปที่ 4.40)

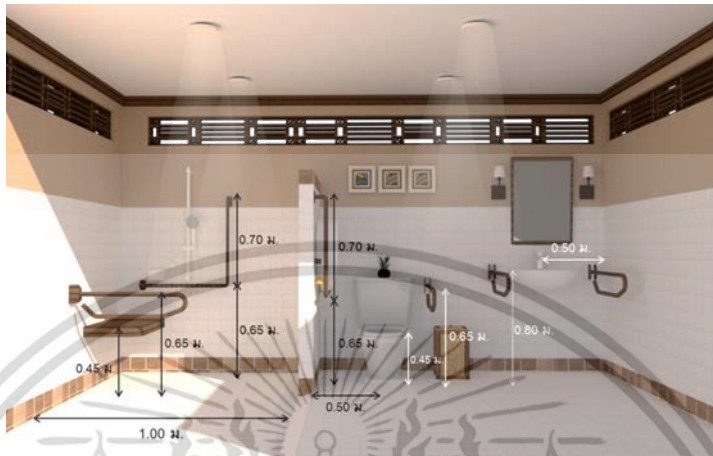
รูปที่ 4.40 แสดงแนวทางการออกแบบห้องพักสำหรับผู้สูงอายุ

4.8.11 ห้องน้ำภายในห้องพักสำหรับผู้สูงอายุ

ห้องน้ำภายในห้องพักสำหรับผู้สูงอายุควรมีที่อาบน้ำขนาดไม่น้อยกว่า 1.10 x 1.20 ม. มีที่นั่งอาบน้ำแบบเก้าอี้สำเร็จรูปความสูง 45-50 ซม. เพื่อให้ดูแลรักษาง่ายพร้อมติดตั้งราวจับไว้กับกำแพงด้านหลัง และด้านข้างที่นั่งความสูงไม่น้อยกว่า 65 ซม. แต่ไม่เกิน 70 ซม. ฝักบัวปรับระดับและถอดได้ติดตั้งความสูงจากพื้นไม่เกิน 1.20 ม. ติดตั้งอุปกรณ์ภายในที่อาบน้ำสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 0.30-1.20 ม. ใส่ม่านกันน้ำกระเด็นและทำรางน้ำกั้นระหว่างพื้นที่แห้งและเปียกมีช่องระบายน้ำที่พื้นตรงมุม มีพื้นที่ว่างเส้นผ่านศูนย์กลางไม่น้อยกว่า 1.50 ม. ติดตั้งโถสุขภัณฑ์แบบนั่งราบมีพนักพิงหลังพร้อมติดตั้งราวจับ อ่างล้างหน้ากว้างและก้นอ่างลึก ติดไฟหน้ากระจกทั้งสองฝั่งโดยใช้แสงสีขาว ประตูกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 0.90 ม. ติดตั้งหน้าต่างหรือช่องแสงพอให้แสงและลม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ธรรมชาติเข้ามาเพื่อระบายอากาศ ใช้วัสดุปูพื้นที่ไม่สิ้น เลือกลงใช้วัสดุผนัง ราวจับ และอุปกรณ์ใน
ห้องน้ำที่ทำจากไม้เพื่อให้เข้ากับบรรยากาศเมืองน่าน (แสดงในรูปที่ 4.41)

รูปที่ 4.41 แสดงแนวทางการออกแบบห้องน้ำภายในห้องพักสำหรับผู้สูงอายุ

4.8.12 พื้นที่พักผ่อนส่วนกลาง

พื้นที่พักผ่อนส่วนกลางควรเป็นพื้นระดับเดียวกัน หรือหากมีพื้นต่างระดับควรทำทางลาด หรือ
ติดตั้งราวจับ มีที่นั่งเล่นที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวที่มาเป็นหมู่คณะได้ และมีหลายรูปแบบคือ ที่
นั่ง ที่เอนนอน หรือตั้งควรมีความสูง 45-50 ซม. และเผื่อที่ว่างสำหรับจอดรถวีลแชร์เป็นสัดส่วน
ชุดเฟอร์นิเจอร์ภายในมีน้ำหนักเบาแต่มั่นคงแข็งแรง มีที่ทำวแกนที่สามารถย่นตัวได้ ไม่มีเหลี่ยม
มุมหรือหากมีควรใส่วัสดุกันการกระแทก ผนังระหว่างพื้นที่พักผ่อนส่วนกลางและห้องพักควรเป็น
ผนังชนิดกันเสียง ติดตั้งไฟแบบติดผนัง ไม่ควรวางของที่มุมห้อง มีบรรยากาศที่ดีและมีความเป็น
ส่วนตัว ใช้แสงและลมธรรมชาติ มีภาพวาดแบบล้านนา และงานไม้แกะสลักตกแต่งให้บรรยากาศ
เมืองน่าน (แสดงในรูปที่ 4.42)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.42 แสดงแนวทางการออกแบบพื้นที่พักผ่อนส่วนกลาง

4.8.13 พื้นที่เตรียมและรับประทานอาหาร

พื้นที่เตรียมและรับประทานอาหารเป็นพื้นที่กึ่งเปิดโล่งซึ่งช่วยในเรื่องการระบายอากาศโดยใช้ลมและแสงธรรมชาติ พื้นอยู่ระดับเดียวกับภายในอาคาร ทางสัญจรกว้าง 1.00 ม.พอให้รถวีลแชร์ สัญจร วัสดุพื้น ผนัง และเคาน์เตอร์ครัวควรทำจากไม้ มีการจัดเคาน์เตอร์ตามลำดับการใช้งาน มีที่นั่งเพียงพอโดยสามารถใช้งานร่วมกับพื้นที่นั่งพักผ่อนส่วนกลางได้ ชุดรับประทานอาหารมีสัดส่วนที่เหมาะสมกับการใช้งานคือ โต๊ะสูง 75 ซม. และเก้าอี้สูง 45 ซม. มีที่ทำวแขนรวมถึงมีอุปกรณ์เครื่องครัวบริการ มีภาพวาดแบบล้านนาตกแต่งให้เข้ากับบรรยากาศเมืองน่าน (แสดงในรูปที่ 4.43)

รูปที่ 4.43 แสดงแนวทางการออกแบบพื้นที่เตรียมและรับประทานอาหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

อภิปรายผลการวิจัย

บทนี้นำเสนอสาระสำคัญของ การวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และ ข้อเสนอแนะในการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์คือ 1) เพื่อสำรวจปัญหาและความคิดเห็นของผู้ประกอบการ นักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี๋บูมเมอร์ และผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮาส์ อำเภอเมือง จังหวัดน่าน และ 2) เพื่อเสนอแนะแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮาส์ที่สื่อถึงบรรยากาศจังหวัดน่าน เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี๋บูมเมอร์ การวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพเก็บข้อมูลโดยการสำรวจ และสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูล มีการเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลอย่างเจาะจงโดยมี 4 กลุ่มดังนี้ (1) เกสต์เฮาส์กรณีศึกษา (2) ผู้ประกอบการเกสต์เฮาส์กรณีศึกษา (3) นักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี๋บูมเมอร์ และ (4) ผู้เชี่ยวชาญ

การวิจัยครั้งนี้มีกรอบแนวความคิดในการวิจัยมาจากแนวคิดการออกแบบสภาพแวดล้อมและที่พักอาศัยของผู้สูงอายุ ของไตรรัตน์ จารุทัศน์ (2553) ซึ่งมีอยู่ 4 ประเด็นดังนี้ (1) มีความปลอดภัยทางกายภาพ ทางด้านร่างกายและสุขภาพอนามัย (2) ความสามารถเข้าถึงได้ง่าย (3) ความสามารถสร้างแรงกระตุ้น และ (4) การออกแบบให้ดูแลรักษาง่าย ผู้วิจัยได้นำแนวคิดดังกล่าวมาเป็นกรอบในการศึกษาและออกแบบเครื่องมือวิจัย โดยมีเครื่องมือในงานวิจัย ได้แก่ แบบสำรวจ เกสต์เฮาส์กรณีศึกษา แบบสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูล เอกสาร และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ประกอบแบบสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์จากแบบสำรวจ วิเคราะห์เนื้อหาจากแบบสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูล และนำมาวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบ ซึ่งจากข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์ ได้นำมาสรุปเป็นผลการวิจัย 2 ประเด็นคือ 1) สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮาส์กรณีศึกษา และ 2) ความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮาส์ของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล โดยในแต่ละประเด็นมีรายละเอียดดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.1 สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษา

ผู้วิจัยลงพื้นที่สำรวจและถ่ายภาพสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษาอย่างละเอียด สรุปได้ดังนี้

1) เกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษาทั้ง 4 แห่งไม่ได้มีการจัดทำ หรือติดตั้งสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุไว้ภายใน พบว่าไม่มีพื้นที่จอดรถภายในเกสต์เฮ้าส์สำหรับนักท่องเที่ยวโดยจะให้นักท่องเที่ยววนารถไปจอดภายนอกในบริเวณที่ใกล้กับเกสต์เฮ้าส์ หรือบางแห่งมีพื้นที่แต่มีพื้นถนนที่ไม่เหมาะสมคือ เป็นพื้นหญ้า หรือพื้นกรวดโรย 2) มีป้ายสัญลักษณ์เพียงบางจุด เช่น ชื่อของเกสต์เฮ้าส์บริเวณทางเข้าด้านหน้า ป้ายที่จอดรถ และป้ายห้องน้ำซึ่งติดตั้งอยู่ในจุดที่สังเกตเห็นได้ยาก รวมถึงสีของป้ายและอักษรเลือกใช้สีที่สังเกตเห็นได้ยาก และเกสต์เฮ้าส์บางแห่งได้จัดทำห้องพักเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวสูงอายุ หรือนักท่องเที่ยวที่ไม่ต้องการขึ้น-ลงบันไดไว้บริการที่ชั้น 1 แต่ภายในห้องพักไม่ได้มีการติดตั้งสิ่งอำนวยความสะดวก รวมถึงไม่มีห้องน้ำอยู่ภายใน 3) เกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษามีลักษณะเป็นบ้านเรือนไทย ดังนั้นพื้นภายในจึงมีลักษณะเป็นพื้นต่างระดับอยู่หลายจุด เช่น พื้นที่ทางเชื่อมระหว่างอาคาร-ระเบียงเชื่อมต่อไปยังห้องพัก และพื้นที่พักผ่อนส่วนกลางซึ่งเป็นพื้นต่างระดับสูง 20 ซม. ซึ่งเสี่ยงต่อการสะดุดหกล้ม (แสดงในรูปที่ 5.1)

รูปที่ 5.1 พื้นที่ทางเชื่อมระหว่างอาคาร-ระเบียงภายในเกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษา

4) จุดให้บริการข้อมูลภายในเกสต์เฮ้าส์ไม่พร้อมรองรับนักท่องเที่ยวที่ใช้รถวีลแชร์เนื่องจากบางแห่งทำเคาน์เตอร์ที่สูงเกิน 80 ซม. ไม่มีช่องว่างสำหรับสอดขา หรือหากมีพื้นที่ว่างได้โต๊ะก็จะมีของวางอย่างไม่เป็นระเบียบ รวมไปถึงพื้นที่นั่งพักคอยบริเวณจุดให้บริการข้อมูลนั้นมีกรณีประตู และขั้นสะดุดอยู่หลายจุด การจัดวางชุดเฟอร์นิเจอร์ที่เกิดขวางทางสัญจร ซึ่งเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุแก่นักท่องเที่ยวสูงอายุ รวมถึงผู้ใช้รถวีลแชร์ใช้งานไม่สะดวก (แสดงในรูปที่ 5.2)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 5.2 จุดให้บริการข้อมูลภายในเกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษา

5) ห้องน้ำสาธารณะภายในเกสต์เฮ้าส์รวมถึงห้องน้ำภายในห้องพักของเกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษาทั้ง 4 แห่งไม่ได้มีการจัดทำ หรือติดตั้งสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ เช่น ราวจับบริเวณอ่างล้างมือ และโถสุขภัณฑ์ อีกทั้งโถสุขภัณฑ์เป็นชนิดที่ไม่มีพนักพิงหลัง พื้นห้องน้ำเป็นกระเบื้องที่มีพื้นผิวลื่น หรือทรายล้างที่มีตะไคร่น้ำเกาะซึ่งทำให้ลื่น และพื้นผิวดูไม่สะอาด (แสดงในรูปที่ 5.3)

รูปที่ 5.3 ห้องน้ำสาธารณะภายในเกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษา

6) เกสต์เฮ้าส์ทั้ง 4 แห่งมีทางเดินจากภายนอกเข้าสู่อาคาร เป็นพื้นต่างระดับ โดยไม่มีการทาสีหรือป้ายสัญลักษณ์บอก มีลักษณะพื้นผิวไม่เรียบเสมอกัน 7) เกสต์เฮ้าส์ทั้ง 4 แห่ง มีความกว้างประตูทางเข้าน้อยกว่า 90 ซม. 8) ผู้ประกอบการเกสต์เฮ้าส์ปรับปรุงพื้นที่ชั้น 1 เป็นที่พักอาศัย และห้องพักของนักท่องเที่ยวซึ่งมีการปรับระดับพื้นชั้น 1 ทำให้ระดับพื้นชั้นสองยกตัวสูงขึ้น ส่งผลให้บันไดขึ้นชั้นสองของเกสต์เฮ้าส์มีลักษณะสูงชัน โดยมีลูกตั้งสูง 20 ซม. และมีลูกนอนที่กว้างเพียง 20 ซม. โดยบันไดมีความกว้างน้อยกว่า 1.50 ม. และไม่มีชานพัก อันเนื่องมาจากโครงสร้าง และเนื้อที่ของเกสต์เฮ้าส์ที่มีจำกัด (แสดงในรูปที่ 5.4)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 5.4 บันไดภายในเกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษา

9) จากการที่ผู้ประกอบการเกสต์เฮ้าส์ปรับปรุงพื้นที่ชั้น 1 ไว้เป็นห้องพักเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวสูงอายุ แต่ก็ไม่ได้มีการจัดทำ หรือติดตั้งสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการใช้งานทั้งภายในห้องพักและห้องน้ำ 10) พื้นบริเวณที่พักผ่อน มีลักษณะเป็นพื้นต่างระดับอยู่หลายจุดที่สูงมากกว่า 15 ซม. 11) เกสต์เฮ้าส์บางแห่งมีพื้นที่รับประทานอาหารอยู่ภายนอกอาคารไม่มีหลังคาคลุม และบางแห่งอยู่บริเวณชั้น 2 ทำให้ไม่สะดวกกับผู้สูงอายุและผู้ใช้รถวีลแชร์ในการขึ้น-ลงบันได รวมถึงมีพื้นต่างระดับหลายจุดที่สูงมากกว่า 15 ซม.

จากการลงพื้นที่สำรวจเกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษาผู้วิจัยพบว่าเกสต์เฮ้าส์ทั้ง 4 แห่งไม่ได้จัดทำ หรือติดตั้งสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุไว้ แม้ว่าจะปรับปรุงพื้นที่ชั้น 1 ไว้เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวสูงอายุหรือผู้ที่ไม่สะดวกในเดินขึ้นลงบันได และมีพื้นภายในเป็นพื้นต่างระดับ ขึ้นสะดวก และธรณีประตูอยู่หลายจุด รวมทั้งภายในค่อนข้างมืดเนื่องจากเป็นลักษณะบ้านไม้ที่ภายในค่อนข้างมืด และมีไฟส่องสว่างที่ให้แสงสว่างเป็นจุด จึงควรมีการปรับปรุง จัดทำหรือติดตั้งสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวสูงอายุที่เข้ามาท่องเที่ยวในเมืองน่านที่เพิ่มมากขึ้น

5.1.2 ความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์ของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั้ง 3 กลุ่มพบว่ากลุ่มของผู้ประกอบการเกสต์เฮ้าส์ยังไม่เห็นถึงความจำเป็นในการจัดทำ หรือติดตั้งสิ่งอำนวยความสะดวกเนื่องจากสัดส่วนผู้สูงอายุที่เข้าพักหรือผู้ที่ใช้รถวีลแชร์มีจำนวนน้อยมากเมื่อเทียบกับสัดส่วนลูกค้ากลุ่มอื่น อีกทั้งนักท่องเที่ยวสูงอายุที่เข้ามาพักส่วนใหญ่มักจะเข้าพักพร้อมกับครอบครัวมีลูกหลานคอยดูแล สามารถดูแลตนเองได้ และมองว่าการจัดทำ หรือติดตั้งสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุนั้นเกินความจำเป็นและเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สวอนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิ้นเปลืองงบประมาณเนื่องจากเป็นที่พักขนาดเล็ก และที่พักรักก็ได้ออกแบบเพื่อรองรับผู้สูงอายุไว้แล้ว เช่น มีห้องพักรู้อยู่ที่ชั้น 1 ซึ่งขัดแย้งกับผลการสำรวจที่พบว่าแม้ว่าจะมีห้องพักรู้อยู่ที่ชั้น 1 แต่ก็ไม่ได้มีการจัดทำ หรือติดตั้งสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุเพื่อให้ใช้งานได้อย่างเหมาะสม และยังขัดแย้งกับผลการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวสูงอายุ และผู้เชี่ยวชาญที่กล่าวว่าควรจัดทำ หรือติดตั้งสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับการใช้งานที่เหมาะสมมากขึ้นคือ (1) จัดทำป้ายสัญลักษณ์ที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน มีภาพสัญลักษณ์ประกอบกับตัวอักษรภาษาไทยและภาษาอังกฤษ (2) บริเวณพื้นที่ต่างระดับที่มีอยู่ในหลายจุดของเกสต์เฮ้าส์ ควรจัดทำทางลาดหากมีงบประมาณ และพื้นที่เพียงพอเพียงพอ หรือหากมีข้อจำกัดเรื่องพื้นที่ภายในเกสต์เฮ้าส์ควรแก้ไขด้วยการติดตั้งราวจับ และปาดมูมบริเวณขั้นระดัค (3) ทำห้องน้ำไว้ภายในห้องพักรูที่จัดเตรียมไว้สำหรับนักท่องเที่ยวสูงอายุซึ่งอยู่ที่ชั้น 1 ของเกสต์เฮ้าส์โดยติดตั้งสิ่งอำนวยความสะดวกไว้ภายใน เช่น ราวจับบริเวณโถสุขภัณฑ์ และมีเก้าอี้นั่งอาบน้ำ ออกแบบให้พื้นที่แห้งและเปียกแยกออกจากกัน (4) ห้องพักรูที่อยู่ชั้น 1 ควรจัดทำ หรือติดตั้งสิ่งอำนวยความสะดวกไว้ภายใน เช่น ราวจับในห้องพักรูติดซีไฟใกล้กับหัวเตียงและเป็นแบบสองทาง รวมถึงใช้เตียงเดี่ยวมีพื้นที่เตียงโล่ง โดยที่ขาเตียงมีไฟส่องสว่างเพื่อป้องกันการสะดุดล้ม

จากผลการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ประกอบการเกสต์เฮ้าส์พบว่างบประมาณ และการดูแลรักษาหลังการจัดทำ หรือติดตั้งสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นประเด็นที่ผู้ประกอบการเกสต์เฮ้าส์คำนึงถึง ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเรื่องการติดตั้งสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุในกรณีที่มีงบประมาณจำกัดพบว่ากลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั้ง 3 กลุ่มต้องการให้จัดทำห้องน้ำ คือการติดตั้งราวจับที่โถสุขภัณฑ์ เปลี่ยนวัสดุปูพื้นให้ไม่ลื่น และดูแลสะอาดตาเนื่องจากห้องน้ำเป็นพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ และยังเป็นพื้นที่ที่ควรใช้งานได้ด้วยตนเองแม้ไม่มีผู้ช่วยเหลือ

จากผลการวิจัยทั้งหมดสามารถสรุปตามกรอบแนวคิดการออกแบบสภาพแวดล้อมและที่พักอาศัยของไตรรัตน์ จารุทัศน์ (2553) มาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยมี 4 ประเด็นดังนี้ 1) ความปลอดภัยทางกายภาพ ทางด้านร่างกายและสุขภาพอนามัย 2) การสามารถเข้าถึงได้ง่าย 3) การสามารถสร้างแรงกระตุ้น 4) การดูแลรักษาง่าย โดยในแต่ละประเด็นมีรายละเอียดดังนี้(ตารางที่ 5.1)

ตารางที่ 5.1 สรุปผลการวิจัยตามกรอบแนวคิดการออกแบบสภาพแวดล้อมและที่พักอาศัยของ
ผู้สูงอายุ

ประเด็นตามกรอบ แนวคิดในงานวิจัย	รายละเอียด
1. ความปลอดภัยทาง กายภาพ ทางด้านร่างกาย และสุขภาพอนามัย	<p>การออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์ที่มีความปลอดภัยในการใช้งานของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุมี 13 ประเภท ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ที่จอดรถสำหรับผู้สูงอายุควรมีอย่างน้อย 1 คัน ขนาด 2.40 x 6.00 ม. มีพื้นที่ว่างข้างที่จอดรถกว้าง 1.00 ม.ยาวตลอด ระยะใกล้กับทางเข้าอาคาร มีหลังคาคลุมตลอดจากที่จอดรถจนถึงทางเข้าอาคาร และควรทำบังเกอร์กันรถพุ่งชนหรือขอบปูนที่หยุดล้อรถ 2) ทางลาดมีราวจับที่มั่นคง แข็งแรงรวมถึงมีไฟส่องสว่างที่เหมาะสม 3) ป้ายสัญลักษณ์แบบติดผนังควรติดตั้งในระยะเวลาสายตาคือ 1.50-1.60 ม. หากเป็นป้ายแบบแขวนควรติดตั้งสูงไม่น้อยกว่า 2.00 ม. เพื่อกันอุบัติเหตุจากการเดินชน 4) จุดให้บริการข้อมูลไม่ควรมีธรณีประตูหรือขั้นสะดุดที่เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ มีการจัดวางเฟอร์นิเจอร์ที่เป็นสัดส่วนไม่กีดขวางทางสัญจรรวมถึงมีความมั่นคงแข็งแรง ไม่มีเหลี่ยมมุมที่จะทำให้เกิดอันตรายแก่ผู้สูงอายุ 5) ห้องน้ำสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์ติดตั้งสิ่งอำนวยความสะดวก คือ ราวจับ การเลือกใช้วัสดุพื้นที่ไม่ลื่น แยกพื้นที่แห้งและเปียก การมีไฟส่องสว่างที่เหมาะสมเพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ 6) ทางเข้าสู่อาคารควรเป็นพื้นเรียบอยู่ในระดับเดียวกัน ไม่มีขั้นสะดุด มีหลังคาคลุมกันแดด-กันฝน และจัดระเบียบพื้นที่ทางเข้าด้านหน้าไม่ให้มีสิ่งของกีดขวาง 7) ประตูทางเข้า-ออกเกสต์เฮ้าส์เมื่อเปิดออกมาไม่ควรกีดขวางทางสัญจรรวมถึงสามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน 8) ทางเชื่อมระหว่างอาคาร-ระเบียงควรมีการปรับพื้นต่างระดับโดยทำทางลาดหรือติดตั้งราวจับเพื่อให้ผู้สูงอายุสามารถจับพยุงตัว ติดตั้งไฟแสงสว่างหรือติดแถบสะท้อนแสงเพื่อให้สามารถ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

ประเด็นตามกรอบแนวคิดในงานวิจัย	รายละเอียด
	<p>มองเห็นได้อย่างชัดเจนในบริเวณที่เป็นพื้นต่างระดับ</p> <p>9) บันไดควรปรับปรุงลูกตั้งให้ไม่สูงเกิน 15 ซม. และลูกนอนควรกว้างอยู่ที่ 25-28 ซม. ติดวัสดุกันลื่นเนื่องจากลูกนอนเป็นไม้ขัดมันซึ่งมีความลื่น ติดตั้งราวจับที่มีความมั่นคงแข็งแรงสามารถจับยึดได้ทั้ง 2 ข้าง รวมถึงมีไฟส่องสว่างบริเวณขั้นบันได</p> <p>10) ห้องพักสำหรับผู้สูงอายุควรเลือกใช้เฟอร์นิเจอร์คือตู้เสื้อผ้า โต๊ะ เติงที่ไม่เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุรวมถึงสามารถรองรับผู้ใช้รถวีลแชร์ได้คือ โต๊ะ-เก้าอี้ที่แข็งแรงมั่นคงสามารถจับยึดได้ มีน้ำหนักเบา เฟอร์นิเจอร์ไม่เป็นขอบแหลมคม มีพื้นที่ว่างใต้โต๊ะสำหรับรถวีลแชร์สอดขา รวมถึงจัดวางเฟอร์นิเจอร์ให้เป็นสัดส่วนไม่กีดขวางทางสัญจร ติดตั้งราวจับภายในห้องพัก ติดตั้งแสงสว่างที่เหมาะสม</p> <p>11) ห้องน้ำในห้องพักสำหรับผู้สูงอายุควรเลือกใช้วัสดุปูพื้นที่ไม่ลื่น ติดตั้งราวจับบริเวณโถสุขภัณฑ์ที่เป็นแบบชักโครกและพื้นที่อาบน้ำ แยกพื้นที่เปียกและพื้นที่แห้งหรือทำประตูกันเพื่อป้องกันอุบัติเหตุจากการลื่น</p> <p>12) พื้นที่พักผ่อนส่วนกลางควรปรับพื้นต่างระดับและขั้นสะดุดโดยทำทางลาด หรือติดตั้งราวจับ เลือกใช้เฟอร์นิเจอร์คือ โต๊ะรับแขกและโซฟาที่ไม่เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุรวมถึงสามารถรองรับผู้ใช้รถวีลแชร์ได้ คือ โต๊ะ-เก้าอี้ที่แข็งแรงมั่นคง มีที่เท้าแขนที่สามารถจับยึดได้ มีน้ำหนักเบา เฟอร์นิเจอร์ไม่เป็นขอบแหลมคม มีพื้นที่ว่างใต้โต๊ะสำหรับรถวีลแชร์สอดขา รวมถึงจัดวางเฟอร์นิเจอร์ให้เป็นสัดส่วนไม่กีดขวางทางสัญจร</p> <p>13) พื้นที่เตรียมและรับประทานอาหารไม่ควรมีพื้นต่างระดับ เลือกใช้ชุดรับประทานอาหารที่มีสัดส่วนเหมาะสมกับการใช้งาน คือ โต๊ะสูง 75 ซม. และเก้าอี้สูง 45 ซม. มีความแข็งแรงมั่นคง รวมถึงมีที่เท้าแขนที่ผู้สูงอายุสามารถจับยึดได้</p>
2. สามารถเข้าถึงได้ง่าย	จัดทำทางลาด หรือติดตั้งราวจับบริเวณที่เป็นพื้นต่างระดับและขั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

ประเด็นตามกรอบแนวคิดในงานวิจัย	รายละเอียด
	<p>สะดวกเพื่อเพิ่มความสะดวกแก่ผู้ใช้งานที่เป็นผู้สูงอายุ ผู้ที่มีปัญหาด้านการเคลื่อนไหว และผู้ใช้รถวีลแชร์ เกสท์เฮ้าส์ที่ดัดแปลงเป็นเรือนไทยไม้นั้นภายในมีพื้นที่ต่างระดับและชั้นสะดวกอยู่ในหลายจุด จึงควรทำทางลาด หรือติดตั้งราวจับในพื้นที่ทางเข้าด้านหน้าอาคารที่เชื่อมระหว่างที่จอดรถ จุดให้บริการข้อมูล ทางเชื่อมระหว่างอาคาร-ระเบียง และพื้นที่ที่กล่าวมานั้นควรอยู่บริเวณชั้น 1 เนื่องจากเป็นบริเวณพื้นที่ส่วนกลางที่ผู้สูงอายุ ผู้ที่มีปัญหาด้านการเคลื่อนไหว และผู้ใช้รถวีลแชร์ต้องเข้าไปใช้งานจึงควรเข้าถึงได้ง่ายและสะดวก</p>
3. การสามารถสร้างแรงกระตุ้น	<ol style="list-style-type: none"> 1) ใช้พื้น ผนัง ฝ้า และเฟอร์นิเจอร์ภายในที่ใช้ไม้เป็นวัสดุเนื่องจากเป็นวัสดุที่หาได้ง่ายในท้องถิ่น 2) ใช้สีโทนน้ำตาล หรือโทนสีธรรมชาติเพื่อให้กลมกลืนกับวัสดุที่เลือกใช้ในเกสท์เฮ้าส์ และกลมกลืนกับบ้านเดิมภายในชุมชน 3) ใช้ลักษณะอักษรแบบล้านนาที่ป้ายสัญลักษณ์ รวมถึงมีภาพวาดแบบล้านนาตกแต่งภายในเกสท์เฮ้าส์อื่นเป็นเอกลักษณ์ของเมื่องน่าน
4. การดูแลรักษาง่าย	<ol style="list-style-type: none"> 1) ทางลาดทำแบบไม้พาดเนื่องจากมีพื้นที่ต่างระดับอยู่หลายจุดภายในเกสท์เฮ้าส์ ซึ่งการเลือกใช้วัสดุเป็นไม้เพราะสามารถหาได้ง่ายภายในท้องถิ่น มีราคาถูกและสามารถนำมาติดตั้งในพื้นที่ได้ง่าย รวมถึงหากจำเป็นต้องซ่อมแซมหรือเปลี่ยนใหม่ก็สามารถหาและติดตั้งได้ง่าย 2) ที่นั่งอาบน้ำเลือกใช้แบบวางสำเร็จแทนที่นั่งแบบก่อเนื่องจากดูแลรักษาได้ยากกว่าซึ่งข้อดี คือ ที่นั่งแบบวางสำเร็จสามารถหาซื้อได้และนำมาวางติดตั้งได้เลยไม่ต้องยุ่งยากและเสียเวลาในการก่อสร้าง 3) สัญญาขอความช่วยเหลือภายในห้องน้ำเลือกใช้เป็นกระเบื้องเนื่องจากหาได้ง่ายในท้องถิ่นและติดตั้งได้ง่ายซึ่งหากชำรุดก็สามารถซื้อมาเปลี่ยนได้ทันทีที่มีความเหมาะสมกับเกสท์เฮ้าส์ที่เป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

ประเด็นตามกรอบแนวคิดในงานวิจัย	รายละเอียด
	ที่พักขนาดเล็ก ซึ่งการติดตั้งสัญญาณขอความช่วยเหลือแบบสวิตช์นั้นยากต่อการติดตั้งและการดูแลรักษา

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้พบว่านักท่องเที่ยวสูงอายุที่เข้าพักเกสต์เฮาส์ส่วนใหญ่มีปัญหาข้อเข่าทำให้เดินขึ้น-ลงบันได หรือพื้นต่างระดับไม่สะดวก มีกรณีประตูบริเวณประตูทางเข้า-ออกเกสต์เฮาส์ซึ่งไม่สะดวกกับผู้ใช้งานวีลแชร์ บันไดที่มีราวจับไม่มั่นคง มีลูกนอนแคบ และลูกตั้งที่สูงเกิน 15 ซม. และไม่ปิดลูกตั้ง จากข้อค้นพบดังกล่าวทำให้สรุปได้ว่าเกสต์เฮาส์ที่จะสามารถรองรับนักท่องเที่ยวสูงอายุได้อย่างเหมาะสมนั้นจะต้องมีการจัดทำ หรือติดตั้งสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยวของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, สำนักพัฒนาบริการท่องเที่ยว สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว (2550) ที่กล่าวว่าที่พักเพื่อการท่องเที่ยวจะต้องสามารถรองรับผู้สูงอายุ กลุ่มครอบครัว และกลุ่มผู้ด้อยโอกาส ได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะเป็นการเพิ่มมาตรฐานของที่พัก

จากการวิเคราะห์บทสัมภาษณ์ของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั้ง 3 กลุ่มที่มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน เรื่องการจัดทำ หรือติดตั้งสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุชาวไทยในตัวเอง นานซึ่งสอดคล้องกับกรอบแนวคิดในงานวิจัยครั้งนี้ในประเด็น (1) มีความปลอดภัยทางกายภาพ (2) ความสามารถเข้าถึงได้ง่าย และ (4) การดูแลรักษาได้ง่าย (ไตรรัตน์ จารุทัศน์, 2553) มี 7 ข้อดังนี้ 1) เข้าถึงแต่ละพื้นที่ได้ง่าย และสะดวกทั้งผู้ที่ใช้รถวีลแชร์และผู้ที่ใช้เท้า 2) ติดตั้งแสงสว่างให้เพียงพอบริเวณที่จอดรถ บ้ายสัญญาณ บันได ทางลาด พื้นต่างระดับ และห้องน้ำ 3) เกสต์เฮาส์ไม่ตั้งอยู่ไม่อยู่ในแหล่งเสื่อมโทรม สามารถมองเห็นได้ชัดเจนและเข้าถึงได้ง่าย 4) ทำที่จอดรถใกล้กับทางเข้าอาคาร หรือห้องพักสำหรับผู้สูงอายุ 5) ห้องพักรับรองผู้สูงอายุกว้างขวางและควรอยู่ชั้นที่ 1 เพื่อที่จะได้ไม่ต้องเดินขึ้น-ลงบันไดซึ่งเป็นจุดเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ รวมถึงมีห้องน้ำอยู่ภายในพร้อมติดตั้งสิ่งอำนวยความสะดวก คือ ราวจับบริเวณโถสุขภัณฑ์ และมีที่นั่งอาบน้ำแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำเร็จรูปเนื่องจากดูแลรักษาง่าย 7) พื้นภายในเกสต์เฮ้าส์ควรอยู่ในระดับเดียวกัน โดยไม่มีขั้น
สะดุด

การจัดทำ หรือติดตั้งสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุชาวไทยในตัวเมือง
น่านที่สอดคล้องกับกรอบแนวความคิดในงานวิจัยครั้งนี้ในประเด็น (3) การสามารถสร้างแรง
กระตุ้น การตกแต่งสภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัยที่มีความน่าสนใจ ทำให้การใช้ชีวิต
กระชุ่มกระชวย (ไตรรัตน์ จารุทัศน์, 2553) มีดังนี้ 8) พื้นที่พักผ่อนส่วนกลางกว้างขวาง มีความเป็น
ส่วนตัว ตกแต่งภายในด้วยงานไม้แกะสลัก และภาพวาดล้านนาที่แสดงถึงเอกลักษณ์เมืองน่าน 9)
มีส่วนที่ร่มรื่นให้เดินเล่น และ 10) บรรยากาศภายในเกสต์เฮ้าส์ผ่อนคลาย มีแสงและลมธรรมชาติ
ซึ่งมีส่วนทำให้เกสต์เฮ้าส์มีความน่าสนใจ รู้สึกถึงความเป็นเอกลักษณ์ เสน่ห์ของเมืองน่าน
สอดคล้องกับงานวิจัยของสุรัชย์ จันทร์จรัส และคณะ (2559) ที่กล่าวว่าสิ่งที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้
เข้ามาพักคือบรรยากาศความสวยงามของที่พัก และสภาพแวดล้อม

งานวิจัยครั้งนี้พบว่าสิ่งอำนวยความสะดวกที่กลุ่มผู้ให้ข้อมูลต้องการให้จัดทำเป็นสิ่งแรก คือ
ห้องน้ำหากมีงบประมาณจำกัดสอดคล้องกับงานวิจัยของพิทักษ์ ศิริวงศ์ และปัทมอร เล็งแดง
(2554) ที่พบว่าสิ่งที่ผู้พิการหรือผู้สูงอายุจะคำนึงถึงในแหล่งท่องเที่ยวเป็นอันดับแรกคือ ห้องน้ำ ซึ่ง
ในการจัดทำ หรือติดตั้งสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุควรมีการทำความเข้าใจกับ
ผู้ประกอบการเกสต์เฮ้าส์ว่าเป็นการลงทุนที่คุ้มค่าเนื่องจากประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่สังคม
ผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ (มูลนิธิวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุไทย, 2557) ซึ่งส่งผลให้ตลาดนักท่องเที่ยว
สูงอายุมีขนาดใหญ่ขึ้น (พรนิภา หาญมะโน, 2558) ทำให้นักท่องเที่ยวสูงอายุที่เข้าพักเกสต์เฮ้าส์
ย่อมมีมากขึ้น รวมถึงแสดงให้เห็นผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะในการ
เลือกใช้วัสดุ หรืออุปกรณ์ที่สามารถจัดทำ หรือหาได้ง่ายในท้องถิ่นที่มีราคาไม่สูงเพื่อสร้างแรงจูงใจ
ให้แก่ผู้ประกอบการเกสต์เฮ้าส์ในการจัดทำ หรือติดตั้งสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ
ภายในเกสต์เฮ้าส์ต่อไป

จากการที่สถานที่ท่องเที่ยวในตัวเมืองน่านมีการจัดทำสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ
ไว้รองรับนักท่องเที่ยวสูงอายุ เช่น มีที่จอดรถสำหรับผู้ทุพพลภาพและผู้สูงอายุ ทางลาดสำหรับรถ
วีลแชร์ ทางลาดบริเวณบาทวิถี ห้องน้ำสาธารณะที่รองรับกลุ่มผู้สูงอายุ ดังนั้นที่พักภายในเมือง
น่านก็ควรที่จะจัดทำสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ ซึ่งเป็นการตอบสนองของความต้องการ
ของกลุ่มคนดังกล่าวอย่างเป็นระบบและครบวงจรย่อมจะทำให้นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้มีความสนใจ
เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น (พิทักษ์ ศิริวงศ์ และปัทมอร เล็งแดง, 2554) ซึ่งนอกจากควร
ทำตามมาตรฐานของกระทรวงกำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคารสำหรับผู้พิการหรือทุพพล
ภาพ และคนชรา พ.ศ. 2548 (กระทรวงมหาดไทย, คณะกรรมการควบคุมอาคาร, 2548)

มาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยวที่สามารถรองรับ ผู้สูงอายุ กลุ่มครอบครัว และกลุ่มผู้ด้อยโอกาส
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, สำนักพัฒนาบริการท่องเที่ยว สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว, 2550) และคู่มือการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและปลอดภัยสำหรับผู้สูงอายุ (ไตรรัตน์ จารุทัศน์, 2553) แล้วยังควรใส่เอกลักษณ์ความเป็นท้องถิ่นเข้าไปเพื่อช่วยสร้างบรรยากาศสิ่งแวดล้อม ความสวยงามของที่พัก ซึ่งเป็นสิ่งที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาพัก (สุรัชย์ จันทร์จรัส และคณะ, 2559) และยังเป็นการส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีของการท่องเที่ยวเมืองน่านให้ดียิ่งขึ้น

5.3 ข้อเสนอแนะในการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยแบ่งเป็น 2 ประเด็น คือ 1) ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ และ 2) ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป แต่ละประเด็นมีรายละเอียดดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผู้ประกอบการเกสต์เฮาส์และนักรอกแบบอาจพิจารณานำข้อเสนอแนะแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮาส์ที่สื่อถึงบรรยากาศจังหวัดน่าน และองค์ประกอบที่สื่อถึงบรรยากาศจังหวัดน่านที่ควรมีภายในเกสต์เฮาส์มาเป็นข้อมูลในการจัดทำสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับกลุ่มผู้สูงอายุกลุ่มเบบีบูมเมอร์ที่จะเข้าพักเกสต์เฮาส์ และเป็นตัวเลือกในการเลือกใช้อุปกรณ์ประกอบตกแต่งภายในเกสต์เฮาส์ที่สื่อถึงบรรยากาศจังหวัดน่านต่อไป ทั้งนี้ควรพิจารณารอกแบบให้มีความกลมกลืนกับบริบท สภาพแวดล้อมโดยรอบ รวมถึงเค้าโครงเดิมของเกสต์เฮาส์ที่ต้องการปรับปรุงประกอบด้วย

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยทำการศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบีบูมเมอร์ที่เป็นชาวไทยอายุ 52-58 ปีเท่านั้นและไม่มีผู้ที่ใช้อุปกรณ์ช่วยเหลือ กล่าวคือ ไม่เท้า หรือวีลแชร์ ดังนั้นผู้ที่จะนำไปวิจัยต่อไปจึงควรศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอายุมากกว่านี้ รวมถึงสมาชิกครอบครัวของนักท่องเที่ยวสูงอายุ นักท่องเที่ยวสูงอายุชาวต่างชาติ และนักท่องเที่ยวที่ต้องใช้อุปกรณ์ช่วยเหลือทั้งเป็นผู้สูงอายุและไม่ใช่ผู้สูงอายุ เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับความคิดเห็นของผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยวสูงอายุในงานวิจัยชิ้นนี้

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ดำเนินงานภายใต้เวลาที่จำกัด ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาเพียงองค์ประกอบที่สื่อถึงบรรยากาศความเป็นจังหวัดน่าน โดยไม่ได้ศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับสถาปัตยกรรม และเครื่องเรือนแบบน่าน ดังนั้นงานวิจัยในอนาคตจึงควรศึกษาเพิ่มเติม รวมถึงควร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใช้เครื่องมือวัดผลเป็นเชิงปริมาณตามปัจจัยที่งานวิจัยครั้งนี้ได้กล่าวถึง เช่น ระดับแสงสว่างที่เหมาะสมกับนักท่องเที่ยวยุคสูงอายุ เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข. (2557). **คู่มือการคัดกรอง/ประเมินผู้สูงอายุ**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานกิจการโรงพยาบาลสงเคราะห์องค์การทหารผ่านศึก.
- กรมการพัฒนาชุมชน. (2549). **ผ้าทอลายน้ำไหล**. ค้นเมื่อ 15 มิถุนายน 2560, จาก: http://www.otop5star.com/pop_up01-th.php?id=507
- กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. (2559). **คู่มือการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมประเภทย่านชุมชนเก่า**. กรุงเทพฯ: กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2558). **ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว พ.ศ.2558-2560**. กรุงเทพฯ: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, กรมการท่องเที่ยว. (6 พฤศจิกายน 2559). สถิตินักท่องเที่ยวภายในประเทศ ปี 2556(จำแนกตามภูมิภาค)ภาคเหนือ. ค้นเมื่อ 19 ธันวาคม 2559, จาก <http://tourism2.tourism.go.th/home/details/11/221/24329>.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, สำนักพัฒนาบริการท่องเที่ยว สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว. (2550). **มาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยวโรงแรม/รีสอร์ท/เซอร์วิสอพาร์ทเมนต์/เกสต์เฮ้าส์ (พิมพ์ครั้งที่ 1)**. กรุงเทพฯ: หจก.มีเดียเพลส.
- กระทรวงมหาดไทย, คณะกรรมการควบคุมอาคาร. (2548). กฎกระทรวงกำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคารสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา พ.ศ. 2548, (2548, 2 กรกฎาคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 122 ตอนที่ 52ก., หน้า 4-19.
- กระทรวงมหาดไทย, คณะกรรมการควบคุมอาคาร. (2556). กฎกระทรวงกำหนดลักษณะ หรือการจัดให้มีอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก หรือบริการในอาคาร สถานที่ หรือบริการสาธารณะอื่น เพื่อให้คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ พ.ศ. 2555, (2556, 16 มกราคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 130 ตอนที่ 4ก., หน้า 1-15.
- กระทรวงสาธารณสุข กรมอนามัย สำนักงานอนามัยการเจริญพันธุ์. (2560). **ระบบฐานข้อมูลอนามัยการเจริญพันธุ์ประเทศไทย**. สืบค้นจากเว็บไซต์หน่วยงาน http://rhdata.anamai.moph.go.th/index.php/population/info_population
- กูสุมา ธรรมธำรง. (2545). การออกแบบอาคารสถานที่เพื่อคนทุกคน. **วารสารวิจัยและสาระสถาปัตยกรรม**, 1, 93-105.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ขวัญฤทัย อยู่ทองอ่อน. (2557). แนวทางปรับปรุงสถาปัตยกรรมภายในห้องสมุดคนตาบอดและผู้พิการทางสื่อสิ่งพิมพ์แห่งชาติ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต), สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- โครงการสุขภาพคนไทย. 2559. ทำความรู้จักคนต่างรุ่นต่าง “เจเนอเรชั่น”. สุขภาพคนไทย 2559 (หน้า 10-11). นครปฐม: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.
- เจนจิรา บรรจงนึก. (2555). แรงจูงใจและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อจังหวัดน่าน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต), มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ชลดรงค์ ทองสง. (2558). แนวคิดการพัฒนา Slow Tourism ในประเทศไทย. วารสารวิทยาการวิจัยและวิทยาการปัญญา, 2, 1-12.
- ไตรรัตน์ จารุทัศน์. (2553). **คู่มือการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและปลอดภัยสำหรับผู้สูงอายุ**. กรุงเทพมหานคร: สำนักส่งเสริมและพิทักษ์ผู้สูงอายุ สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการและผู้สูงอายุ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.
- ไตรรัตน์ จารุทัศน์. (2548). **ตัวอย่างที่ดีในการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ และคนทุพวิสัย ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 2**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไตรรัตน์ จารุทัศน์, จิราพร เกศพิชญพัฒนา, กิตติอร ชาลปติ, และศรัณยา หล่อมณีนิพันธ์. (2552). รายงานการวิจัยมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับที่พักอาศัยและสภาพแวดล้อมสำหรับผู้สูงอายุ. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย มูลนิธิสาธารณสุขแห่งชาติ (มสช.) และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ.
- ทิพวรรณ ทองอาจ. (2553). การออกแบบเพื่อมวลชน. วารสารนักบริหาร, 30, 83-86.
- ทรงพล บุนนวรรณา. (2555). การเตรียมความพร้อมด้านสาธารณูปโภคสำหรับผู้สูงอายุตำบลพญาเย็น อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา. (โครงการปริญญาโทบริหารบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- ธนกฤต สังข์เฉย และพรหมมาตร จินดาโชติ. (2555). การวิเคราะห์คุณภาพบริการของอุตสาหกรรมเกสต์เฮาส์ในประเทศไทย. วารสารบริหารธุรกิจศรีนครินทรวิโรฒ, 9, 1-21.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม (ต่อ)

- นันทพร เกตุพงษ์สุดา. (2552). การปรับการใช้สอยอาคารอนุรักษ์เพื่อใช้เป็นบูทีคโฮเทล : กรณีศึกษาสำนักงานประปาแม่ นครศรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ), สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ปริญญา ปานทอง, จรินทร์ จักกะพวก, บุญยงค์ วงศ์รักมิตร, คณิต ตันติศิริวิทย์, ชาตรี เจริญศิริ, ศักดา ปรานศ์วัฒนากุล, ...อภิญญา ตา ทนะขำว้าง. (2549). **เอกลักษณ์บ้าน**. เชียงใหม่: สำนักพิมพ์MAXXPRIINT
- พงศ์เสวก อเนกจำนงพร. (2558). พฤติกรรมการท่องเที่ยวของประชากรรุ่นใหม่ในกรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- พิทักษ์ ศิริวงศ์ และปัทมอร เสี่ยงแดง. (2554). การท่องเที่ยวของผู้พิการทางการเคลื่อนไหวในสังคมไทย.วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พรนิภา หาญมโน. (2558). พฤติกรรมการซื้อสินค้าของกลุ่ม Generation B Generation X และ Generation Y ที่ร้านค้าปลีกสมัยใหม่ ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา. วารสารวิชาการบริหารธุรกิจ, 4, 54-75.
- ภาณุรังษี เตือนไธสง และวราณี อรรถจันสาธิต. (2558). นครน่านเมืองเก่าที่มีชีวิต : อัตลักษณ์ทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม. วารสารวิชาการและวิจัยสังคมศาสตร์, 10(29), 123-140.
- มิ่งกมล หงษ์วรงค์. (2557). ไทลื้อ : วิถีชีวิตและอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม. วารสารศิลปกรรมศาสตร์วิชาการ วิจัย และงานสร้างสรรค์ ราชภัฏบึงฉลือบุรี, 1(2), 1-20.
- มูลนิธิวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุไทย. (2557). สถานการณ์ผู้สูงอายุไทย พ.ศ. 2557. กรุงเทพฯ: บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน).
- วรวรรณ นิตบงกช. (2541). ความต้องการที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุที่อยู่อาศัยในเขตคลองเตย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วานิสสา ตโนภาส และ กงกฤษณ์ โตชัยวัฒน์. (2554). พื้นที่ใช้สอยและสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นต่ออริสอร์ทสำหรับผู้สูงอายุ. ใน มหาวิทยาลัยมหาวชิราลงกรณธรรมศาสตร์, คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง, *สร้างสรรค์สภาพแวดล้อมสรรค์สร้าง: Built Environment Research Associates Conference II*. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยมหาวชิราลงกรณธรรมศาสตร์.
- ศาสตร์ สุขประเสริฐ. (2558). รายงานวิจัยมาตรฐานสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุในที่พักอาศัยและสถานที่สาธารณะ. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สกลชัย สุ่มนานุสรณ์. (2557). การศึกษาความต้องการรูปแบบที่พักอาศัยและสิ่งแวดล้อมทางกายภาพบริเวณรอบที่พักอาศัยสำหรับกลุ่มผู้สูงอายุ. วารสารธุรกิจปริทัศน์, 6, 75-89.
- สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล. (2559). รายงานสุขภาพคนไทย 2559. นครปฐม: บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน).
- สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (2551). ไทลื้อ : อัตลักษณ์แห่งชาติพันธุ์ไท. เชียงใหม่: โครงการพิพิธภัณฑ์วัฒนธรรมและชาติพันธุ์ล้านนา สถาบันวิจัยสังคม
- สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (2555). รายงานการวิจัยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในภาคเหนือตอนบนแบบ Slow Tourism สำหรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุภางค์ จันทวานิช. (2555). วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 20). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภางค์ จันทวานิช. (2559). การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 12). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมยศ วัฒนาภรณ์ และ เขียวลักษณ์ ยิ้มอ่อน. (2553). นักท่องเที่ยวสูงอายุ: กลุ่มเป้าหมายที่มีศักยภาพสำหรับกลุ่มธุรกิจการท่องเที่ยว. วารสารปัญญาวิวัฒน์, 2(1), 95-103.
- สุรัชย์ จันทรจรัส พงศธร ชัยสวัสดิ์ และอภิเษย์ ทาระสาร. (2559). อุปสงค์การกลับมาเที่ยวซ้ำและการเลือกที่พักของการท่องเที่ยวจังหวัดน่าน. วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร ฉบับภาษาไทย, 36(1), 25-48.
- สุรชาติ สินวรรณ และณัฐบดี วิริยาวัฒน์. (2558). แนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกและสภาพแวดล้อมทางกายภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุและพิการ ตลาดน้ำตลิ่งชัน. วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 11(3), 97-116.
- สุรีย์ บุญญานุกพงศ์ และกรวรรณ สังขกร. (2555). การจัดการแหล่งท่องเที่ยวแบบ Slow Tourism สำหรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุในภาคเหนือตอนบน. วารสารวิทยาลัยบัณฑิตศึกษากาการจัดการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น., 5, 85-100.
- สำนักงานจังหวัดน่าน. Nan Guidebook. สืบค้นจาก http://www.nan.go.th/webjo/attachments/091_Nan107.pdf.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ. (06 สิงหาคม 2556). กลยุทธ์การตลาดสำหรับ Baby Boomer [ข้อความในบล็อก]. ค้นเมื่อ 1 มิถุนายน 2560, จาก <http://www.60plusthailand.com/th/information/กลยุทธ์การตลาดสำหรับ-Baby-Boomer>.
- สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี, “มติคณะรัฐมนตรี ที่ พม. เรื่อง การสนับสนุนมาตรการผลักดันการ จัดตั้งอำนวยความสะดวกให้คนพิการและทุกคนในสังคมเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้,” 20 พฤศจิกายน 2555. ค้นเมื่อ 20 มีนาคม 2560, จาก http://www.cabinet.soc.go.th/soc/Program2-3.jsp?top_serl=99306198.
- หน่วยปฏิบัติการวิจัยสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุและคนพิการ. (ม.ป.ป). คู่มือรายการ สิ่งอำนวยความสะดวก หรือบริการที่สอดคล้องกับความต้องการพิเศษของคนพิการ. สืบค้นจาก <https://docs.google.com/file/d/0B4XXJf7WqzOMNkIxWERzLWpqNm8/edit>.
- Connell B. Rose, Jones Mike, Mace Ron, Mueller Jim, Mullick Abir, Ostroff Elaine, Sanford Jon, ... Vanderheiden Gregg. (1997). *The Principles of Universal Design*. Retrieved May 20, 2017, from https://www.ncsu.edu/ncsu/design/cud/about_ud/udprinciplestext.htm.
- Fletcher Howard. (2006). *The Principle of Inclusive Design*. Retrieved May 20, 2017, from <http://webarchive.nationalarchives.gov.uk/20110118095356/http://www.cabe.org.uk/files/the-principles-of-inclusive-design.pdf>.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**แบบสำรวจสถาปัตยกรรมภายในของเกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษา
ในวิทยานิพนธ์เรื่อง แนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกสต์เฮ้าส์ที่เหมาะสมสำหรับ
นักท่องเที่ยวสูงอายุชาวไทยในตัวเมืองน่าน**

สาขา สถาปัตยกรรมภายใน คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ชื่อนักศึกษา นันทนภัส วีระไชยพัฒน์

วันที่เข้าสังเกต ..... เวลาเริ่ม-สิ้นสุดการสังเกต ..... ระยะเวลา..... ชั่วโมง..... นาที

ส่วนที่ 1 ข้อมูลด้านสถานที่ของกรณีศึกษา

1.1 ชื่อสถานที่

.....

1.2 สถานที่ตั้ง

.....

1.3 ขนาด (จำนวนห้องพัก) ..... ห้อง

1.4 ประเภทห้องพัก ..... ประเภท

- ประเภทห้องพัก ..... ขนาด .....เตียง
- ประเภทห้องพัก ..... ขนาด.....เตียง
- ประเภทห้องพัก ..... ขนาด.....เตียง

1.5 ลักษณะการตกแต่งสถาปัตยกรรมภายในเกสต์เฮ้าส์โดยรวม

1.5.1 รูปแบบการตกแต่ง

.....

1.5.2 โทนสีที่ใช้

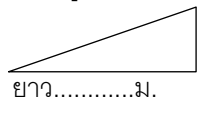
.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 2 แบบสำรวจที่พักเพื่อการท่องเที่ยวที่สามารถรองรับ ผู้สูงอายุ กลุ่มครอบครัว และกลุ่มผู้ด้อยโอกาส

หัวข้อ	ตัวชี้วัดมาตรฐานขั้นต่ำ	มี / ไม่มี	รายละเอียด
สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุขั้นพื้นฐาน			
1. ที่จอดรถ	1.1 จำนวนที่จอดรถ		
	1.1.1	มีที่จอดรถผู้สูงอายุอย่างน้อยตามอัตราส่วนดังนี้	ทั้งหมด .....คัน ผู้สูงอายุ.....คัน
	1.2 ตำแหน่งเทียบและทางเข้า		
	1.2.1	ที่จอดรถผู้สูงอายุให้จัดไว้ใกล้ทางเข้าออกอาคารให้มากที่สุด	ห่าง.....เมตร
	1.2.2	มีลักษณะไม่ขนานกับทางเดินรถ	
	1.3 พื้นผิวที่จอดรถ		
	1.3.1	มีพื้นผิวเรียบ	
	1.3.2	มีระดับเสมอกัน	
	1.4 สัญลักษณ์บนพื้นและป้ายในแนวตั้ง		
	1.4.1	มีสัญลักษณ์รูปคนพิการนั่งวีลแชร์อยู่บนพื้นของที่จอดรถด้านที่ติดกับทางเดินรถ	ตำแหน่ง.....
	1.4.2	สัญลักษณ์บนพื้นมีขนาดกว้างไม่น้อยกว่า 90 ซม.	กว้าง .....ซม.
	1.4.3	ยาวไม่น้อยกว่า 90 ซม.	ยาว .....ซม.
	1.4.4	ป้ายขนาดกว้างไม่น้อยกว่า 30 ซม. และยาวไม่น้อยกว่า 30 ซม.	กxย.....ซม.
	1.4.5	ติดอยู่สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 2.00 ม.	สูง .....เมตร
	1.4.6	ติดในตำแหน่งที่เห็นได้ชัดเจน	
	1.5 ขนาด/ที่ว่างข้างที่จอดรถ		
	1.5.1	ที่จอดรถสำหรับผู้สูงอายุต้องเป็นพื้นที่สี่เหลี่ยมผืนผ้า กว้างไม่น้อยกว่า 2.40 ม	กว้าง .....เมตร
	1.5.2	ยาวไม่น้อยกว่า 6.00 ม.	ยาว .....เมตร
	1.5.3	มีที่ว่างข้างที่จอดรถ กว้างไม่น้อยกว่า 1.00 เมตร ตลอดความยาวของที่จอดรถ	ที่ว่าง .....เมตร
	1.5.4	ที่ว่างดังกล่าวต้องมีลักษณะพื้นผิวเรียบและมีระดับเสมอกับที่จอดรถ	
1.6 ทางลาดขึ้นทางเท้าบริเวณที่จอดรถ			
1.6.1	ทางลาดควรมีความกว้างอย่างน้อย 90 เซนติเมตร ไม่รวมทางลาดด้านข้าง	กว้าง .....ซม.	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่หรือใช้ประโยชน์ในกรณีที่ไม่ถูกต้องใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อ	ตัวชี้วัดมาตรฐานขั้นต่ำ		มี / ไม่มี	รายละเอียด
	1.6.2	ความชันของทางลาดต้องไม่เกิน 1 : 12 (ไม่เกิน 4.67 องศา)		องศา ..... สูง.....ม. ยาว.....ม.
ข้อเสนอแนะสถานที่จอดรถ				
	1.7 จำนวนและเจ้าหน้าที่ดูแล			
	1.7.1	อาคารที่มีที่จอดรถ น้อยกว่า 10 คัน จัดให้มีที่จอดรถผู้สูงอายุอย่างน้อย 1 คัน		จำนวน .....คัน
	1.7.2	มีเจ้าหน้าที่ดูแลที่จอดรถผู้สูงวัยบริการไม่ให้ผู้อื่นเข้ามาจอด		
	1.8 การจอดรถ			
	1.8.1	จอดรถในที่จอดรถผู้สูงวัยได้สะดวก ไม่มีรถสำหรับคนทั่วไปเข้ามาจอดในที่จอดรถผู้สูงวัยและไม่มีสิ่งกีดขวางบริเวณที่จอดรถ		
	1.8.2	ที่จอดรถไม่อยู่ในพื้นที่ที่ไม่เหมาะสมกับการใช้งาน เช่น เป็นพื้นที่ชนลีนค้า, ชนชยะ		
	1.9 ตำแหน่ง			
	1.9.1	ที่จอดรถผู้สูงวัยให้จัดไว้ใกล้ทางลาดเข้า-ออก อาคารมากที่สุด ห่างไม่เกิน 50 ม.		ห่าง .....เมตร
	1.9.2	ที่จอดรถไปอาคารไม่ต้องข้ามผ่านถนนสัญจรหลัก กรณีที่จุดจอดไกลจากทางเข้าออกเกินกว่า 50 ม.		
	1.9.3	จัดให้มีจุดจอดรถรับส่งสำหรับผู้สูงวัยโดยมีลักษณะเทียบเคียงกับมาตรฐานที่จอดรถคนพิการ		
	1.9.4	จัดให้มีที่จอดรถผู้สูงวัยโดยมีทางเดินเชื่อมระหว่างที่จอดรถและอาคาร		
	1.10 สัญลักษณ์			
	1.10	ที่ว่างด้านข้างควรมีการตีเส้นเฉียง		
	1.10.2	สัญลักษณ์บนพื้นต้องมีสีตัดกับพื้น เช่น น้ำเงิน/ขาว		
	1.10.3	ตำแหน่งของสัญลักษณ์ที่อยู่บนพื้นของที่จอดรถด้านที่ติดกับทางเดินรถโดยห่างจากขอบทางเดินรถไม่เกิน 30 ซม.		ห่าง.....ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ไปใช้ประโยชน์ด้านการศึกษา
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อ	ตัวชี้วัดมาตรฐานขั้นต่ำ		มี / ไม่มี	รายละเอียด
	1.11	ทางเท้าบริเวณที่จอดรถ		
	1.11.1	มีสภาพสมบูรณ์ ไม่แตกร้าว กะเทาะ		
	1.11.2	ความชันตามมาตรฐานทางลาด ไม่เกิน 1: 12 (ไม่เกิน 4.67 องศา)		องศา .....
	1.11.3	ไม่มีอุปสรรคหรือสิ่งกีดขวาง ทางขึ้น-ลง		
2. ทางลาด	2.1 ความลาดเอียง			
	2.1.1	หากระดับพื้นภายในอาคาร หรือระดับพื้นภายในอาคารกับภายนอกอาคาร หรือระดับพื้นทางเดินภายนอกอาคารมีความต่างระดับกัน เกิน 2 ซม. ให้มีทางลาดระหว่างพื้นที่ต่างระดับกัน โดยทางลาดต้องมีความลาดชันไม่เกิน 1:12 (ไม่เกิน 4.67 องศา)		องศา ..... สูง.....ม. ยาว.....ม.
	2.1.2	หากระดับพื้นภายในอาคาร หรือระดับพื้นภายในอาคารกับภายนอกอาคาร หรือระดับพื้นทางเดินภายนอกอาคารมีความต่างระดับกัน ไม่เกิน 2 ซม. ต้องปาดมุมพื้นส่วนที่ต่างระดับกันไม่เกิน 45 องศา		องศา ..... สูง.....ม. ยาว.....ม.
	2.2 วัสดุ			
	2.2.1	พื้นผิวทางลาดต้องเป็นวัสดุที่ไม่ลื่น		
	2.2.2	พื้นผิวของจุดต่อเนื่องระหว่างพื้นที่กับทางลาดต้องเรียบ ไม่สะดุด		
	2.2.3	พื้นที่หน้าทางลาดเป็นที่ว่างยาวไม่น้อยกว่า 1.50 ม.		ยาว .....เมตร
	2.3 ความกว้าง			
	2.3.1	ความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 90 เซนติเมตร ในกรณีที่ทางลาดมีความยาวของทุกช่วงรวมกัน ตั้งแต่ 6.00 ม. ขึ้นไป ต้องมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 1.50 ม.		กว้าง.....เมตร กว้าง.....เมตร
	2.4 ความยาวช่วง			
	2.4.1	ทางลาดมีความยาวช่วงละไม่เกิน 6.00 ม.		ช่วงละ .....เมตร
	2.4.2	ทางลาดยาวเกิน 6.00 ม. ต้องจัดให้มีชันพัก ยาวไม่น้อยกว่า 1.50 ม. คั่นระหว่างแต่ละช่วงของทาง		ยาว .....เมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อ	ตัวชี้วัดมาตรฐานขั้นต่ำ	มี / ไม่มี	รายละเอียด
	ลาด		.....เมตร
2.5 ขอบและราวกันตก			
2.5.1	ทางลาดด้านที่ไม่มีผนังกันให้ยกขอบสูงจากพื้นผิวของทางลาดไม่น้อยกว่า 5 ซม.		สูง .....ซม.
2.5.2	มีราวกันตก		
2.6 ราวจับของทางลาด * หมายเหตุ: หากทางลาดยาวไม่เกิน 2.50 ม. ไม่ต้องทำราวจับของทางลาด,ขนาดราวจับและลักษณะราวจับ			
2.6.1	ทางลาดที่มีความยาวตั้งแต่ 2.50 ม. ขึ้นไป ต้องมีราวจับ ทั้ง 2 ข้าง		
2.6.2	ราวจับจะต้องเรียบ มีความมั่นคงแข็งแรง ไม่เป็นอันตรายในการจับและไม่ลื่น		สภาพ .....
2.7 ขนาดราวจับ			
2.7.1	ราวจับด้านซ้ายของทางลาดมีลักษณะกลม		ลักษณะ.....
2.7.2	ราวจับด้านซ้ายของทางลาดมีเส้นผ่าศูนย์กลาง 3-4 ซม.		☐ ซ้าย ..... ซม.
2.7.3	ราวจับด้านขวาของทางลาดมีลักษณะกลม		ลักษณะ.....
2.7.4	ราวจับด้านขวาของทางลาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 3-4 ซม.		☐ ซ้าย ..... ซม.
2.8 ลักษณะของราวจับ			
2.8.1	ราวจับด้านซ้ายของทางลาดสูงจากพื้น 80-90 ซม.		สูง ..... ซม.
2.8.2	ปลายของราวจับด้านซ้ายให้ยื่นเลยจากจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของทางลาดไม่น้อยกว่า 30 ซม.		ยื่น ..... ซม.
2.8.3	ราวจับด้านขวาของทางลาดสูงจากพื้น 80-90 ซม.		สูง ..... ซม.
2.8.4	ปลายของราวจับด้านขวาให้ยื่นเลยจากจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของทางลาดไม่น้อยกว่า 30 ซม.		ยื่น ..... ซม.
	กรณีราวด้านซ้ายจับติดตั้งกับผนัง		
2.8.5	ราวจับด้านที่อยู่ติดผนังให้มีระยะห่างจากผนังไม่น้อยกว่า 5 ซม.		ห่าง ..... ซม.
2.8.6	มีความสูงจากจุดยึดไม่น้อยกว่า 12 ซม.		สูง ..... ซม.
2.8.7	ผนังบริเวณราวจับต้องเป็นผนังเรียบ		
2.8.8	ราวจับต้องยาวต่อเนื่อง		
2.8.9	ส่วนที่ยึดติดกับผนังจะต้องไม่กีดขวางหรือเป็น		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อ	ตัวชี้วัดมาตรฐานขั้นต่ำ	มี / ไม่มี	รายละเอียด
	อุปสรรคต่อการใช้ของคนพิการทางการเห็น		
	กรณีราว ด้านขวา จับติดตั้งกับผนัง		
2.8.10	ราวจับด้านที่อยู่ติดผนังให้มีระยะห่างจากผนังไม่น้อยกว่า 5 ซม.		ห่าง .....ซม.
2.8.11	มีความสูงจากจุดยึดไม่น้อยกว่า 12 ซม.		สูง .....ซม.
2.8.12	ผนังบริเวณราวจับต้องเป็นผนังเรียบ		
2.8.13	ราวจับต้องยาวต่อเนื่อง		
2.8.14	ส่วนที่ยึดติดกับผนังจะต้องไม่กีดขวางหรือเป็นอุปสรรคต่อการใช้ของคนพิการทางการเห็น		
2.9 ป้ายแสดงทิศทาง ของทางลาดที่เชื่อมระหว่างชั้นของอาคารขึ้นไปทำข้อ2.9.2และข้อ2.9.3			*อาคารที่มี ชั้น 2
2.9.1	มีสัญลักษณ์รูปคนพิการติดไว้บริเวณทางลาดที่จัดไว้ให้แก่คนพิการหรือทุพพลภาพและผู้สูงวัย		ป้าย(อย่างไรก็ตาม) <ul style="list-style-type: none"> ☐ แสดงทิศทาง ☐ แสดงตำแหน่ง ☐ หมายเลขชั้น ☐ ทางขึ้น ☐ ทางลง
2.9.2	มีป้ายแสดงทิศทาง ตำแหน่ง หรือหมายเลขชั้นของอาคารที่คนพิการทางการเห็นและคนชรา สามารถทราบความหมายได้		
2.9.3	ตั้งอยู่บริเวณทางขึ้นและทางลงของทางลาดที่เชื่อมระหว่างชั้นของอาคาร		
2.10 พื้นผิวต่างสัมผัส			
	ด้าน ทางขึ้น ของทางลาด		
2.10.1	มีพื้นผิวต่างสัมผัส โดยมีขนาดกว้าง 30 ซม.		กว้าง .....ซม.
2.10.2	มีความยาวเท่ากับและขนานไปกับความกว้างของช่องทางเดินของทางลาด		
2.10.3	ขอบของพื้นผิวต่างสัมผัสอยู่ห่างจากจุดเริ่มต้นของทางขึ้นทางลาด 30-35 ซม.		ห่าง .....ซม.
	ด้าน ทางลง ของทางลาด		
2.10.4	มีพื้นผิวต่างสัมผัส โดยมีขนาดกว้าง 30 ซม.		กว้าง .....ซม.
2.10.5	มีความยาวเท่ากับและขนานไปกับความกว้างของ		

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตเห็น ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อ	ตัวชี้วัดมาตรฐานขั้นต่ำ	มี / ไม่มี	รายละเอียด
	ช่องทางเดินของทางลาด		
	2.10.6 ขอบของพื้นผิวต่างสัมผัสอยู่ห่างจากจุดเริ่มต้นของทางขึ้นทางลาด 30-35 ซม.		ห่าง .....ซม.
ข้อเสนอแนะทางลาด			
	2.11 วัสดุ และขอบ		
	2.11.1 วัสดุไม่หยาบเกินไป		
	2.11.2 ทางลาดไม่มีร่อง หรือหากในกรณีที่มีการเซาะร่อง ร่องต้องกว้างไม่เกิน 1.3 ซม.		กว้าง .....ซม.
	2.11.3 ยกขอบสูงจากพื้นผิวของทางลาดไม่น้อยกว่า 15 ซม.		สูง .....ซม.
	2.12 ปลายราวจับ (หากทางลาดยาวไม่เกิน 2.50 ม. ไม่ต้องทำข้อนี้)		
	2.12.1 ปลายราวจับยื่นเลยจากจุดเริ่มต้นและสิ้นสุดทางลาด 30-40 ซม.		ยาว .....ซม.
	2.12.2 ปลายราวจับขนานกับพื้น		
	2.12.3 ปลายราวจับมีลักษณะโค้งลงและวกลงด้านล่าง		
3. ป้ายสัญลักษณ์	3.1 สัญลักษณ์รูปคนพิการ		
			
	3.1.1 ที่จอดรถ พื้นสีขาวโดยพื้นป้ายเป็นสีน้ำเงิน หรือเป็นสีน้ำเงินโดยพื้นป้ายเป็นสีขาว		พื้นสี..... สัญลักษณ์สี.....
	3.1.2 ทางลาด พื้นสีขาวโดยพื้นป้ายเป็นสีน้ำเงิน หรือเป็นสีน้ำเงินโดยพื้นป้ายเป็นสีขาว		พื้นสี..... สัญลักษณ์สี.....
	3.1.3 จุดบริการข้อมูล พื้นสีขาวโดยพื้นป้ายเป็นสีน้ำเงิน หรือเป็นสีน้ำเงินโดยพื้นป้ายเป็นสีขาว		พื้นสี..... สัญลักษณ์สี.....
	3.1.4 ห้องน้ำ พื้นสีขาวโดยพื้นป้ายเป็นสีน้ำเงิน หรือเป็นสีน้ำเงินโดยพื้นป้ายเป็นสีขาว		พื้นสี..... สัญลักษณ์สี.....
	3.1.5 อื่นๆ (ระบุ)..... พื้นสีขาวโดยพื้นป้ายเป็นสีน้ำเงิน หรือเป็นสีน้ำเงินโดยพื้นป้ายเป็นสีขาว		พื้นสี..... สัญลักษณ์สี.....
	3.2 เครื่องหมายแสดงทางไปสู่สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงวัย		
	3.2.1 ที่จอดรถ		
	3.2.2 ทางลาด		
	3.2.3 จุดบริการข้อมูล		
	3.2.4 ห้องน้ำ		
	3.2.5 อื่นๆ (ระบุ).....		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อ	ตัวชี้วัดมาตรฐานขั้นต่ำ	มี / ไม่มี	รายละเอียด
	3.3 สัญลักษณ์ หรือตัวอักษรแสดงประเภทของสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงวัย		
	3.3.1	ที่จอดรถ	
	3.3.2	ทางลาด	
	3.3.3	จุดบริการข้อมูล	
	3.3.4	ห้องน้ำ	
	3.3.5	อื่นๆ (ระบุ).....	
ข้อเสนอแนะป้ายสัญลักษณ์			
	3.4 ความชัดเจน		
	3.4.1	ป้ายแสดงสิ่งอำนวยความสะดวกต้องมีความชัดเจนมองเห็นได้ง่าย ติดในตำแหน่งที่ไม่ทำให้สับสน	
	3.4.2	จัดให้มีแสงส่องสว่างเป็นพิเศษทั้งกลางวันและกลางคืน	
	3.4.3	เมื่อขับ/นั่งรถเข้ามาในบริเวณ สามารถเห็นป้ายแสดงหรือทางไปจุดที่จอดรถผู้สูงวัยได้อย่างชัดเจน	
	3.4.4	มีเครื่องหมายแสดงทาง ชัดเจนจากจุดทางเข้า ที่เห็นได้ชัดแต่ไกล ไปสู่สิ่งอำนวยความสะดวกต่อไปนี้ที่จอดรถ ทางลาด จุดให้บริการข้อมูล ห้องน้ำ และอื่นๆ	
	3.4.5	ป้ายควรเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส โดยมีความชัดเจนมองเห็นได้ง่าย	
4.การให้บริการข้อมูล	4.1 ตำแหน่ง		
	4.1.1	อยู่ในตำแหน่งที่ผู้สูงวัยสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวกและสังเกตได้ง่าย	ตำแหน่ง .....
	4.2 ความสูงของโต๊ะหรือเคาน์เตอร์ให้บริการ		
	4.2.1	ความสูงของโต๊ะหรือเคาน์เตอร์ให้บริการควรมีความสูงในระดับ ที่รถวีลแชร์สามารถใช้บริการได้ โดยมีความสูงสุทธิไม่เกิน 80 ซม.	โต๊ะสูง .....ซม.
	4.2.2	มีพื้นที่ว่างใต้โต๊ะหรือเคาน์เตอร์เพียงพอสำหรับรถวีลแชร์เข้าไปได้โดยพื้นที่ว่างใต้โต๊ะ มีความสูงจากพื้น 70-75 ซม.	พื้นที่ว่างใต้โต๊ะสูง .....ซม.
	4.2.3	พื้นที่ว่างใต้โต๊ะ มีความกว้าง สุทธิไม่น้อยกว่า 40 ซม.	พื้นที่ว่างใต้โต๊ะกว้าง .....ซม.
	4.3 แผ่นผัง เอกสาร ข้อมูลข่าวสาร และคู่มือ		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อ	ตัวชี้วัดมาตรฐานขั้นต่ำ		มี / ไม่มี	รายละเอียด
	4.3.1	จัดทำ แผนผังการใช้บริการอาคารหรือสถานที่ เอกสารหรือข้อมูลข่าวสาร สำหรับเผยแพร่ในรูปแบบของสื่อเสียงหรือตัวอักษรสำหรับคนพิการทางการเห็น		☐ แผนผังการใช้บริการอาคารหรือสถานที่ ☐ เอกสาร/ข้อมูล ☐ คู่มือแปลภาษา ☐ ป้ายสัญลักษณ์ภาษา
	4.3.2	มีคู่มือแปลภาษาหรือป้ายสัญลักษณ์ภาษาสำหรับเจ้าหน้าที่ เพื่อใช้สื่อสารกับคนพิการ		
ข้อเสนอแนะการให้บริการข้อมูล				
	4.4 ความชัดเจน			
	4.4.1	ประกาศข้อมูลที่เป็นประโยชน์สำหรับผู้สูงวัยที่มีปัญหาการมองเห็น มีเสียงดังและได้ยินอย่างชัดเจน		
5. ห้องน้ำ สาธารณะสำหรับ ผู้สูงวัยภายใน เกสต์เฮาส์ (หากไม่มีห้องน้ำผู้ สูงวัย ไม่ต้อง ประเมินหมวดนี้)	5.1 จำนวน			หากไม่มีให้ X
	5.1.1	จัดให้มีห้องส้วมสำหรับบุคคลทั่วไป ต้องจัดให้มีห้องส้วมสำหรับคนพิการเข้าใช้ได้อย่างน้อย 1 ห้องในห้องส้วมนั้นหรือจะจัดแยกออกมาอยู่ในบริเวณเดียวกันกับห้องส้วมสำหรับบุคคลทั่วไปก็ได้		จำนวน ..... ห้อง
	5.2 ประตู			
	5.2.1	ประตูของห้องที่ตั้งโล่ส้วมเป็นแบบบานเปิดออกสู่ภายนอก โดยต้องเปิดค้างได้ไม่น้อยกว่า 90 องศา หรือเป็นแบบบานเลื่อน		แบบ ..... เปิดได้.....
	5.3 ความปลอดภัยภายในอาคาร			
	5.3.1	ประตูของห้องที่ตั้งโล่ส้วมเป็นแบบบานเปิดออกสู่ภายนอก โดยต้องเปิดค้างได้ไม่น้อยกว่า 90 องศา หรือเป็นแบบบานเลื่อน		
	5.3.2	มีสัญลักษณ์รูปคนพิการติดไว้ที่ประตูด้านหน้าห้องส้วม		
	5.3.3	เปิด-ปิดได้ง่าย		
	5.3.4	ในกรณีที่ประตูเป็นกระจกหรือลูกฟักเป็นกระจก ให้ติดเครื่องหมายหรือแถบสีที่สังเกตเห็นได้ชัด		
	5.3.5	ไม่ติดตั้งอุปกรณ์ชนิดที่บังคับให้บานประตูปิดตัวเอง		☐ มีอุปกรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อ	ตัวชี้วัดมาตรฐานขั้นต่ำ	มี / ไม่มี	รายละเอียด
	ที่อาจทำให้ประตูหนีบหรือกระแทก		บังคับ ☐ ไม่มีอุปกรณ์ บังคับ
5.3.6	กรณีประตูเป็นแบบบานเปิดผลักเข้าออก เมื่อเปิดออกสู่ทางเดินหรือระเบียงต้องมีพื้นที่ว่างขนาดกว้างไม่น้อยกว่า 1.50 ม. และยาวไม่น้อยกว่า 1.50 ม.		กว้าง .....เมตร ยาว .....เมตร
5.4 ความกว้างประตู			
5.4.1	ช่องประตูต้องมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 90 ซม.		กว้าง .....ซม.
5.4.2	หากมีธรณีประตู ความสูงของธรณีประตูต้องไม่เกินกว่า 2 ซม. และให้ขอบทั้งสองด้านมีความลาดเอียง		สูง .....ซม. ความลาดเอียง.....
5.5 มือจับประตู			
	กรณีประตูเป็นแบบบานเลื่อน		
5.5.1	มือจับประตูขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 3-4 ซม. ในแนวตั้งทั้งด้านในและด้านนอกของประตู		∅ ..... ซม.
5.5.2	ปลายด้านบนของมือจับติดตั้งสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 1 เมตร		ปลายบนสูง ..... เมตร
5.5.3	ปลายด้านล่างไม่เกิน 80 ซม.		ปลายล่างสูง ..... ซม.
	กรณีประตูเป็นแบบเปิดออก		
5.5.4	มือจับประตูขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 3-4 ซม. ในแนวตั้งทั้งด้านในและด้านนอกของประตู		∅ ..... ซม.
5.5.5	ปลายด้านบนของมือจับติดตั้งสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 1.00 ม.		ปลายบนสูง ..... เมตร
5.5.6	ปลายด้านล่างไม่เกิน 80 ซม		ปลายล่างสูง ..... ซม.
5.5.7	ให้มีราวจับตามแนวนอนด้านในประตู ยาวไปตามความกว้างของประตู		
5.5.8	ราวจับให้สูงจากพื้น 80-90 ซม.		สูง ..... ซม.
5.5.9	อุปกรณ์เปิดปิดประตูเป็นชนิดก้านบิดหรือแกนผลัก		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อ	ตัวชี้วัดมาตรฐานขั้นต่ำ	มี / ไม่มี	รายละเอียด
	5.5.10	อยู่สูงจากพื้น 1.00-1.20 ม.	สูง ..... ซม.
	5.6 ขนาดพื้นที่ว่างภายใน		
	5.6.1	มีพื้นที่ว่างภายในห้องส้วมเพื่อให้เก้าอี้ล้อสามารถหมุนตัวกลับได้ซึ่งมีเส้นผ่านศูนย์กลางไม่น้อยกว่า 1.50 ม.	∅ ..... เมตร
	5.7 วัสดุปูพื้นและการระบายน้ำ		
	5.7.1	พื้นห้องส้วมต้องมีระดับเสมอกับพื้นภายนอก ถ้าเป็นพื้นต่างระดับต้องมีลักษณะเป็นทางลาด	
	5.7.2	วัสดุปูพื้นห้องส้วมต้องไม่ลื่น	☐ วัสดุ .....
	5.7.3	พื้นห้องส้วมต้องมีความลาดเอียงเพียงพอไปยังช่องระบายน้ำทิ้งเพื่อที่จะไม่ให้น้ำขังบนพื้น	☐ มีน้ำขัง ☐ ไม่มีน้ำขัง
	5.8 การติดตั้งโถส้วมและที่ปล่อยน้ำ		
	5.8.1	มีโถส้วมชนิดนั่งราบ สูงจากพื้น 45-50 ซม.	สูง ..... ซม.
	5.8.2	มีพนักพิงหลังที่ให้ผู้พิการที่ไม่สามารถนั่งทรงตัวได้เอง ไขพิงได้	
	5.8.3	ที่ปล่อยน้ำ เป็นชนิดคันโยก ปุ่มกดขนาดใหญ่หรือชนิดอื่นที่ผู้พิการสามารถใช้ได้อย่างสะดวก	ลักษณะ.....
	5.9 ราวจับด้านข้างโถส้วมด้านที่ไม่ชิดผนัง(ด้านข้างโถส้วมห่างจากผนัง > 50 ซม.)		
	5.9.1	ให้มีราวจับติดผนังแบบพับเก็บได้ในแนวราบหรือแนวตั้ง เมื่อกางออกให้มีระบบล็อกที่ผู้พิการสามารถปลดล็อกได้ง่าย	
	5.9.2	มีระยะห่างจากขอบของโถส้วม 15-20 ซม.	ห่าง ..... ซม.
	5.9.3	มีความยาวไม่น้อยกว่า 55 ซม.	ยาว ..... ซม.
	5.9.4	มีลักษณะกลม เส้นผ่าศูนย์กลาง 3-4 ซม.	∅ ..... ซม.
	5.10 ราวจับบริเวณด้านที่ชิดผนัง		
		กรณีด้านข้างด้านหนึ่งของโถส้วมอยู่ชิดผนัง ระยะห่างจากกึ่งกลางโถส้วมถึงผนัง 45-50 ซม.	ห่าง ..... ซม.
	5.10.1	ด้านที่ไม่ชิดผนังให้มีที่ว่างมากพอที่ผู้พิการสามารถเข้าไปใช้โถส้วมได้โดยสะดวก	
	5.10.2	มีราวจับบริเวณด้านที่ชิดผนังเพื่อช่วยในการพยุงตัว เป็นราวจับในแนวนอนและแนวตั้ง	☐ แนวนอน ☐ แนวตั้ง
	5.10.3	ราวจับในแนวนอน มีความสูงจากพื้น 65-70 ซม.	สูง ..... ซม.
	5.10.4	ให้ยื่นล้ำออกมาจากด้านหน้าโถส้วมอีก 25-30 ซม.	ยื่น ..... ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้ใช้ประโยชน์ใด ๆ ก็ตาม
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อ	ตัวชี้วัดมาตรฐานขั้นต่ำ	มี / ไม่มี	รายละเอียด
	5.10.5		ราวจับในแนวดิ่งต่อจากปลายราวจับในแนวนอน ด้านหน้าโถส้วมมีความยาววัดจากปลายของราวจับในแนวนอนขึ้นไปอย่างน้อย 60 ซม. (อาจเป็นราวต่อเนื่องกันก็ได้)
	5.10.6		มีลักษณะกลม เส้นผ่าศูนย์กลาง 3-4 ซม.
			กรณีโถส้วมมีระยะห่างวัดจากกึ่งกลางโถส้วมถึงผนังเกิน 50 ซม.
	5.10.7		ให้มีราวจับติดผนังแบบพับเก็บได้ในแนวราบหรือแนวดิ่ง เมื่อกางออกให้มีระบบล็อกที่คนพิการสามารถปลดล็อกได้ง่าย
	5.10.8		มีระยะห่างจากขอบของโถส้วม 15-20 ซม.
	5.10.9		มีความยาวไม่น้อยกว่า 55 ซม.
	5.10.10		มีลักษณะกลม เส้นผ่าศูนย์กลาง 3-4 ซม.
	5.11 สัญญาณแจ้งเหตุฉุกเฉินจากภายนอกสู่ภายใน		
	5.11.1		ติดตั้งระบบสัญญาณแสงให้ผู้ที่อยู่ภายนอกแจ้งภัยแก่ผู้สูงวัย
	5.11.2		ติดตั้งระบบสัญญาณเสียงให้ผู้ที่อยู่ภายนอกแจ้งภัยแก่ผู้สูงวัย
	5.12 ระบบสัญญาณแจ้งเหตุฉุกเฉินขอความช่วยเหลือจากภายในสู่ภายนอก		
	5.12.1		ติดตั้งระบบสัญญาณแสงให้ผู้สูงวัยสามารถแจ้งเหตุหรือเรียกหาผู้ช่วยในกรณีที่เกิดเหตุฉุกเฉินไว้ในห้องส้วม ซึ่งต้องแสดงผลบริเวณเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย หรือบริเวณที่มีคนอยู่เป็นประจำ
	5.12.2		ติดตั้งระบบสัญญาณเสียงให้ผู้สูงวัยสามารถแจ้งเหตุหรือเรียกหาผู้ช่วยในกรณีที่เกิดเหตุฉุกเฉินไว้ในห้องส้วม ซึ่งต้องแสดงผลบริเวณเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย หรือบริเวณที่มีคนอยู่เป็นประจำ
	5.12.3		มีปุ่มกดหรือปุ่มสัมผัสหรือเป็นอุปกรณ์ที่ใช้สำหรับดึง ให้สัญญาณทำงาน รวมทั้งติดตั้งในตำแหน่งที่ห่างจากแผงควบคุมอุปกรณ์ต่างๆ
	5.12.4		มีสีแดงหรือสีที่ตัดกับพื้นหลังและมีขนาดในการใช้งานได้สะดวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อ	ตัวชี้วัดมาตรฐานขั้นต่ำ	มี / ไม่มี	รายละเอียด
	5.12.5	ติดตั้งอยู่ในตำแหน่งที่ผู้สูงวัยสามารถใช้งานได้สะดวก ในระดับความสูงจากพื้น 25-95 ซม.	สูง ..... ซม.
5.13 การติดตั้งอ่างล้างมือ			
	5.13.1	ใต้อ่างล้างมือด้านที่ติดผนังไปจนถึงขอบอ่างเป็นที่ยาว เพื่อให้รถวีลแชร์สามารถสอดเข้าไปได้	
	5.13.2	ขอบอ่างอยู่ห่างจากผนัง ไม่น้อยกว่า 45 ซม.	ห่าง ..... ซม.
	5.13.3	อยู่ในตำแหน่งที่ผู้สูงวัยเข้าประชิดโดยไม่มีสิ่งกีดขวาง	☐ มี ☐ ไม่มี
	5.13.4	ติดตั้งก๊อกน้ำเป็นชนิดก้านโยกหรือก้านกดหรือก้านหมุนหรือระบบอัตโนมัติ	ชนิด .....
5.14 ความสูงของอ่างล้างมือและ ราวจับ			
	5.14.1	มีความสูงจากพื้นถึงขอบบนของอ่าง 75-80 ซม.	สูง ..... ซม.
	5.14.2	มีราวจับในแนวนอนแบบพับเก็บได้ในแนวตั้งทั้งสองข้างของอ่าง	แบบ .....
	5.14.3	ราวจับมีลักษณะกลม เส้นผ่าศูนย์กลาง 3-4 ซม.	∅ ..... ซม.
5.15 ที่ถ่ายปัสสาวะชายและราวจับบริเวณที่ถ่ายปัสสาวะชาย(ไม่อยู่ในห้องน้ำคนพิการก็ได้)			
	5.15.1	ที่ถ่ายปัสสาวะที่มีระดับเสมอพื้นอย่างน้อย 1 ที่	จำนวน .....
	5.15.2	มีราวจับในแนวนอนอยู่ด้านบนของที่ถ่ายปัสสาวะ ยาว 50-60 ซม.	ยาว ..... ซม.
	5.15.3	ราวจับในแนวนอนมีความสูงจากพื้น 1.2-1.3 ม.	สูง ..... ซม.
	5.15.4	มีราวจับด้านข้างของที่ถ่ายปัสสาวะทั้งสองข้าง มีความสูงจากพื้น 80-100 ซม.	สูง ..... ซม.
	5.15.5	ราวจับด้านข้างทั้งสองข้าง ยื่นออกมาจากผนัง 55-60 ซม.	ยื่น ..... ซม.
	5.15.6	ราวจับมีลักษณะกลม เส้นผ่าศูนย์กลาง 3-4 ซม.	∅ ..... ซม.
5.16 การเตือนและการนำทาง			
	5.16.1	จัดให้มีพื้นผิวต่างสัมผัสสำหรับคนพิการทางการเห็นที่พื้นด้านหน้าของประตูห้องส้วม โดยมีขนาดกว้าง 30 ซม.	กว้าง ..... ซม.
	5.16.2	ความยาวเท่ากับและขนานไปกับความกว้างของช่องประตู	
	5.16.3	ขอบของพื้นผิวต่างสัมผัสอยู่ห่างจากขอบประตู 30-35 ซม.	ห่าง ..... ซม.

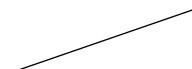
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อ	ตัวชี้วัดมาตรฐานขั้นต่ำ	มี / ไม่มี	รายละเอียด
	5.16.4		มีราวจับเพื่อนำไปสู่สุขภัณฑ์อื่นๆ ภายในห้องส้วมสูงจากพื้น 80-90 ซม.
	5.17 เบริลล์และส่วนเสริม		
	5.17.1		กรณีในห้องน้ำสำหรับคนพิการอยู่ภายในห้องส้วมที่จัดไว้สำหรับบุคคลทั่วไป และมีทางเข้าก่อนถึงตัวห้องส้วม ต้องจัดให้ห้องส้วมสำหรับคนพิการ อยู่ในตำแหน่งที่คนพิการสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวก
	5.17.2		ห้องส้วมสำหรับบุคคลทั่วไป หากได้จัดสำหรับผู้ชาย และผู้หญิงต่างหากจากกันให้มีอักษรเบรลล์แสดงให้รู้ว่าเป็นห้องส้วมชายหรือหญิงติดไว้ที่ผนังข้างทางเข้าในตำแหน่งที่สามารถสัมผัสได้ด้วย
ข้อเสนอแนะห้องน้ำสาธารณะสำหรับคนทั้งมวล			
	5.18 ตำแหน่งและวัสดุ		
	5.18.1		ตำแหน่งที่ตั้งของห้องน้ำ อยู่ในตำแหน่งที่ไม่ห่างไกลจากตัวอาคารหลัก ไม่อยู่ในมุมอับ ลึกลับ ที่สังเกตเห็นได้ยาก เช่นมีอาคารอื่นบังอยู่ หรือมีสิ่งกีดขวาง ก่อนถึงห้องน้ำ
	5.18.2		พื้นห้องส้วมมีสีติดกับสีของผนัง
	5.19 ประตู		
	5.19.1		ประตูมีลักษณะเป็นบานทึบ ที่ทำให้มีความเป็นส่วนตัว
	5.19.2		ระบบล็อกแบบขอสับหรือระบบที่สามารถปลดล็อกได้ง่ายจากภายนอก ที่ปิดเปิดสะดวก
	5.20 ที่ปล่อยน้ำและสายชำระ		
	5.20.1		ที่ปล่อยน้ำ อยู่ด้านข้างของแท็งค์หรือติดผนังด้านข้าง หรือระบบเซ็นเซอร์
	5.20.2		มีสายชำระหรือระบบฉีดน้ำชำระอัตโนมัติ สามารถใช้งานได้สะดวก
	5.21 ระบบสัญญาณแจ้งเหตุฉุกเฉินขอความช่วยเหลือ		
	5.21.1		ภายในห้องน้ำ ติดตั้งสัญญาณแจ้งเหตุฉุกเฉิน แบบปุ่มกดหรือปุ่มสัมผัสหรือเชือกดึงในระดับความสูงจากพื้น 25-30 ซม. ติดตั้งในพื้นที่
	5.21.2		ภายในห้องน้ำ ติดตั้งสัญญาณแจ้งเหตุฉุกเฉิน แบบ
			สูง ..... ซม.
			สูง ..... ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อ	ตัวชี้วัดมาตรฐานขั้นต่ำ	มี / ไม่มี	รายละเอียด
	ปุ่มกดหรือปุ่มสัมผัสหรือเชือกดึงในระดับความสูงจากพื้น 80-95 ซม. ติดตั้งในพื้นที่		
	5.21.3 ภายนอกห้องน้ำ ติดตั้งสัญญาณแจ้งเหตุฉุกเฉินแบบปุ่มกดหรือปุ่มสัมผัส ด้านหน้าประตู สูงจากพื้น 1.20-1.30 ม.		สูง ..... ซม.
	5.22 อ่างล้างมือ		
	5.22.1 มีพื้นที่ใต้อ่างเป็นที่วาง สูงจากพื้น ไม่น้อยกว่า 60 ซม.		สูง ..... ซม.
	5.22.2 ติดตั้งกระจกบริเวณอ่างล้างมือ ขอบล่างของกระจกสูงไม่เกิน 1 ม. ผู้ที่เข่าวีลแชร์สามารถมองเห็นได้		สูง ..... ซม.
	5.23 ราวจับบริเวณอ่างล้างมือ		
	5.23.1 ราวจับแบบพับเก็บได้ มีความยาวไม่น้อยกว่า 55 ซม.		ยาว ..... ซม.
	5.23.2 ราวจับแบบพับเก็บได้ ติดตั้งสูงจากพื้น 75-80 ซม.		สูง ..... ซม.
สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงวัยเพิ่มเติม			
1. ทางเข้าสู่อาคาร	1.1 วัสดุพื้นผิว		
	1.1.1 พื้นผิวเรียบเสมอกัน ไม่ขรุขระ ไม่มีสิ่งกีดขวาง		
	1.1.2 อยู่ในระดับเดียวกับพื้นลานจอดรถ หากอยู่ต่างระดับให้มีทางลาดขึ้น-ลง		
	1.1.3 ทางเดินจากภายนอกเข้าสู่อาคาร หากมีพื้นต่างระดับให้ใช้สีทาหรือติดเครื่องหมายให้ชัดเจน		
2. ประตูทางเข้า-ออกเกสต์เฮาส์	2.1 ประตู		
	2.1.2 หากมีธรณีประตู ความสูงของธรณีประตูต้องไม่เกินกว่า 2 ซม. และให้ขอบทั้งสองด้านมีความลาดเอียงไม่เกิน 45 องศา		สูง ..... ซม. ความลาดเอียง.....
	2.1.2 มีความกว้างไม่น้อยกว่า 90 ซม.		กว้าง ..... ซม.
	2.1.3 ประตูมีลักษณะเลื่อนเปิด-ปิดง่าย		ลักษณะ .....
	2.1.4 ถ้าเป็นประตูชนิดผลักเข้า-ออกให้เปิดได้กว้าง		ชนิด .....
	2.1.5 หากเปิดออกสู่ทางเดินหรือระเบียงต้องไม่ขวางทางสัญจร		
	2.1.6 กรณีลูกฟูกเป็นกระจกสีให้ติดเครื่องแถบสีหรือสิ่งที่สังเกตได้ชัดสำหรับคนพิการ		สี .....
	2.1.7 โดยมีป้ายต้องมีพื้นป้ายเป็นสีน้ำเงิน หรือ เป็นสีน้ำเงินโดยพื้นป้ายเป็นสีขาว		พื้นสี..... สัญลักษณ์สี.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อ	ตัวชี้วัดมาตรฐานขั้นต่ำ		มี / ไม่มี	รายละเอียด
	2.1.8	ป้ายมีความชัดเจน มองเห็นได้ง่าย ติดอยู่ในตำแหน่งที่ไม่ทำให้สับสน		
	2.1.9	ต้องจัดให้มีแสงส่องสว่างเป็นพิเศษทั้งกลางวันและกลางคืน		
3. ทางเชื่อมระหว่างอาคาร ระเบียง	3.1 วัสดุพื้นผิว			
	3.1.1	พื้นผิวทำจากวัสดุไม่ลื่น		วัสดุ .....
	3.1.2	ไม่มีสิ่งกีดขวาง		
	3.1.3	กรณีที่มีสิ่งกีดขวางที่จำเป็นบนทางเดิน มีการจัดให้อยู่ในแนวเดียวกัน โดยไม่กีดขวางทางเดิน		
	3.1.4	ป้ายและสิ่งกีดขวางที่อยู่เหนือทางเดินต้องสูงกว่าพื้นทางเดินอย่างน้อย 200 เซนติเมตร		
	3.1.5	ทางเชื่อมอยู่ระดับเดียวกับพื้นที่ภายนอก		
	3.1.6	ความกว้าง ไม่น้อยกว่า 150 เซนติเมตร		กว้าง ..... ซม.
	3.1.7	ร่องระบายน้ำด้านข้างทางเดิน ต้องลึกไม่เกิน 2 ซม.		ลึก ..... ซม.
	3.1.8	กว้างไม่เกิน 5 เซนติเมตร		กว้าง ..... ซม.
	3.1.9	หากมีฝาท่อระบายน้ำ ต้องมีขนาดรูช่องตะแกรงห่างไม่เกิน 1.3 เซนติเมตร หรือมีแผ่นโลหะปิดอย่างมั่นคง		ห่าง ..... ซม. ☐ มีแผ่นโลหะปิด ☐ ไม่มีแผ่นโลหะปิด
	3.1.10	รูช่องตะแกรงไม่ขนานแนวทางเดิน		
	3.1.11	บริเวณทางแยกต้องมีพื้นผิวต่างสัมผัส		
	3.1.12	ระดับพื้นภายในอาคารกับทางเชื่อมมีความต่างระดับกัน เกิน 2 ซม. ให้มีทางลาดระหว่างพื้นที่ต่างระดับกัน โดยทางลาดต้องมีความลาดชันไม่เกิน 1:12(ไม่เกิน 4.67 องศา)		องศา ..... สูง.....ม. ยาว.....ม.
	3.1.13	ระดับพื้นภายในอาคาร กับทางเชื่อมมีความต่างระดับกันไม่เกิน 2 ซม. ต้องปาดมุมพื้นที่ต่างระดับกันไม่เกิน 45 องศา ความลาดชันไม่เกิน 1:1		องศา ..... สูง.....ม. ยาว.....ม.
3.1.14	จัดให้มีพื้นผิวต่างสัมผัสหรือมีการกั้นเพื่อให้ทราบ		ห่าง ..... ซม.	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อ	ตัวชี้วัดมาตรฐานขั้นต่ำ	มี / ไม่มี	รายละเอียด
	ก่อนถึงสิ่งกีดขวางโดยอยู่ห่างจากสิ่งกีดขวางไม่น้อยกว่า 30 เซนติเมตร		
	ด้านทางขึ้นของทางลาด		
3.1.15	มีพื้นผิวต่างสัมผัส โดยมีขนาดกว้าง 30 ซม.		กว้าง ..... ซม.
3.1.16	มีความยาวเท่ากับและขนานไปกับความกว้างของช่องทางเดินของทางลาด		
3.1.17	ขอบของพื้นผิวต่างสัมผัสอยู่ห่างจากจุดเริ่มต้นของทางขึ้นทางลาด 30-35 ซม.		ห่าง ..... ซม.
	ด้านทางลงของทางลาด		
3.1.18	มีพื้นผิวต่างสัมผัส โดยมีขนาดกว้าง 30 ซม.		กว้าง ..... ซม.
3.1.19	มีความยาวเท่ากับและขนานไปกับความกว้างของช่องทางเดินของทางลาด		
3.1.20	ขอบของพื้นผิวต่างสัมผัสอยู่ห่างจากจุดเริ่มต้นของทางขึ้นทางลาด 30-35 ซม.		ห่าง ..... ซม.
	3.2 ราวจับ		
3.2.1	มีผนังหรือราวกันตกทั้ง 2 ด้าน		☐ ซ้าย ☐ ขวา
3.2.2	ราวจับทำด้วยวัสดุเรียบ มั่นคง ไม่ลื่น สภาพดีพร้อมใช้งานติดตั้งบริเวณที่เป็นอันตราย เช่นบันได ทางลาดและห้องน้ำ		
3.2.3	ราวจับมีความยาวต่อเนื่อง		
3.2.4	มีลักษณะกลม เส้นผ่านศูนย์กลาง 3-4 เซนติเมตร		Ø ..... ซม.
3.2.5	ราวจับติดตั้งห่างจากผนัง 5 เซนติเมตร		ห่าง ..... ซม.
3.2.6	สูงจากจุดยึด 12 เซนติเมตร		สูง ..... ซม.
3.2.7	ผนังที่ติดตั้งราวจับควรต้องเรียบ ไม่มีคม		
3.2.8	ใช้สีที่เด่นสำหรับราวจับเพื่อให้คนพิการทางการมองเห็นได้รับรู้อย่างชัดเจน		สี .....
3.2.9	ราวจับสูงจากพื้น 80 -90 เซนติเมตร		สูง ..... ซม.
3.2.10	ปลายราวจับ ยื่นจากจุดสิ้นสุด 30 เซนติเมตร		ยื่น ..... ซม.
3.2.11	ขนานกับพื้นจุดเริ่มต้นและสิ้นสุด		
3.2.12	ปลายราวจับต้องเป็นปลายมน		
4. บันได	4.1 วัสดุพื้นผิว		
	4.1.1 บันไดควรกว้างอย่างน้อย 150 เซนติเมตร		กว้าง ..... ซม.
	4.1.2 ลูกตั้งมีความสูงไม่เกิน 15 ซม.		สูง ..... ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่หรือใช้โดยไม่ผ่านการอนุมัติจากเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อ	ตัวชี้วัดมาตรฐานขั้นต่ำ	มี / ไม่มี	รายละเอียด
	4.1.3	ไม่เปิดเป็นช่องโล่ง	
	4.1.4	ลูกนอนมีความกว้างไม่น้อยกว่า 30 เซนติเมตร	กว้าง ..... ซม.
	4.1.5	ต้องใช้วัสดุที่ไม่ลื่น	วัสดุ .....
	4.1.6	จุ่มบันได ไม่ควรมีขอบที่แหลมคม และไม่ลื่น	
	4.1.7	มีระยะเหลื่อมกันได้ไม่เกิน 2 เซนติเมตร	ระยะเหลื่อม.... ซม.
	4.1.8	พื้นผิวต่างสัมผัส ก่อนทางขึ้น	
	4.1.9	พื้นผิวต่างสัมผัส ชานพัก	
	4.1.10	พื้นผิวต่างสัมผัส ขั้นสุดท้าย	
	4.1.11	มีราวจับ 2 ระดับ	
5. ห้องพักสำหรับผู้สูงวัย (หากไม่มี ใช้ X)	5.1 ความปลอดภัยภายในอาคาร		
	5.1.1	ภายในห้องพักต้องจัดให้มีสัญญาณบอกเหตุหรือเตือนภัยทั้งสัญญาณที่เป็นเสียงและแสงและระบบสั่นสะเทือนติดตั้งบริเวณที่นอนในกรณีเกิดอัคคีภัยหรือเหตุอันตรายอย่างอื่น	☐ เสียง ☐ แสง ☐ สั่นสะเทือน
	5.1.2	สวิตช์สัญญาณแสงและสัญญาณเสียงแจ้งภัยหรือเรียกให้ผู้ที่อยู่ภายนอกทราบว่ามีคนอยู่ในห้องพัก	☐ เสียง ☐ แสง
	5.1.3	มีแผนผังต่างสัมผัสของอาคารในชั้นที่มีห้องพักคนพิการ เข้าใช้ได้	
	5.1.4	มีอักษรเบรลล์แสดงตำแหน่งของห้องพัก	☐ บันไดหนีไฟ ☐ ทิศทางไป ☐ บันไดหนีไฟ
	5.1.5	ติดตั้งที่กึ่งกลางบานประตูด้านในและอยู่สูงจากพื้น 1.30-1.70 ม.	สูง ..... ซม.
	5.2 ประตู		
	5.2.1	ประตูของห้องพักเป็นแบบบานเปิดออกสู่ภายนอก โดยต้องเปิดค้างได้ไม่น้อยกว่า 90 องศา หรือเป็นแบบบานเลื่อน	แบบ..... เปิดได้.....
	5.2.2	มีสัญลักษณ์รูปผู้พิการติดไว้ที่ประตูด้านหน้าห้องพักสำหรับคนพิการ	
	5.2.3	เปิดปิดได้ง่าย	
5.2.4	ไม่ติดตั้งอุปกรณ์ชนิดที่บังคับให้บานประตูปิดได้เองที่อาจทำให้ประตูหนีบหรือกระแทก	☐ มีอุปกรณ์บังคับ ☐ ไม่มีอุปกรณ์	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับใช้ภายในเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาติให้เผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อ	ตัวชี้วัดมาตรฐานขั้นต่ำ	มี / ไม่มี	รายละเอียด
			บังคับ
5.3 ความกว้างประตู			
5.3.1	ช่องประตูต้องมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 90 ซม.		กว้าง ..... ซม
5.3.2	หากมีธรณีประตู ความสูงของธรณีประตูต้องไม่เกินกว่า 2 ซม. และให้ขอบทั้งสองด้านมีความลาดเอียงไม่เกิน 45 องศา		สูง ..... ซม. ความลาดเอียง.....
5.4 มือจับประตูและระบบล็อคประตู			
กรณีประตูเป็นแบบบานเลื่อน			
5.4.1	มือจับประตูขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 3-4 ซม. ในแนวตั้งทั้งด้านในและด้านนอกของประตู		Ø ..... ซม.
5.4.2	ปลายด้านบนของมือจับติดตั้งสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า		ปลายบนสูง ..... เมตร
5.4.3	ปลายด้านล่างไม่เกิน 80 ซม.		ปลายล่างสูง ..... ซม.
กรณีประตูเป็นแบบเปิดออก			
5.4.4	มือจับประตูขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 3-4 ซม. ในแนวตั้งทั้งด้านในและด้านนอกของประตู		Ø ..... ซม.
5.4.5	ปลายด้านบนของมือจับติดตั้งสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 1.00 ม.		ปลายบนสูง ..... เมตร
5.4.6	ปลายด้านล่างไม่เกิน 80 ซม		ปลายล่างสูง ..... ซม.
5.4.7	ให้มีราวจับตามแนวอนด้านในประตู ยาวไปตามความกว้างของประตู		
5.4.8	ราวจับให้สูงจากพื้น 80-90 ซม.		สูง ..... ซม.
5.4.9	อุปกรณ์ประตูต้องเป็นชนิดก้านบิดหรือแกนผลึก		
5.4.10	อยู่สูงจากพื้น 1.00-1.20 ม.		สูง ..... ซม.
5.5 จำนวนห้องพักและประตู			
5.5.1	หมายเลขห้องพัก ติดสูงจากพื้น 1.20 – 1.50 ม. และมีอักษรเบรลล์กำกับโดยอ้างอิงตามกฎกระทรวงฯ		สูง .....เมตร
5.5.2	บริเวณทางเข้าไม่มีธรณีประตูหรือถ้ามีต้องสูงไม่เกิน 2 ซม.และให้ขอบทั้งสองด้านมีความลาดเอียง 1: 2 (30 องศา)		สูง ..... ซม. องศา .....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อ	ตัวชี้วัดมาตรฐานขั้นต่ำ	มี / ไม่มี	รายละเอียด
	5.6 ความปลอดภัย		
	5.6.1	มีสปริงเกอร์ ระบบดับเพลิงอัตโนมัติ	
	5.6.2	ระบบสัญญาณแจ้งเหตุฉุกเฉินขอความช่วยเหลือจากภายในสู่ภายนอก แบบปุ่มกดหรือปุ่มสัมผัสหรือเชือกดึงในระดับความสูงจากพื้น 25-95 ซม.	สูง ..... ซม.
	5.6.3	ระบบสัญญาณแจ้งเหตุฉุกเฉินจากภายนอกสู่ภายใน แบบปุ่มกดหรือปุ่มสัมผัส ด้านหน้าประตู สูงจากพื้น 1.20-1.30 ม.	สูง .....เมตร
	5.7 อื่นๆ		
	5.7.1	มีคู่มือเอกสารที่เป็นอักษรเบรลล์หรือสื่อเสียง ประกอบคำอธิบาย(ข้อมูลโรงแรมและการให้บริการ)	
	5.7.2	ตู้แขวนเสื้อผ้า มีราวแขวนผ้าที่มีระดับไม่สูงเกินกว่า 1.20 ม.	สูง .....เมตร
	5.7.3	โต๊ะเครื่องแป้ง และโต๊ะเขียนหนังสือสูงไม่เกิน 80 ซม. พื้นที่ว่างใต้โต๊ะสูงจากพื้น 70-75 ซม.	สูง ..... ซม. สูง ..... ซม.
	5.7.4	ติดตั้งปลั๊กและสวิตช์ไฟฟ้า ระดับสูงจากพื้น 45-90 ซม.	สูง ..... ซม.
6. ห้องน้ำใน ห้องพักผู้สูงอายุ (หากไม่มี ใส่ X)	6.1 ประตู		
	6.1.1	ประตูของห้องที่ตั้งโถส้วมเป็นแบบบานเปิดออกสู่ภายนอก โดยต้องเปิดค้างได้ไม่น้อยกว่า 90 องศา หรือเป็นแบบบานเลื่อน	แบบ..... เปิดได้.....
	6.1.2	เปิด-ปิดได้ง่าย	
	6.1.3	ในกรณีที่ประตูเป็นกระจกหรือลูกฟักเป็นกระจก ให้ติดเครื่องหมายหรือแถบสีที่สังเกตเห็นได้ชัด	
	6.1.4	ไม่ติดตั้งอุปกรณ์ชนิดที่บังคับให้บานประตูปิดตัวเอง ที่อาจทำให้ประตูหนีบหรือกระแทก	☐ มีอุปกรณ์บังคับ ☐ ไม่มีอุปกรณ์บังคับ
	6.2 ความกว้างประตู		
	6.2.1	ช่องประตูต้องมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 90 ซม.	กว้าง ..... ซม.
	6.2.2	หากมีธรณีประตู ความสูงของธรณีประตูต้องไม่เกินกว่า 2 ซม. และให้ขอบทั้งสองด้านมีความลาดเอียงไม่เกิน 45 องศา	สูง ..... ซม. ความลาดเอียง.....
	6.3 มือจับประตูและระบบลิ้อคประตู		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อ	ตัวชี้วัดมาตรฐานขั้นต่ำ	มี / ไม่มี	รายละเอียด
	กรณีประตูเป็นแบบบานเลื่อน		
6.3.1	มือจับประตูขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 3-4 ซม. ในแนวตั้งทั้งด้านในและด้านนอกของประตู		Ø ..... ซม.
6.3.2	ปลายด้านบนของมือจับติดตั้งสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 1 เมตร		ปลายบนสูง ..... เมตร
6.3.3	ปลายด้านล่างไม่เกิน 80 ซม.		ปลายล่างสูง ..... ซม.
	กรณีประตูเป็นแบบเปิดออก		
6.3.4	มือจับประตูขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 3-4 ซม. ในแนวตั้งทั้งด้านในและด้านนอกของประตู		Ø ..... ซม.
6.3.5	ปลายด้านบนของมือจับติดตั้งสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 1.00 ม.		ปลายบนสูง ..... เมตร
6.3.6	ปลายด้านล่างไม่เกิน 80 ซม.		ปลายล่างสูง ..... ซม.
6.3.7	ให้มีราวจับตามแนวอนด้ามในประตู ยาวไปตามความกว้างของประตู		
6.3.8	ราวจับให้สูงจากพื้น 80-90 ซม.		สูง ..... ซม.
6.3.9	อุปกรณ์เปิดปิดประตูต้องเป็นชนิดก้านบิดหรือแกนผลักร		
6.3.10	อยู่สูงจากพื้น 1.00-1.20 ม.		สูง ..... ซม.
	6.4 ขนาดพื้นที่ว่างภายใน		
6.4.1	มีพื้นที่ว่างภายในห้องส้วมให้เก้าอี้ล้อสามารถหมุนตัวกลับได้มีเส้นผ่านศูนย์กลางไม่น้อยกว่า 1.50 ม.		Ø ..... เมตร
	6.5 วัสดุปูพื้นและการระบายน้ำ		
6.5.1	พื้นห้องส้วมต้องมีระดับเสมอกับพื้นภายนอก ถ้าเป็นพื้นต่างระดับต้องมีลักษณะเป็นทางลาด		
6.5.2	วัสดุปูพื้นห้องส้วมต้องไม่ลื่น		☐ วัสดุ .....
6.5.3	พื้นห้องส้วมต้องมีความลาดเอียงเพียงพอไปยังช่องระบายน้ำทิ้งเพื่อที่จะไม่ให้มีน้ำขังบนพื้น		☐ มีน้ำขัง ☐ ไม่มีน้ำขัง
	6.6 การติดตั้งโถส้วมที่ปล่อยน้ำ		
6.6.1	มีโถส้วมชนิดนั่งราบ สูงจากพื้น 45-50 ซม.		สูง ..... ซม.
6.6.2	มีพนักพิงหลังที่ให้ผู้พิการที่ไม่สามารถนั่งทรงตัวได้เองใช้พิงได้		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อ	ตัวชี้วัดมาตรฐานขั้นต่ำ	มี / ไม่มี	รายละเอียด
	6.6.3	ที่ปล่อยน้ำ เป็นชนิดคั่นโยก ปุ่มกดขนาดใหญ่หรือชนิดอื่นที่คนพิการสามารถใช้ได้อย่างสะดวก	ลักษณะ.....
6.7 รววจับด้านข้างโถส้วมด้านที่ไม่ชิดผนัง(ด้านข้างโถส้วมห่างจากผนัง > 50 ซม.)			
	6.7.1	ให้มีราวจับติดผนังแบบพับเก็บได้ในแนวราบหรือแนวตั้ง เมื่อกางออกให้มีระบบล็อกที่คนพิการสามารถปลดล็อกได้ง่าย	
	6.7.2	มีระยะห่างจากขอบของโถส้วม 15-20 ซม.	ห่าง ..... ซม.
	6.7.3	มีความยาวไม่น้อยกว่า 55 ซม.	ยาว ..... ซม.
	6.7.4	มีลักษณะกลม เส้นผ่าศูนย์กลาง 3-4 ซม.	∅ ..... ซม.
6.8 รววจับบริเวณด้านที่ชิดผนัง			
		กรณีด้านข้างด้านหนึ่งของโถส้วมอยู่ชิดผนัง ระยะห่างจากกึ่งกลางโถส้วมถึงผนัง 45-50 ซม.	ห่าง ..... ซม.
	6.8.1	ด้านที่ไม่ชิดผนังให้มีที่ว่างมากพอที่คนพิการสามารถเข้าไปใช้โถส้วมได้โดยสะดวก	
	6.8.2	มีราวจับบริเวณด้านที่ชิดผนังเพื่อช่วยในการพยุงตัว เป็นราวจับในแนวนอนและแนวตั้ง	☐ แนวนอน ☐ แนวตั้ง
	6.8.3	ราวจับในแนวนอน มีความสูงจากพื้น 65-70 ซม.	สูง ..... ซม.
	6.8.4	ให้ยื่นล้ำออกมาจากด้านหน้าโถส้วมอีก 25-30 ซม.	ยื่น ..... ซม.
	6.8.5	ราวจับในแนวตั้งต่อจากปลายราวจับในแนวนอน ด้านหน้าโถส้วมมีความยาววัดจากปลายของราวจับในแนวนอนขึ้นไปอย่างน้อย 60 ซม. (อาจเป็นราวต่อเนื่องกันก็ได้)	ยาว ..... ซม.
	6.8.6	มีลักษณะกลม เส้นผ่าศูนย์กลาง 3-4 ซม.	∅ ..... ซม.
		กรณีโถส้วมมีระยะห่างวัดจากกึ่งกลางโถส้วมถึงผนังเกิน 50 ซม.	ห่าง ..... ซม.
	6.8.7	ให้มีราวจับติดผนังแบบพับเก็บได้ในแนวราบหรือแนวตั้ง เมื่อกางออกให้มีระบบล็อกที่คนพิการสามารถปลดล็อกได้ง่าย	☐ แนวราบ ☐ แนวตั้ง
	6.8.8	มีระยะห่างจากขอบของโถส้วม 15-20 ซม.	ห่าง ..... ซม.
	6.8.9	มีความยาวไม่น้อยกว่า 55 ซม.	ยาว ..... ซม.
	6.8.10	มีลักษณะกลม เส้นผ่าศูนย์กลาง 3-4 ซม.	∅ ..... ซม.
6.9 ระบบแจ้งเหตุฉุกเฉินภายนอกสู่ภายใน			
หัวข้อ	ตัวชี้วัดมาตรฐานขั้นต่ำ	มี	รายละเอียด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้กับกระทรวงศึกษาธิการ ไม่อนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

		/	
		ไม่มี	
6.9.1	ติดตั้งระบบสัญญาณแสงให้ผู้ที่อยู่ภายนอกแจ้งภัยแก่คนพิการ		
6.9.2	ติดตั้งระบบสัญญาณเสียงให้ผู้ที่อยู่ภายนอกแจ้งภัยแก่คนพิการ		
6.10 ระบบสัญญาณแจ้งเหตุฉุกเฉินขอความช่วยเหลือจากภายในสู่ภายนอก			
6.10.1	ติดตั้งระบบสัญญาณแสงให้คนพิการสามารถแจ้งเหตุหรือเรียกหาผู้ช่วยในกรณีที่เกิดเหตุฉุกเฉินไว้ในห้องส้วม ซึ่งต้องแสดงผลบริเวณเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย หรือบริเวณที่มีคนอยู่เป็นประจำ		
6.10.2	ติดตั้งระบบสัญญาณเสียงให้คนพิการสามารถแจ้งเหตุหรือเรียกหาผู้ช่วยในกรณีที่เกิดเหตุฉุกเฉินไว้ในห้องส้วม ซึ่งต้องแสดงผลบริเวณเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย หรือบริเวณที่มีคนอยู่เป็นประจำ		
6.10.3	มีปุ่มกดหรือปุ่มสัมผัสหรือเป็นอุปกรณ์ที่ใช้สำหรับติดตั้ง ให้สัญญาณทำงาน รวมทั้งติดตั้งในตำแหน่งที่ห่างจากแผงควบคุมอุปกรณ์ต่างๆ		แบบ .....
6.10.4	มีสีแดงหรือสีที่ตัดกับพื้นหลังและมีขนาดในการใช้งานได้สะดวก		สี .....
6.10.5	ติดตั้งอยู่ในตำแหน่งที่คนพิการสามารถใช้งานได้สะดวก ในระดับความสูงจากพื้น 25-95 ซม.		สูง ..... ซม.
6.11 การติดตั้งอ่างล้างมือ			
6.11.1	ใต้อ่างล้างมื่อด้านที่ติดผนังไปจนถึงขอบอ่างเป็นที่ว่าง เพื่อให้รถวีลแชร์สามารถสอดเข้าไปได้		
6.11.2	ขอบอ่างอยู่ห่างจากผนัง ไม่น้อยกว่า 45 ซม.		ห่าง ..... ซม.
6.11.3	อยู่ในตำแหน่งที่ผู้สูงอายุเข้าประชิดโดยไม่มีสิ่งกีดขวาง		☐ มี ☐ ไม่มี
6.11.4	ติดตั้งก๊อกน้ำเป็นชนิดก้านโยกหรือก้านกดหรือก้านหมุนหรือระบบอัตโนมัติ		ชนิด .....
6.12 ความสูงของอ่างล้างมือและราวจับ			
6.12.1	มีความสูงจากพื้นถึงขอบบนของอ่าง 75-80 ซม.		สูง ..... ซม.
6.12.2	มีราวจับในแนวนอนแบบพับเก็บได้ในแนวตั้งทั้งสองข้างของอ่าง		แบบ .....
6.12.3	ราวจับมีลักษณะกลม เส้นผ่าศูนย์กลาง 3-4 ซม.		Ø ..... ซม.
หัวข้อ	ตัวชี้วัดมาตรฐานขั้นต่ำ	มี	รายละเอียด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

		/	ไม่มี
6.13 ที่อาบน้ำแบบฝักบัว			
6.13.1	มีพื้นที่วางขนาดความกว้างไม่น้อยกว่า 1.10 ม. และความยาวไม่น้อยกว่า 1.20 ม.		กxย .....เมตร
6.13.2	มีที่นั่งสำหรับอาบน้ำที่มีความสูงจากพื้น 45-50 ซม.		สูง ..... ซม.
6.13.3	มีราวจับในแนวนอนที่ด้านข้างของที่นั่ง มีความสูง จากพื้น 65-70 ซม.		สูง ..... ซม.
6.13.4	ราวจับในแนวนอนที่ด้านข้างของที่นั่ง ยาว 65-70 ซม.		ยาว ..... ซม.
6.13.5	มีราวจับในแนวตั้งต่อจากปลายของราวจับใน แนวนอน และมีความยาวจากปลายของราวจับใน แนวนอนขึ้นไปอย่างน้อย 60 ซม.		ยาว ..... ซม.
6.13.6	ราวจับมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 3-4 ซม.		∅ ..... ซม.
6.13.7	สิ่งของ เครื่องใช้หรืออุปกรณ์ภายในที่อาบน้ำให้อยู่ สูงจากพื้น 30 -120 ซม.		สูง ..... ซม.
6.14 ที่อาบน้ำแบบอ่างอาบน้ำ			
6.14.1	มีราวจับในแนวตั้งอยู่ห่างจากผนังด้านหัวอ่าง อาบน้ำ 60 ซม.		ห่าง ..... ซม.
6.14.2	ปลายด้านล่างอยู่สูงจากพื้น 65-70 ซม.		สูง ..... ซม.
6.14.3	มีความยาวอย่างน้อย 60 ซม.		ยาว ..... ซม.
6.14.4	มีราวจับในแนวนอนที่ปลายของราวจับในแนวตั้ง และยาวไป จนจดผนังห้องอาบน้ำด้านท้ายอ่าง อาบน้ำ		
6.14.5	ราวจับมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 3-4 ซม.		∅ ..... ซม.
6.14.6	สิ่งของ เครื่องใช้หรืออุปกรณ์ภายในที่อาบน้ำให้อยู่ สูงจากพื้น 30 -120 ซม.		สูง ..... ซม.
6.15 การเตือนและการนำทาง			
6.15.1	จัดให้มีพื้นผิวต่างสัมผัสสำหรับคนพิการทางการเห็น ที่พื้นด้านหน้าของประตูห้องส้วม โดยมีขนาดกว้าง 30 ซม.		กว้าง ..... ซม
6.15.2	ความยาวเท่ากับและขนานไปกับความกว้างของช่อง ประตู		
6.15.3	ขอบพื้นผิวต่างสัมผัสห่างจากขอบประตู 30-35 ซม.		ห่าง ..... ซม.
6.15.4	มีราวจับเพื่อนำไปสู่สุขภัณฑ์อื่นๆ ภายในห้องส้วมสูง		สูง ..... ซม.
หัวข้อ	ตัวชี้วัดมาตรฐานขั้นต่ำ	มี	รายละเอียด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

		/	
		ไม่มี	
	จากพื้น 80-90 ซม.		
ข้อเสนอแนะห้องน้ำในห้องพัก			
6.16 วัสดุ และประตูลูก			
6.16.1	พื้นห้องส้วมเป็นสีขาวหรือสีอ่อน		
6.16.2	สีติดกับสีของผนัง ทำความสะอาดได้ง่าย		
6.16.3	ระบบล็อกแบบขอสับหรือระบบที่สามารถปลดล็อกได้ง่ายจากภายนอก ที่ปิดเปิดสะดวก		
6.17 ที่ปล่อยน้ำสายชำระ			
6.17.1	ที่ปล่อยน้ำ อยู่ด้านข้างของแท็งก์หรือติดผนังด้านข้าง หรือระบบเซ็นเซอร์		
6.17.2	มีสายชำระหรือระบบฉีดน้ำชำระอัตโนมัติ สามารถใช้งานได้สะดวก		
6.18 ระบบสัญญาณแจ้งเหตุฉุกเฉินขอความช่วยเหลือ			
6.18.1	ภายในห้องน้ำ ติดตั้งสัญญาณแจ้งเหตุฉุกเฉิน แบบปุ่มกดหรือปุ่มสัมผัสหรือเชือกดึงในระดับความสูงจากพื้น 25-30 ซม. ติดตั้งในพื้นที่		สูง ..... ซม.
6.18.2	ภายในห้องน้ำ ติดตั้งสัญญาณแจ้งเหตุฉุกเฉิน แบบปุ่มกดหรือปุ่มสัมผัสหรือเชือกดึงในระดับความสูงจากพื้น 80-95 ซม. ติดตั้งในพื้นที่		สูง ..... ซม.
6.18.3	ภายนอกห้องน้ำ ติดตั้งสัญญาณแจ้งเหตุฉุกเฉิน แบบปุ่มกดหรือปุ่มสัมผัส ด้านหน้าประตู สูงจากพื้น 1.20-1.30 ม.		สูง ..... ซม.
6.19 อ่างล้างมือ			
6.19.1	มีพื้นที่ใต้อ่างเป็นที่วางสูงจากพื้น ไม่น้อยกว่า 60 ซม.		สูง ..... ซม.
6.19.2	ติดตั้งกระจกบริเวณอ่างล้างมือ ขอบล่างของกระจกสูงไม่เกิน 1 ม. ผู้ที่ใช้วีลแชร์สามารถมองเห็นได้		สูง ..... เมตร
6.20 ราวจับบริเวณอ่างล้างมือ			
6.20.1	ราวจับแบบพับเก็บได้ มีความยาวไม่น้อยกว่า 5 ซม.		ยาว ..... ซม.
6.20.2	ราวจับแบบพับเก็บได้ ติดตั้งสูงจากพื้น 75-80 ซม.		สูง ..... ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 3 ด้านการใช้งานและความคิดเห็นเกี่ยวกับเกสต์เฮ้าส์ที่เข้าทำการสำรวจของผู้วิจัย

3.1 ปัญหา-ข้อจำกัดการใช้งานและแนวทางการปรับปรุงเกสต์เฮ้าส์สำหรับคนทุกคนในความคิดของผู้วิจัย

3.1.1 สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนสูงอายุ

3.1.1.1 ที่จอดรถ

ปัญหา-ข้อจำกัด.....

แนวทางการปรับปรุง.....

3.1.1.2 ทางลาด

ปัญหา-ข้อจำกัด.....

แนวทางการปรับปรุง.....

3.1.1.3 ป้ายสัญลักษณ์

ปัญหา-ข้อจำกัด.....

แนวทางการปรับปรุง.....

3.1.1.4 การให้บริการข้อมูล

ปัญหา-ข้อจำกัด.....

แนวทางการปรับปรุง.....

3.1.1.5 ห้องน้ำสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์

ปัญหา-ข้อจำกัด.....

แนวทางการปรับปรุง.....

3.1.1.6 ทางเข้าสู่อาคาร

ปัญหา-ข้อจำกัด.....

แนวทางการปรับปรุง.....

3.1.1.7 ประตูทางเข้า-ออกเกสต์เฮ้าส์

ปัญหา-ข้อจำกัด.....

แนวทางการปรับปรุง.....

3.1.1.8 ทางเชื่อมระหว่างอาคาร-ระเบียง

ปัญหา-ข้อจำกัด.....

แนวทางการปรับปรุง.....

3.1.1.9 บันได

ปัญหา-ข้อจำกัด.....

แนวทางการปรับปรุง.....

3.1.1.10 ห้องพักสำหรับผู้สูงอายุ

ปัญหา-ข้อจำกัด.....

แนวทางการปรับปรุง.....

3.1.1.11 ห้องน้ำในห้องพักสำหรับผู้สูงอายุ

ปัญหา-ข้อจำกัด.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวทางการปรับปรุง.....

3.11.12 พื้นที่พักผ่อนส่วนกลาง

ปัญหา-ข้อจำกัด.....

แนวทางการปรับปรุง.....

3.1.1.13 พื้นที่เตรียมและรับประทานอาหาร

ปัญหา-ข้อจำกัด.....

แนวทางการปรับปรุง.....

3.1.1.14 ส่วนภายนอก

ปัญหา-ข้อจำกัด.....

แนวทางการปรับปรุง.....

3.1.1.15 พื้นที่อื่นๆ(ระบุ).....

ปัญหา-ข้อจำกัด.....

แนวทางการปรับปรุง.....

ส่วนที่ 4 การออกแบบพื้นที่ภายในเกสต์เฮาส์ที่สื่อถึงบรรยากาศความเป็นจังหวัดน่าน

4.1 สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนสูงอายุ

4.1.1 ที่จอดรถ

4.1.1.1 องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรม

วัสดุพื้นผิว .....

4.1.1.2 องค์ประกอบในการตกแต่งอื่นๆ

ป้ายและสัญลักษณ์.....

4.1.2 ทางลาด

4.1.2.1 องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรม

วัสดุพื้นผิว .....

4.1.2.2 องค์ประกอบในการตกแต่งอื่นๆ

ป้ายและสัญลักษณ์ ..... ลักษณะราวกันตก .....

4.1.3 ป้ายสัญลักษณ์

4.1.3.1 วัสดุที่ใช้ทำป้าย .....

4.1.3.2 สัญลักษณ์ของป้าย .....

4.1.4 จุดให้บริการข้อมูล

4.1.4.1 องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรม

วัสดุพื้น ..... วัสดุผนัง .....

วัสดุผ้า ..... ประตู-หน้าต่าง .....

โหนดสี ..... ประเภทดวงโคม .....

โหนดสีของแสง .....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	4.1.4.2 องค์ประกอบารตกแต่งอื่นๆ		
เคาน์เตอร์	.....	ชุดรับแขก	.....
จิตรกรรม-ประติมากรรม-หัตถกรรม.....			
	4.1.5 ห้องน้ำส่วนกลาง		
	4.1.5.1 องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรม		
วัสดุพื้น	.....	วัสดุผนัง	.....
วัสดุฝ้า	.....	ประตู-หน้าต่าง	.....
โทนสี	.....	ประเภทดวงโคม	.....
โทนสีของแสง	.....		
	4.1.5.2 องค์ประกอบารตกแต่งอื่นๆ		
จิตรกรรม-ประติมากรรม-หัตถกรรม.....			
	4.1.6 ทางเข้าสู่อาคาร		
	4.2.1.1 องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรม		
วัสดุพื้นผิว	.....		
	4.1.7 ประตูทางเข้า-ออกเกสท์เฮ้าส์		
	4.2.2.1 องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรม		
วัสดุประตู	.....	ลักษณะประตู	.....
	4.1.8 ทางเชื่อมระหว่างอาคาร-ระเบียง		
	4.2.3.1 องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรม		
วัสดุพื้นผิว	.....		
	4.2.3.2 องค์ประกอบในการตกแต่งอื่นๆ		
ลักษณะราวกันตก	.....		
	4.1.9 บันได		
	4.2.4.1 องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรม		
ลักษณะของบันได	.....		
	4.2.4.2 องค์ประกอบในการตกแต่งอื่นๆ		
ลักษณะราวกันตก	.....		
	4.1.10 ห้องพักสำหรับผู้สูงอายุ		
	4.2.5.1 องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรม		
วัสดุพื้น	.....	วัสดุผนัง	.....
วัสดุฝ้า	.....	ประตู-หน้าต่าง	.....
โทนสี	.....	ประเภทดวงโคม	.....
โทนสีของแสง	.....		
	4.2.5.2 องค์ประกอบารตกแต่งอื่นๆ		
เตียง	.....	ชุดรับแขก	.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จิตรกรรม-ประติมากรรม-หัตถกรรม.....

4.1.11 ห้องน้ำในห้องพักสำหรับผู้สูงอายุ

4.2.6.1 องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรม

วัสดุพื้น	.....	วัสดุผนัง	.....
วัสดุฝ้า	.....	ประตู-หน้าต่าง	.....
โหนดสี	.....	ประเภทดวงโคม	.....
โหนดสีของแสง	.....		

4.2.6.2 องค์ประกอบตกแต่งอื่นๆ

จิตรกรรม-ประติมากรรม-หัตถกรรม.....

4.1.12 พื้นที่พักผ่อนส่วนกลาง

4.3.2.1 องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรม

วัสดุพื้น	.....	วัสดุผนัง	.....
วัสดุฝ้า	.....	ประตู-หน้าต่าง	.....
โหนดสี	.....	ประเภทดวงโคม	.....
โหนดสีของแสง	.....		

4.3.2.2 องค์ประกอบตกแต่งอื่นๆ

ชุดรับแขก ..... จิตรกรรม-ประติมากรรม-หัตถกรรม.....

4.1.13 พื้นที่เตรียมและรับประทานอาหาร

4.3.3.1 องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรม

วัสดุพื้น	.....	วัสดุผนัง	.....
วัสดุฝ้า	.....	ประตู-หน้าต่าง	.....
โหนดสี	.....	ประเภทดวงโคม	.....
โหนดสีของแสง	.....		

4.3.3.2 องค์ประกอบตกแต่งอื่นๆ

เคาน์เตอร์ ..... ชุดทานข้าว .....

จิตรกรรม-ประติมากรรม-หัตถกรรม.....

4.1.14 สวนภายนอก

4.3.1.1 รูปแบบการจัดสวน .....

4.3.1.2 องค์ประกอบในการตกแต่งอื่นๆ (งานประติมากรรม).....

4.1.15 พื้นที่อื่นๆ(ระบุ).....

4.3.4.1 องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรม

วัสดุพื้น	.....	วัสดุผนัง	.....
วัสดุฝ้า	.....	ประตู-หน้าต่าง	.....
โหนดสี	.....	ประเภทดวงโคม	.....
โหนดสีของแสง	.....		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข

แบบสัมภาษณ์ผู้ประกอบการเกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษา
เรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับเกสต์เฮ้าส์ที่เหมาะสมกับนักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี้บูมเมอร์
ในวิทยานิพนธ์เรื่อง แนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกสต์เฮ้าส์ที่เหมาะสมสำหรับ
นักท่องเที่ยวสูงอายุชาวไทยในตัวเมืองน่าน

สาขา สถาปัตยกรรมภายใน คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ชื่อนักศึกษา นันทน์ภัส ธีรไชยพัฒน์

วันที่สัมภาษณ์ ..... เวลาเริ่ม-สิ้นสุดการสัมภาษณ์ .....ระยะเวลา.....ชั่วโมง.....นาที

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

- 1.1 ชื่อผู้ให้ข้อมูล .....
- 1.2 ตำแหน่ง .....
- 1.3 ระยะเวลาในการทำงาน .....ปี.....เดือน

ส่วนที่ 2 การปรับตัวของผู้ประกอบการและพนักงานเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี้บูมเมอร์ (อายุระหว่าง 57-74 ปี)

2.1 เกสต์เฮ้าส์ของท่านมีนักท่องเที่ยวกลุ่มสูงอายุกลุ่มเบบี้บูมเมอร์เข้าพักบ้างหรือไม่หากมีนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้เดินทางร่วมกับใคร

.....

2.2 กลุ่มนักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี้บูมเมอร์มีอุปกรณ์ช่วยเหลือมาด้วยหรือไม่ เช่น รถวีลแชร์, walker และไม้เท้า เป็นต้น

.....

2.3 จากการเข้าพักของกลุ่มนักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี้บูมเมอร์มีความต้องการในเรื่องของการออกแบบพื้นที่ใดเป็นพิเศษหรือไม่

.....

2.4 จากนโยบายของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเกี่ยวกับการคำนึงถึงการออกแบบเกสต์เฮ้าส์ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวสูงอายุ ท่านมีความตระหนักถึงนโยบายนี้หรือไม่ และมีความคิดเห็นอย่างไร

.....

2.5 ท่านมีแผนการรับมือและพัฒนาอย่างไรให้สอดคล้องกับนโยบายที่เกิดขึ้น

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 3 เกสท์เฮ้าส์ที่เหมาะสมทางด้านกายภาพสำหรับผู้สูงอายุกลุ่มเบบี๋นัมเมอร์ (ผู้ที่มีอายุระหว่าง 57-74 ปี)

3.1 ท่านคิดว่านักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี๋นัมเมอร์ (ผู้ที่มีอายุระหว่าง 57-74 ปี) จะมีความต้องการพื้นที่ใช้งานภายในเกสท์เฮ้าส์แตกต่างกับวัยอื่นหรือไม่

.....

.....

.....

3.2 ท่านคิดว่าพื้นที่เพิ่มเติมที่นักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี๋นัมเมอร์ต้องการให้มีอยู่ภายในเกสท์เฮ้าส์ของท่านคืออะไร

.....

.....

.....

3.3 ท่านคิดว่าลักษณะทางกายภาพของเกสท์เฮ้าส์ที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี๋นัมเมอร์ที่ดีควรเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

3.4 ท่านคิดว่าการออกแบบภายในเกสท์เฮ้าส์ที่เหมาะสมกับนักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี๋นัมเมอร์ควรเป็นอย่างไร

3.4.1 สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนสูงอายุ

3.4.1.1 สถานที่จอดรถ

.....

.....

.....

3.4.1.2 ทางลาด

.....

.....

.....

3.4.1.3 บ้ายส้วมลักษณะ

.....

.....

.....

3.4.1.4 การให้บริการข้อมูล

.....

.....

.....

3.4.1.5 ห้องน้ำสาธารณะสำหรับผู้สูงวัยภายในเกสท์เฮ้าส์

.....

.....

.....

3.4.1.6 ทางเข้าสู่อาคาร

.....

.....

.....

3.4.1.7 ประตูทางเข้า-ออกเกสท์เฮ้าส์

.....

.....

.....

3.4.1.8 ทางเชื่อมระหว่างอาคาร-ระเบียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4.1.9 บันได

3.4.1.10 ห้องพักสำหรับผู้สูงอายุ

3.4.1.11 ห้องน้ำในห้องพักสำหรับคนสูงอายุ

3.4.1.12 พื้นที่พักผ่อนส่วนกลาง

3.4.1.13 พื้นที่เตรียมและรับประทานอาหาร

3.4.1.14 สวนภายนอก

3.4.1.15 พื้นที่อื่นๆ(ระบุ).....

3.4.4 การออกแบบภายในเกสต์เฮ้าส์โดยภาพรวม

3.4.4.1 ลักษณะ พื้น ผนัง ฝ้าเพดาน ประตู-หน้าต่าง โดยรวม

3.4.4.2 ลักษณะการให้แสงสว่างภายใน

3.4.4.3 ระบบปรับอากาศภายใน

3.5 สิ่งที่ท่านคิดว่านักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี้บูมเมอร์ชื่นชอบในประเด็นของการออกแบบภายในเกสต์เฮ้าส์ของท่านคืออะไร

3.6 สิ่งที่ท่านคิดว่าควรปรับปรุงในประเด็นของการออกแบบเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี้บูมเมอร์ภายในเกสต์เฮ้าส์ของท่านคืออะไร

3.7 จุดเด่นในประเด็นของการออกแบบของเกสต์เฮ้าส์ของท่านคืออะไร

3.8 ปัญหาที่พบในประเด็นของการออกแบบภายในเกสต์เฮ้าส์ของท่านคืออะไร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.9 ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

.....
 .....

ส่วนที่ 4 การออกแบบเกสท์เฮ้าส์ที่สื่อถึง บรรยากาศความเป็นจังหวัดน่าน (โปรดดูเอกสารประกอบการสัมภาษณ์)

4.1 ท่านคิดว่าองค์ประกอบใดที่สื่อถึงบรรยากาศของความเป็นจังหวัดน่านที่ควรมีอยู่ในเกสท์เฮ้าส์และเหมาะสมกับนักท่องเที่ยวสูงอายุกุ่มเบบี้บูมเมอร์

.....
 .....

4.2 ท่านคิดว่ารูปแบบ/สไตล์ของที่พักประเภทเกสท์เฮ้าส์ที่สะท้อนบรรยากาศความเป็นจังหวัดน่านเป็นแบบตอบได้มากกว่า 1 แบบ

.....
 .....

4.3 ท่านคิดว่าโทนสีใดเหมาะกับที่พักประเภทเกสท์เฮ้าส์ที่สื่อถึงบรรยากาศความเป็นจังหวัดน่านเป็นแบบใด

.....
 .....

4.4 ท่านคิดว่าการออกแบบภายในเกสท์เฮ้าส์ที่เหมาะสมกับท่านและสื่อถึงบรรยากาศความเป็นจังหวัดน่านควรเป็นอย่างไร

4.4.1 วัสดุพื้น	.....	4.4.2 วัสดุผนัง	.....
4.4.3 วัสดุฝ้า	.....	4.4.4 ประเภทดวงโคม	.....
4.4.5 โทนสีของแสง	.....	4.4.6 ลักษณะประตู	.....
4.4.7 ลักษณะหน้าต่าง	.....	4.4.8 ลักษณะของบันได	.....
4.4.9 ลักษณะราวกันตก	.....	4.4.10 ลักษณะเตียง	.....
4.4.11 เคาน์เตอร์	.....	4.4.12 ลักษณะป้ายสัญลักษณ์	.....
4.4.13 ชุดรับแขก	.....	4.4.14 ชุดรับประทานอาหาร	.....
4.4.15 รูปแบบการจัดสวน	.....	4.4.16 องค์ประกอบตกแต่งในสวน	.....

กรุณากรอกข้อมูลของท่านเพื่อทำการจัดส่งแบบสอบถามและทัศนียภาพให้ท่านพิจารณาในภายหลัง

ขอบคุณค่ะ

*ชื่อ.....

ที่อยู่.....

*ID LINE..... *E-mail.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ค

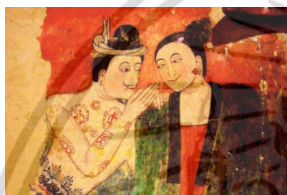
เอกสารประกอบการสัมภาษณ์องค์ประกอบที่สื่อถึงความเป็นจังหวัดน่าน แก่ผู้ประกอบการ และ
 นักท่องเที่ยวสูงอายุกุ่มเบบี้บูมเมอร์
 เรื่อง การออกแบบเกสต์เฮ้าส์สำหรับผู้สูงอายุกุ่มเบบี้บูมเมอร์ที่สื่อถึงบรรยากาศจังหวัดน่าน
 ในวิทยานิพนธ์เรื่อง แนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกสต์เฮ้าส์ที่เหมาะสมสำหรับ
 นักท่องเที่ยวสูงอายุชาวไทยในตัวเมืองน่าน

สาขา สถาปัตยกรรมภายใน คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

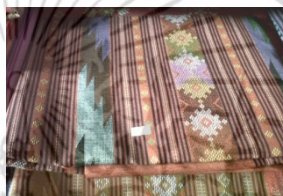
ชื่อนักศึกษา นันทน์ภัท ธีรไชยพัฒน์

ส่วนที่ 1 การออกแบบเกสต์เฮ้าส์ที่เหมาะสมด้านกายภาพสำหรับผู้สูงอายุกุ่มเบบี้บูมเมอร์ที่สื่อถึงบรรยากาศ
 ความเป็นจังหวัดน่าน

1. ท่านคิดว่าองค์ประกอบใดที่สื่อถึงบรรยากาศความเป็นจังหวัดน่านที่ควรมีอยู่ในเกสต์เฮ้าส์และเหมาะสมกับ
 นักท่องเที่ยวสูงอายุกุ่มเบบี้บูมเมอร์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อหรือตอบนอกเหนือจากตัวเลือกได้)

1. งานจิตรกรรม

2. ผ้าไหมลายน้ำไหลไท

3. เจือนไทลื้อ

4. งานไม้แกะสลัก

5. วัด

2. ท่านคิดว่ารูปแบบ/สไตล์ของที่พักเกสต์เฮ้าส์ที่สื่อถึงบรรยากาศความเป็นจังหวัดน่านเป็นแบบใด

1. แนวพื้นถิ่น

2. แนวร่วมสมัย

3. แนวบูทีคแตกต่างกันี่

4. แนวอนุรักษ์ธรรมชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

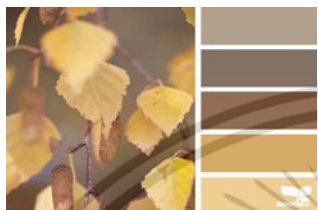
3. ท่านคิดว่าโทนสีใดเหมาะกับที่พักเกสต์เฮ้าส์ที่สื่อถึงบรรยากาศความเป็นจังหวัดน่านเป็นแบบใด

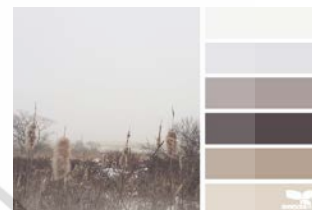
1. โทนธรรมชาติ

2. โทนไทย สีสดใส

3. โทนน้ำตาล

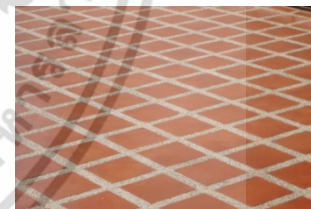
4. โทนเทา

4. ท่านคิดว่าการออกแบบภายในเกสต์เฮ้าส์ที่เหมาะสมกับสูงอายุกุ่มเบบี้บูมเมอร์และสื่อถึงบรรยากาศความเป็นจังหวัดน่านควรเป็นอย่างไร

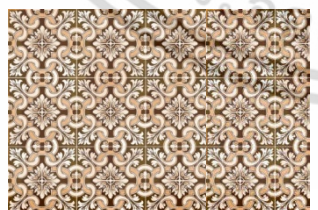
4.1 วัสดุพื้น

1. พื้นไม้

2. พื้นกระเบื้องดินเผาไทย

3. กระเบื้องลายโบราณ

4. พื้นปูนซีเมนต์ขัดมัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 วัสดุผนัง

1. ผนังไม้แบบไทย

2. ผนังไม้ไผ่สาน

3. ผนังปูนขัดมัน

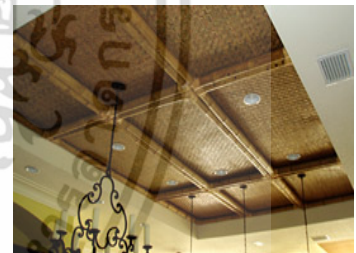

4. ผนังฉาบเรียบทาสี

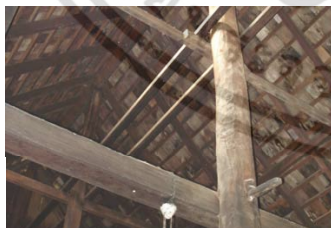
4.3 วัสดุฝ้า

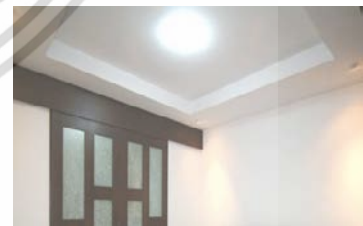
1. ฝ้าไม้ตกแต่ง

2. ฝ้าไม้ไผ่ตกแต่ง

3. ฝ้าเปลือยโชว์โครงสร้างไม้

4. ฝ้ายิปซัมทาสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

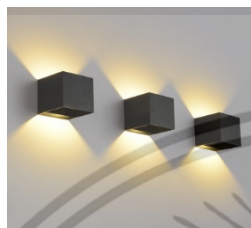
4.4 ประเภทดวงโคม

1. โคมไฟตั้งพื้น

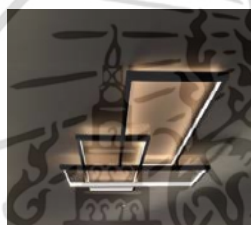
2. โคมไฟระย้า

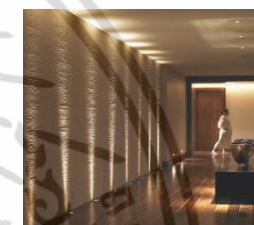
3. โคมไฟติดผนัง

4. โคมไฟตั้งโต๊ะ

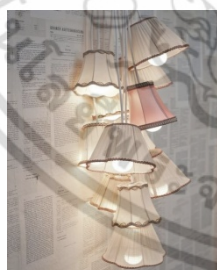

5. ไฟLED

6. โคมไฟติดตั้งที่พื้น

4.5 โทนสีของแสง

1. โทนเย็น

2. โทนอบอุ่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.6 ลักษณะประตู

1. ประตูไม้แกะสลัก

2. ประตูไม้ระแนง

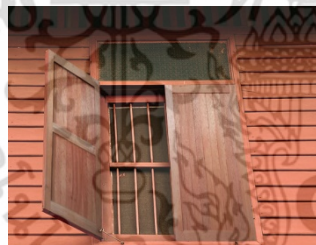

3. ประตูไม้พื้นทึบ

4. ประตูไม้บานเฟี้ยม

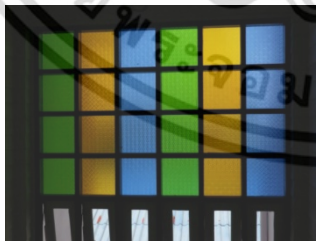
4.7 ลักษณะหน้าต่าง

1. หน้าต่างไม้

2. หน้าต่างไม้ลูกฟักกระจกใส

3. หน้าต่างกระจกสีโบราณ

4. หน้าต่างระแนงไม้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

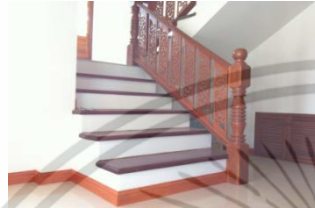
4.8 ลักษณะของบันได

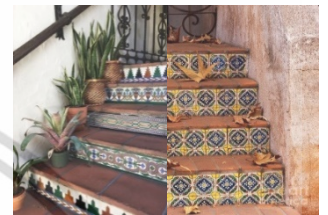
1. บันไดไม้โปร่ง

2. บันไดไม้ปิดลูกตั้ง

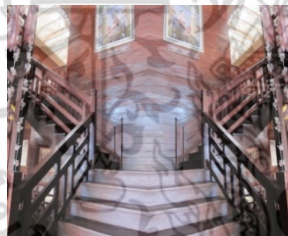

3. บันไดไม้ผสมปูน

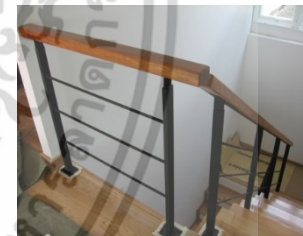

4. บันไดปูนปูกระเบื้อง

4.9 ลักษณะราวกันตก

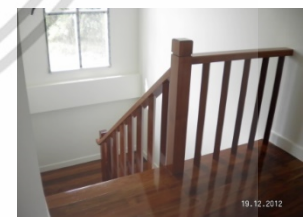
1. ราวกันตกกระเบื้องไม้

2. ราวกันตกไม้เรียบผสมเหล็กดัด

3. ราวกันตกไม้ฉลุลาย

4. ราวกันตกไม้ลูกทรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.10 ลักษณะเตียง

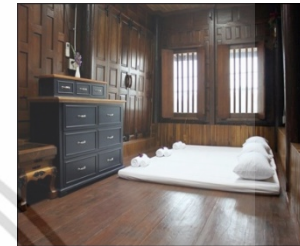
1. เตียงแบบมีหัวเตียง

2. เตียงตกแต่งผนัง

3. เตียงสี่เสา

4. ที่นอนพูกวางบนพื้น

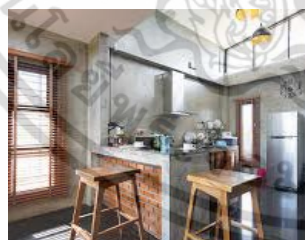
4.11 ลักษณะเคาน์เตอร์บริการข้อมูล

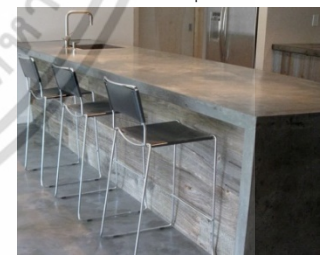
1. เคาน์เตอร์ไม้

2. เคาน์เตอร์กระจกกระเบื้อง

3. เคาน์เตอร์ก่ออิฐ

4. เคาน์เตอร์ปูนเปลือย

4.12 ลักษณะป้ายสัญลักษณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด
 2. แบบไทย
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

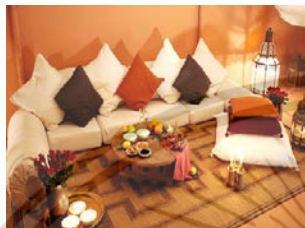
4.13 ชุดรับแขก

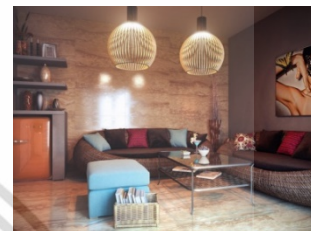
1. ชุดรับแขกไม้แกะสลัก

2. ชุดรับแขกทำจากหวาย

3. เบาะนั่งวางบนพื้น

4.ชุดรับแขกบุผ้า

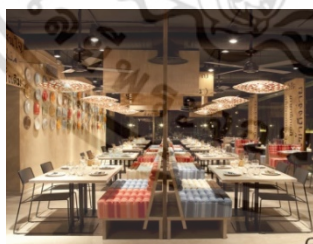
4.14 ชุดรับประทานอาหาร

1. ชุดทานข้าวไม้

2. ชุดทานข้าวหวาย

3. ชุดทานข้าวโต๊ะนั่งบนวม

4.พูกนั่งวางบนพื้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

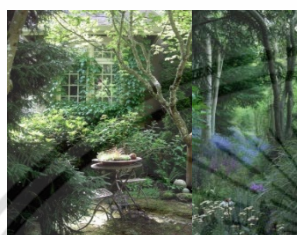
4.15 รูปแบบการจัดสวน

1. สวนพรรณไม้ไทย

2. สวนไม้ตัด

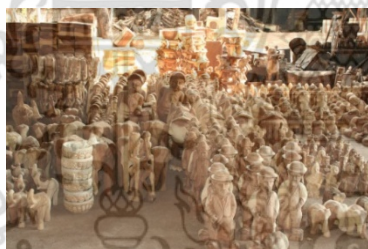

3. สวนป่า

4. สวนแบบเรียบโล่ง

4.16 องค์ประกอบตกแต่งในสวน

1. ตุ๊กตาไม้แกะสลัก

2. ตุ๊กตาหิน

3. ร่มไม้ในสวน

4. ศาลาไม้ทรงไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสัมภาษณ์กลุ่มนักท่องเที่ยวสูงอายุที่เข้าพักเกสต์เฮาส์กรณีศึกษา
เรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับเกสต์เฮาส์ที่เหมาะสมกับนักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบีบูมเมอร์
ในวิทยานิพนธ์เรื่อง แนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกสต์เฮาส์ที่เหมาะสมสำหรับ
นักท่องเที่ยวสูงอายุชาวไทยในตัวเมืองน่าน

สาขา สถาปัตยกรรมภายใน คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ชื่อนักศึกษา นันทนภัตธีร์ ชัยพัฒน์

วันที่สัมภาษณ์ ..... เวลาเริ่ม-สิ้นสุดการสัมภาษณ์ ..... ระยะเวลา..... ชั่วโมง..... นาที

ส่วนที่ 1 เกสต์เฮาส์ที่ท่านเข้าพักครั้งล่าสุด

- 1.1 ชื่อเกสต์เฮาส์ .....
- 1.2 จุดมุ่งหมายการเดินทางครั้งล่าสุดของท่าน 1. ธุรกิจ/สัมมนา 2. ท่องเที่ยว
- 1.3 ท่านเข้าพักเกสต์เฮาส์ครั้งล่าสุดร่วมกับผู้ใด
1. คนเดียว 2. เพื่อน/เพื่อนร่วมงาน
3. ครอบครัว(ญาติพี่น้อง คู่สมรส ลูกหลาน) 4. อื่นๆ.....(โปรดระบุ)
- 1.4 จำนวนคืนที่เข้าพักครั้งล่าสุด .....
- 1.5 จำนวนของผู้ที่เดินทางร่วมกันครั้งล่าสุด .....
- ท่านด้วย)
- 1.6 ราคาที่พักเกสต์เฮาส์ที่ท่านเข้าพักครั้งล่าสุด .....
- บาท/คืน
- 1.7 ประเภทห้องพัก ที่ท่านเข้าพักครั้งล่าสุด .....

ส่วนที่ 2 ลักษณะทางกายภาพของเกสต์เฮาส์ที่ท่านคิดว่าเหมาะสมกับการใช้งานพื้นที่ภายในของท่าน

- 2.1 ท่านคิดว่ามีความต้องการพื้นที่ใช้งานภายในเกสต์เฮาส์แตกต่างกับบุคคลวัยอื่นหรือไม่
- .....
- .....
- .....
- 2.2 พื้นที่เพิ่มเติมใดที่ท่านต้องการให้เพิ่มภายในเกสต์เฮาส์เพื่อตอบสนองการใช้งานของท่าน
- .....
- .....
- .....
- 2.3 ท่านคิดว่าเกสต์เฮาส์ที่ดีในประเด็นของการออกแบบสำหรับท่านต้องมีลักษณะเป็นอย่างไร
- .....
- .....
- .....
- 2.4 ท่านคิดว่าารออกแบบภายในเกสต์เฮาส์ที่เหมาะสมกับท่านควรเป็นอย่างไร
- 2.4.1 สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ
- 2.4.1.1 ที่จอดรถ
- .....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.1.2 ทางลาด

2.4.1.3 ป้ายสัญลักษณ์

2.4.1.4 การให้บริการข้อมูล

2.4.1.5 ห้องนำสารณะสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์

2.4.1.6 ทางเข้าสู่อาคาร

2.4.1.7 ประตูทางเข้า-ออกเกสต์เฮ้าส์

2.4.1.8 ทางเชื่อมระหว่างอาคาร-ระเบียง

2.4.1.9 บันได

2.4.1.10 ห้องพักสำหรับผู้สูงอายุ

2.4.1.11 ห้องน้ำในห้องพักสำหรับคนสูงอายุ

2.4.3.12 พื้นที่พักผ่อนส่วนกลาง

2.4.3.13 พื้นที่เตรียมและรับประทานอาหาร

2.4.3.14 สวนภายนอก

2.4.3.15 พื้นที่อื่นๆ(ระบุ).....

2.4.2 การออกแบบภายในเกสต์เฮ้าส์โดยภาพรวม

2.4.2.1 ลักษณะ พื้น ผนัง ฝ้าเพดาน ประตู-หน้าต่าง โดยรวม

2.4.2.2 ลักษณะการให้แสงสว่างภายใน

2.5 สิ่งที่ทำขึ้นชอบในประเด็นของการออกแบบภายในเกสต์เฮ้าส์คืออะไร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6 ท่านคิดว่าเกสท์เฮ้าส์ควรปรับปรุงอะไรในประเด็นของการออกแบบให้เหมาะสมกับความต้องการของท่าน

.....

.....

2.7 จุดเด่นในประเด็นของการออกแบบของเกสท์เฮ้าส์ที่ท่านเข้าพักคืออะไร

.....

.....

2.8 ปัญหาที่พบในประเด็นของการออกแบบภายในเกสท์เฮ้าส์ที่ท่านเข้าพักคืออะไร

.....

.....

2.9 ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

ส่วนที่ 3 การออกแบบเกสท์เฮ้าส์ที่สื่อถึง บรรยากาศความเป็นจังหวัดน่าน (โปรดดูเอกสารประกอบการสัมภาษณ์)

3.1 ท่านคิดว่าองค์ประกอบใดที่สื่อถึงบรรยากาศของความเป็นจังหวัดน่านที่ควรมีอยู่ในเกสท์เฮ้าส์

.....

3.2 ท่านคิดว่ารูปแบบ/สไตล์ของที่พักประเภทเกสท์เฮ้าส์ที่สะท้อนบรรยากาศความเป็นจังหวัดน่านเป็นแบบใดตอบได้มากกว่า 1 แบบ

.....

3.3 ท่านคิดว่าโทนสีใดเหมาะแก่ที่พักรูปแบบเกสท์เฮ้าส์ที่สื่อถึงบรรยากาศความเป็นจังหวัดน่านเป็นแบบใด

.....

3.4 ท่านคิดว่ากรออกแบบภายในเกสท์เฮ้าส์ที่เหมาะสมกับท่านและสื่อถึงบรรยากาศความเป็นจังหวัดน่านควรเป็นอย่างไร

3.4.1 วัสดุพื้น	3.4.2 วัสดุผนัง .....
3.4.3 วัสดุผ้า	3.4.4 ประเภทดวงโคม .....
3.4.5 โทนสีของแสง.....	3.4.6 ลักษณะประตู .....
3.4.7 ลักษณะหน้าต่าง.....	3.4.8 ลักษณะของบันได .....
3.4.9 ลักษณะราวกันตก.....	3.4.10 ลักษณะเตียง .....
3.4.11 เคาน์เตอร์	3.4.12 ลักษณะป้ายสัญลักษณ์.....
3.4.13 ชุดรับแขก	3.4.14 ชุดรับประทานอาหาร.....
3.4.15 รูปแบบการจัดสวน.....	3.4.16 องค์ประกอบตกแต่งในสวน .....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 4 ข้อมูลทั่วไป

- 4.1 อายุ .....ปี
- 4.2 เกษียณอายุมาแล้ว (กรณีตอบข้อนี้แล้วไม่ต้องตอบข้อ4และข้อ5) .....ปี
- 4.3 อาชีพ
☐ 1. ข้าราชการ	☐ 2. พนักงานบริษัทเอกชน
☐ 3. พนักงานรัฐวิสาหกิจ	☐ 4. อื่นๆ.....(โปรดระบุ)
- 4.4 รายได้/เดือน (บาท)
☐ 1. น้อยกว่า15,000 บาท	☐ 2. 15,001-25,000 บาท
☐ 3. 25,001-35,000 บาท	☐ 4. 35,001-45,000 บาท
☐ 5. 45,001-55,000 บาท	☐ 6. มากกว่า 55,001 บาท
- 4.5 อุปกรณ์ช่วยเหลือของท่าน
☐ 1. ไม่มี	☐ 2. ไม่เท้า
☐ 3. รถนั่งวีลแชร์	☐ 4. อื่นๆ.....(โปรดระบุ)
- 4.6 ปัญหาสุขภาพของท่าน
☐ 1. ปัญหาสายตา	☐ 2. ปัญหาเกี่ยวกับข้อและกระดูก
☐ 3. ปัญหาระบบหู คอ จมูก	☐ 4. อื่นๆ.....(โปรดระบุ)
- 4.7 ปัญหาสุขภาพของท่านที่ควรระวังเป็นพิเศษ(ที่มีผลกับการออกแบบภายใน)
- .....
- .....
- 4.8 เพศ 1. ชาย 2. หญิง

กรุณารอกข้อมูลของท่านเพื่อทำการจัดส่งแบบสอบถาม และ ทศนียภาพให้ท่านพิจารณาในภายหลัง ขอขอบคุณค่ะ

*ชื่อ.....

ที่อยู่.....

*ID LINE.....*E-mail.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ๑

แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ
เรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกสต์เฮ้าส์และแนวทางการออกแบบสิ่ง
อำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์
ในวิทยานิพนธ์เรื่อง แนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกสต์เฮ้าส์ที่เหมาะสมสำหรับ
นักท่องเที่ยวสูงอายุชาวไทยในตัวเมืองน่าน
สาขา สถาปัตยกรรมภายใน คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ชื่อนักศึกษา นันทน์ภัท ธีรไชยพัฒน์
วันที่สัมภาษณ์ .....เวลาเริ่ม-สิ้นสุดการสัมภาษณ์ .....ระยะเวลา.....ชั่วโมง.....นาที

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

- 1.1 ชื่อ-นามสกุล .....
- 1.2 ตำแหน่ง .....
- 1.3 สถานที่ทำงาน .....
- 1.4 ระยะเวลาทำงานด้านการออกแบบด้านการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงวัย .....ปี.....เดือน
- 1.5 อายุ .....
- 1.6 เพศ 1. ชาย 2. หญิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 2 สิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษาที่มีอยู่เดิมและแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกสต์เฮ้าส์

2.1 ท่านคิดว่าสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษาที่มีอยู่เดิมมีความเหมาะสมสำหรับการใช้งานของผู้สูงอายุหรือไม่ และหากคิดว่าจะไม่เหมาะสมควรแก้ไขอย่างไร และแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์ มีความเหมาะสมสำหรับการใช้งานของผู้สูงอายุหรือไม่ หากคิดว่าจะไม่เหมาะสมควรแก้ไขอย่างไร รวมถึงแนวทางการเลือกวัสดุ และรูปแบบของสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกสต์เฮ้าส์ที่สื่อถึงบรรยากาศความเป็นจังหวัดน่าน

สิ่งอำนวยความสะดวก	ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษาที่มีอยู่เดิม			ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษา			
	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	วิธีปรับปรุง	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	วิธีปรับปรุง	การเลือกวัสดุรูปแบบ
สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ							
2.1.1 สถานที่จอดรถ - ลักษณะของที่จอดรถ - การเลือกใช้สีป้ายสัญลักษณ์							
2.1.2 ทางลาด - การเลือกใช้วัสดุทางลาด- การติดตั้งราวจับ - การเลือกใช้สีของพื้นผิวต่างสัมผัส - การเลือกใช้วัสดุทางลาดให้เข้ากับเมืองน่าน							

สิ่งอำนวยความสะดวก	ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกภายใน เกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษาที่มีอยู่เดิม			ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกสต์เฮ้าส์ กรณีศึกษา			
	เหมาะสม	ไม่ เหมาะสม	วิธีปรับปรุง	เหมาะสม	ไม่ เหมาะสม	วิธีปรับปรุง	การเลือกใช้วัสดุ รูปแบบ
2.1.3 ป้ายสัญลักษณ์ - การเลือกใช้สีป้าย สัญลักษณ์ - รูปแบบอักษร - รูปแบบสัญลักษณ์ - การติดตั้งไฟส่องป้าย - การเลือกใช้อักษรแบบ ล้วนนาเพื่อให้เข้ากับ บรรยากาศเมืองน่าน							
2.1.4 แนวทางการ ออกแบบการให้บริการ ข้อมูล - เคาน์เตอร์ที่รวดเร็ว เข้าถึงได้ - ที่นั่งพักผ่อนที่รวดเร็ว เข้าถึงได้ - ขนาดความกว้างของ							

สิ่งอำนวยความสะดวก	ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกภายใน เกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษาที่มีอยู่เดิม			ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกสต์เฮ้าส์ กรณีศึกษา			
	เหมาะสม	ไม่ เหมาะสม	วิธีปรับปรุง	เหมาะสม	ไม่ เหมาะสม	วิธีปรับปรุง	การเลือกใช้วัสดุ รูปแบบ
ประตู - การเลือกใช้วัสดุพื้น, ฝ้า และชุดรับแขกที่ทำจากไม้ - - การตกแต่งด้วยรูปวาด แบบล้านนาให้เข้ากับ บรรยากาศเมืองน่าน							
2.1.5 แนวทางการ ออกแบบห้องน้ำสาธารณะ สำหรับผู้สูงอายุภายใน เกสต์เฮ้าส์ - โถงสวาระชายและการ ติดตั้งราวจับ - โถงสุขภัณฑ์และการติดตั้ง ราวจับ - การติดตั้งสัญญาณขอ ความช่วยเหลือ - อ่างล้างมือ และการติดตั้ง							

สิ่งอำนวยความสะดวก	ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกภายใน เกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษาที่มีอยู่เดิม			ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกสต์เฮ้าส์ กรณีศึกษา			
	เหมาะสม	ไม่ เหมาะสม	วิธีปรับปรุง	เหมาะสม	ไม่ เหมาะสม	วิธีปรับปรุง	การเลือกใช้วัสดุ รูปแบบ
รววจับ ก้อนน้ำ - การติดตั้งกระจก - การติดตั้งประตู และ พื้นผิวต่างสัมผัส - การเลือกใช้วัสดุผนัง, รววจับ และอุปกรณ์ในห้องน้ำ ที่ เป็น ไม้ ให้ เข้า กับ บรรยากาศเมื่อนาน							
2.1.6 แนวทางการ ออกแบบทางเข้าสู่อาคาร - บันไดทางขึ้น - ระยะเวลาถนน และลูกตั้ง - การติดตั้งราวจับ - วัสดุกันลื่นที่ลูกนอน - การเลือกใช้สีพื้นผิวต่าง สัมผัส - ใช้วัสดุไม้เพื่อให้เข้ากับ							

สิ่งอำนวยความสะดวก	ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกภายใน เกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษาที่มีอยู่เดิม			ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกสต์เฮ้าส์ กรณีศึกษา			
	เหมาะสม	ไม่ เหมาะสม	วิธีปรับปรุง	เหมาะสม	ไม่ เหมาะสม	วิธีปรับปรุง	การเลือกใช้วัสดุ รูปแบบ
บรรยากาศเมืองน่า							
2.1.7 แนวทางการ ออกแบบประตูทางเข้า- ออกเกสต์เฮ้าส์ - ขนาดช่องทางเข้า							
2.1.8 แนวทางการ ออกแบบทางเชื่อมระหว่าง อาคาร-ระเบียง - การติดตั้งราวจับ - ไฟผนัง - การใช้วัสดุราวจับเป็นไม้ เพื่อให้เข้ากับบรรยากาศ เมืองน่า							
2.1.9 แนวทางการ ออกแบบบันได - ระยะเวลาตั้งและลูกนอน - ความกว้างบันไดและชาน							

สิ่งอำนวยความสะดวก	ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกภายใน เกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษาที่มีอยู่เดิม			ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกสต์เฮ้าส์ กรณีศึกษา			
	เหมาะสม	ไม่ เหมาะสม	วิธีปรับปรุง	เหมาะสม	ไม่ เหมาะสม	วิธีปรับปรุง	การเลือกใช้วัสดุ รูปแบบ
พัก - ลักษณะราวจับ - วัสดุกันลื่นที่ลูกนอน							
2.1.10 แนวทางการ ออกแบบห้องพักสำหรับ ผู้สูงอายุ - ขนาดช่องว่างประตู ทางเข้าห้องพัก - ราวจับภายในห้องพัก- ตู้ เสื้อผ้าที่วีลแชร์เข้าถึงได้ - โต๊ะเครื่องแป้งที่วีลแชร์ เข้าถึงได้ - สวิตช์ไฟที่โต๊ะหัวเตียง และโต๊ะเครื่องแป้ง - วัสดุพื้น และผ้าเป็นไม้ - เลือกใช้เฟอร์นิเจอร์เป็นไม้ พร้อมตกแต่งด้วยภาพวาด							

สิ่งอำนวยความสะดวก	ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกภายใน เกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษาที่มีอยู่เดิม			ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกสต์เฮ้าส์ กรณีศึกษา			
	เหมาะสม	ไม่ เหมาะสม	วิธีปรับปรุง	เหมาะสม	ไม่ เหมาะสม	วิธีปรับปรุง	การเลือกใช้วัสดุ รูปแบบ
แบบ ล้ำ นานา เพื่อให้ บรรยากาศเมืองน่าน							
2.1.11 แนวทางการ ออกแบบห้องน้ำในห้องพัก สำหรับคนสูงอายุ - ขนาดช่องว่างประตู ทางเข้าห้องน้ำ - โถสุขภัณฑ์และการติดตั้ง ราวจับ - การติดตั้งสัญญาณขอ ความช่วยเหลือ - อ่างล้างมือ และการติดตั้ง ราวจับ ก๊อกน้ำ - การติดตั้งกระจก - ส่วนที่นั่งอาบน้ำและการ ติดตั้งราวจับ - การติดตั้งประตู และ							

สิ่งอำนวยความสะดวก	ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกภายใน เกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษาที่มีอยู่เดิม			ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกสต์เฮ้าส์ กรณีศึกษา			
	เหมาะสม	ไม่ เหมาะสม	วิธีปรับปรุง	เหมาะสม	ไม่ เหมาะสม	วิธีปรับปรุง	การเลือกใช้วัสดุ รูปแบบ
<p>พื้นผิวต่างสัมผัส</p> <ul style="list-style-type: none"> - การเลือกใช้วัสดุผนัง, ราวจับ และอุปกรณ์ในห้องน้ำที่เป็นไม้ให้เข้ากับบรรยากาศเมืองน่าน 							
<p>2.1.12 แนวทางการออกแบบพื้นที่พักผ่อนส่วนกลาง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ลักษณะชุดโซฟามีที่เท้าแขน - ระยะเวลาจัดวาง - วัสดุพื้น ผนัง และผ้าเป็นไม้ - เลือกใช้เฟอร์นิเจอร์เป็นไม้พร้อมตกแต่งด้วยภาพวาดแบบล้านนาเพื่อให้บรรยากาศเมืองน่าน 							

สิ่งอำนวยความสะดวก	ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกภายใน เกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษาที่มีอยู่เดิม			ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกภายใน เกสต์เฮ้าส์ กรณีศึกษา			
	เหมาะสม	ไม่ เหมาะสม	วิธีปรับปรุง	เหมาะสม	ไม่ เหมาะสม	วิธีปรับปรุง	การเลือกใช้วัสดุ รูปแบบ
2.1.1.3 แนวทางการ ออกแบบพื้นที่เตรียมและ รับประทานอาหาร - เคาน์เตอร์เตรียมอาหารที่ วีลแชร์เข้าถึงได้ - โต๊ะทานข้าวที่วีลแชร์ เข้าถึงได้ - ความกว้างของช่องว่าง ประตูทางเข้า - เลือกใช้ชุดทานข้าวไม้ พร้อมตกแต่งด้วยภาพวาด แบบล้านนาเพื่อให้อากาศ บรรยากาศเมื่อนาน							

ส่วนที่ 3 ลักษณะทางกายภาพของเกสต์เฮ้าส์ ที่ท่านคิดว่าเหมาะสมกับการใช้งานของ นักท่องเที่ยวสูงอายุ
กลุ่มเบบี๋บูมเมอร์

3.1 ท่านคิดว่านักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี๋บูมเมอร์มีความต้องการพื้นที่ใช้งานภายในเกสต์เฮ้าส์แตกต่างกับ
บุคคลวัยอื่นหรือไม่

.....
.....
.....
.....
.....

3.2 ท่านคิดว่าเกสต์เฮ้าส์ที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวสูงอายุต้องมีพื้นที่ใดเพิ่มเติมหรือไม่และอย่างไร เพื่อ
ตอบสนองการใช้งานของนักท่องเที่ยวสูงอายุ

.....
.....
.....
.....
.....

3.3 ท่านคิดว่าเกสต์เฮ้าส์ที่ดีในประเด็นของการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักท่องเที่ยวสูงอายุ
กลุ่มเบบี๋บูมเมอร์ต้องมีลักษณะเป็นอย่างไร

.....
.....
.....
.....
.....

3.4 ท่านคิดว่าที่พักประเภทเกสต์เฮ้าส์จำเป็นจะต้องคำนึงถึงการออกแบบเพื่อนักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี๋บูม
เมอร์หรือไม่และอย่างไร

.....
.....
.....
.....
.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5 ท่านคิดว่าปัญหาที่พบในการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี๋มเมอร์ ในที่พักประเภทเกสต์เฮาส์มีอะไรบ้าง และควรปรับปรุงอย่างไร

.....

.....

.....

.....

3.6 จากผลการวิจัยพบว่าผู้ประกอบการเห็นความจำเป็นของสิ่งอำนวยความสะดวก แต่ผู้ประกอบการมีงบประมาณจำกัด หรือ ไม่มีงบประมาณสำหรับติดตั้งสิ่งอำนวยความสะดวกเลยไม่คิดว่าต้องติดตั้ง ผู้เชี่ยวชาญคิดว่าควรมีแนวทางแก้ไขปัญหาอย่างไร

.....

.....

.....

.....

3.7 หากมีงบประมาณจำกัด ท่านคิดว่าเกสต์เฮาส์ควรติดตั้งสิ่งอำนวยความสะดวกใดเป็นอันดับแรก

.....

.....

.....

.....

3.8 ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ขอบคุณค่ะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สื่ออิเล็กทรอนิกส์ประกอบการสัมมนาผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบ
สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ
เรื่อง แนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกสต์เฮ้าส์
การเลือกวัสดุ และรูปแบบที่สื่อถึงความเป็นจังหวัดน่าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่น การค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ ขั้นพื้นฐาน

ที่จอดรถ (ที่มีอยู่เดิม)

ไม่มีหลังคาคลุม
กันแดดและฝน
รวมถึงไม่มีไฟ
ส่องสว่างในเวลา
กลางคืน

ที่จอดรถวาง
ทิศทางหน้ารถ
พุ่งเข้าสู่ห้องพัก

ไม่มีที่จอดรถ
สำหรับผู้สูงอายุ
สำรองไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่หรือใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทางลาด (ที่มีอยู่เดิม)

ไม่มีหลังคาคลุมกันแดดและฝน รวมถึงไม่มีไฟส่องสว่างในเวลากลางคืน

ทางขึ้นชันพักเกสท์เฮาส์สูง 1.00 ม. และเป็นขั้นบันไดสูง 25 ซม. และไม่ทำทางลาด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น บ้านๆน่าๆ ห้องสมุด แอนดรูว์ เกล็นท์ เฮาส์ ระเบียบนด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

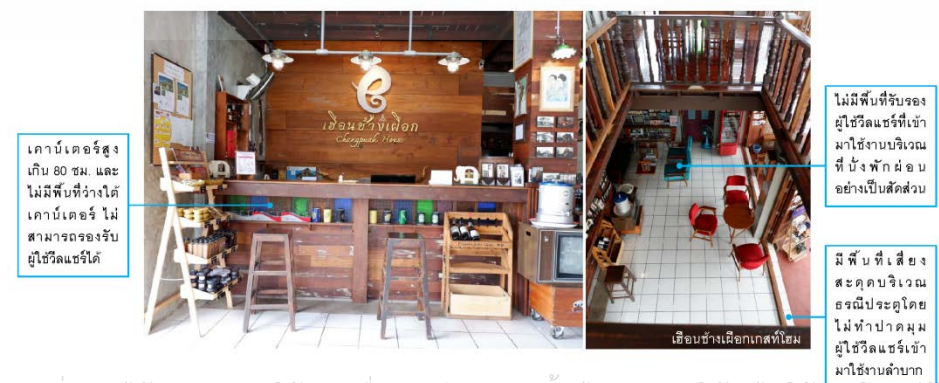
ป้ายสัญลักษณ์ (ที่มีอยู่เดิม)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับ... ใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

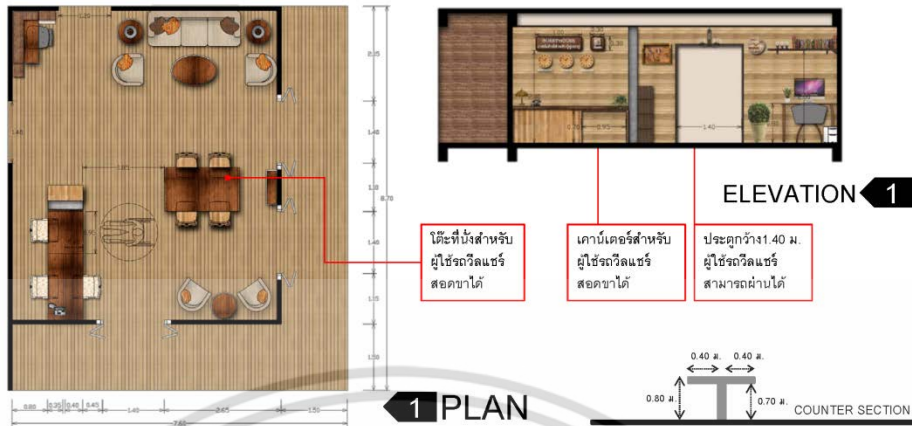

การให้บริการข้อมูล (ที่มีอยู่เดิม)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การให้บริการข้อมูล (หลังปรับปรุง)

การให้บริการข้อมูล (หลังปรับปรุง)

ห้องน้ำสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่น การค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ห้องน้ำสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์ (ที่มีอยู่เดิม)

โถสุขภัณฑ์ไม่สามารถพิกพิงได้และไม่มีราวจับติดตั้ง

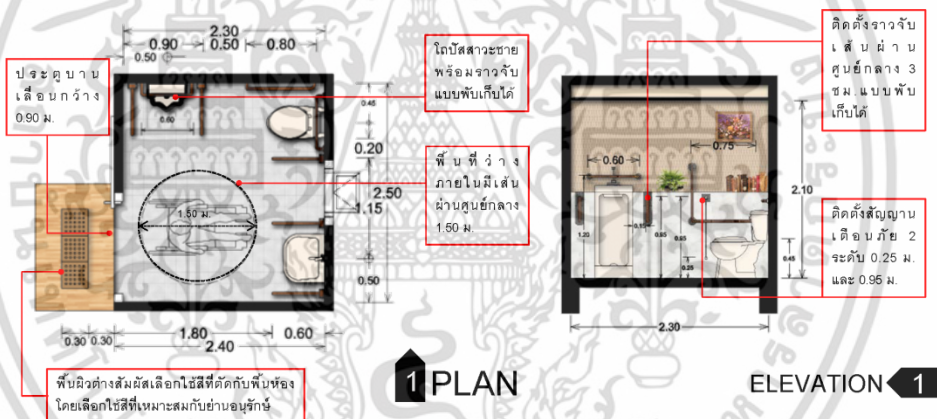
ห้องน้ำชายและหญิงใช้ร่วมกับ โดยไม่มีโถปัสสาวะสำหรับผู้ชาย

มีมั่งกับส้วมเปียกและแห้ง แต่พื้นอยู่ใบระดับเดียวกันและความลาดเอียงไม่ได้ระดับทำให้ห้องน้ำเปียกทั้งห้อง

พื้นเป็นวัสดุทรายล่างมีตะไคร่น้ำเกาะทำให้พื้นลื่นและดูไม่สะอาดรวมถึงมีน้ำขังเป็นบางจุดเนื่องจากทำ ความลาดเอียงไม่ได้ระดับ

เขื่อนม่วนใจ๋

ห้องน้ำสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์ชาย (หลังปรับปรุง)

ห้องน้ำสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์ชาย (หลังปรับปรุง)

ติดตั้งระบบสัญญาณเตือนภัย 2 ระดับ 0.25 ม. และ 0.95 ม.

โถปัสสาวะชายเสมอพื้น ติดตั้งราวจับแบบพับเก็บได้ยื่นออกมาจากผนัง 0.60 ม.

ใช้วัสดุพื้นผิวที่ไม่ลื่น โดยพื้นห้องน้ำเสมอกับระดับภายนอกและทำพื้นลาดเอียงไปยังห้องระบายน้ำ

เลือกใช้วัสดุผนัง, ราวจับ และอุปกรณ์ในห้องน้ำที่เป็นไม้ให้เข้ากับบรรยากาศเมืองบ้าน

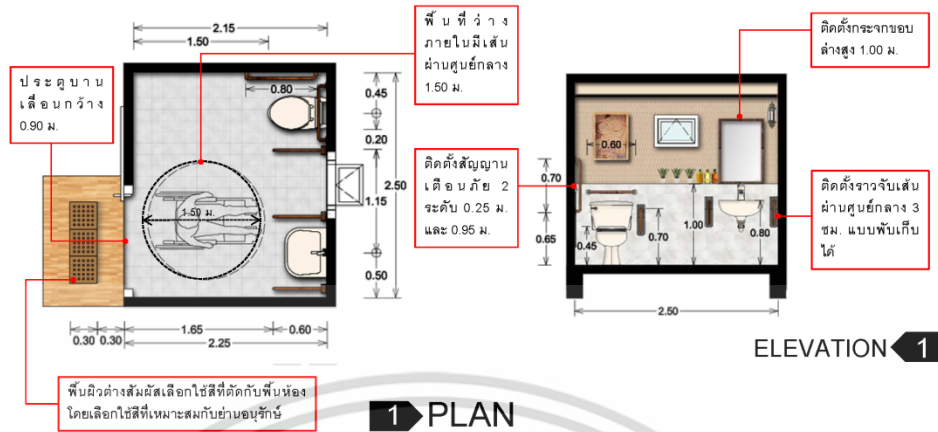
ติดตั้งกระจกแบบแขวนขอบสูง 1.00 ม.

อ่างล้างมือติดตั้งระยะห่างจากเส้นผ่านศูนย์กลางของกับกำแพง 0.50 ม. และก๊อกน้ำใช้แบบก้านโยก

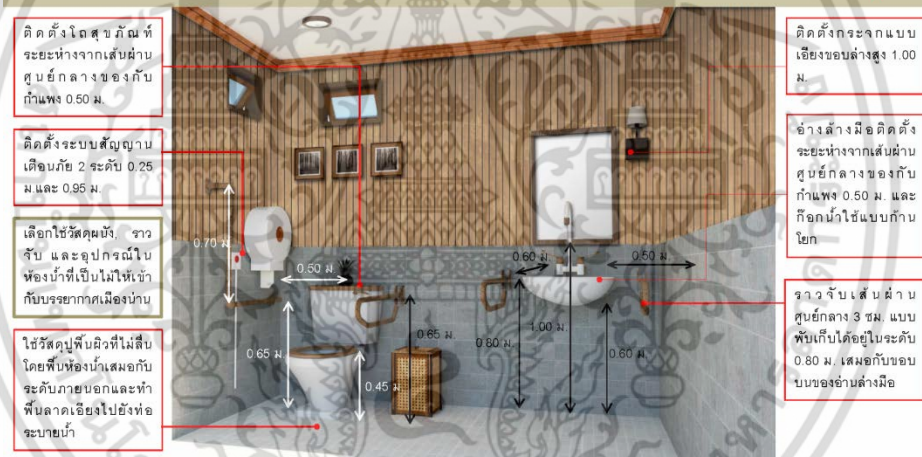
ราวจับเส้นผ่านศูนย์กลาง 3 ซม. แบบพับเก็บได้อยู่ในระดับ 0.80 ม. เสมอกับขอบบนของอ่างล้างมือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ห้องน้ำสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์หญิง (หลังปรับปรุง)

ห้องน้ำสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์หญิง (หลังปรับปรุง)

สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ
เพิ่มเติม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทางเข้าสู่อาคาร

ทางเข้าสู่อาคาร (ที่มีอยู่เดิม)

จักราชยานและ
ดับไม้กีด
ขวางทางสัญจร

ทางขึ้นอาคาร
เป็นขั้นสูง 20
ซม. และไม่มีทรา
วจับ และไม่มีทรา
ลาดสำหรับผู้ใช้
วีลแชร์

0.20 ม.
0.20 ม.
เขื่อนขังเลือกเกสท์โฮม

ทางเข้าสู่อาคาร (หลังปรับปรุง)

ราวจับสองระดับมี
เส้ผ่านศูนย์กลาง
3 ซม.

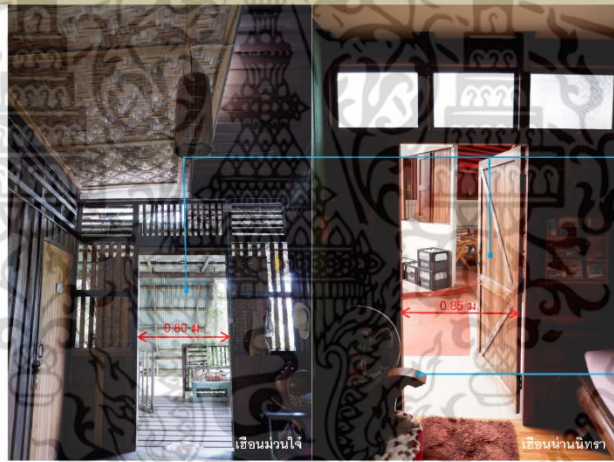
ติดวัสดุกับสื่บที่
ลื่น

ติดตั้งพื้นผิวต่าง
สัมผัสไปตลอด
ความกว้างของ
บันไดทางเข้าสู่
อาคาร โดย
เลือก ใช้สีที่
กลมกลืนกับย่าน
อบอุ่น และใช้
วัสดุไม้เป็นหลัก
ให้ เข้า กับ
บรรยากาศเมือง
เก่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำออกเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประตูทางเข้า-ออกเกสท์เฮ้าส์

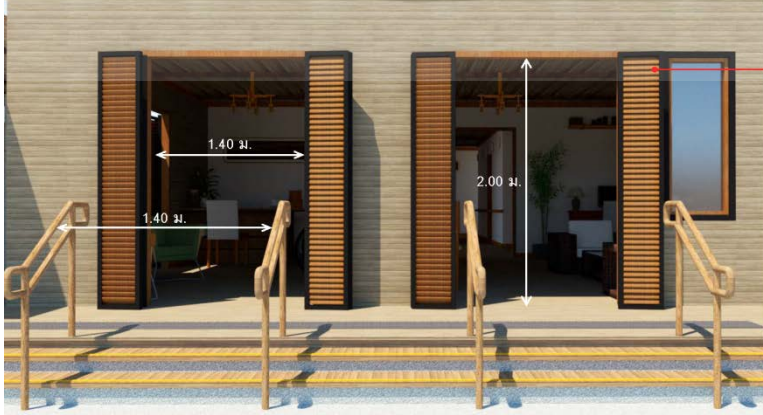
ประตูทางเข้า-ออกเกสท์เฮ้าส์ (ที่มีอยู่เดิม)

ความกว้างประตูทางเข้าน้อยกว่า 90 ซม.

วางเฟรมนิเจอร์ก็ดขวางทางสัญจร

ประตูทางเข้า-ออกเกสท์เฮ้าส์ (หลังปรับปรุง)

ประตูบานเปิดช่องว่างกว้าง 1.40 ม. โดยใช้วัสดุเป็นไม้ระแนง

ติดตั้งพื้นผิวต่างสัมผัสไปตลอดความกว้างของบันไดทางเข้าสู่อาคารโดยเลือกใช้สีที่กลมกลืนกับย่านอนุรักษ์

ติดตั้งพื้นผิวต่างสัมผัสขนาด 0.30 x 0.30 ม. ยาวตลอดแนวทางเข้า-ออกเกสท์เฮ้าส์

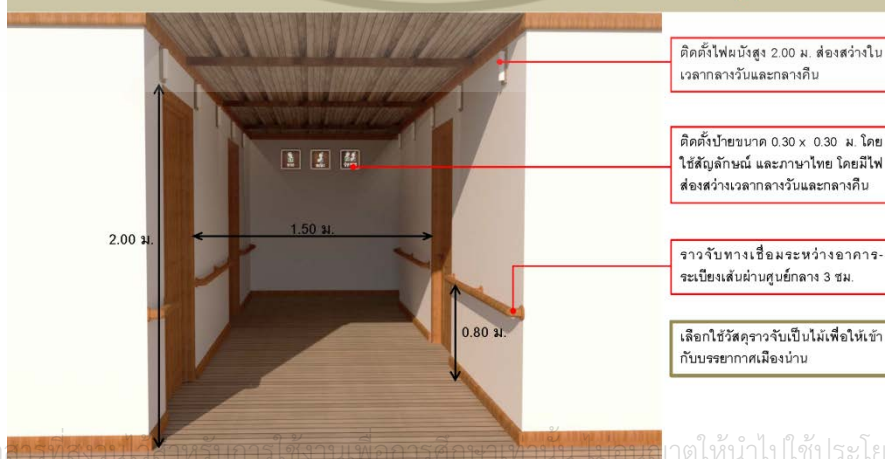
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้บริการเชิงงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทางเชื่อมระหว่างอาคาร-ระเบียง

ทางเชื่อมระหว่างอาคาร-ระเบียง (ที่มีอยู่เดิม)

ทางเชื่อมระหว่างอาคาร-ระเบียง (หลังปรับปรุง)

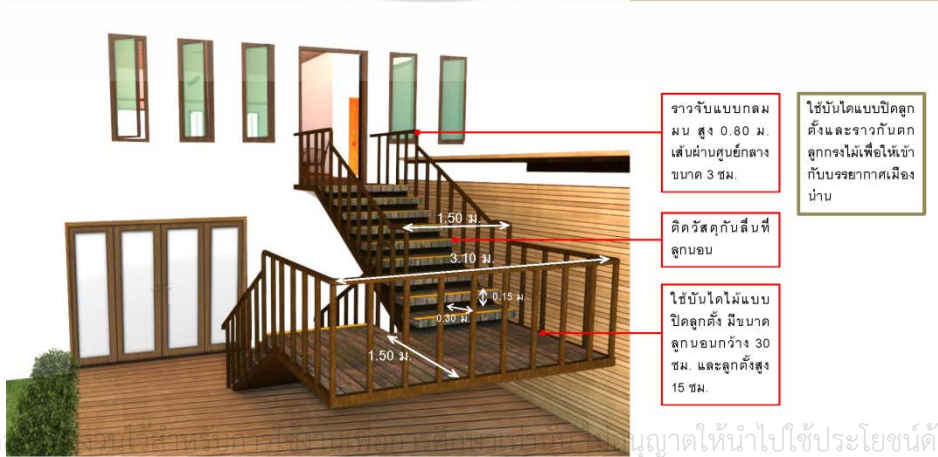
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น แต่กรุณาอย่าเผยแพร่ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันได

บันได (ที่มีอยู่เดิม)

บันได (หลังปรับปรุง)

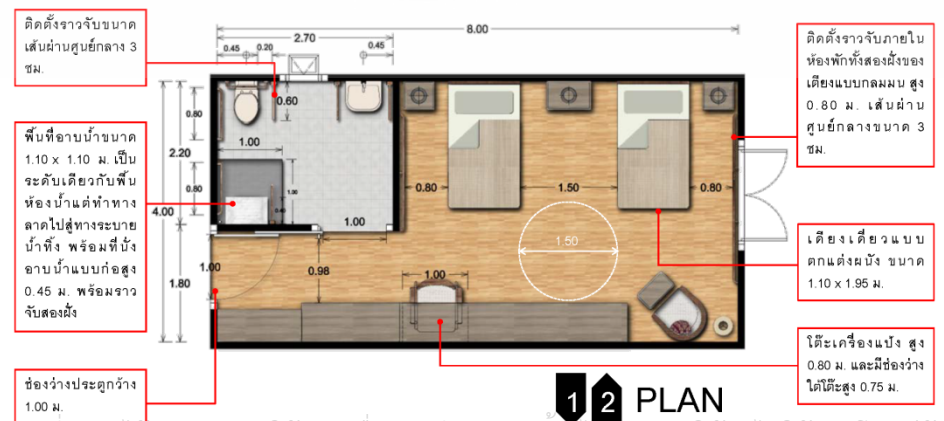
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรนำข้อมูลไปใช้ในการตัดสินใจใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ห้องพักและห้องน้ำภายในห้องพักสำหรับผู้สูงอายุ

ห้องพักสำหรับผู้สูงอายุ (ที่มีอยู่เดิม)

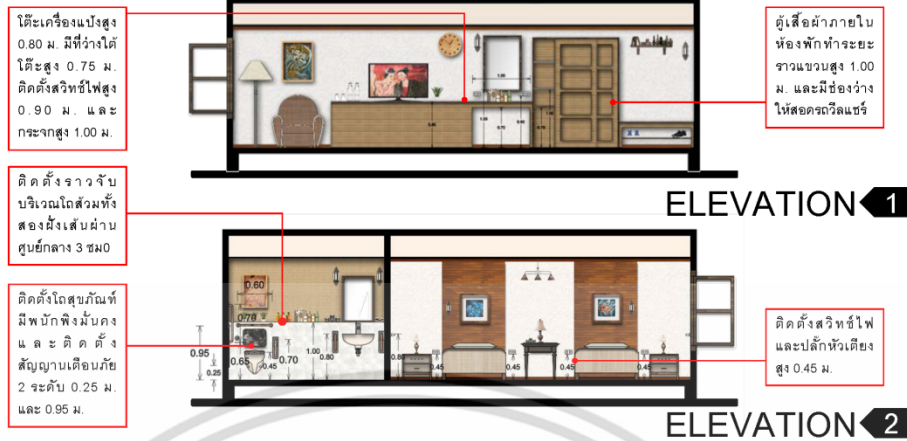

ห้องพักและห้องน้ำภายในห้องพักสำหรับผู้สูงอายุ (หลังปรับปรุง)

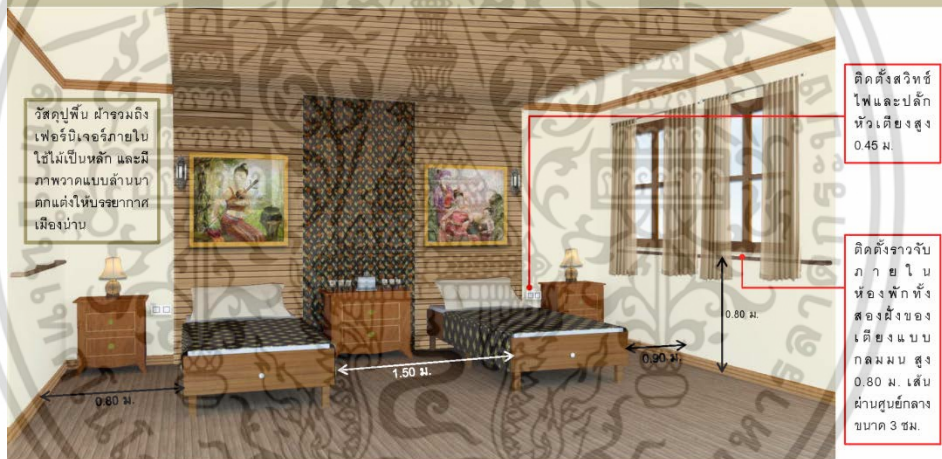

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ห้องพักและห้องน้ำภายในห้องพักสำหรับผู้สูงอายุ (หลังปรับปรุง)

ห้องพักสำหรับผู้สูงอายุ (หลังปรับปรุง)

ห้องน้ำภายในห้องพักสำหรับผู้สูงอายุ (หลังปรับปรุง)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ปฏิบัติงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นที่อื่น ๆ
ภายในเกสต์เฮ้าส์

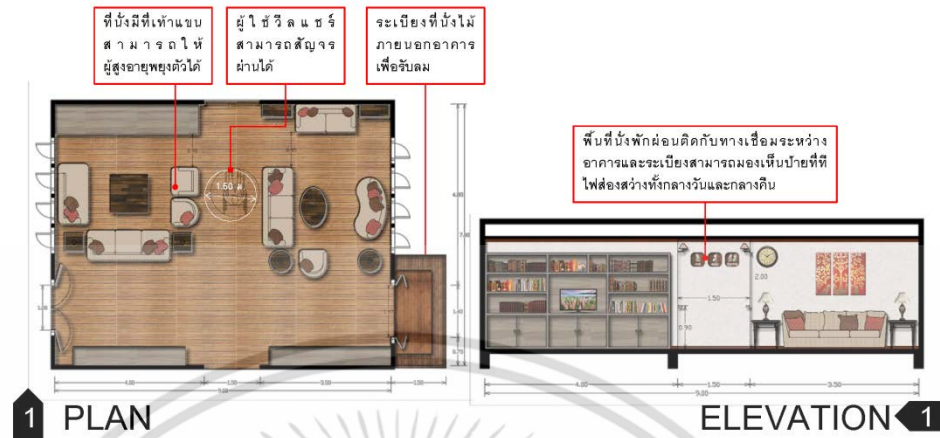
พื้นที่พักผ่อนส่วนกลาง

พื้นที่พักผ่อนส่วนกลาง (ที่มีอยู่เดิม)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นที่พักผ่อนส่วนกลาง (หลังปรับปรุง)

พื้นที่พักผ่อนส่วนกลาง (หลังปรับปรุง)

พื้นที่เตรียมและรับประทานอาหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข

**แบบสัมภาษณ์ผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบีบูมเมอร์
ในวิทยานิพนธ์เรื่อง แนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกสต์เฮ้าส์ที่เหมาะสมสำหรับ
นักท่องเที่ยวสูงอายุชาวไทยในตัวเมืองน่าน**

สาขา สถาปัตยกรรมภายใน คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ชื่อนักศึกษา นันทน์ภัส ธีรไชยพัฒน์

วันที่สัมภาษณ์ .....เวลาเริ่ม-สิ้นสุดการสัมภาษณ์ .....

ระยะเวลา.....ชั่วโมง.....นาที สถานที่ .....

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1.1 ผู้ให้ข้อมูล (ตอบตัวเลือก 1 ไม่ต้องทำข้อ 1.2-1.8)

1. ผู้ประกอบการ

2. นักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบีบูมเมอร์

1.2 อายุ .....

1.3 เกษียณอายุมาแล้ว (กรณีตอบข้อนี้แล้วไม่ต้องตอบข้อ4และข้อ5) .....

1.4 อาชีพ

1. ข้าราชการ

2. พนักงานบริษัทเอกชน

3. พนักงานรัฐวิสาหกิจ

4. อื่นๆ.....(โปรดระบุ)

1.5 รายได้/เดือน (บาท)

1. น้อยกว่า15,000 บาท

2. 15,001-25,000 บาท

3. 25,001-35,000 บาท

4. 35,001-45,000 บาท

5. 45,001-55,000 บาท

6. มากกว่า 55,001 บาท

1.6 อุปกรณ์ช่วยเหลือของท่าน

1. ไม่มี

2. ไม่เท่า

3. รถนั่งวีลแชร์

4. อื่นๆ.....(โปรดระบุ)

1.7 ปัญหาสุขภาพของท่าน

1. ปัญหาสายตา

2. ปัญหาเกี่ยวกับข้อและกระดูก

3. ปัญหาระบบหู คอ จมูก

4. อื่นๆ.....(โปรดระบุ)

1.8 ปัญหาสุขภาพของท่านที่ควรระวังเป็นพิเศษ(ที่มีผลกับการออกแบบภายใน)

.....
.....

1.9 เพศ

1. ชาย

2. หญิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 2 แนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกสต์เฮ้าส์

2.1 ท่านคิดว่าแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ มีความเหมาะสมสำหรับการใช้งานของผู้สูงอายุหรือไม่ หากท่านคิดว่าไม่เหมาะสมควรแก้ไขอย่างไร รวมถึงแนวทางการเลือกใช้วัสดุ และรูปแบบของสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกสต์เฮ้าส์ที่สื่อถึงบรรยากาศจังหวัดน่าน

สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ	ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษา			
	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	วิธีปรับปรุง	การเลือกใช้วัสดุรูปแบบ
2.1.1 สถานที่จอดรถ - ลักษณะของที่จอดรถ - การเลือกใช้สีป้ายสัญลักษณ์				
2.1.2 ทางลาด - การเลือกใช้วัสดุทางลาด- การติดตั้งราวจับ - การเลือกใช้สีของพื้นผิวต่างสัมผัส - การเลือกใช้วัสดุทางลาดให้เข้ากับบรรยากาศเมืองน่าน				
2.1.3 ป้ายสัญลักษณ์ - การเลือกใช้สีป้ายสัญลักษณ์ - รูปแบบอักษร - รูปแบบสัญลักษณ์ - การติดตั้งไฟส่องป้าย				

สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ	ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษา			
	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	วิธีปรับปรุง	การเลือกวัสดุรูปแบบ
- การเลือกใช้อักษรแบบล้านนาเพื่อให้เข้ากับบรรยากาศเมืองน่าน				
2.1.4 แนวทางการออกแบบการให้บริการข้อมูล - เคน์เตอร์ที่วีลแชร์เข้าถึงได้ - ที่นั่งพักผ่อนที่วีลแชร์เข้าถึงได้ - ขนาดความกว้างของประตู - การเลือกใช้วัสดุพื้น, ฝ้า และชุดรับแขกที่ทำจากไม้ - การตกแต่งด้วยรูปวาดแบบล้านนาให้เข้ากับบรรยากาศเมืองน่าน				
2.1.5 แนวทางการออกแบบห้องน้ำสาธารณะสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์ - โถปัสสาวะชายและการติดตั้งราวจับ - โถสุขภัณฑ์และการติดตั้งราวจับ - การติดตั้งสัญญาณขอความช่วยเหลือ - อ่างล้างมือ และการติดตั้งราวจับ ก๊อกน้ำ - การติดตั้งกระจก				

สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ	ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษา			
	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	วิธีปรับปรุง	การเลือกใช้วัสดุรูปแบบ
<ul style="list-style-type: none"> - การติดตั้งประตู และพื้นผิวต่างสัมผัส - การเลือกใช้วัสดุผนัง, ราวจับ และอุปกรณ์ในห้องน้ำที่เป็นไม้ให้เข้ากับบรรยากาศเมืองน่าน 				
2.1.6 แนวทางการออกแบบทางเข้าสู่อาคาร <ul style="list-style-type: none"> - บันไดทางขึ้น - ระเบียงลुकนอน และลูกตั้ง - การติดตั้งราวจับ - วัสดุกันลื่นที่ลुकนอน - การเลือกใช้สีพื้นผิวต่างสัมผัส - ใช้วัสดุไม้เพื่อให้เข้ากับบรรยากาศเมืองน่าน 				
2.1.7 แนวทางการออกแบบประตูทางเข้า-ออกเกสต์เฮ้าส์ <ul style="list-style-type: none"> - ขนาดช่องทางเข้า 				
2.1.8 แนวทางการออกแบบทางเชื่อมระหว่างอาคาร-ระเบียง <ul style="list-style-type: none"> - การติดตั้งราวจับ - ไฟผนัง 				

สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ	ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษา			
	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	วิธีปรับปรุง	การเลือกใช้วัสดุรูปแบบ
- การใช้วัสดุราวจับเป็นไม้เพื่อให้เข้ากับบรรยากาศเมืองน่าน				
2.1.9 แนวทางการออกแบบบันได - ระยะเวลาติดตั้งและลูกนอน - ความกว้างบันไดและชายพัก - ลักษณะราวจับ - วัสดุกันลื่นที่ลูกนอน				
2.1.10 แนวทางการออกแบบห้องพักสำหรับผู้สูงอายุ - ขนาดช่องว่างประตูทางเข้าห้องพัก - ราวจับภายในห้องพัก - ตู้เสื้อผ้าที่วีลแชร์เข้าถึงได้ - โต๊ะเครื่องแป้งที่วีลแชร์เข้าถึงได้ - สวิตช์ไฟที่โต๊ะหัวเตียงและโต๊ะเครื่องแป้ง - วัสดุพื้น และผ้าเป็นไม้ - เลือกใช้เฟอร์นิเจอร์เป็นไม้พร้อมตกแต่งด้วยภาพวาดแบบล้านนาให้บรรยากาศเมืองน่าน				

สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ	ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษา			
	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	วิธีปรับปรุง	การเลือกใช้วัสดุรูปแบบ
2.1.11 แนวทางการออกแบบห้องน้ำในห้องพักสำหรับคนสูงอายุ <ul style="list-style-type: none"> - ขนาดช่องว่างประตูทางเข้าห้องน้ำ - โถสุขภัณฑ์และการติดตั้งราวจับ - การติดตั้งสัญญาณขอความช่วยเหลือ - อ่างล้างมือ และการติดตั้งราวจับ ก๊อกน้ำ - การติดตั้งกระจก - ส่วนที่นั่งอาบน้ำและการติดตั้งราวจับ - การติดตั้งประตู และพื้นผิวต่างสัมผัส - การเลือกใช้วัสดุผนัง, ราวจับ และอุปกรณ์ในห้องน้ำที่เป็นไม้ให้เข้ากับบรรยากาศเมืองน่าน 				
2.1.12 แนวทางการออกแบบพื้นที่พักผ่อนส่วนกลาง <ul style="list-style-type: none"> - ลักษณะชุดโซฟามีที่เท้าแขน - ระยะการจัดวาง - วัสดุพื้น ผนัง และผ้าเป็นไม้ - เลือกใช้เฟอร์นิเจอร์เป็นไม้พร้อมตกแต่งด้วย 				

สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ	ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษา			
	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	วิธีปรับปรุง	การเลือกวัสดุรูปแบบ
ภาพวาดแบบด้านนาฬิกาบรรยากาศเมืองน่าน				
2.1.13 แนวทางการออกแบบพื้นที่เตรียมและรับประทานอาหาร - เคาน์เตอร์เตรียมอาหารที่วีลแชร์เข้าถึงได้ - โต๊ะทานข้าวที่วีลแชร์เข้าถึงได้ - ความกว้างของช่องว่างประตูทางเข้า - เลือกใช้ชุดทานข้าวไม้พร้อมตกแต่งด้วย ภาพวาดแบบด้านนาฬิกาบรรยากาศเมืองน่าน				

ส่วนที่ 3 ลักษณะทางกายภาพของเกสต์เฮ้าส์ ที่ท่านคิดว่าเหมาะสมกับการใช้งานของนักท่องเที่ยวสูงอายุกลุ่มเบบี้บูมเมอร์

3.1 หากมีงบประมาณจำกัด ท่านคิดว่าเกสต์เฮ้าส์ควรติดตั้งสิ่งอำนวยความสะดวกใดเป็นอันดับแรก

.....

.....

.....

3.2 ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

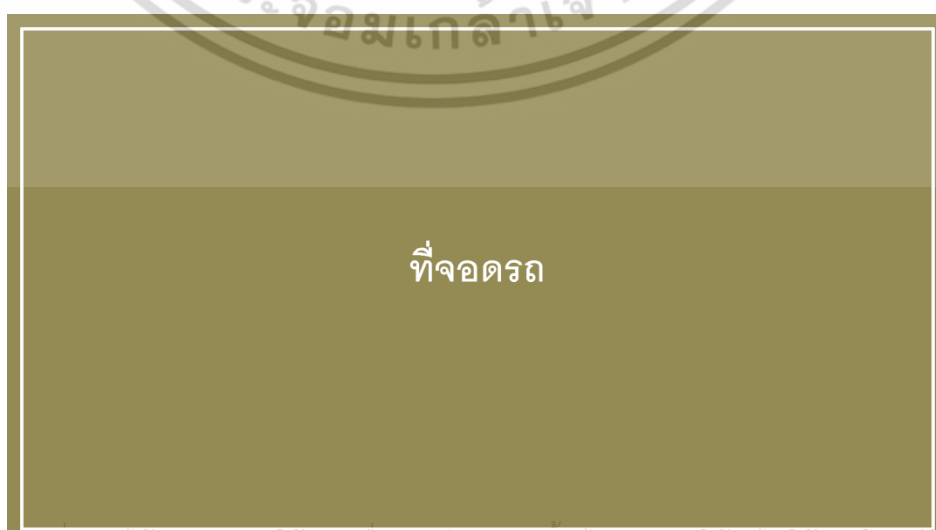
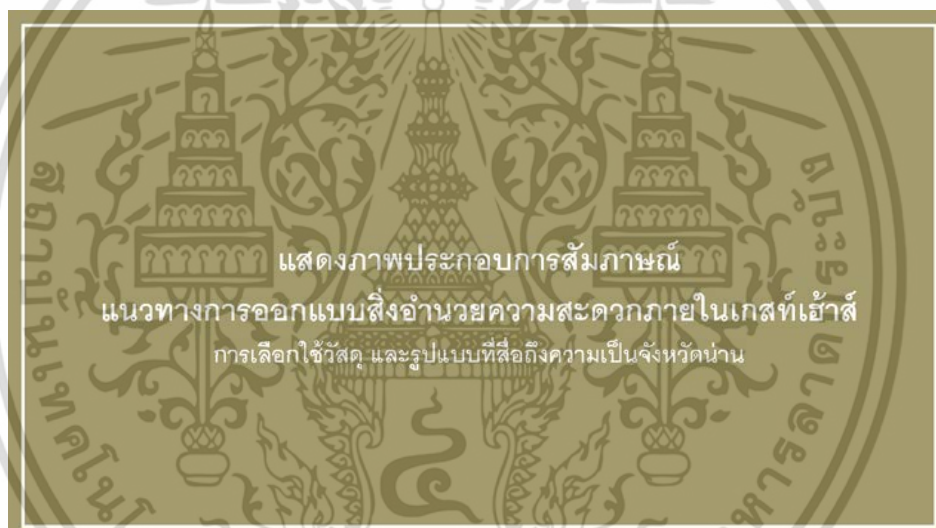
.....

ขอบคุณค่ะ

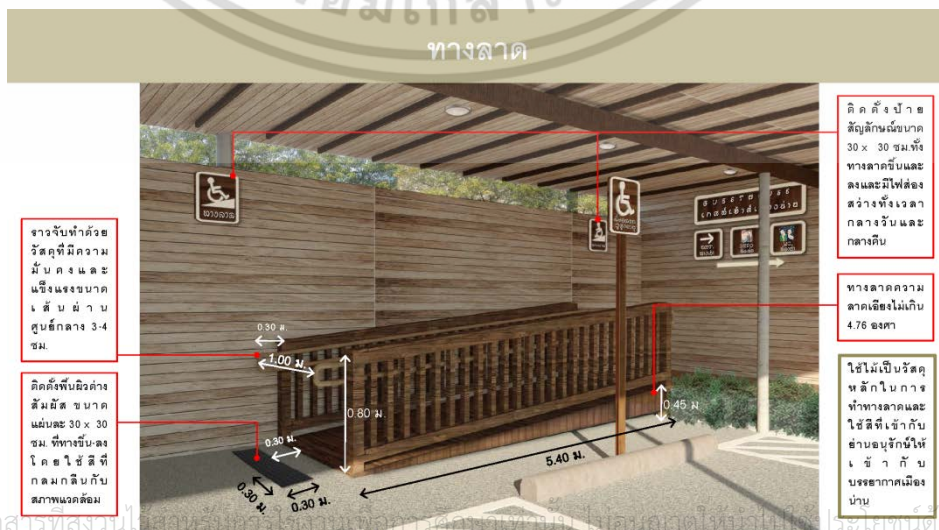

สื่ออิเล็กทรอนิกส์ประกอบการสัมมนาผู้ประกอบการเกสต์เฮ้าส์และนักท่องเที่ยว
สูงอายุกลุ่มเบบีบูมเมอร์
เรื่อง แนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเกสต์เฮ้าส์
การเลือกวัสดุ และรูปแบบที่สื่อถึงความเป็นจังหวัดน่าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

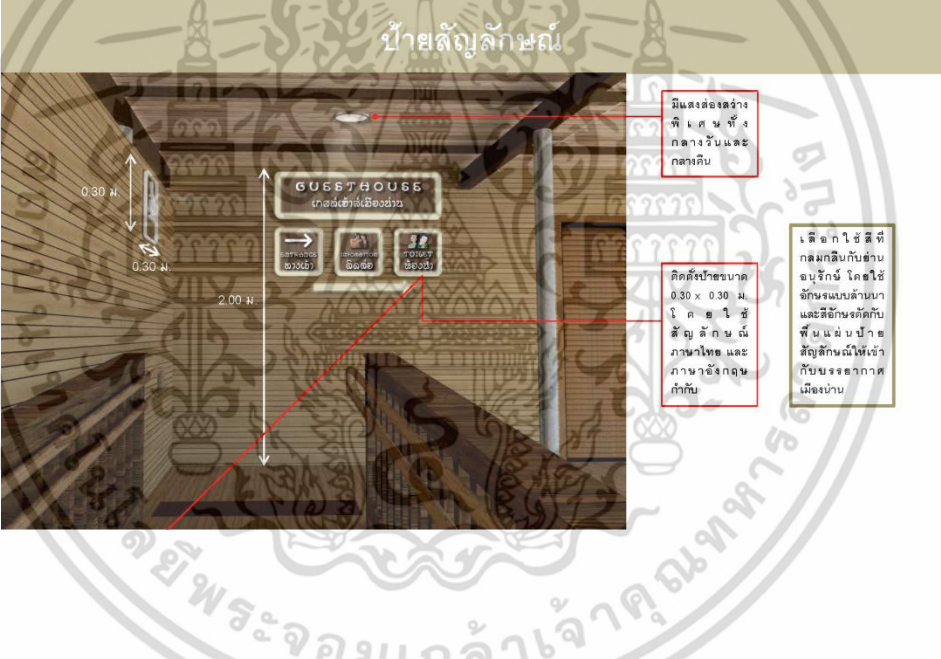

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ไปใช้ประโยชน์ในการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

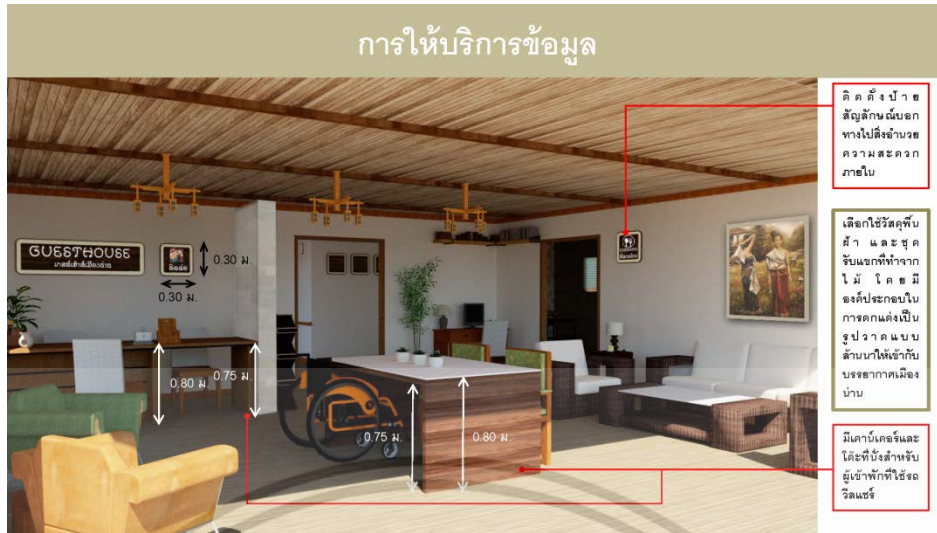
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ป้ายสัญลักษณ์

การให้บริการข้อมูล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ เพิ่มเติม

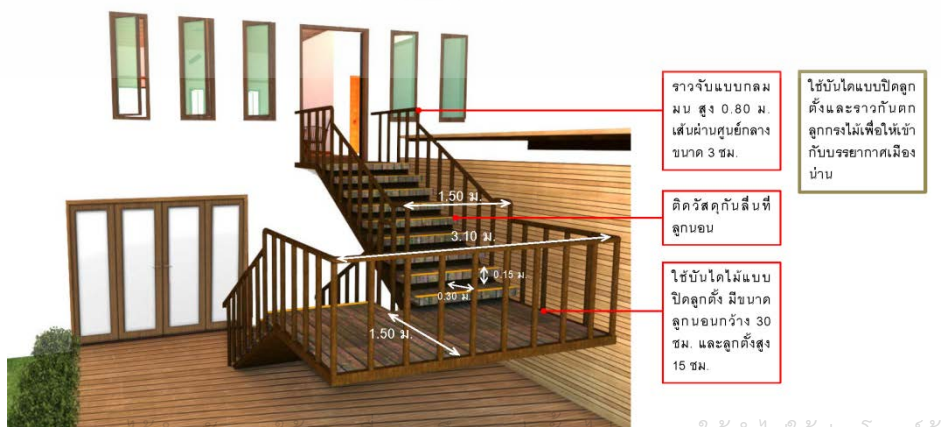
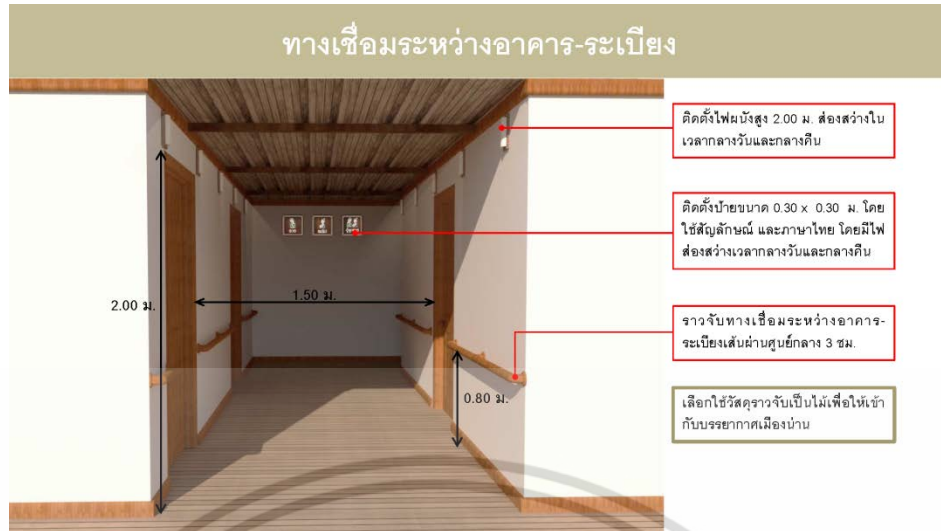
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้เผยแพร่บนเว็บไซต์ของกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ หากมีข้อผิดพลาดประการใดขออภัยเป็นอย่างสูง และขอสงวนสิทธิ์ในข้อมูลที่ไม่สามารถตรวจสอบได้

ประตูทางเข้า-ออกเกสท์เฮ้าส์

ทางเชื่อมระหว่างอาคาร-ระเบียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้เผยแพร่ไปใช้ประโยชน์ในการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ห้องพักและห้องน้ำภายในห้องพักสำหรับผู้สูงอายุ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ทำงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นที่พักผ่อนส่วนกลาง

พื้นที่เตรียมและรับประทานอาหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ไปใช้ประโยชน์ในการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นที่เตรียมและรับประทานอาหาร

เปิด ด อ ก สู่
ภายนอกเพื่อ
ระบายอากาศด้วย
วิธีธรรมชาติ

ชุดทานข้าวที่ทำ
จากไม้และมี
ภาพวาดแบบ
ล้านนาตกแต่งให้
เข้าบรรยากาศ
เมืองบ้าน

โต๊ะทานข้าวที่ใช้
วัสดุธรรมชาติ
ใช้งานได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ฉ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกสต์เฮาส์สำหรับนักท่องเที่ยวสูงอายุยุคเบบี้บูมเมอร์ในตัวเมืองน่าน

Guesthouses for Elderly Tourists (Baby Boomers)

in Urban Areas of Nan Province

นันทน์ภัส ธีรไชยพัฒน์¹   เบญจมาศ กุฎอินทร์²

บทคัดย่อ

เมืองน่านเป็นเมืองที่ยังคงหลงเหลือเสน่ห์เมืองเก่า มีแหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรมและศาสนา จึงเป็นเมืองที่เหมาะสมกับนักท่องเที่ยวสูงอายุ ส่งผลให้บ้านหลายหลังในเมืองน่านมีการปรับปรุงเป็นเกสต์เฮาส์ เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวสูงอายุที่นิยมเข้ามาท่องเที่ยวมากขึ้น การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อสำรวจสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮาส์ในตัวเมืองน่านเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวสูงอายุยุคเบบี้บูมเมอร์ เพื่อศึกษาความคิดเห็นและการปรับตัวของผู้ประกอบการในการรองรับนักท่องเที่ยวสูงอายุยุคเบบี้บูมเมอร์ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวสูงอายุยุคเบบี้บูมเมอร์ในแง่การออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุต่อเกสต์เฮาส์ที่เข้าพัก เพื่อเสนอแนะแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮาส์ในตัวเมืองน่านสำหรับนักท่องเที่ยวสูงอายุยุคเบบี้บูมเมอร์ และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยวสูงอายุยุคเบบี้บูมเมอร์เกี่ยวกับองค์ประกอบภายในเกสต์เฮาส์ที่สื่อถึงบรรยากาศความเป็นจังหวัดน่าน

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บข้อมูลโดยการสำรวจสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุในเกสต์เฮาส์ กรณีศึกษา 4 แห่ง ได้แก่ 1. บ้านๆ น่านๆ ห้องสมุด แอนดเกสต์โฮม 2. เฮือนน่านนิราศเกสต์เฮาส์ 3. เฮือนช้างเผือกเกสต์เฮาส์ 4. เฮือนม่วนใจเกสต์เฮาส์ สัมภาษณ์ผู้ประกอบการจำนวน 4 คน รวมทั้ง สัมภาษณ์นักท่องเที่ยวสูงอายุยุคเบบี้บูมเมอร์ที่เข้าพักเกสต์เฮาส์ ทั้ง 4 แห่ง จำนวนรวม 10 คน

จากการสำรวจพบว่า เกสต์เฮาส์ทั้ง 4 แห่ง ไม่มีการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มเติม ผู้ประกอบการมีความตระหนักถึงจำนวนนักท่องเที่ยวสูงอายุยุคเบบี้บูมเมอร์ที่เข้ามาท่องเที่ยว และเข้าพักเกสต์เฮาส์ในเมืองน่านเพิ่มมากขึ้น ผู้ประกอบการ 3 ใน 4 คน ปรับปรุงพื้นที่ชั้น 1 ให้เป็นห้องพัก จากการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวสูงอายุยุคเบบี้บูมเมอร์ที่เข้าพักพบว่าสิ่งที่ต้องการจากเกสต์เฮาส์ในด้านการออกแบบ คือ การปรับปรุงพื้นที่เดิมให้เหมาะสมมากขึ้น มีข้อเสนอแนะ ดังนี้ 1. ห้องพักรวมขนาดใหญ่ มีห้องน้ำภายใน วัสดุที่ปูพื้นไม่ลื่น มีราวจับบริเวณโถสุขภัณฑ์ แบ่งโซนเปียกและแห้ง 2. บันได พื้นไม่ลื่น มีราวจับทั้ง 2 ข้าง ลูกตั้งไม่สูงเกิน 15 ซม. และมีไม้ปิด 3. พื้นในเกสต์เฮาส์ไม่เป็นพื้นต่างระดับ หากต่างระดับควรมีความสูงไม่เกิน 20 ซม. 4. เพิ่มแสงสว่างในห้องพัก ห้องน้ำในห้องพัก และห้องพักผ่อนส่วนกลางและแสงควรเป็นสีขาว สิ่งสื่อถึงบรรยากาศความเป็นจังหวัดน่านมี ดังนี้ ภาพจิตรกรรม และไม้แกะสลัก สไตล์ของที่พักเกสต์เฮาส์ คือ แนวร่วมสมัย วัสดุพื้น ผืนผ้าและผ้าที่สื่อถึงบรรยากาศความเป็นจังหวัดน่านคือ พื้นไม้ ผืนผ้าแบบไทย และผ้าไหม ตามลำดับ

คำสำคัญ: เกสต์เฮาส์   นักท่องเที่ยวสูงอายุ   สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ

Abstract

The feelings of living in a nostalgic and historic city in Nan province still exist among tourists. Having

¹ หลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

² ภาควิชาสถาปัตยกรรมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

numerous religious, arts and cultures places to visit makes Nan become the perfect destination for senior

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

tourists. As a results, many households in the urban areas have turned their houses into the guesthouses to facilitate an increasing number of senior tourists. This research aimed to explore examining age friendly design features in the guesthouses located in the urban areas of Nan that accommodate senior tourists or baby boomers; to examine opinions and adaptations of entrepreneurs in welcoming senior tourists or baby boomers; to examine opinions of the senior tourists or baby boomers in terms of design of age friendly design features for the elders in guesthouses; to suggest recommendations for designing age friendly design features in the guesthouses for the senior tourists in the urban areas of Nan; and to explore opinions of entrepreneurs and senior tourists or baby boomers in terms of components that reflect atmosphere of Nan.

This research were qualitative research. Data collection was conducted by examining age friendly design features for the senior tourists in four guesthouses, including: 1. Ban Ban Nan Nan Library and Guest home, 2. Huen Nan Nitra Guesthouse, 3. Huen Chang Puak Guesthouse, and 4. Huen Muan Jai Guesthouse. Four entrepreneurs and ten senior tourists who stayed at these four guesthouses were interviewed.

According to the exploration of the guesthouses, it suggested that there was no basic and additional age friendly design features in the four guesthouses. The entrepreneurs were aware of the increasing number of senior tourists or baby boomers who visited and stayed in guesthouses in Nan. Three out of four entrepreneurs altered the first floor of their guesthouses to the rooms that can assist senior tourists. In the interviews with the senior tourists who stayed in these guesthouses in terms of the design of age friendly design features, overall the results revealed that the guesthouses should improve their properties. Their suggestions included: 1. a large room with the bathroom inside that used non-slippery materials for the floor, a handrail by the toilet bowl, and separation between wet and dry areas. 2. staircases with non-slippery materials on each step, with two handrails on both sides of the staircases, and each stair riser should not be higher than 15 cm. 3. floors inside the guesthouses should be level. However, if the floors were not level, then they should not be higher than 20 cm. and 4. Increased more white light in the rooms, bathrooms, common rooms. In addition, things that made the senior tourist felt like being in Nan included, paintings, wood curving, and contemporary styles of the guesthouses. Floor, ceiling, and wall materials that reminded them of Nan atmosphere were wood floor, wood wall with Thai style, and wood ceiling, respectively

Keyword: Guesthouse Senior Tourists Design to Accommodate Seniors

1. บทนำ

เมืองน่านมีแหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรมและศาสนาที่มีศักยภาพสูง จึงเป็นเมืองที่เหมาะสมกับนักท่องเที่ยวสูงวัย ส่งผลให้บ้านหลายหลังในเมืองน่านมีการปรับปรุงเป็นเกสต์เฮาส์ เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวสูงวัยที่นิยมเข้ามาท่องเที่ยวมากขึ้น นักท่องเที่ยวกลุ่มเบบี้บูมเมอร์ คือ เป็นประชากรรุ่นผู้ใหญ่ คือผู้ที่เกิดอยู่ระหว่างปี พ.ศ.2489 -2507 (ในปีพ.ศ. 2560 คนกลุ่มนี้จะอยู่ในช่วงอายุ 57-74ปี) เป็นกลุ่มที่มีศักยภาพในการใช้จ่าย คือ ผู้ที่มีเงินสด เงินเก็บในมือและพร้อมจะใช้จ่าย (พรนิภา หาญมะโน, 2558) มีความรู้มากขึ้น เริ่มใช้อินเทอร์เน็ตเป็น ดูแลตัวเองได้ ทำให้มีความสามารถเดินทางท่องเที่ยวได้มากขึ้น จากงานวิจัยที่ผ่านมาพบว่าคนสูงวัยกลุ่มนี้ต้องการเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ศึกษาประเพณีท้องถิ่น เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา ทั้งยังพบว่าสถานที่ท่องเที่ยวในตัวเมืองน่านมีศักยภาพในการรองรับผู้สูงวัยในด้านการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน เช่น การมีทางลาดบริเวณบาทวิถี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และสถานที่ท่องเที่ยว การมีห้องน้ำสาธารณะที่รองรับกลุ่มผู้สูงอายุ เป็นต้น (สุรีย์ บุญญาพวงศ์ และ กรวรรณ สังขกร, 2555) จากงานวิจัยดังกล่าว พบว่ายังไม่มีการศึกษาเรื่องที่พักเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ ซึ่งเป็นวัยที่มีการเสื่อมสภาพของร่างกายเคลื่อนไหวได้ช้าลง เหนื่อยง่าย การฟังและการมองเห็นเริ่มมีปัญหา ส่งผลกับการออกแบบที่พักสำหรับผู้สูงอายุ ผู้วิจัยจึงได้ตระหนักถึงปัญหาและอุปสรรคในการใช้บริการสถานที่พักของกลุ่มนักท่องเที่ยวสูงอายุที่ควรมีการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการใช้งานของผู้สูงอายุ

สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุ หมายความว่า ส่วนของอาคารที่สร้างขึ้นและอุปกรณ์อันเป็นส่วนประกอบของอาคารที่ติดหรือตั้งอยู่ภายในและภายนอกอาคารเพื่ออำนวยความสะดวกในการใช้อาคารสำหรับผู้สูงอายุ เช่น ป้ายแสดงสิ่งอำนวยความสะดวก ทางลาดและลิฟต์ บันได ที่จอดรถ ทางเข้าอาคาร ทางเดินระหว่างอาคาร และทางเชื่อมระหว่างอาคาร ประตู ห้องส้วม และพื้นผิวต่างสัมผัส เป็นต้น (กระทรวงมหาดไทย คณะกรรมการควบคุมอาคาร, 2548)

การวิจัยครั้งนี้จึงสนใจศึกษาที่พักประเภทเกสต์เฮ้าส์ ซึ่งเป็นที่พักที่เหมาะสมกับกิจกรรม พุทธกรรม และยังคงสอดคล้องกับนโยบายของสำนักงานพื้นที่พิเศษเมืองน่าน ที่ต้องการส่งเสริมให้ชุมชนสามารถดำรงได้อย่างยั่งยืน

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 2.1 เพื่อสำรวจสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุภายในเกสต์เฮ้าส์ในตัวเมืองน่านในการรองรับนักท่องเที่ยวสูงอายุยุคเบบี้บูมเมอร์
- 2.2 เพื่อศึกษาความคิดเห็นและการปรับตัวของผู้ประกอบการเกสต์เฮ้าส์ในตัวเมืองน่านในการเตรียมความพร้อมรองรับนักท่องเที่ยวสูงอายุยุคเบบี้บูมเมอร์ที่เข้าพัก
- 2.3 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวสูงอายุยุคเบบี้บูมเมอร์ในด้านการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุในเกสต์เฮ้าส์ที่เข้าพัก
- 2.4 เพื่อเสนอแนะแนวทางการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกในเกสต์เฮ้าส์ในตัวเมืองน่านสำหรับนักท่องเที่ยวสูงอายุยุคเบบี้บูมเมอร์
- 2.5 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยวสูงอายุยุคเบบี้บูมเมอร์เกี่ยวกับองค์ประกอบเกสต์เฮ้าส์ที่สื่อบรรยากาศความเป็นจังหวัดน่าน

3. ขอบเขตของการวิจัย

- 3.1 การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเกสต์เฮ้าส์ที่ตั้งอยู่ในย่านท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม อำเภอเมือง จังหวัดน่าน เท่านั้น
- 3.2 การวิจัยครั้งนี้มีการเลือกกรณีศึกษาและกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่คัดเลือกเป็นแบบเจาะจง โดยเกสต์เฮ้าส์ที่เลือกเป็นที่พักขนาดเล็กสภาพกลมกลืนกับชุมชน มีความสงบ สะอาด ที่พักเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมีการจ้างงานและจัดซื้อวัตถุดิบจากท้องถิ่น ผู้ให้ข้อมูลแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้ 1. ผู้ประกอบการของเกสต์เฮ้าส์ที่คัดเลือก 2. นักท่องเที่ยวสูงอายุชาวไทยที่มีอายุ 52-70 ปีที่เข้าพักเกสต์เฮ้าส์ที่คัดเลือก

4. ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชลตรงค์ ทองสง (2558) ศึกษาแนวทางการท่องเที่ยวแบบไม่เร่งรีบ (Slow Tourism) ที่เน้นกิจกรรมผ่อนคลาย เช่น การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ศึกษาประเพณีท้องถิ่น เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาซึ่งเหมาะกับนักท่องเที่ยวสูงอายุยุคเบบี้บูมเมอร์ จากการศึกษาของสุรีย์ บุญญาพวงศ์ และ กรวรรณ สังขกร (2555) พบว่าจังหวัดน่านมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูงในการรองรับนักท่องเที่ยวสูงอายุ เนื่องจากมีสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน เช่น การมีทางลาดบริเวณบาทวิถี และสถานที่ท่องเที่ยว การมีห้องน้ำสาธารณะที่รองรับกลุ่มผู้สูงอายุ เป็นต้น จากแนวทางการท่องเที่ยวแบบไม่เร่งรีบ มีประเด็นที่เกี่ยวข้องกับที่พัก คือ Slow เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Accommodation กล่าวคือ เป็นสถานที่ที่มีความสงบ สะอาด ปลอดภัย อยู่ห่างจากแหล่งที่มีมลภาวะเป็นพิษ มีขนาดเล็ก เรียบง่าย มีสภาพแวดล้อมกลมกลืนท่ามกลางธรรมชาติหรือท้องถิ่นไม่ก่อให้เกิดความแตกต่างและความขัดแย้งทั้งในด้านทัศนียภาพและสังคม วัฒนธรรมในพื้นที่ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมทั้งด้านการก่อสร้าง การให้บริการ การประหยัดพลังงาน และการควบคุมมลพิษ มีการจ้างงานและจัดซื้อวัตถุดิบที่มาจากท้องถิ่น (ชลตรงค์ ทองสง, 2558) ซึ่งเข้าเกณฑ์ที่พักประเภทเกสต์เฮ้าส์ที่มีการดัดแปลงจากบ้านเดิม มาเป็นที่พักเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว จากเหตุผลข้างต้นจึงส่งผลกับการออกแบบเกสต์เฮ้าส์ที่เหมาะสมกับนักท่องเที่ยวสูงวัยยุค เบบี้บูมเมอร์ จากการวิจัยของสมยศ วัฒนาภรณ์ชัย และ เยาวลักษณ์ ยิ้มอ่อน (2553) พบว่าผู้สูงวัยต้องการที่พักอาศัยและสภาพแวดล้อมที่ต่างจากกลุ่มวัยอื่น คือ นิยมมีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น การเดินทางที่ยานพาหนะเข้าถึงง่าย และรายละเอียดปลีกย่อยของวัสดุอุปกรณ์ เช่น ความสูงของลูกตั้งบันได ความชันของทางลาด ความสูงของสวิทช์ไฟ ราวจับ ลักษณะของลูกบิด กลอนประตูและก๊อกน้ำ ประตูกว้าง และระดับพื้นที่ไม่สูง เป็นต้น (จิราวดี รัตนไพฑูรย์ชัย, 2557)

จากงานวิจัยที่ผ่านมาพบว่า มีแต่การศึกษาศักยภาพของสถานที่ท่องเที่ยวในตัวเมืองน่าที่เดินทางไปตามเกณฑ์ Slow Tourism ที่รองรับนักท่องเที่ยวสูงวัย ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาศักยภาพของที่พักที่เข้า เกณฑ์ Slow Tourism เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวสูงวัย ทั้งนี้จึงนำกฎกระทรวงกำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคารสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา พ.ศ. 2548 มาใช้สำรวจสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานสำหรับนักท่องเที่ยวสูงวัย (ที่จอดรถ ทางลาด ป้ายสัญลักษณ์ การให้บริการ ข้อมูลและห้องน้ำสาธารณะสำหรับผู้สูงวัย) กล่าวคือ มีที่จอดรถสำหรับผู้สูงวัยกว้างและยาวไม่น้อยกว่า 2.40x6.00 ม. ความชันของทางลาดไม่เกิน 1:12 ป้ายสัญลักษณ์ที่มองเห็นชัดเจน ส่วนบริการข้อมูลที่เข้าถึงสะดวกและสังเกตเห็นง่ายและมีห้องน้ำสาธารณะสำหรับผู้สูงวัยอย่างน้อย 1 ห้อง เป็นต้น สิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มเติมสำหรับนักท่องเที่ยวสูงวัย (ทางเข้าอาคาร ประตูทางเข้าทางเชื่อมระหว่างอาคาร-ระเบียง บันได ห้องพักสำหรับผู้สูงวัยและห้องน้ำภายในห้องพัก) กล่าวคือ ทางเข้าอาคารมีพื้นผิวเรียบเสมอกัน ทำทางลาดหากต่างระดับ ประตูทางเข้ากว้างไม่น้อยกว่า 90 ซม. ทางเชื่อมระหว่างอาคาร-ระเบียงต้องอยู่ระดับเดียวกับพื้นภายนอก ความสูงของลูกตั้งบันไดไม่เกิน 15 ซม.และควรมีห้องพักสำหรับผู้สูงวัยโดยมีห้องน้ำที่ออกแบบสำหรับผู้สูงวัยภายใน

5. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพในระยะเวลาสั้น เก็บข้อมูลโดยการสำรวจสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงวัยในเกสต์เฮ้าส์ สัมภาษณ์ผู้ประกอบการ และนักท่องเที่ยวสูงวัยชาวไทย ภายในเกสต์เฮ้าส์ ย่านท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม อำเภอเมือง จังหวัดน่าน 4 แห่ง มีรายละเอียด ดังนี้

5.1 กรณีศึกษา และกลุ่มผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญ

กรณีศึกษา ได้แก่ เกสต์เฮ้าส์ที่ตั้งอยู่ในย่านท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม อำเภอเมือง จังหวัดน่าน โดยที่เกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษาเป็นไปตามเกณฑ์ของ Slow Accommodation ของชลตรงค์ ทองสง (2558) และให้ความร่วมมือในการทำวิจัย โดยได้กรณีศึกษา จำนวน 4 กรณี คือ 1. บ้านๆ นานๆ ห้องสมุด แอนด์ เกสต์โฮม 2. เอือน่านนิทรา เกสต์เฮ้าส์ 3. เอือน่านช้างเผือก เกสต์เฮ้าส์ 4. เอือน่านม่วนใจ เกสต์เฮ้าส์ ตามตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ที่พักประเภทเกสต์เฮ้าส์ที่เป็นไปตามเกณฑ์ของ Slow Accommodation

เกสต์เฮ้าส์	บ้านๆ นานๆ ห้องสมุด แอนด์ เกสต์โฮม	เอือน่านนิทรา เกสต์เฮ้าส์	เอือน่านช้างเผือก เกสต์เฮ้าส์	เอือน่านม่วนใจ เกสต์เฮ้าส์
เกณฑ์ Slow Accommodation				
1. สถานที่พักมีความสงบ สะอาด ปลอดภัย อยู่ห่างจากแหล่งที่มีมลภาวะเป็นพิษ				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 1 (ต่อ) ที่พักประเภทเกสต์เฮ้าส์ที่เป็นไปตามเกณฑ์ของ Slow Accommodation

เกณฑ์ Slow Accommodation	เกสต์เฮ้าส์ บ้านๆ น่านๆ ห้องสมุด แอนด์ เกสต์โฮม	เฮือนน่านนิทรา เกสต์เฮ้าส์	เฮือนข้างเผือก เกสต์เฮ้าส์	เฮือนม่วนใจ เกสต์เฮ้าส์
	ตั้งอยู่ในซอย เล็กๆในชุมชน วัดมณเฑียร	ตั้งอยู่ในซอย เล็กๆในชุมชน ย่านการการค้า เมืองน่าน	ตั้งอยู่บนถนนที่ จะ ไป อ . ป่ว แวดล้อมไปด้วย วัดและบ้านคน	ตั้งอยู่ในซอย เล็กๆในชุมชน วัดมณเฑียร
2. ที่พักขนาดเล็กเรียบง่ายมีสภาพแวดล้อม กลมกลืนท่ามกลางธรรมชาติหรือท้องถิ่น ไม่ ตัดแปลงสภาพดั้งเดิมของพื้นที่มาก จนเกินไปไม่ก่อให้เกิดความแตกต่างและ ความขัดแย้งทั้งในด้านทัศนียภาพ และสังคม วัฒนธรรมในพื้นที่	 <p>ที่พักจำนวน 4 ห้อง ตัดแปลง มาจากบ้านเดิม เจ้าของ โดย อาศัยอยู่ร่วมกับ นักท่องเที่ยว</p>	 <p>ที่พักจำนวน 10 ห้อง โดย ตัด แปลงมาจาก บ้านไม้เดิมของ เจ้าของ โดยใช้ งานไม้สล่าชาว เหนือ</p>	 <p>ที่พักจำนวน 12 ห้อง โดย ตัด แปลงมาจาก บ้านไม้เดิมและ ตกแต่งด้วยของ สะสมของ เจ้าของ</p>	 <p>ที่พักจำนวน 8 ห้อง ตัดแปลง มาจากบ้านไม้ เก่าของนาย อำเภอเมืองน่าน ตกแต่งด้วยงาน ฝีมือของน่าน</p>
3. ที่พักเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมทั้งด้านการ ก่อสร้าง การให้บริการ การประหยัด พลังงาน การควบคุมมลพิษ	 <p>เน้นเจาะช่อง เปิดให้แสงและ ลมผ่านเข้ามา ภายในตัวบ้าน</p>	 <p>ที่ พัก อ ยู่ ใน โครงการไม่เอา ถ่าน เน้นให้ผู้ เข้าพักเดินทาง โดยเท้า และ จักรยาน</p>	 <p>บูรณะจากบ้าน พักของเจ้าของ โดยเน้นใช้วัสดุ และช่างฝีมือที่ หาได้ในท้องถิ่น</p>	 <p>เน้นเจาะช่อง เปิดให้แสงและ ลมผ่านเข้ามา ภายในตัวบ้าน</p>
4. การจ้างงานและการจัดซื้อวัตถุดิบเพื่อให้ บริการในที่พักมาจากท้องถิ่น	เจ้าของเกสต์ เฮ้าส์ดูแลแขก ด้วยตนเอง, จ้าง คนในชุมชนมา ทำความสะอาด และ ใช้ผลิต ภัณฑ์ที่ทำโดย คนท้องถิ่น	คร อ บ ค ร ี ว เจ้าของเกสต์ เฮ้าส์ดูแลแขก ด้วยตนเอง และ จ้างคนในชุมชน มา ทำ ความ สะอาด และ บริการซัก-รีดผ้า	จัดจ้างคนใน ชุมชนมา ทำ ความสะอาด และบริการซัก- รีดผ้า รวมทั้งใช้ และจำหน่าย ผลิตภัณฑ์ที่ทำ โดยคนท้องถิ่น	เจ้าของเกสต์ เฮ้าส์ดูแลแขก และ ทำ ความ สะอาดเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และกลุ่มผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญ มี 1. ผู้ประกอบการเกสต์เฮ้าส์ จำนวน 4 คน 2. นักท่องเที่ยวสูงวัยยุคเบบี้บูมเมอร์ชาวไทยที่เข้าพักภายในเกสต์เฮ้าส์ทั้ง 4 แห่ง จำนวน 10 คน ที่ผู้วิจัยคัดเลือกอย่างเจาะจงจากผู้เข้าพักในวันที่ 4-11 มกราคม 2560

5.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือวิจัยมี 3 ชนิดและอุปกรณ์ที่ใช้ ได้แก่ กล้องถ่ายภาพ ตลับเมตร และเครื่องมือสำหรับวัดความลาดเอียง เครื่องมือวิจัยมีรายละเอียด ดังนี้

5.2.1 แบบสำรวจสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงวัยและสภาพแวดล้อมทางกายภาพของเกสต์เฮ้าส์ มีความยาว 28 หน้า แบ่งเป็น 4 ส่วนย่อย คือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลด้านสถานที่ของกรณีศึกษา ได้แก่ ชื่อและสถานที่ตั้ง ขนาดของเกสต์เฮ้าส์ ลักษณะการตกแต่งโดยรวม และผังพื้นที่ ส่วนที่ 2 แบบสำรวจสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงวัย ได้แก่ สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงวัยขั้นพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงวัยเพิ่มเติม ส่วนที่ 3 แบบสำรวจด้านการใช้งานและความคิดเห็นเกี่ยวกับเกสต์เฮ้าส์ของผู้วิจัย ได้แก่ ปัญหา-ข้อจำกัด และแนวทางการปรับปรุงของบริเวณต่างๆ ในเกสต์เฮ้าส์ และส่วนที่ 4 แบบสำรวจการออกแบบพื้นที่ภายในเกสต์เฮ้าส์ที่สื่อถึงบรรยากาศความเป็นจังหวัดน่าน ได้แก่ รูปแบบของเกสต์เฮ้าส์ และการเลือกใช้วัสดุประกอบอาคารในส่วนต่างๆ เป็นแบบสำรวจที่ผู้วิจัยออกแบบและพัฒนาจากแบบสำรวจที่พักเพื่อการท่องเที่ยวที่สามารถรองรับ ผู้สูงวัย กลุ่มครอบครัว และกลุ่มผู้ด้อยโอกาส (กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา สำนักพัฒนาบริการท่องเที่ยว สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว 2550) รวมทั้ง กฎกระทรวงกำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคารสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา พ.ศ. 2548 (กระทรวงมหาดไทย คณะกรรมการควบคุมอาคาร, 2548)

5.2.2 แบบสัมภาษณ์ผู้ประกอบการเกสต์เฮ้าส์ มีความยาว 4 หน้า แบ่งเป็น 4 ส่วนย่อย คือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ ชื่อ ตำแหน่ง และระยะเวลาในการทำงาน ส่วนที่ 2 การปรับตัวของผู้ประกอบการเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวสูงวัยยุคเบบี้บูมเมอร์ ได้แก่ ความตระหนักถึง และการเตรียมตัวเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวสูงวัยที่เข้าพัก ส่วนที่ 3 เกสต์เฮ้าส์ที่เหมาะสมทางด้านกายภาพสำหรับผู้สูงวัยยุคเบบี้บูมเมอร์ ได้แก่ สิ่งที่ควรมีเพิ่มเติมหรือแนวทางการปรับปรุงเกสต์เฮ้าส์ทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงวัยขั้นพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงวัยเพิ่มเติม และส่วนที่ 4 แบบสำรวจการออกแบบพื้นที่ภายในเกสต์เฮ้าส์ที่สื่อถึงบรรยากาศความเป็นจังหวัดน่าน ได้แก่ รูปแบบของเกสต์เฮ้าส์ และการเลือกใช้วัสดุประกอบอาคารในส่วนต่างๆ เป็นแบบสัมภาษณ์ที่ออกแบบและพัฒนาโดยผู้วิจัย มีการขอความคิดเห็นและข้อสงสัยที่มีต่อคำถามในแบบสัมภาษณ์ระหว่างการกรอกแบบสัมภาษณ์

5.2.3 แบบสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวสูงวัยยุคเบบี้บูมเมอร์ ที่เข้าพัก มีความยาว 4 หน้า แบ่งเป็น 4 ส่วนย่อย คือ ส่วนที่ 1 เกสต์เฮ้าส์ที่ท่านเข้าพักครั้งล่าสุด ได้แก่ จุดมุ่งหมายการเดินทาง พักร่วมกับใคร ราคาและประเภทห้องพัก ส่วนที่ 2 ลักษณะทางกายภาพของเกสต์เฮ้าส์ที่ท่านคิดว่าเหมาะสมกับการใช้งานพื้นที่ภายในของท่าน ได้แก่ สิ่งที่ควรมีเพิ่มเติมหรือแนวทางการปรับปรุงเกสต์เฮ้าส์ทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงวัยขั้นพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงวัยเพิ่มเติม ส่วนที่ 3 แบบสำรวจการออกแบบพื้นที่ภายในเกสต์เฮ้าส์ที่สื่อถึงบรรยากาศความเป็นจังหวัดน่าน ได้แก่ รูปแบบของเกสต์เฮ้าส์ และการเลือกใช้วัสดุประกอบอาคารในส่วนต่างๆ และส่วนที่ 4 ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ อายุ อาชีพ รายได้ และปัญหาสุขภาพที่มีผลกับการออกแบบภายใน เป็นแบบสัมภาษณ์ที่ออกแบบและพัฒนาโดยผู้วิจัย มีการขอความคิดเห็นและข้อสงสัยที่มีต่อคำถามในแบบสัมภาษณ์ระหว่างการกรอกแบบสัมภาษณ์

5.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

5.3.1 ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลเบื้องต้นของเกสต์เฮ้าส์กรณีศึกษา 4 แห่ง คือ 1. บ้านๆ น่านๆ ห้องสมุด แอนด์ เกสต์โฮม 2. เอือน่านนิทราเกสต์เฮ้าส์ 3. เอือน่านช้างเผือกเกสต์เฮ้าส์ 4. เอือน่านใจเกสต์เฮ้าส์ ข้อมูลเบื้องต้นประกอบด้วย ชื่อสถานที่ ที่ตั้ง จำนวนห้องพัก ประเภทของห้องพัก ราคาที่พักต่อคืน ผู้วิจัยศึกษาจากเว็บไซต์ https://www.facebook.com/บ้านๆ_น่านๆ_ห้องสมุด_แอนด์_เกสต์โฮม, <http://www.nannitraguesthouse.com>, <http://www.edtguide.com/hotel/เอือน่านช้างเผือก>, <http://www.tee-pak.com/เอือน่านใจ> ผู้วิจัยใช้เวลาในการศึกษาด้วยตัวเองประมาณ 1 เดือน

เมื่อผู้วิจัยได้ข้อมูลเบื้องต้นแล้ว จึงติดต่อขอเข้าศึกษาข้อมูลเพิ่มเติม โดยใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3.2 สํารวจเกสท์เฮ้าส์กรณีศึกษาด้วยการจดบันทึก ถ่ายภาพสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก รวมทั้งตรวจสอบสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงวัยในเกสท์เฮ้าส์ ผู้วิจัยเข้าพักเกสท์เฮ้าส์ทั้ง 4 แห่งเรียงลำดับ ดังนี้ 1. เข้าพักและสํารวจบ้านๆ น่านๆ ห้องสมุด แอนด์ เกสท์โฮม ในวันที่ 4-5 มกราคม 2560 2. เข้าพักและสํารวจ เอือนน่านนิทราเกสท์เฮ้าส์ ในวันที่ 5-6 มกราคม 2560 3. เข้าพักและสํารวจ เอือนข้างเผือกเกสท์เฮ้าส์ ในวันที่ 6-7 มกราคม 2560 4. เข้าพักและสํารวจ เอือนม่วนใจเกสท์เฮ้าส์ ในวันที่ 9-11 มกราคม 2560 โดยในแต่ละที่ใช้เวลาสํารวจประมาณ 1 ชั่วโมง

5.3.3 สัมภาษณ์ผู้ประกอบการเกสท์เฮ้าส์ จำนวน 4 คน และนักท่องเที่ยวสูงวัยชาวไทยยุคเบบี้บูมเมอร์ภายในเกสท์เฮ้าส์ จำนวน 10 คน จากเกสท์เฮ้าส์ทั้ง 4 แห่ง โดยเรียงลำดับ ดังนี้ 1. สัมภาษณ์ผู้ประกอบการบ้านๆ น่านๆ ห้องสมุด แอนด์ เกสท์โฮม ในวันที่ 4 มกราคม 2560 เวลา 10.30-11.30 น. 2. สัมภาษณ์ผู้ประกอบการเอือนน่านนิทราเกสท์เฮ้าส์ ในวันที่ พุธที่ 5 มกราคม 2560 เวลา 11.00-11.45 น. 3. สัมภาษณ์ผู้ประกอบการเอือนข้างเผือกเกสท์เฮ้าส์ ในวันศุกร์ที่ 6 มกราคม 2560 เวลา 17.00-17.35 น. 4. สัมภาษณ์ผู้ประกอบการเอือนม่วนใจเกสท์เฮ้าส์ ในวันจันทร์ที่ 9 มกราคม 2560 เวลา 16.45-17.30 น. 5. สัมภาษณ์นักท่องเที่ยวสูงวัยยุคเบบี้บูมเมอร์ชาวไทยที่เข้าพักเกสท์เฮ้าส์กรณีศึกษาทั้ง 4 แห่ง จำนวน 10 คน แบ่งเป็น บ้านๆ น่านๆ ห้องสมุด แอนด์ เกสท์โฮม 2 คน เอือนน่านนิทราเกสท์เฮ้าส์ 2 คน เอือนข้างเผือกเกสท์เฮ้าส์ 4 คนและเอือนม่วนใจเกสท์เฮ้าส์ 2 คน ตั้งแต่วันที่ 4-11 มกราคม ใช้เวลาในการสัมภาษณ์คนละประมาณ 30 นาที

5.4 การตรวจสอบข้อมูล

ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลก่อนนำไปวิเคราะห์ โดยใช้วิธีการตรวจสอบแบบสามเส้า ดังนี้

5.4.1 การตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลของเกสท์เฮ้าส์ กรณีศึกษา ด้วยการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการเกสท์เฮ้าส์ สอบถามพนักงานในเกสท์เฮ้าส์ และสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวสูงวัยยุคเบบี้บูมเมอร์ ด้วยคำถามเดียวกัน พบว่าคำตอบเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

5.4.2 การตรวจสอบสามเส้าด้านวิธีรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทางกายภาพภายนอกและภายในรวมทั้งข้อมูลที่พิกเพื่อการท่องเที่ยวที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวสูงวัย ข้อมูลด้านการใช้งานและความคิดเห็นเกี่ยวกับเกสท์เฮ้าส์ ด้วยวิธีการรวบรวมข้อมูลต่างๆกัน ทั้งจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ การสํารวจสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงวัยในเกสท์เฮ้าส์และการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยวสูงวัยชาวไทยที่เข้าพัก

5.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลเชิงคุณภาพถูกนำมาวิเคราะห์ด้วยวิธีวิเคราะห์เนื้อหา ตามหัวข้อดังนี้ 1. ข้อมูลด้านสถานที่เกสท์เฮ้าส์กรณีศึกษา 2. ความพร้อมในการเป็นที่พักสำหรับผู้สูงวัย 3. ข้อมูลนักท่องเที่ยวสูงวัยที่เข้าพักเกสท์เฮ้าส์ ย่านท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม อำเภอเมือง จังหวัดน่าน ความคิดเห็นและการปรับตัวของผู้ประกอบการเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวสูงวัย ความคิดเห็นเกี่ยวกับการออกแบบภายในเกสท์เฮ้าส์ที่เหมาะสมกับนักท่องเที่ยวสูงวัย และความคิดเห็นของผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยวสูงวัยยุคเบบี้บูมเมอร์เกี่ยวกับองค์ประกอบเกสท์เฮ้าส์ที่สื่อบรรยากาศความเป็นจังหวัดน่าน

6. สรุปผลการวิจัย

6.1 ข้อมูลด้านสถานที่เกสท์เฮ้าส์กรณีศึกษา มี 4 แห่ง คือ 1. บ้านๆ น่านๆ ห้องสมุด แอนด์ เกสท์โฮม ดัดแปลงจากบ้านพักอาศัยเดิมนำมาทำเป็นเกสท์เฮ้าส์ มีลักษณะเป็นบ้านไม้สองชั้น ชั้นที่ 1 เป็นที่พักของเจ้าของและชั้น 2 เปิดเป็นเกสท์เฮ้าส์ขนาด 4 ห้อง รองรับนักท่องเที่ยวได้ 9 คน มีส่วนห้องสมุดที่เป็นพื้นที่สาธารณะให้คนในชุมชนและนักท่องเที่ยวเข้ามาใช้บริการได้ 2. เอือนน่านนิทราเกสท์เฮ้าส์ ตั้งอยู่กลางซอยเล็กๆ ในตัวเมืองน่าน มีลักษณะเป็นบ้านไม้สองชั้น เป็นสถาปัตยกรรมดั้งเดิมของน่านอายุเกือบร้อยปี นำมาปรับปรุงต่อเติมใหม่ บานหน้าต่าง ประตู บันได เป็นงานไม้สล่าชาวเหนือ ที่พักมี 10 ห้อง รองรับนักท่องเที่ยวได้ 22 คน 3. เอือนข้างเผือกเกสท์เฮ้าส์ เป็นเกสท์เฮ้าส์ที่ทำการต่อเติมและปรับปรุงจากเรือนไม้เก่าของเจ้าของ ตกแต่งในสไตล์ร่วมสมัย เน้นตกแต่งด้วยของสะสมของเจ้าของบ้าน ที่พักมี 12 ห้อง รับรองนักท่องเที่ยวได้ 24 คน 4. เอือนม่วนใจเกสท์เฮ้าส์ เป็นบ้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไม้หลังเก่าของนายอำเภอจังหวัดน่าน มาตกแต่งใหม่ในสไตล์ร่วมสมัย ภายในบ้านมีของตกแต่งที่เป็นงานไม้แกะสลัก ที่พักมี 8 ห้อง รองรับนักท่องเที่ยวได้ 21 คน

6.2 ข้อมูลของนักท่องเที่ยวสูงวัยที่เข้าพักเกสต์เฮ้าส์ ย่านท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม อำเภอเมือง จังหวัดน่าน

นักท่องเที่ยวสูงวัยทั้ง 10 คน เข้าพักเกสต์เฮ้าส์ร่วมกับครอบครัว มีจุดประสงค์เพื่อการท่องเที่ยวพักผ่อน มีอายุระหว่าง 52-58 ปี โดย 9 ใน 10 คน ยังไม่เกษียณอายุการทำงาน 7 ใน 9 คน ประกอบอาชีพข้าราชการ 6 ใน 9 คนมีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 55,001 บาท ทั้งหมดไม่ต้องพึ่งอุปกรณ์ช่วยเหลือ เช่น ไม้เท้า วีลแชร์ แต่ทั้งหมด 10 คน มีปัญหาสุขภาพคือ ปัญหาข้อและกระดูก (หัวเข่า) และ 5 ใน 10 คน มีปัญหาสายตา

6.3 สิ่งอำนวยความสะดวกในเกสต์เฮ้าส์และความพร้อมในการเป็นที่พักสำหรับผู้สูงวัย

จากการสำรวจเกสต์เฮ้าส์ 4 แห่ง คือ 1. บ้านๆ น่านๆ ห้องสมุด แอนด์ เกสต์โฮม 2. เอือน่านนิทรากุสต์เฮ้าส์ 3. เอือนช่างเผือกเกสต์เฮ้าส์ 4. เอือนม่วนใจเกสต์เฮ้าส์ ข้อมูลการสำรวจแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ 1. สิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานสำหรับผู้สูงวัย และ 2. สิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มเติมสำหรับผู้สูงวัย สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงวัยขั้นพื้นฐาน คือ ที่จอดรถ ทางลาด ป้ายสัญลักษณ์ การให้บริการข้อมูลและห้องน้ำสาธารณะสำหรับผู้สูงวัย ไม่ได้รองรับนักท่องเที่ยวสูงวัยเป็นส่วนใหญ่เนื่องจากข้อจำกัดในด้านเนื้อที่ สถานที่และโครงสร้างของบ้านเก่าที่นำมาปรับปรุงเป็นเกสต์เฮ้าส์ ตามตารางที่ 2

ตารางที่ 2 สิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานสำหรับผู้สูงวัยในเกสต์เฮ้าส์ 4 แห่ง

<p>1. ที่จอดรถ</p> <p>เกสต์เฮ้าส์ทั้ง 4 แห่งไม่มีที่จอดรถสำหรับผู้สูงวัย แต่หากมีผู้สูงวัยเข้าพักสามารถนำรถมาจอดในส่วนที่ใกล้กับทางเข้าอาคารได้</p>	<p>2. ทางลาด</p> <p>เกสต์เฮ้าส์ทั้ง 4 แห่ง ทำทางขึ้นแบบขั้นบันได โดยไม่มีทางลาดขึ้นและมีลูกตั้งสูง 20-25 ซม. ซึ่งอาจทำให้สะดุดหกล้ม</p>	<p>3. ป้ายสัญลักษณ์</p> <p>เกสต์เฮ้าส์ทั้ง 4 แห่งมีป้ายสัญลักษณ์บอกทางแค่บางพื้นที่ คือ ที่จอดรถและห้องน้ำ เท่านั้น โดยที่ป้ายไม่ได้ใช้สีน้ำเงินและสีขาว รวมทั้งขนาดของป้ายไม่ได้ทำตามกฎกระทรวง</p>
<p>4. การให้บริการข้อมูล</p> <p>เกสต์เฮ้าส์ 2 ใน 4 แห่งไม่มีส่วนการให้บริการข้อมูล เคาน์เตอร์ที่เอือนช่างเผือกมีความสูงมากกว่า 80 ซม. และผู้ใช้วีลแชร์ไม่สามารถสอดขาใต้เคาน์เตอร์ได้ ส่วนเอือน่านนิทรามีพื้นที่ว่างใต้เคาน์เตอร์และผู้ใช้วีลแชร์สามารถสอดขาใต้เคาน์เตอร์ได้แต่มีสิ่งของใต้โต๊ะกีดขวางในบางส่วน</p>	<p>5. ห้องน้ำสาธารณะสำหรับผู้สูงวัย</p> <p>เกสต์เฮ้าส์ทั้ง 4 แห่งไม่ได้ออกแบบห้องน้ำเพื่อรองรับผู้สูงวัย</p>	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. สิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มเติมสำหรับผู้สูงอายุ คือ ทางเข้าอาคาร ประตูทางเข้า ทางเชื่อมระหว่างอาคาร-ระเบียง บันได ห้องพักสำหรับผู้สูงอายุและห้องน้ำภายในห้องพัก พบว่าเกสต์เฮาส์ 3 ใน 4 แห่งมีการปรับปรุงพื้นที่ชั้น 1 ให้เป็นห้องพักเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวสูงอายุ และทั้ง 4 แห่งไม่มีการออกแบบห้องน้ำสำหรับผู้สูงอายุ ตามตารางที่ 3

ตารางที่ 3 สิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มเติมสำหรับผู้สูงอายุในเกสต์เฮาส์กรณีศึกษา 4 แห่ง

<p>1. ทางเข้าสู่อาคาร</p> <p>เกสต์เฮาส์ทั้ง 4 แห่งมีทางเดินจากภายนอกเข้าสู่อาคาร เป็นพื้นต่างระดับและไม่ทำสโลปหรือติดตั้งเครื่องหมายให้ชัดเจน โดย 2 ใน 4 แห่งมีพื้นทางเข้าที่เป็นทางลาด มีลักษณะพื้นผิวไม่เสมอกัน และขรุขระ</p>	<p>2. ประตูทางเข้า</p> <p>เกสต์เฮาส์ทั้ง 4 แห่ง มีความกว้างประตูทางเข้าน้อยกว่า 90 ซม. ซึ่ง 3 ใน 4 แห่งมีความกว้างของประตูอยู่ที่ 80 ซม.</p>	<p>3. ทางเชื่อมระหว่างอาคาร-ระเบียง</p> <p>เกสต์เฮาส์เป็นลักษณะบ้านไทยทำให้พื้นมีการยกกระดืบ และมีความต่างระดับที่สูงเกิน 20 ซม. ซึ่งอาจทำให้สะดุดล้ม</p>
<p>4. บันได</p> <p>เกสต์เฮาส์ 2 ใน 4 ไม่มีการปิดลูกตั้งและสูงเกิน 15 ซม. พื้นลูกนอนไม่มีวัสดุกันลื่น</p>	<p>5. ห้องพักสำหรับผู้สูงอายุ</p> <p>เกสต์เฮาส์ 3 ใน 4 แห่ง ปรับปรุงพื้นที่ชั้น 1 ไว้เป็นห้องพักเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวสูงอายุ</p>	

6.4 ความคิดเห็นและการปรับตัวของผู้ประกอบการเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวสูงอายุ

จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ 4 คน พบว่านักท่องเที่ยวสูงอายุส่วนใหญ่เข้าพักเกสต์เฮาส์ร่วมกับครอบครัว สามารถดูแลตัวเองได้ พบว่ามีส่วนน้อยมากที่จำเป็นต้องใช้ไม้เท้าหรือรถเข็น และไม่มีปัญหาในการใช้งานพื้นที่ภายในเกสต์เฮาส์ ผู้ประกอบการ 3 ใน 4 คนให้ข้อมูลว่าได้ทำความเข้าใจกับลูกค้าก่อน ถึงสภาพทางกายภาพของเกสต์เฮาส์ ซึ่งเมื่อนักท่องเที่ยวสูงอายุเข้าพักแล้ว ส่วนใหญ่ต้องการให้พื้นที่ภายในห้องพักกว้างมากขึ้น มีห้องน้ำภายในห้อง รวมทั้งต้องการความสว่างของพื้นที่ภายในห้องพัก ห้องน้ำและพื้นที่พักผ่อนส่วนกลางให้สว่างมากขึ้น หากนักท่องเที่ยวสูงอายุมีปัญหาเกี่ยวกับข้อและกระดูกซึ่งมีผลกับการเดินขึ้น-ลงบันได ผู้ประกอบการจะให้เข้าพักที่ชั้นล่าง ในส่วนของการปรับตัวเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวสูงอายุ พบว่าผู้ประกอบการ 2 ใน 4 คนต้องการปรับปรุงพื้นที่ต่างระดับโดยการทำทางลาดเพิ่มและเพิ่มห้องน้ำภายในห้องพัก ผู้ประกอบการ 3 ใน 4 คน ต้องการปรับปรุงพื้นที่ห้องน้ำโดยการเพิ่มวัสดุกันลื่นและราวจับบริเวณโถสุขภัณฑ์ เพื่อรองรับการใช้งานของนักท่องเที่ยวสูงอายุ

6.5 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวสูงอายุเกี่ยวกับการออกแบบภายในเกสต์เฮาส์ที่เหมาะสม

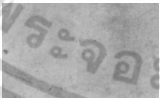

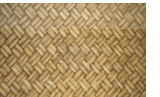
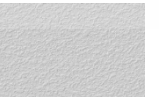
จากการสัมภาษณ์ พบว่านักท่องเที่ยวสูงอายุทั้ง 10 คน เข้าพักพร้อมกับครอบครัว และมีข้อมูลสภาพทางกายภาพของเกสต์เฮาส์จากการหาข้อมูลผ่านเว็บไซต์และได้มีการสอบถามกับทางเกสต์เฮาส์ สิ่งที่นักท่องเที่ยวสูงอายุยุคเบบี้บูมเมอร์ต้องการในด้านการออกแบบเกสต์เฮาส์ คือ 1. ห้องพักที่มีขนาดกว้างเพื่อวางสัมภาระต่างๆ 2. ห้องน้ำที่สะอาดภายในห้องพัก ควรมีราวจับบริเวณโถสุขภัณฑ์เพื่อช่วยพยุงตัวเวลาลุกขึ้น วัสดุปูพื้นในห้องน้ำควรเป็นวัสดุกันลื่น รวมทั้งแยกโซนเปียกและแห้งออกจากกัน 3. เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันไดควรมีวัสดุกันลื่นที่พื้นบันได มีราวจับทั้ง 2 ฝั่ง ลูกตั้งไม่ควรสูงเกิน 20 ซม. และมีไม้ปิดลูกตั้ง 4. พื้นทีระเบียง ชานบ้านและพื้นที่พักผ่อนส่วนกลาง ไม่ควรมีพื้นต่างระดับ หรือหากมีพื้นต่างระดับกันไม่ควรเกิน 20 ซม. เนื่องจากนักท่องเที่ยวสูงวัยยุคเบบี้บูมเมอร์ที่เข้ามาพัก ทั้ง 10 คน มีปัญหาเกี่ยวกับระบบกระดูกและข้อ (หัวเข่า) ทำให้ไม่สะดวกในการเดินขึ้น-ลงพื้นต่างระดับมากนัก และอาจทำให้สะดุดหกล้ม 5. ควรเพิ่มแสงสว่างในห้องพัก ห้องน้ำในห้องพักและห้องพักผ่อนส่วนกลาง ซึ่งควรเป็นแสงสีขาว เนื่องจากนักท่องเที่ยวสูงวัย 5 ใน 10 คน มีปัญหาสุขภาพเกี่ยวกับตา ทั้งนี้จากการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวสูงวัยยุคเบบี้บูมเมอร์พบว่า ไม่ได้ต้องการการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มเติมสำหรับผู้สูงวัยโดยเฉพาะ เช่น ทางลาดสำหรับรถเข็น ห้องพักสำหรับผู้สูงวัย ซึ่งนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้มีมุมมองต่อตนเองว่า ยังสามารถช่วยเหลือตนเองได้และยังไม่ใช่ว่าผู้สูงอายุ

6.6 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยวสูงวัยเกี่ยวกับการออกแบบเกสต์เฮ้าส์ที่สื่อถึง บรรยากาศความเป็นจังหวัดน่าน

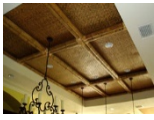
จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยวสูงวัยพบว่าทั้งหมด 14 คน เลือกภาพจิตรกรรม และ 12 ใน 14 เลือกงานไม้แกะสลัก เป็นองค์ประกอบที่สื่อถึงบรรยากาศความเป็นจังหวัดน่าน สไตล์ที่พักที่ผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยวสูงวัยยุคเบบี้บูมเมอร์ 9 ใน 14 คน เลือกคือ แนวร่วมสมัย วัสดุพื้น ผนังและฝ้าที่สื่อถึงบรรยากาศความเป็นจังหวัดน่านที่ผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยวสูงวัยยุคเบบี้บูมเมอร์ 12 ใน 14 คน เลือก คือ พื้นไม้ 12 ใน 14 คน เลือก คือ ผนังไม้ และ 13 ใน 14 คน เลือกคือ ฝ้าไม้ ตามตารางที่ 4

ตารางที่ 4 สิ่งที่สื่อถึงบรรยากาศความเป็นจังหวัดน่านของผู้ประกอบการ 4 คน และนักท่องเที่ยวสูงวัย 10 คน

<p>1. องค์ประกอบที่สื่อถึงบรรยากาศความเป็นจังหวัดน่านที่ควรมีอยู่ในเกสต์เฮ้าส์</p> <div style="display: flex; justify-content: space-around;"> <div style="text-align: center;"> <p>1. ภาพจิตรกรรม (14 คน)</p> </div> <div style="text-align: center;"> <p>2. งานไม้แกะสลัก (12 คน)</p> </div> <div style="text-align: center;"> <p>3. เรือนไทย (4 คน)</p> </div> <div style="text-align: center;"> <p>4. วัดภูมินทร์ (3 คน)</p> </div> <div style="text-align: center;"> <p>5. ผ้าไหมลายน้ำไหล (1 คน)</p> </div> </div>
<p>2. สไตล์ของที่พักเกสต์เฮ้าส์ที่สะท้อนบรรยากาศความเป็นจังหวัดน่าน</p> <div style="display: flex; justify-content: space-around;"> <div style="text-align: center;"> <p>1. แนวร่วมสมัย (9 คน)</p> </div> <div style="text-align: center;"> <p>2. แนวพื้นถิ่น (4 คน)</p> </div> <div style="text-align: center;"> <p>3. แนวอนุรักษ์ธรรมชาติ (2 คน)</p> </div> <div style="text-align: center;"> <p>4. แนวบูทีค (0 คน)</p> </div> </div>
<p>3. วัสดุพื้น</p> <div style="display: flex; justify-content: space-around;"> <div style="text-align: center;"> <p>1. พื้นไม้ (12 คน)</p> </div> <div style="text-align: center;"> <p>2. พื้นปูนซีเมนต์ขัดมัน (2 คน)</p> </div> <div style="text-align: center;"> <p>3. กระเบื้องลายโบราณ (1 คน)</p> </div> <div style="text-align: center;"> <p>4. พื้นกระเบื้องดินเผาไทย (1 คน)</p> </div> </div>
<p>4. วัสดุผนัง</p> <div style="display: flex; justify-content: space-around;"> <div style="text-align: center;"> <p>1. ผนังไม้แบบไทย (12 คน)</p> </div> <div style="text-align: center;"> <p>2. ผนังปูนขัดมัน (2 คน)</p> </div> <div style="text-align: center;"> <p>3. ผนังไม้ไผ่สาน (0 คน)</p> </div> <div style="text-align: center;"> <p>4. ผนังฉาบเรียบทาสี (0 คน)</p> </div> </div>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4 (ต่อ) สิ่งที่เกี่ยวข้องบรรยากาศความเป็นจังหวัดน่านของผู้ประกอบการ 4 คน และนักท่องเที่ยวสูงวัย 10 คน

5. วัสดุฝ้า			
			
1. ฝ้าไม้ตกแต่ง (13 คน)	2. ฝ้าไม้ไม่ตกแต่ง (2 คน)	3. ฝ้ายิปซัมทาสี (1 คน)	4. ฝ้าเปลือยโชว์โครงสร้างไม้ (0 คน)

7. อภิปรายผลการวิจัย

จากการสำรวจเกสต์เฮาส์กรณีศึกษา 4 แห่ง พบว่าไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มเติมสำหรับนักท่องเที่ยวสูงวัย เช่น ไม่มีที่จอดรถสำหรับผู้สูงวัย ไม่มีทางลาดสำหรับวีลแชร์ มีป้ายสัญลักษณ์ส่วนที่จอดรถและห้องน้ำ โดยป้ายไม่ทำตามกฎกระทรวงทั้งขนาดและการใช้สี ไม่มีพื้นที่ให้บริการข้อมูลและเคาน์เตอร์ไม่สามารถรองรับผู้ใช้วีลแชร์ ไม่มีห้องน้ำสาธารณะสำหรับผู้สูงวัย ทางเข้าอาคารเป็นพื้นต่างระดับและขรุขระ ประตูทางเข้าอาคารมีความกว้างน้อยกว่า 90 ซม. ทางเชื่อมระหว่างอาคาร-ระเบียงเป็นพื้นต่างระดับและไม่ทำทางลาด บันไดลูกตั้งสูงเกิน 15 ซม. ลูกนอนไม่มีวัสดุกันลื่น และไม่มีห้องพักสำหรับผู้สูงวัย (กระทรวงมหาดไทย คณะกรรมการควบคุมอาคาร, 2548; กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา สำนักพัฒนาบริการท่องเที่ยว สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว, 2550) แต่กลุ่มผู้ประกอบการตระหนักถึงนักท่องเที่ยวสูงวัยที่เข้ามามากขึ้น เนื่องจากมีการปรับปรุงพื้นที่ชั้น 1 ให้เป็นห้องพัก และในอนาคตต้องการปรับปรุงห้องน้ำ เช่น ใส่วัสดุกันลื่น ใส่ราวจับ เป็นต้น เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวสูงวัยที่เข้าพัก ส่วนนักท่องเที่ยวสูงวัยยุคเบบี้บูมเมอร์ต้องการให้ปรับปรุงพื้นที่เดิมเพื่อรองรับการใช้งานให้เหมาะสมมากขึ้น ดังนี้ 1. ทำห้องพักให้มีขนาดกว้าง มีห้องน้ำภายในห้องพัก วัสดุปูพื้นไม่ลื่น รวมทั้งมีราวจับบริเวณโถสุขภัณฑ์ แบ่งพื้นที่แห้งและเปียกออกจากกัน 2. บันไดมีราวจับทั้งสองข้าง มีวัสดุกันลื่นที่ลูกนอนและลูกตั้งสูงไม่เกิน 15 ซม. 3. พื้นภายในเกสต์เฮาส์ไม่ควรมีการเปลี่ยนระดับมาก หรือหากมีพื้นต่างระดับควรสูงไม่เกิน 15 ซม. 3. เพิ่มแสงสว่างให้ห้องพัก ห้องน้ำและห้องพักผ่อนส่วนกลางโดยแสงควรเป็นสีขาว เป็นต้น แต่นักท่องเที่ยวสูงวัยยุคเบบี้บูมเมอร์ไม่ได้ต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงวัยที่ออกแบบมาโดยเฉพาะ เช่น ทางลาดสำหรับรถเข็น, ห้องน้ำและห้องพักสำหรับผู้สูงวัย เป็นต้น เนื่องจากนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้มีมุมมองต่อตนเองว่า ยังสามารถช่วยเหลือตนเองได้และยังไม่ใช้ผู้สูงวัย สอดคล้องกับงานวิจัยของ Pew Social Trends อ้างถึงใน สคร.ไม่ामी (2557) พบว่ากลุ่มเบบี้บูมเมอร์จะไม่คิดว่าตนเองสูงวัย ยังรู้สึกแข็งแรง ต้องการเดินทางท่องเที่ยว ไม่ชอบถูกเรียกว่า ผู้สูงวัย เนื่องจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลมีอายุเพียง 52-58 ปีเท่านั้นและไม่ต้องการใช้อุปกรณ์ช่วยเหลือดังนั้นจำเป็นต้องศึกษาเพิ่มเติมกับกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีอายุมากขึ้น

จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยวสูงวัยยุคเบบี้บูมเมอร์เกี่ยวกับองค์ประกอบเกสต์เฮาส์ที่สื่อบรรยากาศความเป็นจังหวัดน่าน พบว่า 1. ภายในเกสต์เฮาส์ควรมีภาพจิตรกรรมแบบน่าน และงานไม้แกะสลัก 2. วัสดุพื้น ผนังและฝ้าควรใช้ไม้เป็นองค์ประกอบ จากการสำรวจเกสต์เฮาส์ พบว่า สิ่งเหล่านี้เป็นองค์ประกอบที่ปรากฏในเกสต์เฮาส์ทั้ง 4 แห่ง

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

8.1.1 จากผลการวิจัยพบว่าเกสต์เฮาส์ใน อำเภอเมือง จังหวัดน่าน ควรปรับปรุงเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวสูงวัยยุคเบบี้บูมเมอร์ ดังนี้ 1. ห้องพักควรมีขนาดกว้าง มีแสงสว่างเพียงพอ และมีห้องน้ำภายในห้องพัก 2. ห้องน้ำภายในห้องพัก วัสดุพื้นควรเป็นวัสดุกันลื่น มีราวจับบริเวณโถสุขภัณฑ์เพื่อช่วยพยุงตัว และแบ่งพื้นที่โซนเปียกและแห้งออกจากกัน 3. บันไดควรมีวัสดุกันลื่น มีราวจับทั้ง 2 ข้าง ลูกตั้งไม่ควรสูงเกิน 20 ซม. และมีไม้ปัด 4. พื้นในเกสต์เฮาส์ไม่ควรเป็นพื้นต่างระดับ หรือหากเป็นพื้นต่างระดับ ควรมีความสูงไม่เกิน 15 ซม. 5. เพิ่มแสงสว่างให้กับห้องพัก ห้องน้ำในห้องพัก และห้องพักผ่อนส่วนกลางและแสงควรเป็นสีขาว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8.1.2 ข้อเสนอแนะในการเลือกสิ่งที่มีสื่อถึงความเป็นจังหวัดน่านของเกสต์เฮ้าส์มี ดังนี้ 1. ภายในเกสต์เฮ้าส์ควรมีภาพจิตรกรรมแบบน่าน และงานไม้แกะสลัก 2. วัสดุพื้น พรมและผ้า ควรใช้ไม้เป็นองค์ประกอบ และ 3. สไตล์ของที่พักเกสต์เฮ้าส์ ควรเป็นแนวร่วมสมัย ผสมของเก่าและของใหม่

8.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

8.2.1 การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยทำการศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยวสูงวัยยุคเบบี้บูมเมอร์ที่เป็นชาวไทยอายุ 52-58 ปี เท่านั้น ผู้ที่จะนำไปวิจัยต่อไปจึงควรศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอายุมากกว่านี้และสมาชิกครอบครัวของนักท่องเที่ยวสูงวัย รวมถึงนักท่องเที่ยวสูงวัยชาวต่างชาติ เพื่อมาเปรียบเทียบกับความคิดเห็นของผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยวสูงวัยในงานวิจัยชิ้นนี้

8.2.2 การวิจัยในอนาคตควรใช้เครื่องมือวัดผลออกมาอย่างชัดเจน เช่น ระดับแสงสว่างที่เหมาะสมกับนักท่องเที่ยวสูงวัย เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, สำนักพัฒนาบริการท่องเที่ยว สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว. (2550). **มาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยวโรงแรม/รีสอร์ท/เซอร์วิสอพาร์ทเมนต์/เกสต์เฮ้าส์** (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: หจก.มีเดียเพลส.
- กระทรวงมหาดไทย, คณะกรรมการควบคุมอาคาร. (2548). กฎกระทรวงกำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคารสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา พ.ศ. 2548, (2548, 2 กรกฎาคม). **ราชกิจจานุเบกษา**. เล่ม 122 ตอนที่ 52 ก., หน้า 4-19.
- จิรวาดิ รัตน์ไพฑูรย์ชัย. (26 สิงหาคม 2557). ตลาดนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ : โอกาสใหม่ไทย เต็มโตรับ AEC. **หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ Section : ASEAN+**, ปีที่ 3, หน้า 1.
- ชลตรงค์ ทองสง. (2558). แนวคิดการพัฒนา Slow Tourism ในประเทศไทย. **วารสารวิทยาการวิจัยและวิทยาการปัญญา**, 2, 1-12.
- พรนิภา หาญมโน. (2558). พฤติกรรมการซื้อสินค้าของกลุ่ม Generation B Generation X และ Generation Y ที่ร้านค้าปลีกสมัยใหม่ ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา. **วารสารวิชาการบริหารธุรกิจ**, 4, 54-75.
- สคร.โมอามี (นามแฝง). (19 พฤศจิกายน 2557). **พฤติกรรมและแนวความคิดของ Baby Boomers ประชากรกลุ่มใหญ่ที่สุดในสหรัฐฯ** [ข้อความในบล็อก]. ค้นเมื่อ 12 ตุลาคม 2559, จาก http://www.ditp.go.th/contents_attach/89588/89588.pdf
- สมยศ วัฒนากมลชัย และ ยาวลักษณ์ ยิ้มอ่อน. (2553). นักท่องเที่ยวสูงวัย:กลุ่มเป้าหมายที่มีศักยภาพสำหรับกลุ่มธุรกิจการท่องเที่ยว. **วารสารปัญญาภิวัฒน์**, 2(1), 95-103.
- สุรีย์ บุญญาอนุพงศ์ และกรวรรณ สังขกร. (2555). การจัดการแหล่งท่องเที่ยวแบบ Slow Tourism สำหรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุในภาคเหนือตอนบน. **วารสารวิทยาลัยบัณฑิตศึกษาการจัดการ มข.**, 5, 85-100.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	นางสาวนันทน์ภัส ธีรไชยพัฒน์
วัน เดือน ปีเกิด	15 เมษายน 2534
ที่อยู่	59/19 ซ.พระแม่มหากาญจณ์ ถ.ติวานนท์ ม.1 ต.บ้านใหม่ อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี โทร. 086-381-6918
ประวัติการศึกษา	2557 ปริญญาตรีสถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ประสบการณ์การทำงาน	2557 - 2558 – สถาปนิกประจำ บริษัท วอเทคอาร์คิเท็ค
ผลงานวิจัย	นันทน์ภัส ธีรไชยพัฒน์ และเบญจมาศ กุฎอินทร์. 2560. “เกสท์เฮาส์สำหรับนักท่องเที่ยวสูงวัยกลุ่มเบบี้บูมเมอร์ในตัวเมื่องน่าน.” หนังสือผลงานวิจัยโครงการประชุมวิชาการระดับบัณฑิตศึกษา คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ฉบับที่ 8 พ.ศ.2560. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้